

ਅਧਿਆਇ 1

ਪਰਾਈਆਂ ਕੈਮਾਂ ਦਾ ਚਿੱਤਰਨ

ਹੁਕਮ (1:1-7)

ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਸਮਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਪੱਤਰ ਲਿਖਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਵੀ ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਖਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਪੱਤਰ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਖ਼ੀਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਨਾਮ। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਪੱਤਰ ਇੱਕ ਲੰਮੇ ਲਪੇਟਵੇਂ ਪੱਤਰ ਤੇ ਲਿਖੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਪੱਤਰ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਝੱਟ ਸਮਝ ਲਵੇ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸ ਨੇ ਭੇਜਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪੱਤਰ, ਰੀਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੱਤਰ ਲਿਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਨਾਮ, ਫਿਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਦਵੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਲਾਮ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਪਾਠਕ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਵਾਕਫ਼ ਸਨ, ਉਹ ਤਰੀਕਾ ਜੋ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਦੇ ਪੱਤਰ-ਵਿਹਾਰ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

ਰੋਮੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਖੀ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਆਮ ਤੱਤ ਹਨ:

ਲੇਖਕ ਦਾ ਨਾਮ: "ਪੌਲੁਸ" (1:1)।

ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਪਦਵੀ: "ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ . . . ਰੋਮ ਵਿਚ" (1:7ਓ)।

ਇੱਕ ਸਲਾਮ: "ਕਿਰਪਾ . . . ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ" (1:7ਅ)।

ਫਿਰ ਵੀ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਹਰ ਅੰਸ਼ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਸਚਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜਾਣੇ ਪਛਾਣੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹਰ ਇੱਕ ਵਾਕ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਈਏ।

ਲੇਖਕ, ਪੌਲੁਸ (1:1-6)

¹ਲਿਖਤਮ ਪੌਲੁਸ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਦਾਸ ਜਿਹੜਾ ਰਸੂਲ ਬਣਨ ਲਈ ਸੱਦਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਖੁਸ਼ ਖਬਰੀ ਦੇ ਲਈ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ²ਜਿਹ ਦਾ ਓਨ ਆਪਣੇ ਨਬੀਆਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਧਰਮ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਅੱਗੋਂ ਹੀ ਬਚਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ³ਅਰਥਾਤ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਿਹੜਾ ਸਰੀਰ ਦੇ ਸਰਬੰਧ ਕਰਕੇ ਦਾਉਦ ਦੀ ਅੰਸ ਵਿੱਚੋਂ ਉਤਪਤ

ਹੋਇਆ। “ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਸਰਬੰਧ ਕਰਕੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਣ ਤੋਂ ਸਮਰੱਥਾ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਸਾਡਾ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਮਿਥਿਆ ਗਿਆ।” ਜਿਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਅਸਾਂ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਰਸੂਲ ਦੀ ਪਦਵੀ ਪਾਈ ਭਈ ਉਹ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਸਭਨਾਂ ਕੋਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਹਚਾ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹੋ ਜਾਏ, “ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਰਲ ਕੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸੱਦੇ ਹੋਏ ਹੋ।

ਰੋਮੀਆਂ ਦੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸ਼ਬਦ ਪੌਲੁਸ ਦੀਆਂ ਪੱਤ੍ਰੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਗੁਣ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਕਿਸੇ ਅਲੱਗ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇਗਾ, ਜੇ ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇਗਾ ਜੇ ਅੱਗੇ ਹੋਰ ਚਰਚਾ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ ਅਕਸਰ ਇੱਕ ਲੰਮੇ ਵਾਕ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਧਾਰਨਾ ਤੋਂ ਅਗਲੀ ਧਾਰਨਾ ਵੱਲ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪੱਤ੍ਰੀ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਸੱਤ ਆਇਤਾਂ ਇੱਕੋ ਵਾਕ ਹਨ—ਯੂਨਾਨੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ 93 ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ NASB ਵਿੱਚ 127 ਸ਼ਬਦ। ਹੇਠਾਂ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਕਾਫੀ ਚੁਣੌਤੀਪੂਰਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਆਇਤ 1. ਕਿਉਂਕਿ ਪੌਲੁਸ ਕਦੀ ਵੀ ਰੋਮ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ (1:13), ਉਸ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸ਼ਬਦ ਨਿੱਜੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਸੂਲ ਰੋਮ ਦੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਾ ਹੋਵੇ, ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਰਵਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, “ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਉਣ ਦਿਓ!”

ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ “ਪੌਲੁਸ” ਵਜੋਂ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕੀਤੀ: ਉਹ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਬੱਧਾ ਹੋਇਆ ਦਾਸ ਸੀ। “ਬੱਧਾ ਹੋਇਆ ਦਾਸ” ਯੂਨਾਨੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦ “ਗੁਲਾਮ” (δούλος, ਡੁਲੋਸ) ਤੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰੋਮੀ ਨਾਗਰਿਕ “ਦਾਸ” ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਮਤਲਬ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਵਾਕਫ਼ ਸਨ। ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰੋਮ ਦੀ ਅੱਧੀ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਬਾਦੀ ਗੁਲਾਮ ਸੀ (ਸ਼ਾਇਦ ਲਗਭਗ 600,000)। ਔਸਤ ਰੋਮੀ ਨਾਗਰਿਕ ਗੁਲਾਮ ਕਹਾਏ ਜਾਣ ਨੂੰ ਸ਼ਰਮ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨਦੇ ਸਨ। ਗੁਲਾਮ ਕਿਸੇ ਦੂਸਰੇ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਸੀ, ਉਹ ਇਕ ਜਾਇਦਾਦ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਸ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦਾ ਇਕਮਾਤਰ ਮਕਸਦ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਪੌਲੁਸ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੁਲਾਮ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ—“ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਦਾ ਗੁਲਾਮ। ਰਸੂਲ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਗੁਲਾਮ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਾ ਪਾਲਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਉਂਦਾ ਸੀ (ਗਲਾਤੀਆਂ 2:20)

ਹਰ ਮਸੀਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਯਿਸੂ ਦਾ ਗੁਲਾਮ ਹੈ। ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਲਹੂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਵੇਖੋ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 6:19, 20; 7:22, 23; 9:19); ਉਹ ਉਸ ਦਾ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰੋਮੀਆਂ ਦੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ (6:3-6), ਤਾਂ ਉਹ “ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੇ ਦਾਸ” ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ (6:17, 18)। ਇਸ ਲਈ, ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਉਹ ਕਰਦੇ

ਹਨ ਉਸ ਵਿੱਚ ਓਹ ਆਪਣੇ ਧਰਮੀ ਮਾਲਕ (ਪ੍ਰਭੂ) ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਨ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਲੈਣ।

ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਦਾਸ ਸੀ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੱਸੀ: ਉਹ ਇੱਕ ਰਸੂਲ ਬਣਨ ਲਈ ਸੱਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ, ਉਹ ਯਿਸੂ ਦਾ ਦਾਸ ਸੀ; ਦੂਜਾ, ਉਹ ਇੱਕ ਰਸੂਲ ਸੀ। ਸਵਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀਆਂ ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਵੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਣ, ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

“ਰਸੂਲ” ਇੱਕ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ (ἀπόστολος, ਅਪੋਸਟੋਲੋਸ) ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ “ਅਪੋਸਟਲ” ਵਿੱਚ ਲਿਪੀਅੰਤਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ “ਵੱਲੋ” (ἀπό, ਅਪੋ), ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਸੂਚਕ ਨੂੰ ਕਿਰਿਆ ਦੇ ਇੱਕ ਨਾਂਵ ਰੂਪ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ “ਭੇਜਣਾ” (στέλλω, ਸਟੈਲੋ) ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। “ਰਸੂਲ” ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥ ਹੈ “ਭੇਜਿਆ ਹੋਇਆ”² ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਕਈ ਵਾਰ ਸਧਾਰਨ ਭਾਵ ਵਜੋਂ ਵੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ 13:16 ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ, “ਜਿਹੜਾ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ” ਅਤੇ ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 2:25 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ” ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਰਨਬਾਸ ਨੂੰ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 14:14) ਇੱਕ ਰਸੂਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਅੰਤਾਕਿਆ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 13:1-3)। ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ, ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿੱਚ “ਅਪੋਸਟਲ” ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਖਾਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਖੁਦ ਯਿਸੂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ: ਬਾਰਾਂ ਚੋਲੇ (ਲੂਕਾ 6:13; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 1:26) ਅਤੇ ਪੌਲੁਸ। ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਪਰਾਈਆਂ ਕੋਮਾਂ ਵਿੱਚ ਰਸੂਲ ਹੋਣ ਲਈ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 9:15)।

ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਆਲੋਚਕਾਂ ਨੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਸਵੈ-ਨਿਯੁਕਤ ਰਸੂਲ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ, “ਇੱਕ ਰਸੂਲ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਸੱਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।” “ਉਸ ਨੂੰ . . . ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਿਆ” ਦੇ ਨਾਲ ਸੱਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 1:1; ਵੇਖੋ ਗਲਾਤੀਆਂ 1:1; ਅਫ਼ਸੀਆਂ 1:1; ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 1:1; 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1:1; 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1:1)। ਇਹ ਰੱਬੀ ਬੁਲਾਹਟ ਦੰਮਿਸਕ ਵਿੱਚ ਹੋਈ, ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੇ “ਕਿਰਪਾ” ਅਤੇ “ਰਸੂਲਪੁਣੇ” ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ (1:5)।

ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਕਸਦ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ: ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਦੇ ਲਈ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਗੁਡਸਪੀਡ ਸੰਸਕਰਣ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ, “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ” ਹੈ। ਆਇਤ 15 ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ “ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਸੁਣਾਉਣ ਨੂੰ ਲੱਕ ਬੱਧਾ ਹੈ।” ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਮਕਸਦ ਸਾਰਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ।

ਕਿਉਂਕਿ ਪੌਲੁਸ ਇੱਕ ਸਮਰਪਿਤ ਫ਼ਰੀਸੀ ਸੀ (ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 3:5, 6) ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜ-ਤੋੜ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ। ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ, “ਵੱਖਰਾ ਕਰਨਾ” (ἀφορισμένος, ਅਫੋਰਿਸਮੀਨੋਸ) ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦਾ ਮੂਲ ਅਰਥ “ਫ਼ਰੀਸੀ” (Φαρισαῖος, ਫੈਰਿਸਿਓਸ) ਦੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਹੈ।³ ਐਂਡਰਸ ਨਾਇਰੈਨ ਨੇ

ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ: “ਇੱਕ ਫ਼ਰੀਸੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾ ਦੇ ਲਈ ਵੱਖਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਹੁਣ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਵੱਖਰੇ ਕੰਮ ਲਈ ਵੱਖਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ‘ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਦੇ ਲਈ।’”⁴

ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਨਿੱਜੀ ਪਰਿਚੈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਛੇਤੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਧਿਆਨ ਹਟਾ ਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਦੀ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਲਾ ਲਿਆ: “ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਦੇ ਲਈ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ।” ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਗੋਸਪਲ” (εὐαγγέλιον, ਯੂਐਂਜਲਿਓਨ) ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸ਼ਬਦਾਂ “ਗੁਡ” (εὖ, ਯੂ) ਅਤੇ, “ਨਿਊਜ਼” (ἀγγελία, ਐਂਜਲਿਆ) ਨੂੰ ਜੋੜਦਾ ਹੈ।

ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਿਊਜ਼ ਜਾਂ ਖ਼ਬਰ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲੋਂ ਹੋਰ ਵੀ ਵੱਧ ਕੇ ਹੈ। ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਾਲ ਵਾਰੇ, ਸ਼ਾਇਦ ਕੋਈ ਨਿਊਜ਼ ਜਾਂ ਖ਼ਬਰ ਹੈ। ਨਿਊਜ਼ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਹੈ ਜੋ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇੰਜੀਲ “ਖ਼ਬਰ” ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹੋਇਆ ਹੈ—ਇਹ ਪਰੀ ਕਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ—ਅਤੇ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ! ਜਦਕਿ ਇੰਜੀਲ ਖ਼ਬਰ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਕੇ ਹੈ; ਇਹ ਚੰਗੀ ਖ਼ਬਰ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਨੈਕਰੀ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਇਸ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਖ਼ਬਰ ਨਹੀਂ ਸਮਝੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮੈਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ “ਖ਼ਬਰ” ਅਤੇ “ਚੰਗਾ” ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਕਰੇਗੀ! ਇੰਜੀਲ ਦੀ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਇਹ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚ ਗਏ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰਥ ਸੀ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਬਦਲੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਮਰਨ ਦੇ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਤਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਚ ਜਾਈਏ (ਯੂਹੰਨਾ 3:16)। ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਦਾ ਦਿਲ ਮੈਂਤ, ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦਾ ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਹੈ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:1-4)।

ਇਸ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ” ਕਿਹਾ ਸੀ। ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋਈ; ਇਹ ਮਨੁੱਖੀ ਗਿਆਨ ਦੀ ਉਪਜ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਇਹ ਖੁਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਆਈ ਸੀ। AB ਅਨੁਵਾਦ ਇਸ ਨੂੰ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ” ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਆਇਤ 2. ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਪੌਲੁਸ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਦਾ ਨਬੀਆਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: **ਜਿਹ ਦਾ ਓਨ ਆਪਣੇ ਨਬੀਆਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਧਰਮ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਅੱਗੋਂ ਹੀ ਬਚਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।** ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਜਾਣੇ ਕਿ, “ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਹੈ”⁵ (ਵੇਖੋ 1:17)। ਰੋਮੀਆਂ ਦੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਵਿੱਚ ਇਬਰਾਨੀ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚੁੱਤਰ ਹਵਾਲੇ ਹਨ।⁶

ਆਇਤ 3. ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਾਠਕ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਕਿ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਯਿਸੂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਹੈ। Phillips ਵਿੱਚ, “ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੈ।” ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਕੇਂਦਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕੇਂਦਰ ਮਸੀਹ ਹੈ।⁷

ਹੁਣ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਧਿਆਨ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਬਦਲ ਗਿਆ—ਇਸ ਵਾਰ ਯਿਸੂ ਵੱਲ। ਪਵਿੱਤਰ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਆਇਤ 3 ਅਤੇ 4 ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਯਿਸੂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਸਰਬੰਧ ਕਰਕੇ ਦਾਉਦ ਦੀ ਅੰਸ ਵਿੱਚੋਂ ਉਤਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਪੱਖੋਂ, ਉਹ ਰਾਜਾ ਦਾਉਦ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਸੀ (ਮੱਤੀ 1:1), ਮਰੀਅਮ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ, ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਦਾਉਦ ਦੀ ਸੰਤਾਨ (ਲੂਕਾ 1:27)। ਇਸ ਕਾਰਣ ਯਿਸੂ ਸੰਪੂਰਨ ਮਨੁੱਖ ਸੀ।

ਆਇਤ 4. ਸੰਪੂਰਨ ਮਨੁੱਖ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਯਿਸੂ ਸੰਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੀ ਸੀ। ਉਹ ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਸਰਬੰਧ ਕਰਕੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਣ ਤੋਂ ਸਮਰੱਥਾ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਸਾਡਾ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਮਿਥਿਆ ਗਿਆ। ਆਇਤ 3 ਅਤੇ 4 ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ: ਉਸ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਯਿਸੂ ਦਾਉਦ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਸੀ; ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਦਾ ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਉਸ ਦੇ ਰੱਬੀ ਪੁੱਤਰਪੁਣੇ ਦਾ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਸਬੂਤ ਹੈ। ਗੁਡਸਪੀਡ ਆਇਤਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ: “ਉਹ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ ਤੇ ਦਾਉਦ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਰਵਾਇਕ ਤੌਰ ਤੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੇ ਦੁਆਰਾ . . . ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।” ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮੂਲ ਅਰਥ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ—ਪਰ ਇਸ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਯਿਸੂ ਨੂੰ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਮਿਥਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।” ਜੀ ਉੱਠਣ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ; ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੋਂ ਰੱਬੀ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਇ, ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਲਗਾਤਾਰ ਜਾਰੀ ਐਲਾਨ ਸੀ ਕਿ “ਇਹ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੈਂ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹਾਂ” (ਮੱਤੀ 17:5; ਵੇਖੋ 3:17)। ਸਲੀਬ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 27:40), ਜਦਕਿ ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਸੀ ਕਿ “ਹਾਂ, ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ।”

ਯਿਸੂ ਨੂੰ, “ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਮਿਥਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।” ਰੋਮੀ ਲੋਕ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਉਹ ਸਮਰੱਥਾ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਪੁੱਛੋ, “ਕਿਸ ਦੇ ਕੋਲ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ?” ਉਹ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਸਨ, “ਸਮਰਾਟ ਦੇ ਕੋਲ, ਸੈਨਾ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਨਾਲ। ਉਹ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ।” ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਉਲਟ, ਇੱਕ ਜਿਸ ਦੇ ਕੋਲ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਮਰੱਥਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਹਾਨ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਜਿੰਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਸੀ।

ਯਿਸੂ “ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਣ ਤੋਂ . . . ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਮਿਥਿਆ ਗਿਆ।”⁸ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। (ਵੇਖੋ 6:4, 5, 9; 7:4; 8:11, 34; 10:9)। ਜੇਕਰ ਮਸੀਹ ਦਾ

ਸਰੀਰ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਬਣਿਆ ਰਹਿਣਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਪਾਪ ਦੇ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕੁਰਬਾਨੀ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਰਕੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪਾਪ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਪਵਿੱਤਰ ਕ੍ਰੋਧ (1:18) ਸੰਤੁਸ਼ਟ (3:25) ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ! ਯਿਸੂ ਦਾ ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਵਿਲੱਖਣ ਸੀ; ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਜਿਵਾਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ “ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੀ ਵੀ ਨਾ ਮਰੇ” (6:9)। ਇਹ ਇੱਕ ਖਾਸ ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਉਸ ਸਭ ਉੱਤੇ ਜੋ ਯਿਸੂ ਸੀ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਮੋਹਰ ਸੀ।

ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਯਿਸੂ “ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ” ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਮਿਥਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੁਝ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਲਈ ਛੋਟੇ “s” ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਆਪਣੇ “ਆਤਮਾ” ਦਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਤਮਿਕ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ (KJV; ਐਨ RSV; ਗੁੱਡਸਪੀਡ)। ਜਦ ਕਿ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ, ਵੱਡਾ “s” ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਰੋਮੀਆਂ ਦੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਵਿੱਚ ਅਕਸਰ ਸਰੀਰ ਦੀ (ਪਵਿੱਤਰ) ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ (ਵੇਖੋ 8:4-6, 9, 13). ਐਫ. ਐਫ. ਬਰੂਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, “ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ ਦਾ ਆਤਮਾ ਇਬਰਾਨੀ ਵਿੱਚ ‘ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ’ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਯਮਿਤ ਤਰੀਕਾ ਹੈ।”⁹ ਵਾਕ, “ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਸਰਬੰਧ ਕਰਕੇ” ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਤੱਥ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਯਿਸੂ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨਾਲ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਹੈ (8:11)।

ਰੋਮੀਆਂ 1:3, 4 **ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ** ਦੀ ਪਦਵੀ ਨਾਲ ਸਿਖਰ ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਆਇਤ 3 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ: “ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ . . . ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਾਰੇ।” ਏਹ ਚਾਰ ਸ਼ਬਦ, “ਸਾਡਾ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ,” ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪੂਰਣ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਕੌਣ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਸ਼ਬਦ ਮਹੱਤਵ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। “ਯਿਸੂ” (Ἰησοῦς, *ਇਸੇਸ*) ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਸ੍ਰੋਤ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਮੱਤੀ 1:21)। “ਮਸੀਹ” (Χριστός, *ਕ੍ਰਿਸਟੋਸ*) ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ “ਮਸੀਹਾ” ਦਾ ਯੂਨਾਨੀ ਰੂਪ ਹੈ-ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਉਹ ਮਸਹ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ, ਉਹ ਰਾਜਾ, ਉਹ ਜਿਸ ਦੀ ਯਹੂਦੀ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। “ਪ੍ਰਭੂ” (Κύριος, *ਕੁਰੀਓਸ*) ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ “ਮਾਲਕ” ਜਾਂ “ਹਾਕਮ” ਹੈ। ਇਹ ਤਿੰਨ ਕਿਸਮ ਦੀ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਪਦਵੀ (“ਮਸੀਹਾ”) ਨੂੰ ਜੋ ਕਿ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸ਼ਬਦ ਹੈ (“ਪ੍ਰਭੂ”) ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਰਥਪੂਰਣ ਸੀ। ਪੂਰੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਵਿੱਚ, ਪੈਲੁਸ ਯਹੂਦੀਆਂ ਅਤੇ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਆਇਤ 5. ਯਿਸੂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਪੈਲੁਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਚੱਕਰ ਘੁਮਾ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੇ

ਲੈ ਆਇਆ: ਜਿਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਅਸਾਂ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਰਸੂਲ ਦੀ ਪਦਵੀ ਪਾਈ। ਬਹੁਵਚਨ “ਅਸੀਂ” ਨੂੰ ਵਰਤਦੇ ਹੋਏ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਸਾਰੇ ਰਸੂਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਜਦਕਿ, ਇਸ ਦੀ ਇਕ ਹੋਰ ਵੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਸਾਡੇ “ਸੰਪਾਦਕੀ ਅਸੀਂ” ਦੇ ਬਹੁਵਚਨ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਵਰਤ ਰਿਹਾ ਸੀ।

“ਕਿਰਪਾ [χρηις, ਚੈਰਿਸ] ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਪਸੰਦੀਦਾ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਅਤੇ . . . ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸ ਸ਼ੈਲੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ “ਇਹ ਅਯੋਗ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਕ ਦਾਤ ਹੈ।”¹⁰ ਜਦੋਂ ਪੌਲੁਸ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੁਆਰਾ “ਕਿਰਪਾ ਪਾਈ,” ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਮੁਕਤੀ ਸੀ (ਵੇਖੋ 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1:15, 16)। ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ, ਉਹ ਇਸ ਅਨੇਖੇ ਤੱਥ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਇੰਨਾ ਅਯੋਗ ਸੀ ਫਿਰ ਵੀ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਰਸੂਲ ਥਾਪਿਆ ਸੀ (ਵੇਖੋ 15:15, 16; 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:9, 10; ਅਫਸੀਆਂ 3:7, 8; 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1:12-14)। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਗੱਲ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਹਰਕ ਮਸੀਹੀ ਗੁਣ ਅਤੇ ਕੰਮ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਨੇਖੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ (12:6-8)।

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੰਮਿਸਕ ਵਿੱਚ “ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਰਸੂਲਪੁਣੇ” ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਰਾਹ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਕੇ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 9:3-5) ਉਸ ਨੂੰ ਰਸੂਲ ਹੋਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦਿੱਤੀ (ਵੇਖੋ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 1:22; 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:8-10)। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਚੋਲੇ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹਨਾਨਿਯਾਹ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਵੇ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 9:18; 22:16) ਅਤੇ ਇੱਕ ਰੱਬੀ ਹੁਕਮ ਦੇਵੇ: “ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਵਸੀਲਾ ਹੈ, ਭਈ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜਿਆਂ ਅਤੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਅੰਸ ਅੱਗੇ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਪੁਚਾਵੇ” (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 9:15)।

ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦਾ ਰਸੂਲ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕੀ ਕਰਨਾ ਸੀ? ਆਪਣੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਾਉਣ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਰਸੂਲਪੁਣੇ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ: **ਸਭਨਾਂ ਕੌਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਹਚਾ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹੋ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ।** “ਨਿਹਚਾ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ” ਯੂਨਾਨੀ ਮੂਲ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਸਲੀ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ। ਪੱਤ੍ਰੀ ਵਿੱਚ ਇਹ “ਨਿਹਚਾ” (πιστας, ਪਿਸਟਿਸ) ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ, ਇੱਕ ਕੁੰਜੀ ਸ਼ਬਦ ਜੋ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਲੋਕ ਨਿਹਚਾ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਬਚਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਦਕਿ, ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇੱਕ ਮਰੀ ਹੋਈ, ਨਿਰਜੀਵ ਨਿਹਚਾ ਨਹੀਂ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਯਾਕੂਬ 2:17, 26), ਪਰ ਇੱਕ ਜੀਉਂਦੀ ਅਤੇ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਨਿਹਚਾ। ਸ਼ਬਦ ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਆਗਿਆਕਾਰੀ” (ὄπλακοίη, ਹੁਪਾਕੋ) ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਇਹ ਸ਼ਬਦ “ਸੁਣਨਾ” (ἀκούω, ਅਕੋਉ) ਨੂੰ ਉਪਸਰਗ “ਹੇਠਾਂ” (ὄπιό, ਹੁਪਾ) ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਮਰਪਣ ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ।¹¹

ਇੱਥੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਕਈ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ “ਨਿਹਚਾ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ” ਵਾਕ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

“ਉਹ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਜੋ ਨਿਹਚਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ” (NIV)

“ਨਿਹਚਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਆਗਿਆਕਾਰੀ” (Phillips)

“ਨਿਹਚਾ ਅਤੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ” (NEB)

“ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ ਅਤੇ ਆਗਿਆ ਮੰਨੋ” (NCV)

“ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਆਗਿਆਕਾਰੀ” (Barclay)

ਡੱਗਲਸ ਜੇ. ਮੂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ: “ਨਿਹਚਾ, ਜੇਕਰ ਸੱਚੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਿਹਚਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।”¹² ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਡੀ. ਸਟੂਅਰਟ ਬ੍ਰਿਸਕੋ ਨੇ ਨਿਹਚਾ ਦਾ ਅਰਥ ਕੱਢਣ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਵਿਸਤਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ:

ਇਹ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਲਈ, “ਨਿਹਚਾ” ਇੱਕ ਬੌਧਿਕ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਵਧ ਕੇ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਿਹਚਾ, ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਜੀਵਨਸ਼ੈਲੀ ਦਾ ਗਠਨ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਗਿਆ ਉਹ ਨੇ ਉਸ ਸਚਿਆਈ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲੋਕ ਮੰਨ ਸਕਣ, ਵਾਅਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਲੋਕ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਣ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਜੋ ਉਹ ਮੰਨ ਸਕਣ।¹³

ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ, ਸੱਚੀ ਨਿਹਚਾ ਅਤੇ ਸਹੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਅਟੁੱਟ ਸਨ। ਕਈ ਮੌਕਿਆਂ ਤੇ, ਉਸ ਨੇ ਬਦਲ-ਬਦਲ ਕੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ (ਵੇਖੋ 10:16; KJV)। ਬਚਾਉਣ ਵਾਲੀ ਨਿਹਚਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਪਰਵਾਨ ਨਿਹਚਾ ਇੱਕੋ ਸਿੱਕੇ ਦੇ ਦੋ ਪਹਿਲੂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।¹⁴

ਆਖਰਕਾਰ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਰਸੂਲ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਉਹ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਨਿਹਚਾ ਦੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹੋ ਜਾਣ। NLT ਅਨੁਵਾਦ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਉਹ ਦੇ ਨਾਮ ਲਈ ਮਹਿਮਾ ਲਿਆਉਣ ਵਾਸਤੇ।” ਪੌਲੁਸ ਕੋਲ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਖਤਿਜੀ ਕਾਰਣ ਸੀ: ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਣਾ ਸੀ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਅਤੇ ਪਾਪ ਵਿਚ ਗੁਆਚਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਲੰਬਕਾਰੀ ਕਾਰਣ ਵੀ ਸੀ: ਉਸ ਨੇ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਕੀਤਾ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਜੋ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਆਦਰ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਆਇਤ 6. ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਮ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਵੱਲੋਂ (1:5) ਰੋਮ ਦੀਆਂ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ: ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ [ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ] ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਰਲ ਕੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸੱਦੇ ਹੋਏ ਹੋ। ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਬੁਲਾਏ ਹੋਏ” (κλιητός, ਕਲੀਟੋਸ) ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਇਹ ਉਹੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਇਤ 1 ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਸੀ; ਇਹ “ਰੱਬੀ ਬੁਲਾਰਟ” ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਰੋਮੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਇੱਕ ਸਵਰਗੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਏ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਉਹ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਬੁਲਾਏ ਗਏ ਸਨ (ਵੇਖੋ 2 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 2:14)। ਉਹ ਪੌਲੁਸ

ਦੇ ਵਾਂਗ ਰਸੂਲ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਉਹ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਣ ਦੇ ਲਈ ਬੁਲਾਏ ਗਏ ਸਨ (NRSV)। ਇਹ ਰੱਬੀ ਬੁਲਾਹਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਰੋਮ ਦੇ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਲਾਮ (1:7)

ਅੱਗੇ ਜੋਗ ਉਹਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਅਤੇ ਸੰਤ ਬਣਨ ਲਈ ਸੱਦੇ ਹੋਏ ਹਨ ਸਾਡੇ ਪਿਤਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੁੰਦੀ ਰਹੇ।

ਆਇਤ 7. ਪੌਲੁਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਧਾਰਣ ਤੌਰ ਤੇ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ, “ਰੋਮ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ (ਮੰਡਲੀਆਂ) ਨੂੰ” ਜਾਂ “ਰੋਮ ਦੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ।” ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਇ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਲਾਮ ਵਿੱਚ ਅਰਥਪੂਰਣ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਉਹਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਅਤੇ ਸੰਤ ਬਣਨ ਲਈ ਸੱਦੇ ਹੋਏ ਹਨ।

ਇੱਕ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ “ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰੇ” ਹਨ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਭ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 3:16)—ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਪਿਆਰ ਅਨੋਖਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਬੁਲਾਹਟ ਨੂੰ ਹਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਯੂਹੰਨਾ ਲਿਖਦਾ ਹੈ, “ਵੇਖੋ, ਪਿਤਾ ਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬਾਲਕ ਸਦਾਈਏ! ਅਤੇ ਏਹੋ ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਵੀ” (1 ਯੂਹੰਨਾ 3:1)। ਜੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ “ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਗੂੜ੍ਹੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।”¹⁵

ਅੱਗੇ, ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ “ਸੰਤ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ” ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ, “ਸੰਤ” (ἅγιος, ਹੇਗੀਓਸ) ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ “ਪਵਿੱਤਰ” ਜਾਂ “ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ” ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਰਥ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਕਈ ਵਾਰ ਸੁਤੰਤਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਾਂਵ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ “ਪਵਿੱਤਰ [ਪੁਰਖ]” ਜਾਂ “ਸੰਤ” ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਿਰਿਆ ਰੂਪ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ, “ਪਵਿੱਤਰ ਕਰਨਾ” ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਬਚਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ “ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ” (“ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ”) ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਦੁਆਰਾ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 6:11; ਇਬਰਾਨੀਆਂ 2:11; 13:12)। ਫਿਰ ਉਸ ਨੂੰ “ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ” ਵਾਲਾ ਜੀਵਨ ਬਿਤਾਉਣ ਦੀ ਚਿਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 12:14; ਵੇਖੋ ਰੋਮੀਆਂ 6:19, 22; 1 ਥੋਮਲੁਨੀਕੀਆਂ 4:3)। ਲੇਖਕ ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਮਸੀਹੀ ਬਣਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ “ਸਥਿਤਕ ਤੌਰ ਤੇ” ਅਤੇ “ਪ੍ਰਯੋਗਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ” ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਨਵੇਂ ਮਸੀਹੀ ਹੋਰ ਧਾਰਮਿਕ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਪਰਿਪੱਕ ਜਾਂ ਸਿਆਣੇ ਹੁੰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਸ਼ਬਦ “ਸੰਤ” ਦਾ ਨਜਾਇਜ਼ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ

ਦੁਰਉਪਯੋਗ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਧਰਮ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ “ਸੰਤ” ਦਾ ਦਰਜਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸਿੱਧਤਾ ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਿੱਧਤਾ ਦੇ ਆਸ-ਪਾਸ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਪਵਿੱਤਰ ਬਾਈਬਲ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਮਸੀਹੀ ਇੱਕ ਸੰਤ ਹੈ। ਮਿਸਾਲ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ, 2 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 1:10 ਵਿਚ “ਸੰਤ” ਅਦਲਾ-ਬਦਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ, “ਸਾਰੇ ਨਿਰਚਾਵਾਨਾਂ” ਦੇ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਹਰ ਮਸੀਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਲਈ ਸਿਰਲੇਖ “ਸੰਤ” ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰੇ ਜਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰੇ (ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 23:8-10)। ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਮਸੀਹੀ ਹੈ ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਇੱਕ ਖਾਸ ਬੰਦਾ ਹੈ।

ਪੌਲੁਸ ਨੇ 1:1-7 ਦੇ ਲੰਮੇ ਵਾਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਲਾਮ ਦੇ ਨਾਲ ਖਤਮ ਕੀਤਾ: **ਸਾਡੇ ਪਿਤਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੁੰਦੀ ਰਹੇ।** “ਕਿਰਪਾ” (χάρις, ਕੈਰਿਸ) ਇੱਕ ਮਿਆਰੀ ਯੂਨਾਨੀ ਸਲਾਮ ਸੀ, ਜਦਕਿ “ਸ਼ਾਂਤੀ” (εἰρήνη, ਈਰੇਨੇ) ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਆਮ ਸਲਾਮ ਸੀ (ਇੱਕ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ *ਸ਼ਾਲੋਮ*, ਸ਼ਾਲੋਮ ਦਾ ਯੂਨਾਨੀ ਅਨੁਵਾਦ ਸੀ)। ਇਹ ਸੁਮੇਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਯਹੂਦੀਆਂ ਅਤੇ ਪਰਾਈਆਂ ਕੋਮਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ “ਕਿਰਪਾ” ਅਤੇ “ਸ਼ਾਂਤੀ” ਜਿਸ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਹ ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਵੱਲੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਪਰਮ ਸ੍ਰੋਤ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਚੱਲਦੀ ਹੈ, ਜੇ ਸਦੀਪਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੈ, ਇਹ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।

ਲਿਖਣ ਦਾ ਕਾਰਣ (1:8-15)

ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸਲਾਮ ਦੇ ਨਾਲ (1:1-7), ਰੋਮ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਧੰਨਵਾਦ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਪੱਤ੍ਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਧੰਨਵਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਕਸਰ ਪੱਤ੍ਰੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਧੰਨਵਾਦ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਅਤੇ ਕਾਹਲਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਿਆ ਸੀ।

ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨਾ (1:8)

ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਤੁਸਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਤੁਹਾਡੀ ਨਿਰਚਾ ਦਾ ਪਰਚਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਆਇਤ 8. ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਤੁਸਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਸ਼ਬਦ “ਪਹਿਲਾਂ” ਦਾ ਇਹ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ “ਦੂਜਾ” ਅਤੇ “ਤੀਜਾ” ਆਵੇਗਾ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਇ, ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਅਕਸਰ ਸੱਚੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਸੀ (ਵੇਖੋ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 1:4-7)। ਉਸ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ” ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਸੀ। “ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ” ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਿਚੋਲੇਪਣ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:5; ਵੇਖੋ ਅਫ਼ਸੀਆਂ 5:20; ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 3:17; ਇਬਰਾਨੀਆਂ 13:15; 1 ਪਤਰਸ 2:5)।

ਰੋਮ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਧੰਨਵਾਦ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਆਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਚੰਗੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਇ, ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਨਿਹਚਾ ਦੇ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦੀ ਸੀ: ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਨਿਹਚਾ ਦਾ ਪਰਚਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। “ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ” ਦਾ ਅਰਥ ਸ਼ਾਇਦ, “ਸਾਰੇ ਰੋਮੀ ਸਾਮਰਾਜ ਵਿਚ” ਹੈ। ਜਦ ਕਦੇ ਵੀ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਮਿਲਦੇ ਸਨ, ਉਹ ਰੋਮ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨਿਹਚਾ ਦੇ ਵਿਖੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। “ਰੋਮ ਤੋਂ ਅਧਰਮ, ਮੂਰਤੀ-ਪੂਜਾ, ਭੈਤਕਵਾਦ ਅਤੇ ਮਸੀਹੀ ਧਰਮ ਵੱਲ ਵਧਦੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਦੀ ਗੱਦੀ ਸੀ-ਮਸੀਹ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ [ਸੀ] ਕਾਫੀ ਤੇਜ਼ ਜਲ ਰਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿ ਸਾਰਾ ਸਾਮਰਾਜ ਵੇਖ ਸਕੇ।”¹⁶

ਰੋਮ ਦੇ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਉਤਸੁਕਤਾ (1:9-15)

ਕਿਉਂ ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਜਿਹ ਦੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਉਹ ਦੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦੀ ਖੁਸ਼ ਖਬਰੀ ਲਈ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਮੇਰਾ ਗਵਾਹ ਹੈ ਜੇ ਮੈਂ ਕਿੱਕੁਰ ਹਰ ਵੇਲੇ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ, ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ¹⁰ਅਤੇ ਸਦਾ ਇਹ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਕਿਸੇ ਤਰਾਂ ਹੁਣ ਐਨੇ ਚਿਰ ਪਿੱਛੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਿਆ ਤੋਂ ਮੈਂ ਸੁਖ ਸਾਂਦ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਅੱਪੜਾਂ। ¹¹ਕਿਉਂ ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦਰਸ਼ਣ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਤਰਸਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਜਾਣੇ ਕੋਈ ਆਤਮਕ ਦਾਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਆਵਾਂ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਤਕੜੇ ਹੋ ਜਾਵੋ। ¹²ਤਾਤਪਰਜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵਿੱਚ ਰਲ ਕੇ ਆਪਸ ਦੀ ਨਿਹਚਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਿਹੜੀ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸਾਡੀ ਦੇਹਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾ ਹੋਵੇ। ¹³ਅਤੇ ਭਰਾਵੇ, ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਰਹੋ ਜੇ ਮੈਂ ਕਿੰਨੀ ਹੀ ਵਾਰੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕੀਤੀ ਭਈ ਜਿਵੇਂ ਬਾਕੀ ਦੀਆਂ ਪਰਾਈਆਂ ਕੋਮਾਂ ਵਿੱਚ ਤਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚ ਭੀ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਫਲ ਮਿਲੇ ਪਰ ਹੁਣ ਤੇੜੀ ਮੈਂ ਡੱਕਿਆ ਰਿਹਾ। ¹⁴ਮੈਂ ਯੂਨਾਨੀਆਂ ਅਤੇ ਓਪਰਿਆਂ ਦਾ, ਬੁੱਧੀਵਾਨਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਬੁੱਧਾਂ ਦਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹਾਂ। ¹⁵ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਜਿਹੜੇ ਰੋਮ ਵਿਚ ਹੋ ਵਾਹ ਲੱਗਦਿਆਂ ਖੁਸ਼ ਖਬਰੀ ਸੁਣਾਉਣ ਨੂੰ ਲੋਕ ਬੱਧਾ ਹੈ।

ਆਇਤ 9. ਜਦੋਂ ਪੌਲੁਸ ਲਗਾਤਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਅਤੇ ਰੋਮ ਦੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦਰਮਿਆਨ ਨਿਰੰਤਰ ਪੁੱਲ ਬੰਨ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਨਿਰੰਤਰ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ: ਕਿਉਂ ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਜਿਹ ਦੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਉਹ ਦੇ ਪੁੱਤ੍ਰ

ਦੀ ਖੁਸ਼ ਖਬਰੀ ਲਈ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਮੇਰਾ ਗਵਾਹ ਹੈ ਜੇ ਮੈਂ ਕਿੱਕਰ ਹਰ ਵੇਲੇ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ, ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਉਸ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ (“ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ . . . ਮੇਰਾ ਗਵਾਹ ਹੈ”) ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਾਠਕ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਨ। ਅੱਗੋਂ, ਇਸ ਵਾਕ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ, “ਜਿਹ ਦੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ,” ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸ ਦਾ ਸਮਰਪਣ ਸਿਰਫ ਬਾਹਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਵੀ ਹੈ। ਐਨ ਸੀ ਵੀ ਵਿੱਚ, “ਜਿਸ ਦੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।”

ਰਸੂਲ ਰੋਮੀਆਂ ਦੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ “ਨਿਰੰਤਰ” ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਗੁਡਸਪੀਜ਼ ਸੰਸਕਰਣ ਵਿੱਚ, “ਮੈਂ ਕਦੀ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵਿਸਾਰਦਾ ਹਾਂ।” ਵਿਲੀਅਮ ਬਾਰਕਲੇਅ ਨੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜੇ ਇੱਥੇ ਉਭਰਦਾ ਹੈ: “ਉੱਨੀ ਸੌ ਸਾਲਾਂ (ਤੋਂ ਵੱਧ) ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਇਸ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਨਿੱਘ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਸਾਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।”¹⁷ ਪੌਲੁਸ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਂ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਬੰਨ੍ਹਦਾ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੇ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਅਫ਼ਸੀਆਂ 1:15, 16; ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 1:3, 4; 1 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 1:2, 3)। ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਹਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ—ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੋਮ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਦਿਲੀ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਉਸ ਦੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਦੇਵਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਸਨ।

ਆਇਤ 10. ਜਦੋਂ ਪੌਲੁਸ ਰੋਮ ਦੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਸਦਾ ਇੱਕ ਖਾਸ ਜੇਸ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਸੀ: **ਭਈ ਕਿਸੇ ਤਰਾਂ ਹੁਣ ਐਨੇ ਚਿਰ ਪਿੱਛੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਿਆ ਤੋਂ ਮੈਂ ਸੁਖ ਸਾਂਦ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਅੱਪੜਾਂ।** ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ “ਮੈਂ ਸੁਖ ਸਾਂਦ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਅੱਪੜਾਂ” (εὐδωδῶω, ਯੂਡੂ), ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਹੀ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਬਦ “ਚੰਗੇ” (εὖ, ਯੂ) ਨੂੰ ਸ਼ਬਦ “ਰਸਤੇ” ਜਾਂ “ਯਾਤਰਾ” (ὁδός, ਹੇਡੋਸ) ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅਸਲੀ ਅਰਥ ਹੈ “ਚੰਗੇ ਰਸਤੇ ਤੇ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨੀ” (ਜਾਂ ਸ਼ਾਇਦ “ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਤਰਾ ਸਫਲ” ਹੋਵੇ; KJV), ਪਰ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਹੋਰ ਆਮ ਅਰਥ “ਸਫਲ” ਜਾਂ “ਖੁਸ਼ਹਾਲ” ਦੇ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ (ਵੇਖੋ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 16:2; 3 ਯੂਹੰਨਾ 2)।¹⁸

ਰਸੂਲ ਸਮਝ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਣਾ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਿਆ” ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਸੀ (15:32; ਵੇਖੋ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 4:19; 16:7)। ਉਸ ਨੇ ਸੰਭਾਵੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ (15:22-32), ਪਰ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਬਦਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੈਨ ਆਰ. ਡਬਲਿਯੂ. ਸਟੈਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ “ਨਾ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਥੋਪਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕੀਤੀ, ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।”¹⁹

ਆਇਤ 11. ਰੋਮ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦੀ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਡੂੰਘੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ

ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਕਿਉਂ ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦਰਸ਼ਣ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਤਰਸਦਾ ਹਾਂ। ਪੱਤ੍ਰੀ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਨੇੜੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਦੀ ਚਾਹ ਵੀ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ” (15:23)। ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਜਿਸ ਤੋਂ “ਚਾਹ” ਅਤੇ “ਮਿਲਣਾ” ਦੋਵੇਂ ਨਿਕਲੇ ਹਨ ਉਹ ਹੈ (ἐπιποθῶ, ਐਪੀਪੋਥੀਓ) ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਡੂੰਘੀ ਤਾਪ ਰੱਖਣਾ”²⁰ MSG ਵਿੱਚ 1:11 ਦੀ ਸੰਖੇਪ ਵਿਆਖਿਆ ਹੈ: “ਇਹ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਜਿੰਨਾ ਵੱਧਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਨਾ ਹੀ ਇਹ ਦਰਦ ਵੀ ਗਹਿਰੇ ਤੋਂ ਗਹਿਰਾ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।”

ਪੌਲੁਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਮਿਲਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ? **ਭਈ ਜਾਣੋ ਕੋਈ ਆਤਮਕ ਦਾਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਆਵਾਂ।** ਜੇ “ਆਤਮਿਕ ਦਾਨ” ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨਾਲ ਵੰਡਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਉਹ ਅਨਿਸ਼ਚਤ ਹੈ। ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਆਤਮਿਕ” (πνευματικός, ਨਿਊਮਾਟਿਕੋਸ) ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਜੋ “ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ” ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, “ਜੋ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਆਤਮਿਕ ਜੀਵਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹੈ।”²¹ ਇਹ “ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਆਤਮਿਕ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਉਸਾਰਦੀ ਹੈ।”²² ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਵਰਦਾਨ” (χάρισμα, ਕੈਰਿਜ਼ਮਾ) ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਯੂਨਾਨੀ ਦੇ “ਕਿਰਪਾ” (χάρις, ਕੈਰਿਸ) ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਧਾਰਣ ਤੌਰ ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਵਰਦਾਨ ਹੈ; ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਕਮਾਈ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਰਦਾਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ “ਜੋ ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੋਲੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।”²³

ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚਮਤਕਾਰੀ ਵਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ-ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ “ਖਾਸ” ਜਾਂ “ਅਸਾਧਾਰਣ” ਵਰਦਾਨ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ (ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ), “ਸਿਰਫ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਚਮਤਕਾਰੀ ਵਰਦਾਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।” ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਲੋਕ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ, “ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਰੱਖਣ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਅਸਾਧਾਰਣ ਵਰਦਾਨ ਮਿਲਦੇ ਹਨ।”²⁴ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 8:18 ਵਿੱਚ, “ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਰੱਖਣ ਦੇ ਨਾਲ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।” ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚਮਤਕਾਰੀ ਵਰਦਾਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਜਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਅਫ਼ਸੂਸ ਦੇ ਕੁਝ ਚੇਲਿਆਂ ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖੇ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਬੂਵਤ ਅਤੇ ਪਰਾਈ ਭਾਖਿਆ ਦੇ ਖਾਸ ਵਰਦਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 19:6)। “ਬੋਲੀਆਂ,” ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 2 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਬੋਲਣਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਰੋਮ ਦੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਰਦਾਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸਨ ਹੋਰ ਚਮਤਕਾਰੀ ਵਰਦਾਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ (ਵੇਖੋ 12:6-8)।

ਹੋਰ ਲੋਕ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ 1:11 ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਸਿਰਫ ਚਮਤਕਾਰੀ ਵਰਦਾਨ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੀ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਬਦ ਕੈਰਿਜ਼ਮਾ ਵੀ ਆਇਆ ਹੈ (ਬਹੁਵਚਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ)

1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 12:4, ਇੱਕ ਪਾਠ ਜੋ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿੱਚ ਚਮਤਕਾਰੀ ਵਰਦਾਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਬਦ *ਕੈਰਿਜ਼ਮਾ* ਦੇ ਆਮ ਕੁਦਰਤੀ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਨਾ ਸਮਝਦੇ ਹੋਣ। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਈ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ। ਰੋਮੀਆਂ 6:23 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਵਰਦਾਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। 12:6-8 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਚਮਤਕਾਰੀ ਅਤੇ ਚਮਤਕਾਰ ਰਹਿਤ ਦੋਵਾਂ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਵਰਦਾਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਨ ਮੂਰੇ ਨੇ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ, “ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਆਚਰਣ ਨੂੰ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ‘ਕੋਈ ਵੀ ਆਤਮਿਕ ਵਰਦਾਨ’ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਖਾਸ ਜਾਂ ਚਮਤਕਾਰੀ ਵਰਦਾਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਕਰੀਏ।”²⁵

ਮੂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, “ਪੈਲੁਸ ਕਦੀ ਵੀ . . . ‘ਆਤਮਿਕ’ ਅਤੇ ‘ਵਰਦਾਨ’ ਦੇ ਸੁਮੇਲ ਨੂੰ ਇਸ ਅਰਥ ਨਾਲ [ਇੱਕ ਚਮਤਕਾਰੀ ਵਰਦਾਨ] ਨਹੀਂ ਵਰਤਦਾ ਹੈ।”²⁶ ਜੇਨ ਮੈਕਆਰਥਰ, ਜੂਨੀਅਰ ਨੇ, ਇਹ ਨਿਚੋੜ ਕੱਢਿਆ ਸੀ ਕਿ 1:11 ਵਿੱਚ, “ਪੈਲੁਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੁਆਰਾ, ਸਿੱਖਿਆ ਦੁਆਰਾ, ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੇਣ ਦੁਆਰਾ, ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਦੁਆਰਾ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੁਆਰਾ, ਅਗਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਰੋਮੀ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।”²⁷ ਸ਼ਾਇਦ ਸਟੈਟ ਸਹੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੈਲੁਸ ਦਾ ਬਿਆਨ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ, “ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸਥਾਨ ਤੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਿਕ ਲੋੜ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ।”²⁸ ਰਸੂਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਪੈਲੁਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਰਦਾਨ ਲਈ “ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ” ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਦੋਹੇ ਦੇ ਆਖਰੀ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸੀ: **ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਤਕੜੇ ਹੋ ਜਾਵੋ।** ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ (στηρίξω, *ਸਟੈਰਿਜੋ*) ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ, “ਉਸਾਰਨਾ ਸੀ” ਦਾ ਅਰਥ, “ਨਿਸ਼ਚਤ ਕਰਨਾ”, “ਤੇਜ਼ ਕਰਨਾ” ਹੈ।²⁹ NIV ਵਿੱਚ, “ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ” ਹੈ। ਉਹੀ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 18:23 ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, “ਜਿੱਥੇ ਪੈਲੁਸ, ਗਲਾਤਿਯਾ ਅਤੇ ਫ਼ਰੁਗਿਯਾ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਹੋ ਕੇ . . . ਸਾਰਿਆਂ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ **ਤਕੜਾ ਕਰਦਾ ਗਿਆ**” (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਜੇਮਸ ਮੈਕਨਾਇਟ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ “ਪੈਲੁਸ ਰੋਮ ਦੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੂਰਤੀ-ਪੂਜਕਾਂ ਤੋਂ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਮੂਰਤੀ-ਪੂਜਾ ਵੱਲ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਤੋਂ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾ ਵੱਲ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਤਕੜਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।”³⁰

ਆਇਤ 12. ਪੈਲੁਸ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਆਇਤ 11 ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਬਿਆਨ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲੈ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਾਠਕ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਕਮਾਤਰ ਪਰੋਪਕਾਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੋਮ ਦੇ ਮਸੀਹੀ ਮਾਤਰ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ, **ਤਾਤਪਰਜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵਿੱਚ ਰਲ ਕੇ ਆਪਸ ਦੀ ਨਿਹਚਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਿਹੜੀ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸਾਡੀ ਦੋਹਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾ ਹੋਵੇ।** ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਹ

ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, “ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸਿਰਫ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗੀ; ਇਹ ਮੇਰੀ ਵੀ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ।” ਉਹ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤੀ ਵਿੱਚ “ਤਾਜ਼ਾ-ਦਮ ਅਰਾਮ” ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਣ ਦੀ ਆਸ ਕਰਦਾ ਸੀ (15:32)। ਸਟੈਟ ਨੇ ਆਪਸੀ ਸੰਗਤੀ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਦੀ ਮੰਗ ਪੌਲੁਸ ਕਰਦਾ ਸੀ।

[ਪੌਲੁਸ] ਮਸੀਹੀ ਸੰਗਤੀ ਦੀ ਆਪਸੀ ਬਰਕਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਇੱਕ ਰਸੂਲ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘਮੰਡੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧੰਨ ਹੈ ਅੱਜ ਦਾ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਹਨ ਜੋ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਦੇ ਇਸੇ ਮਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦੇਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ, ਸਿਖਾਉਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਿੱਖਣ, ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਉਤਸ਼ਾਹ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ! ਨਾਲ ਹੀ ਧੰਨ ਉਹ ਕਲੀਸੀਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ]ਆਗੂ[ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਲੀਮ ਮਨ ਦੇ ਹਨ!³¹

ਆਇਤ 13. ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇੱਕ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ। ਹੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧ ਕਰੇ, “ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਦੇ ਲਈ ਇੰਨਾ ਉਤਸੁਕ ਹੈਂ, ਤਾਂ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ? ਤੂੰ ਅਕਸਰ ਮਕਦੂਨਿਯਾ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈਂ, ਜੇ ਕਿ ਇਟਲੀ ਤੋਂ ਅਦਰੀਆ ਸਾਗਰ ਰਾਹੀਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਦੂਰੀ ਤੇ ਹੈ।” ਇਸ ਲਈ ਪੌਲੁਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: **ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਰਹੋ ਜੇ ਮੈਂ ਕਿੰਨੀ ਹੀ ਵਾਰੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕੀਤੀ ਭਈ ਜਿਵੇਂ ਬਾਕੀ ਦੀਆਂ ਪਰਾਈਆਂ ਕੋਮਾਂ ਵਿੱਚ ਤਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚ ਭੀ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਫਲ ਮਿਲੇ ਪਰ ਹੁਣ ਤੇੜੀ ਮੈਂ ਡੱਕਿਆ ਰਿਹਾ।** ਅਧਿਆਇ 15 ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਕੰਮ ਦੇ ਦਬਾਅ ਦੇ ਕਾਰਨ “ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ” ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰੋਮੀ ਸਾਮਰਾਜ ਦੇ ਪੂਰਵੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਸੀ:

. . . ਯਰੂਸਲਮ ਤੋਂ ਅਤੇ ਆਸ-ਪਾਸ ਇੱਲੁਰਿਕੁਨ ਤੱਕ ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਰੀਤੀ ਨਾਲ ਮਸੀਹ ਦੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। . . .

ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਤੋਂ ਡੱਕਿਆ ਗਿਆ ਹਾਂ; ਪਰ ਹੁਣ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਲਈ ਹੋਰ ਸਥਾਨ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਦੀ ਚਾਹਤ ਸੀ ਜਦੋਂ ਵੀ ਮੈਂ ਹਿਸਪਾਨਿਯਾ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂ . . . ਮੈਂ ਲੰਘਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਦੀ ਆਸ਼ਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ. . . (15:19-24; ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।)

ਪੌਲੁਸ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰਣ ਨੂੰ ਜੋੜਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰੋਮ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ: **ਭਈ ਜਿਵੇਂ ਬਾਕੀ ਦੀਆਂ ਪਰਾਈਆਂ ਕੋਮਾਂ ਵਿੱਚ ਤਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚ ਭੀ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਫਲ ਮਿਲੇ।** ਕਈ ਲੋਕ ਸ਼ਬਦ “ਫਲ” (καρπός, ਕਾਰਪੋਸ) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ “ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਫਲ” ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਕਰਦੇ ਹਨ (ਗਲਾਤੀਆਂ 5:22, 23)। ਓਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਦੁਬਾਰਾ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਤਮਿਕ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਵਧਣ। ਜਦਕਿ, ਇਹ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚੰਗਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਸ਼ਬਦ “ਫਲ” ਨੂੰ “ਨਵੇਂ ਮਸੀਹੀ” ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ “ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮਨ

ਫਿਰਾਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਸਕਣ ਦੀ ਆਸ ਕਰਦਾ ਹੈ।³² ਸੀ ਈ ਵੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, “ਮੈਂ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।”

ਆਇਤ 14. ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਖਰੀ ਕਾਰਣ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਉਂ ਰੋਮ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕਾਰਣ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ: **ਮੈਂ ਯੂਨਾਨੀਆਂ ਅਤੇ ਓਪਰਿਆਂ ਦਾ, ਬੁੱਧੀਵਾਨਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਬੁੱਧਾਂ ਦਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹਾਂ।** “ਯੂਨਾਨੀਆਂ” ਅਤੇ . . . “ਓਪਰਿਆਂ” ਅਤੇ “ਬੁੱਧੀਵਾਨਾਂ” ਅਤੇ . . . “ਨਿਰਬੁੱਧਾਂ” ਨੂੰ ਵਰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਦੇ ਹੋਏ ਪੌਲੁਸ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ “ਮੈਂ ਹਰੇਕ ਦਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹਾਂ।” ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਮਾਜਾਂ ਦੇ ਵਰਗ ਹਨ ਜੋ ਅੰਤਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, “ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ” ਅਤੇ “ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ” (ਉਨ੍ਹਾਂ)। ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ “ਯਹੂਦੀ ਅਤੇ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ” ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ। ਰੋਮੀਆਂ ਨੇ “ਰੋਮੀਆਂ” ਅਤੇ “ਮੂਰਤੀਪੂਜਕਾਂ” ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਯੂਨਾਨੀਆਂ ਲਈ ਇਹ “ਯੂਨਾਨੀ ਅਤੇ ਓਪਰੇ” ਸਨ।

ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਯੂਨਾਨੀ ਲੋਕ ਆਪਣੀ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਅਤੇ ਸੁਧਾਈ ਦੇ ਲਈ ਸੰਸਾਰ ਭਰ ਵਿੱਚ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸਨ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ “ਓਪਰੇ ਲੋਕ”, ਅਸੱਭਿਅ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। “ਬਾਰਬੇਰੀਅਨਜ਼” ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ (Βάρβαρος, ਬਾਰਬੇਰੋਸ) ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਲਿਪੀਆਂਤਰਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।³³ ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਸੀ ਜੋ, ਯੂਨਾਨੀ ਕੰਨਾਂ ਲਈ, ਕਠੋਰ, ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਦੁਰਬੋਧ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ ਯੂਨਾਨੀ ਅਤੇ . . . ਬਾਰਬੇਰੀਅਨਜ਼ ਨੂੰ ਵਰਤਣ ਦੇ ਸਮੇਂ, “ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਅਤੇ . . . ਮੂਰਖ”, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਸੱਭਿਅ ਅਤੇ ਅਸੱਭਿਅ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹੇ ਲਿਖੇ ਅਤੇ ਅਨਪੜ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ, “ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ” (ὀφειλέτης, ਓਫਲੀਟੇਸ) ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਹੈ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਕਿਸੇ ਦੇ ਦੇਣਦਾਰ ਹੋਣਾ³⁴ ਇਹ ਕਰਜ਼ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਧੀਆ ਸੰਕੇਤ ਹੈ; KJV ਵਿੱਚ “ਕਰਜ਼” ਹੈ। AB ਵਾਕ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਂਦਾ ਹੈ, “ਮੈਂ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਡਿਊਟੀ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ ਹੈ।”

ਪੌਲੁਸ ਉੱਤੇ ਇਹ ਕਰਜ਼ ਕਿਵੇਂ ਹੋਇਆ ਸੀ? ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਕਰਜ਼ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਪਰਿਣਾਮ A ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲੋਂ B ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਕੁਝ ਉਧਾਰ ਲਿਆ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਿਅਕਤੀ B ਵਿਅਕਤੀ A ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ B ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ। ਜਾਂ, ਉਸ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਾਲ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਵਿਅਕਤੀ A ਵਿਅਕਤੀ B ਨੂੰ ਕੁਝ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ C ਨੂੰ ਦੇਵੇ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, B ਓਨਾ ਚਿਰ ਕਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ C ਤੱਕ ਨਾ ਪਹੁੰਚਾ ਦੇਵੇ ਜੋ ਇਸ ਦਾ ਅਸਲੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਕੁਝ ਰਕਮ ਦੇਵੇ, ਮੈਂ ਉਸ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੋਂ, ਸਦਾਚਾਰ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਦੂਸਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਹ

ਪੈਸਾ ਦੇਣ ਦਾ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਾਂ।

ਜੇਕਰ ਪੌਲੁਸ ਆਪਣੇ ਬੀਤੇ ਹੋਏ ਸਮੇਂ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਹ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਸੀ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਯਹੂਦੀ ਵੰਸ਼, ਯੂਨਾਨੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਰੋਮੀ ਨਾਗਰਿਕਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਪਰ, ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਕਰਜ਼ਦਾਰੀ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਸੀ। ਰੋਮੀਆਂ 5 ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਕਰਜ਼ਪੁਣੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ:

ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਨਿਰਬਲ ਹੀ ਸਾਂ ਤਦੋਂ ਮਸੀਹ ਵੇਲੇ ਸਿਰ ਕੁਧਰਮੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਮੋਇਆ . . . ਹਾਂ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰੇਮ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਇਉਂ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਭਈ ਜਾਂ ਮੈਂ ਅਜੇ ਇੱਕ ਪਾਪੀ ਹੀ ਸਾਂ, ਮਸੀਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਮੋਇਆ . . . ਮੈਂ ਵੈਰੀ ਹੋ ਕੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਾਲ ਉਹ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਵਸੀਲੇ ਮਿਲਾਇਆ ਗਿਆ, ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵਧ ਕੇ, ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਮਿਲਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵਾਂਗਾ (ਵੇਖੋ 5:6-10)।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਵਧ ਕੇ, ਉਹ ਜਿਸ ਨੇ ਪੌਲੁਸ ਉੱਤੇ ਇਹ ਅਦਭੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਕਿ ਨਾ ਸਿਰਫ ਜਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਚਾਇਆ ਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ (1:16)। ਮਸੀਹ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਕਿ ਹੋਰ ਲੋਕ ਵੀ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਕੋਲ ਆ ਸਕਣ ਅਤੇ ਉਹੀ ਬਰਕਤਾਂ ਦਾ ਅਨੰਦ ਮਾਣਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਸ ਨੇ ਮਾਣਿਆ ਸੀ।

ਕਿਉਂਕਿ ਮਸੀਹ ਨੇ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬਚਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰਸੂਲਪੁਣਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਉੱਤੇ ਇਹ ਕਰਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਗੁਆਚਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਅਤੇ, “ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਰਹਿਤ” ਜਗਤ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰੇ।

ਇਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਤਾਕਤ ਸੀ। ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਬਿੰਦੂ, ਉਸ ਦੇ ਜੀਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਮਕਸਦ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ: “ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਖੁਸ਼ ਖਬਰੀ ਸੁਣਾਵਾਂ, ਤਾਂ ਵੀ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਅਭਮਾਨ ਨਹੀਂ ਇਸ ਕਰਕੇ ਜੋ ਇਹ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਅਵੱਸ ਹੈ; ਹਮਸੇਸ ਹੈ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਜੋ ਮੈਂ ਖੁਸ਼ ਖਬਰੀ ਨਾ ਸੁਣਾਵਾਂ . . . ਮੁਖਤਿਆਰੀ ਮੈਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਹੋਈ ਹੈ” (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 9:16, 17)।

ਇਹ ਮਹਾਨ ਰਸੂਲ ਸਾਰਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਸੁਚੇਤ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿਤੇ ਵੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਣ—ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਮਾਜਕ ਪੱਧਰ, ਆਰਥਿਕ ਪੱਧਰ, ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਪੱਧਰ, ਨਸਲੀ ਪਿਛੋਕੜ, ਉਮਰ, ਜਾਂ ਲਿੰਗ ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਉਸ ਨੇ ਰਾਜਿਆਂ ਅਤੇ ਗਵਰਨਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 24-26), ਪਰ ਉਹ “ਨੀਵਿਆਂ” ਦੇ ਕੋਲ ਵੀ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸੀ (12:16; ਵੇਖੋ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 1:18-31)। ਉਹ “ਸਭਨਾਂ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਬਣਿਆ, ਤਾਂ ਕਿ (ਉਹ ਕਰ ਸਕੇ) ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਕੁ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾ ਸਕੇ” (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 9:22)।

ਆਇਤ 15. ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪੌਲੁਸ ਨੇ (1:8-15) ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਧੰਨਵਾਦ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਚੋੜ ਕੱਢਿਆ: **ਸੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਜਿਹੜੇ ਰੋਮ ਵਿਚ ਹੋ ਵਾਰ ਲੱਗਦਿਆਂ ਖੁਸ਼ ਖਬਰੀ ਸੁਣਾਉਣ ਨੂੰ ਲੱਕ ਬੱਧਾ ਹੈ।** ਸ਼ਬਦ “ਸੋ” ਉਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕਹੀ ਸੀ। NIV ਵਿੱਚ, *ਇਸੇ ਲਈ ਮੈਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਤਸੁਕ ਹਾਂ* (ਜੇਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ, “ਉਤਸੁਕ” (πρόθυμος, ਪਰੋਥੁਮੋਸ) ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਜਾਹਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।³⁵ ਬ੍ਰਿਸਕੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ:

ਰੋਮੀਆਂ ਦੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਲਿਖਣ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਪੌਲੁਸ ਸਰਗਰਮ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਸੇਵਕਾਈ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਇਸ ਲਈ ਲਗਭਗ ਤੀਹ ਵਿਅਸਤ, ਥਕਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਅੱਧਾ ਦਰਜਨ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਸਦਮੇ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਚੋਟਾਂ ਸਹੀਆਂ . . . ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਉਤਸਾਹ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਆਈ।³⁶

ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਪੌਲੁਸ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਾਮਰਾਜ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ। ਫਰਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਦੂਸਰੇ ਲੋਕ ਸੈਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉੱਥੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਪੌਲੁਸ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।³⁷ ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਮਕਸਦ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣਾ ਸੀ। ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ, “ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ” (εὐαγγελίζω, ਯੂਐਂਜਲੀਜ਼ੋ) ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਸੀਂ “ਇੰਵੈਂਜਲੀਜ਼” ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ; ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਰੋਮ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦਾ ਇੱਕ ਮਕਸਦ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਸੀ। ਉਹ ਰੋਮ ਦੇ ਪੂਰਬੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚੋਂ ਰੂਹਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਫਸਲ ਨਾਲ ਬਰਕਤ ਪਾ ਚੁੱਕਾ ਸੀ; ਹੁਣ ਉਹ ਉਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਫਲ ਰੋਮ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਲੇਖ ਕਥਨ: ਇੰਜੀਲ ਯਹੂਦੀਆਂ ਅਤੇ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਇਕਸਮਾਨ ਬਚਾਉਂਦੀ ਹੈ (1:16, 17)

ਰੋਮੀਆਂ ਦੀ ਪੱਤ੍ਰੀ 1:16, 17 ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਦਾ ਆਖ਼ਰੀ ਭਾਗ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪੱਤਰ-ਵਿਹਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਕੁਝ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪੱਤਰ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ (1) ਲੇਖਕ ਦੇ ਨਾਮ (1:1), (2) ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਅਹੁਦੇ (1:7ਆ), (3) ਸਲਾਮ (1:7ਬ) ਅਤੇ (4) ਧੰਨਵਾਦ ਪਰਗਟ ਕਰਨ (1:8) ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਆਪਣੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਲਿਖਣ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦਾ, ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੰਮ ਵੀ ਕਰਨਾ ਸੀ: ਇੱਕ ਲੇਖ ਕਥਨ ਨੂੰ ਲਿਖਣਾ।

¹⁶ਮੈਂ ਤਾਂ ਇੰਜੀਲ ਤੋਂ ਸ਼ਰਮਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਹਰੇਕ ਨਿਹਚਾਵਾਨ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਯਹੂਦੀ ਫੇਰ ਯੂਨਾਨੀ ਦੇ ਲਈ। ¹⁷ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਉਹ ਧਰਮ (ਧਾਰਮਿਕਤਾ) ਹੈ ਜੋ ਨਿਹਚਾ ਤੋਂ ਨਿਹਚਾ ਲਈ

ਪਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਭਈ “ਧਰਮੀ ਨਿਹਚਾ ਤੋਂ ਜੀਉਂਦਾ ਰਹੇਗਾ।”

ਆਇਤ 16. ਲੇਖ ਕਥਨ ਪੱਤ੍ਰੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਪੁਲ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸੰਬੰਧੀ, **ਲਈ** (γύρ, ਗਾਰ) ਸ਼ਬਦ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅੰਸ਼ਕ 16 ਆਇਤ ਨੂੰ ਪਿਛਲੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਪੌਲਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਰੋਮ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ; ਹੁਣ ਉਸ ਨੇ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸ ਲਈ ਉੱਥੇ ਜਾ ਕੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਕਿਉਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ। ਪੱਤ੍ਰੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਸੰਬੰਧੀ, ਏਹ ਆਇਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਮੰਚ ਵੀ ਤਿਆਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਪੌਲਸ ਕਹਿਣ ਵਾਲਾ ਸੀ।

14, 15 ਅਤੇ 16 ਆਇਤਾਂ ਤਿੰਨ “ਮੈਂ ਹਾਂ” ਕਥਨਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। 14 ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਪੌਲਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹਾਂ।” 15 ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਲੋਕ ਬੱਧਾ ਹੈ।” ਹੁਣ, 16 ਆਇਤ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, **ਮੈਂ ਇੰਜੀਲ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਸ਼ਰਮਾਉਂਦਾ।** ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੌਲਸ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਅਫਸੋਸ ਸੀ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਦੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸੀ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਤੱਕ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦਾ ਜਤਨ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, “ਪਰ ਅਸੀਂ ਸਲੀਬ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਲੇਖੇ ਠੇਕਰ ਦਾ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਲੇਖੇ ਮੂਰਖਤਾਈ ਹੈ” (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 1:23)। ਐਵਰੈਟ ਫਰਗਿਊਸਨ ਨੇ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾਉਣ ਦੀ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਿਸਾਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ:

ਮਸੀਹੀਅਤ ਦਾ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਮਜ਼ਾਕ . . . ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਸਰਕਸ ਮੈਕਸੀਮਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਲੈਟਾਇਨ ਹਿਲ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਚੌਕੀ ਵਿੱਚ ਪੱਥਰ ਉੱਤੇ ਉੱਕਰੀ ਹੋਈ ਇੱਕ ਤਸਵੀਰ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਤਸਵੀਰ ਵਿੱਚ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਟੰਗਿਆ ਹੋਇਆ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਸਿਰ ਖੇਤੇ ਦਾ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਨੁੱਖ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਵੱਲ ਹੱਥ ਨਾਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਕੁਝ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, “ਐਲੈਕਸਮੀਨੇਸ ਆਪਣੇ ਦੇਵਤੇ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।” ਯਹੂਦੀਆਂ ਉੱਤੇ ਖੇਤੇ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਇਹ ਤੋਹਮਤ]ਝੂਠਾ ਇਲਜ਼ਾਮ[ਇੱਥੇ ਯਿਸੂ ਉੱਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਤਸਵੀਰ ਹੁਣ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇੰਨੀ ਘਿਰਣਾਜਨਕ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਪੁਰਜ਼ੋਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਲੀਬ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਗੈਰ-ਮਸੀਹੀ ਸੋਚ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਘਿਰਣਾਯੋਗ ਹੈ।³⁸

ਇਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਸ਼ਾਇਦ ਕੁਝ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰਾਂ ਨੂੰ ਝੁਕਾਉਣ ਦਾ ਸਬੱਬ ਬਣਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਪੌਲਸ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਨੇ ਹਰੇਕ ਥਾਂ ਦਿਲੇਰੀ ਨਾਲ “ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ”—ਸਲੀਬ ਦੀ ਕਹਾਣੀ—ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ “ਇੰਜੀਲ” (ਯੂਐਂਜਲਿਓਨ) ਇੱਕ ਜੁੜਵਾਂ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ

ਮਤਲਬ ਹੈ “ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ” ਜਾਂ “ਸੁਭ ਸਮਾਚਾਰ” (1:1 ਤੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੇਖੋ)। ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ, ਯੂਐਜਲਿਓਨ ਸ਼ਬਦ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ,³⁹ ਪਰ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਦਾ ਆਮ ਮਤਲਬ ਸੀ “ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ।” ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੱਸਣ ਲਈ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਸ਼ਬਦ ਸੀ, ਪਰ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਵੱਲੋਂ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮਸੀਹ ਦੇ ਆਉਣ ਨੂੰ “ਇੰਜੀਲ,” ਜਾਂ “ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ” ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਮਰਕੁਸ 1:1)। ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਨੇ “ਰਾਜ ਦੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ” ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ (ਮੱਤੀ 4:23; 9:35): ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮਸੀਹ ਆਪਣਾ ਰਾਜ (ਕਲੀਸੀਆ) ਕਾਇਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ “ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ” ਦੱਸੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁਸਕਲਾਂ ਸੰਬੰਧੀ ਇੱਕ ਆਸ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਲੂਕਾ 4:18)।

ਪ੍ਰਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, “ਇੰਜੀਲ” ਇਹ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਲਈ ਮਰਿਆ ਹੈ। ਰੋਬਰਟ ਮਾਊਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤ ਕੀਤਾ ਹੈ: ਇੰਜੀਲ “ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਜਿਹੜਾ ਪਾਪ ਦਾ ਗੁਲਾਮ ਸੀ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਅਨੰਦਮਈ ਐਲਾਨ ਹੈ।”⁴⁰ ਇਸ “ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ” ਦੇ ਦੋ ਪਹਿਲੂ ਹਨ। ਇੱਕ “ਇਤਿਹਾਸਕ ਪਹਿਲੂ” ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ, ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਅਤੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੇ ਸਰੀਰਕ ਤੱਥ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ,

ਹੁਣ ਹੇ ਭਰਾਵੇ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਖੁਸ਼ ਖਬਰੀ ਚਿਤਾਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਹੜੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਸੀ। . . . ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਮੁੱਖ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਗੱਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਜਿਹੜੀ ਮੈਨੂੰ ਪਰਾਪਤ ਵੀ ਹੋਈ ਜੋ ਮਸੀਹ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਡੀਆਂ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੇਇਆ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਦੱਬਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤੀਜੇ ਦਿਹਾੜੇ ਜੀ ਉੱਠਿਆ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:1-4)।

ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਪਰ ਯਿਸੂ ਦੀ ਮੌਤ, ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਅਤੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣਾ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਇੱਕ “ਡਾਕਟ੍ਰਿਨ ਵਾਲਾ ਪੱਖ” ਵੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੰਜੀਲ ਵਿੱਚ ਨਿਰਾ ਸਲੀਬ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਪਰ ਨਵਾਂ ਨੇਮ ਅਨੇਕਾਂ ਵਾਰ ਇੰਜੀਲ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ (2 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 1:8; 1 ਪਤਰਸ 4:17; ਵੇਖੋ ਰੋਮੀਆਂ 10:16; KJV) ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਇੰਜੀਲ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਡਾਕਟ੍ਰਿਨ ਵਾਲਾ ਪੱਖ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੇ ਆਤਮਿਕ ਮਹੱਤਵ ਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੈ। ਇੰਜੀਲ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਤੋਂ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੇ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਦਾ ਸਾਡੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਉੱਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 1:27)। ਮੋਢੀ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਨੇ ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ:

ਤੱਥ ਜੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ: ਖਾਸ ਕਰਕੇ, ਯਿਸੂ ਦੀ ਮੌਤ, ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਅਤੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਬਾਰੇ (ਵੇਖੋ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:1-4)।

ਕੁਰਮ ਜੇ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਹਨ: ਨਿਹਚਾ, ਤੌਬਾ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਸਮੇਤ (6:3-6, 17, 18)।

ਵਾਅਦੇ ਜੋ ਅਨੰਦ ਮਾਣਨ ਵਾਲੇ ਹਨ: ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਦਾਨ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ (ਵੇਖੋ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 2:38; ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 1:21-23; ਤੀਤੁਸ 1:2)।

ਪੌਲੁਸ ਇੰਜੀਲ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਰਮਾਉਂਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। “ਸ਼ਕਤੀ” ਲਈ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ (δύναμις, ਡੂਨੈਮਿਸ) ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਸ਼ਬਦ “ਡਾਇਨਮੋ,” “ਡਾਇਨਾਮਿਕ” ਅਤੇ “ਡਾਇਨਾਮਾਇਟ” ਪਿੱਛੇ ਖੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਜਿਹੜਾ ਜੇ ਰੋਮੀ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਸਾਰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਸ਼ਕਤੀ। ਇੰਜ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮਹਾਨ ਰੋਮੀ ਸਾਮਰਾਜ ਫੈਲਦਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਅਜਿੱਤ ਜਾਪਦੀਆਂ ਸਨ। ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਤ ਰੋਮ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਾਰੇ ਚੇਤੇ ਕਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਰੋਮ ਦੇ ਜਰਨੈਲ ਆਪਣੀਆਂ ਜਿੱਤਾਂ ਦਾ ਜਸ਼ਨ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਜਲੂਸ ਕੱਢਦੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਤੇ ਓਹ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਸਨ ਉੱਥੋਂ ਦੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਮਰਦ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਗੁਲਾਮਾਂ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਰੋਮ ਦੇ ਸਮਰਾਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਪੂਜਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਇਸ]ਮਾਰੋਲ[ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਭੇਜਦਾ ਹੈ।⁴¹

ਰੋਮੀ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਉੱਤੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਸੀ ਘਮੰਡ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਉਸ ਨੈਤਿਕ ਬਰਬਾਦੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਮਰਾਜ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦਾ ਕਾਰਣ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਲੈ ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਮੀ ਪਤੀ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੁੰਦਾ।⁴² ਸਿਰਫ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੋਲ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ।

ਇੰਜੀਲ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ। ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ “ਮੁਕਤੀ” (σωτηρία, ਸੋਟੀਰੀਆ) ਦਾ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਰਥ ਹੈ “ਛੁਟਕਾਰਾ।” ਇਹ ਫੌਜੀ ਜਿੱਤ ਜਾਂ ਇਲਾਜ ਦੁਆਰਾ ਚੰਗਿਆਈ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਪਾਪ ਦੇ ਅਪਰਾਧ, ਰੀਤ, ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਸਦੀਪਕ ਪਰਿਣਾਮਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਹਰੇਕ ਨਿਹਚਾਵਾਨ ਦੇ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਯਹੂਦੀ ਫੇਰ ਯੂਨਾਨੀ ਦੇ ਲਈ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇੰਜੀਲ ਦੀ ਸਰਬਵਿਆਪਕਤਾ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ “ਯੂਨਾਨੀ” ਸ਼ਬਦ (Ἑλλην, ਹੈਲੈਨ) ਯੂਨਾਨੀ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਗੈਰ ਯਹੂਦੀ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਯਹੂਦੀ ਅਤੇ ਗੈਰ ਯਹੂਦੀ ਵੀ ਬਾਕੀਆਂ ਬਰਾਬਰ ਸਨ। ਸੱਚਮੁੱਚ, ਇੰਜੀਲ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 28:18-20; ਮਰਕੁਸ 16:15, 16; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 1:8)।

ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ “ਪਹਿਲਾਂ” ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ, ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬੇਹਤਰ ਜਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਮਝਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਮੂਲ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਅਗਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੇ ਵਰ ਵਰਤੀ ਸੀ (2:9, 10) ਅਤੇ ਫਿਰ ਝੱਟ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ “ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ” (2:11)। 10:12 ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ “ਯਹੂਦੀ ਅਤੇ ਯੂਨਾਨੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੁਝ ਭਿੰਨ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਉਹੀ ਪ੍ਰਭੂ ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ।”

ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਇਹ ਬਿਆਨ ਕਈ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਯਹੂਦੀਏ ਇੱਕ ਖਾਸ ਕੌਮ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਮਸੀਹਾ ਨੂੰ ਇਸ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮਸੀਹਾ (ਮਸੀਹ) ਇੱਕ ਯਹੂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਫ਼ਲਿਸਤੀਨ ਦੇ ਯਹੂਦੀ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਜੀਵਿਆ ਅਤੇ ਮਰਿਆ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਅਤੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਦੀਆਂ ਭਰ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਜਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਰਾਜ (ਕਲੀਸੀਆ) ਯਹੂਦੀ ਜਗਤ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਗੋਂ ਜਦੋਂ ਇੰਜੀਲ ਫ਼ਲਿਸਤੀਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਗੈਰ ਯਹੂਦੀ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਫੈਲ ਗਈ, ਸਰਸਰੀ ਤੌਰ ਤੇ ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦੇ। ਪਿਸਿਦਿਯਾ ਦੇ ਅੰਤਾਕਿਯਾ ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “. . . ਜਰੂਰ ਸੀ ਜੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਪਰ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲੋਂ ਰੱਦ ਕਰਦੇ . . ., ਵੇਖੋ ਅਸੀਂ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹਾਂ” (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 13:46)।

“ਪਹਿਲਾਂ ਯਹੂਦੀ ਫੇਰ ਯੂਨਾਨੀ ਦੇ ਲਈ” ਸ਼ਬਦ (ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਵਚਨ) ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਰੋਮ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਸਮਰਾਟ ਕਲੌਦਿਯੁਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ (49 ਈਸਵੀ ਵਿੱਚ) ਬਾਹਰ ਕੱਢੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਯਹੂਦੀ ਮਸੀਹੀਆਂ ਸਮੇਤ ਰੋਮ ਵਿੱਚ (54 ਈਸਵੀ ਵਿੱਚ) ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਇਸ ਪੱਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ (57 ਜਾਂ 58 ਈਸਵੀ ਵਿੱਚ) ਹੋਈ ਸੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ, ਯਹੂਦੀ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਬਣ ਨਹੀਂ ਸੀ ਰਹੀ।

ਕੋਏ ਰੋਪਰ ਦੇ ਵਾਕਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ: “ਪਹਿਲਾਂ ਯਹੂਦੀ ਲਈ”: ਪੌਲੁਸ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਯਹੂਦੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਭੂਮਿਕਾ ਸੀ। ‘ਅਤੇ ਫੇਰ ਯੂਨਾਨੀ ਦੇ ਲਈ’: ਪੌਲੁਸ ਯਹੂਦੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਯੂਨਾਨੀਆਂ, ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਹੈ।⁴³ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿੱਚ, ਜਾਤੀ ਪਿਛੇਕੜਾਂ ਬਾਰੇ ਸ਼ੋਖੀ ਮਾਰਨ ਜਾਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਤਮ ਸਮਝਣ ਦੇ ਰਵੱਈਏ ਦਾ ਕੋਈ ਸਥਾਨ

ਨਹੀਂ ਸੀ (2:1, 17; 3:9, 27, 29; 11:13, 18, 25; 14:10)। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਇ, ਹਰੇਕ ਸਮੂਹ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ (12:3-5, 10, 16; 14:1, 13; 15:7)।

ਆਇਤ 17. ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਯਹੂਦੀ ਅਤੇ ਗੈਰ ਯਹੂਦੀ ਮਸੀਹੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਆਧਾਰ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਦੀਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਸ [ਇੰਜੀਲ] ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਉਹ ਧਰਮ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਹਚਾ ਤੋਂ ਨਿਹਚਾ ਲਈ ਪਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, “ਭਈ ਧਰਮੀ ਨਿਹਚਾ ਤੋਂ ਜੀਉਂਦਾ ਰਹੇਗਾ।” ਦੇਵੇਂ ਸਮੂਹ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਹਚਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਨਾ ਕਿ ਮੂਸਾ ਦੀ ਸ਼ਰਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਨੈਤਿਕ ਸੰਪੂਰਣਤਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ।

ਇਸ ਆਇਤ ਵਿੱਚ, “ਧਰਮ” (ਧਾਰਮਿਕਤਾ) ਸ਼ਬਦ ਬਚਾਏ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਧਰਮੀ ਗਿਣਨ ਲਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ “ਧਰਮ” (ਧਾਰਮਿਕਤਾ) ਨੂੰ “ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਧਰਮ (ਧਾਰਮਿਕਤਾ)” ਇਸ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਹੈ। ਮੂਲ ਆਇਤ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਇੰਜੀਲ ਵਿੱਚ “ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ”: ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕੋ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਅਸੀਂ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਬਾਰੇ ਸਿਖਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੇ ਰਾਹੀਂ।

ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਹਚਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ (10:17)। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, “ਨਿਹਚਾ ਤੋਂ ਨਿਹਚਾ ਲਈ” ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਯੂਨਾਨੀ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕੁਝ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ “ਨਿਹਚਾ ਵਿੱਚੋਂ [ἐκ, ਏਕ] ਨਿਹਚਾ ਵਿੱਚ [εἰς, ਈਸ]।” ਇਸ ਵਾਕ ਉੱਤੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨਾਲ ਕਈ ਪੰਨੇ ਭਰੇ ਪਏ ਹਨ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਰੂਪਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ। ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਮੁੱਖ ਵਿਚਾਰ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਨਿਹਚਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਬਚਾਏ ਗਏ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਫਿਰ “ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਾਲ ਸਹੀ” ਹੋਣ ਨੂੰ “ਨਿਹਚਾ” ਤੋਂ (ਨਿਹਚਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ) ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਪੌਲੁਸ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਾਠਕ ਇਹ ਸੋਚਣ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਮਸੀਹੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਹਚਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨਿਹਚਾ ਜਿਹੜੀ ਬਚਾਉਂਦੀ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ “ਨਿਹਚਾ ਵਿੱਚ,” ਲੈ ਕੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜੀਵਨਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਨਿਹਚਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਹਚਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੈ (ਵੇਖੋ 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5:7)। NIV ਅਨੁਵਾਦ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ: “ਇਹ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਆਖਰੀ ਤੱਕ ਨਿਹਚਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਹੈ” (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)।

ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਬਲ ਦੇਣ ਲਈ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬੰਦ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ: “ਜਿਵੇਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ‘ਭਈ ਧਰਮੀ ਨਿਹਚਾ ਤੋਂ ਜੀਉਂਦਾ ਰਹੇਗਾ।’” ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਹਬਕੁਕ ਦੀ ਕਿਤਾਬ 2:4 ਵਿੱਚੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਫੇਰ, ਪੌਲੁਸ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਇਸ ਹਵਾਲੇ ਬਾਰੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਹਨ। ਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ

ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ (ਆਤਮਿਕ) ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਇੱਕ ਨਿਹਚਾ ਵਾਲੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ? ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਤੇ ਉਲਝਣ ਦੀ ਮਿਸਾਲ RSV ਅਤੇ NRSV ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। RSV ਦੇ ਅਨੁਵਾਦਕਾਂ ਨੇ 17 ਆਇਤ ਦੇ ਆਖਰੀ ਭਾਗ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ: “ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਨਿਹਚਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਧਰਮੀ ਹੈ ਜੀਉਂਦਾ ਰਹੇਗਾ।” ਅਨੁਵਾਦਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸੰਸਕਰਣ ਦਾ ਮੁੜ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, “ਜਿਹੜਾ ਧਰਮੀ ਹੈ ਉਹ ਨਿਹਚਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਜੀਉਂਦਾ ਰਹੇਗਾ।”

ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ “ਨਿਹਚਾ ਤੋਂ ਜੀਉਂਦਾ ਰਹੇਗਾ” ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਹਚਾ-ਅਧਾਰਿਤ ਜੀਵਨਸ਼ੈਲੀ ਜਿਉਣਾ ਸੀ। ਹਬੱਕੂਕ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬੰਦ ਅਤੇ ਰੋਮੀਆਂ ਦੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਵਿੱਚ ਆਮ ਜ਼ੋਰ ਦੇਵੇਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿਹੜਾ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਆਤਮਿਕ ਅਤੇ ਸਦੀਪਕ ਜੀਵਨ ਪਾਵੇਗਾ (ਵੇਖੋ 6:23)।

ਹਬੱਕੂਕ ਵਿੱਚ ਜੋ ਆਇਤ ਹੈ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, “ਵੇਖ, ਉਹ ਮਨ ਵਿੱਚ ਫੁਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧਾ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਧਰਮੀ ਆਪਣੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨਾਲ ਜੀਵੇਗਾ” (ਹਬੱਕੂਕ 2:4)। ਹਬੱਕੂਕ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ, ਕਸਦੀਆਂ (ਬਾਬਲ ਦੇ ਲੋਕ) ਦੀ ਬਰਬਾਦੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਹਬੱਕੂਕ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਯਹੂਦਾਹ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕਸਦੀਆਂ ਨੂੰ ਖੜਾ ਕਰੇਗਾ। ਹਬੱਕੂਕ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਉਂ ਸੀ ਜਦ ਕਿ ਕਸਦੀ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬੁਰੇ ਸਨ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਹਬੱਕੂਕ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕਸਦੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਨਬੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਇਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰ। ਮੇਰੇ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ!” ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, 2:4 ਦੇ ਆਖਰੀ ਭਾਗ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, “ਧਰਮੀ ਮਨੁੱਖ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਸਗੋਂ ਉਦੋਂ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕਰੇਗਾ ਜਦੋਂ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬੁਰੀਆਂ ਲੱਗਣਗੀਆਂ (ਕਸਦੀਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ) ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਇਨਾਮ ਉਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਸਲਾਮਤ ਰੱਖ ਕੇ ਦੇਵਾਂਗਾ।” ਡਬਲਿਯੂ. ਜੇ. ਡੀਨ ਨੇ 2:4 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਹੈ: “ਜਦੋਂ ਘਮੰਡੀ, ਲਾਲਚੀ ਰਾਜ ਬਰਬਾਦੀ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਚੁੱਕਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਲੋਕ ਸਹੀ ਸਲਾਮਤ ਰਹਿਣਗੇ।”⁴⁴ ਯਕੀਨਣ ਪੌਲੁਸ ਆਇਤ ਦੀ ਅਸਲੀ ਚੇਤ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸੀ; ਪਰ, ਆਤਮਾ ਦੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਹੇਠਾਂ, ਉਸ ਨੇ “ਇਸ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਹਿਰਾ ਮਹੱਤਵ ਵੀ ਵੇਖਿਆ।”⁴⁵ ਨਿਹਚਾ ਨੇ ਹਬੱਕੂਕ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਆਤਮਿਕ ਜੀਵਨ ਹੋਵੇਗਾ।

“ਧਰਮੀ ਨਿਹਚਾ ਤੋਂ ਜੀਉਂਦਾ ਰਹੇਗਾ” ਦੇ ਦੋ ਸੰਭਵ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੀ ਹੁਣ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਅਰਥ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਅਰਥ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰੀਏ? ਸ਼ਾਇਦ ਨਹੀਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਿਹਚਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਹਚਾ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਦੇ ਇਸ ਉਤਕਥਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ

ਜਾਣਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ ਕਿ “ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੇਣ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਯੋਜਨਾ” “ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਹੈ ਜੋ [ਸਾਡੀ] ਨਿਹਚਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਹਚਾ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਸੀ” (1:17; Phillips); “ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅਖੀਰ ਤੱਕ ਇਹ ਭਰੋਸੇ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ” (1:17; CJB)।

ਪਰਾਈਆਂ ਕੋਮਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਹੇਠ ਹਨ (1:18-32)

ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਅਤੇ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਲੇਖ ਕਥਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ (1:16, 17), ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਪੌਲੁਸ ਤੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਜਾਇ ਇਸ ਦੇ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਵੱਲ ਮੋੜ ਲਿਆ (1:18-32)। ਆਇਤ 16 ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ (“ਹਰੇਕ ਦੇ ਲਈ”) ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਸਰਬ-ਵਿਆਪਕ ਸੁਭਾਅ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ; ਹੁਣ ਉਹ ਨੂੰ ਉਸ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਈ ਸਰਬ-ਵਿਆਪਕ ਲੋੜ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕਤੀ ਯਹੂਦੀਆਂ ਅਤੇ ਪਰਾਈਆਂ ਕੋਮਾਂ ਦੇਵਾਂ ਲਈ ਸੀ। ਹੁਣ, ਉਹ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰੇਗਾ ਕਿ “ਯਹੂਦੀ ਅਤੇ ਯੂਨਾਨੀ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਾਪ ਦੇ ਹੇਠ ਹਨ” (3:9)। ਮੁੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ 1:18-32 ਵਿੱਚ ਪਰਾਈਆਂ ਕੋਮਾਂ, 2:1—3:8 ਵਿੱਚ ਯਹੂਦੀ ਅਤੇ 3:9-20 ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਸੀ।

ਮੂਰਤੀ-ਪੂਜਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾਉਣਾ (1:18-25)

¹⁸ਜਿਹੜੇ ਮਨੁੱਖ ਸਚਿਆਈ ਨੂੰ ਕੁਧਰਮ ਨਾਲ ਦਬਾਈ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਬੇਦੀਨੀ ਅਤੇ ਕੁਧਰਮ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕ੍ਰੋਧ ਤਾਂ ਅਕਾਸ਼ੋਂ ਪਰਗਟ ਹੋਇਆ। ¹⁹ਕਿਉਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਖੇ ਜੋ ਕੁਝ ਮਲੂਮ ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ਸੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਪਰਕਾਸ਼ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ। ²⁰ਕਿਉਂਕਿ ਜਗਤ ਦੇ ਉਤਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਉਹ ਦਾ ਅਣਡਿੱਠ ਸੁਭਾਉ ਅਰਥਾਤ ਉਹ ਦੀ ਅਨਾਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਈਸ਼ੁਰਤਾਈ ਉਹ ਦੀ ਰਚਨਾ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਦਿੱਸ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਉਜਰ ਨਹੀਂ। ²¹ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲਿਆ ਪਰ ਤਾਂ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਜੇਗ ਵਡਿਆਈ ਨਾ ਕੀਤੀ, ਨਾ ਉਹ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਸਗੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸੋਚਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਕੰਮੇ ਬਣ ਗਏ ਅਤੇ ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਬੁੱਧਗੀਣ ਮਨ ਅਨੁਰੇ ਹੋ ਗਏ। ²²ਓਹ ਆਪ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀਵਾਨ ਮੰਨ ਕੇ ਮੂਰਖ ਬਣ ਗਏ। ²³ਅਤੇ ਅਬਨਾਸ਼ੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਰਤਾਪ ਨੂੰ ਨਾਸਵਾਨ ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਪੰਛੀਆਂ ਅਤੇ ਚੌਪਾਇਆਂ ਅਤੇ ਖਿੰਸਰਨ ਵਾਲੇ ਜੀਉ ਜੰਤ ਦੇ ਰੂਪ ਦੀ ਮੂਰਤ ਨਾਲ ਵਟਾ ਦਿੱਤਾ।

²⁴ਇਸ ਕਾਰਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਦੇ ਬੁਰੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿਚ ਗੰਦ ਮੰਦ ਦੇ ਵੱਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਭਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਆਪੇ ਵਿੱਚੀ ਬੇਪਤ ਹੋ ਜਾਣ। ²⁵ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਚਿਆਈ ਨੂੰ ਝੂਠ ਨਾਲ ਵਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਰਤਾਰ ਜਿਹੜਾ ਜੁੱਗੇ ਜੁੱਗੇ ਧੰਨ ਹੈ, ਆਮੀਨ, ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਰਿਸਟੀ ਦੀ ਪੂਜਾ ਅਤੇ ਉਪਾਸਨਾ ਕੀਤੀ।

ਪੂਰੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ “ਕਿਉਂ ਜੋ” ਅਤੇ “ਕਿਉਂਕਿ” ਵਰਗੇ ਸੰਯੋਜਕ ਸ਼ਬਦ ਖਿੱਲਰੇ ਪਏ ਹਨ।

ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਕੁਝ ਅਨੁਵਾਦਕਾਂ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਬੰਦ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ “ਜੋੜਕਾਂ” ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਜੋੜਕਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਹਰੇਕ ਜੋੜ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ। ਸਟੈਟ ਨੇ ਕੜੀ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ “ਹਰ ਗੱਲ ਜੋ ਪੌਲੁਸ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾ ਅੱਗੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਇੱਕ ਯੂਨਾਨੀ ਯੋਜਕ ਗਾਰ [γάρ] ਜਾਂ ਡੀਓਟੀ [διότι] ਦੇ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ‘ਕਿਉਂ ਜੋ’ ਜਾਂ ‘ਕਿਉਂਕਿ’”⁴⁶ ਰਸੂਲ ਨੇ ਵਿਧੀਪੂਰਵਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਿੰਦੂ ਦਰ ਬਿੰਦੂ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਆਪਣੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਉਸਾਰਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ। ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਗਾਰ ਅਤੇ ਡੀਓਟੀ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ, ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਸੋਚ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਆਇਤ 18. ਅਜਿਹੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਥੋਪੀ ਗਈ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੀ ਲੋੜ, 17 ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਤੇ ਸਵਾਲ ਖੜਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਵੈਰੀ: “ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਧਰਮੀ ਗਿਣਨ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਇੰਜੀਲ ਵਿੱਚ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਵੇਗਾ, ਕੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਹੈ?”

ਪੌਲੁਸ: “ਹਾਂ, ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੀ ਹੈ। ਸਭ ਪਾਪੀ ਹਨ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕ੍ਰੋਧ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਪ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ!”

ਇਹ ਆਇਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, **ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਬੇਦੀਨੀ ਅਤੇ ਕੁਧਰਮ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕ੍ਰੋਧ ਤਾਂ ਅਕਾਸ਼ੋਂ ਪਰਗਟ ਹੋਇਆ।** ਜਿਵੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਪਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕ੍ਰੋਧ ਵੀ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਇੰਜੀਲ ਵਿੱਚ ਪਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ (1:16, 17)। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕ੍ਰੋਧ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ, ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਜਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਇੰਜੀਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਰਗਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਇਸ ਤੱਥ ਉੱਤੇ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਰਕਾਸ਼ “ਅਕਾਸ਼ੋਂ” ਪਰਗਟ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਪਾਪ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਦੀ ਉਪਜ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਖੁਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਆਇਆ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕ੍ਰੋਧ “ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਬੇਦੀਨੀ ਅਤੇ ਕੁਧਰਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ” ਹੈ। ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ “ਬੇਦੀਨੀ” (ἀσεβεία, ਅਸੇਬੀਆ) ਦੇ ਵਿੱਚ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ . . . ਦਾ ਅਨਾਦਰ ਕਰਨ” ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ।⁴⁷ “ਕੁਧਰਮ” (ὀδικία,

ਅਡਿਕੀਆ) “ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਗਲਤ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਬਦ ਹੈ।”⁴⁸ ਦੋਵਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਪਾਪ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਜਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਹੋਵੇ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪਾਪ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੁਸਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਪ ਉਸ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਨੂੰ ਭੜਕਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਵਿਸਾਰਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਰਣ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਣਾ ਔਖਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਮਝਣਾ, ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ “ਪ੍ਰੇਮੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕਦੀ ਕ੍ਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ! ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਾਡੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਅਣਦੇਖਾ ਕਰੇਗਾ।”

ਇਸ ਸੰਬੰਧੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਮੱਸਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕ “ਕ੍ਰੋਧ” ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਕ੍ਰੋਧ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਗੁੱਸੇ ਦਾ ਉਬਾਲ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਮਾਮੂਲੀ ਅਤੇ ਸੁਆਰਥੀ ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਬਦਲੇ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।⁴⁹ ਬਾਈਬਲ ਕ੍ਰੋਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਖ਼ਤਰਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਚਿਤਾਵਨੀਆਂ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਲੋੜ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 5:22; ਗਲਾਤੀਆਂ 5:19-21; ਅਫ਼ਸੀਆਂ 4:31; ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 3:8; ਯਾਕੂਬ 1:19, 20)। ਫਿਰ ਵੀ, ਬਾਈਬਲ ਹਾਲੇ ਵੀ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ” ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਲੇਖਕਾਂ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਨੁਵਾਦਿਤ ਸ਼ਬਦ “ਕ੍ਰੋਧ” (ὀργή, *ਓਰਗੀ*) “ਬੁਰਾਈ ਪ੍ਰਤੀ ਰੱਬੀ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆ” ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਇਹ “ਇੱਕ ਜੱਜ ਦੀ ਉਚਿਤ ਭਾਵਨਾ” ਹੈ।⁵⁰ ਡੇਵ ਮਿਲਰ ਨੇ ਇਸ ਦਾ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਆਂਪੂਰਣ ਕ੍ਰੋਧ” ਵਜੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।⁵¹ ਲੀਓਨ ਮੋਰਿਸ ਨੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ “ਹਰ ਬੁਰੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਅਤੇ ਸਰਗਰਮ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।”⁵²

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਸੁਭਾਅ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਾਪ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਵੇ। ਬ੍ਰਿਸਕੋ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਨੂੰ “ਅਪਵਿੱਤਰ ਪ੍ਰਤੀ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਜਵਾਬ, ਅਨੁਚਿਤ ਪ੍ਰਤੀ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆ, ਅਸੁੱਧ ਪ੍ਰਤੀ ਇੱਕ ਸੁੱਧ ਅਪ੍ਰਵਾਨਗੀ” ਕਿਹਾ ਹੈ।⁵³ ਸਟੇਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, “ਬੁਰਿਆਈ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ [ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ] ਨੂੰ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਭੜਕਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬੁਰਿਆਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।”⁵⁴

ਕੁਝ ਟੀਕਾਕਾਰਾਂ ਨੇ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਦੇ ਸੁਆਰਥੀ ਕ੍ਰੋਧ ਦੇ ਉਲਟ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਠੋਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ “ਕ੍ਰੋਧ” ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਨਿੱਜੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਯਮ ਇਸ ਦਾ ਪਰਕਾਸ਼ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਤੋੜਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਖੁਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਪਾਪ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਾਪ ਨਿੱਜੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਜਵਾਬ ਵੀ ਨਿੱਜੀ ਹੈ। ਇਹ ਆਵੇਗਾਸ਼ੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ,

ਪਰ ਇਹ ਨਿੱਜੀ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕ੍ਰੋਧ” ਵਾਕ ਨੂੰ ਸੁਣਦੇ ਹਾਂ, ਸ਼ਾਇਦ ਅਸੀਂ ਨਿਆਂ ਦੇ ਵੇਲੇ “ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕ੍ਰੋਧ” ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ (1 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 1:10)। ਰੋਮੀਆਂ ਦੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਵਿੱਚ “ਕ੍ਰੋਧ” ਸ਼ਬਦ ਉਸੇ ਭਾਵ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 2:5 ਵਿੱਚ), ਪਰ ਇਹ ਹੋਰਨਾਂ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਵੀ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਦੇ ਹਨ (13:4)। 1:18 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਵਰਤਮਾਨ ਕਾਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ: “. . . ਸਾਰੇ ਕੁਧਰਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕ੍ਰੋਧ ਪਰਗਟ ਹੋਇਆ ਹੈ” (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। NIV ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ “ਪਰਗਟ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ” (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। 1:18 ਵਾਲਾ “ਕ੍ਰੋਧ” ਭੂਤਕਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਭਵਿੱਖਕਾਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਵਰਤਮਾਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਅੰਤਹਕਰਨ (ਵੇਖੋ 2:15) ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਅੱਡ ਹੋਣ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਰਿਣਾਮ (ਵੇਖੋ ਯਸਾਯਾਹ 59:1, 2; ਰੋਮੀਆਂ 9:3) ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ, 1:18 ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਪਾਪ ਦੇ ਪਰਿਣਾਮਾਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਣ ਲਈ ਤਿਆਗੇ ਜਾਣ ਦੀ ਰੱਬੀ ਸਜ਼ਾ ਸੀ। ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ, “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ” (1:24, 26, 28)।

ਆਇਤਾਂ 18, 19. ਅਗਲੀ ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਵੱਟੇ-ਸੱਟੇ ਵਿੱਚ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਪਾਪ ਲਈ ਬਹਾਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਅਗਿਆਨਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

ਵੈਰੀ: “ਤੂੰ ਜ਼ਿੰਦ ਕਿਉਂ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੈ? ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਇਹ ਨਾ ਮੰਨੋ ਕਿ ਸਾਡੇ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਕੋਲ ਇੱਕ ਲਿਖਤ ਸ਼ਰਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯਹੂਦੀਆਂ ਕੋਲ ਸੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਲੂਮ ਨਹੀਂ ਸੀ?”

ਪੌਲੁਸ: “ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਮਲੂਮ ਸੀ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਲਿਖਤ ਸ਼ਰਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਪਰਕਾਸ਼ ਜ਼ਰੂਰ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਦਬਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਕਦੀ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਨਾ ਕਰੋ: ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਆਪ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋ!”

“ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਬੇਦੀਨੀ ਅਤੇ ਕੁਧਰਮ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕ੍ਰੋਧ ਤਾਂ ਅਕਾਸ਼ੋਂ ਪਰਗਟ ਹੋਇਆ” ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਹੜੇ ਮਨੁੱਖ ਸਚਿਆਈ ਨੂੰ ਕੁਧਰਮ ਨਾਲ ਦਬਾਈ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਖੇ ਜੋ ਕੁਝ ਮਲੂਮ ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ਸੋ ਅਕਾਸ਼ੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਕਾਸ਼ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ।⁵⁵ ਆਇਤ 18 ਵਿੱਚ “ਸਚਿਆਈ” ਸ਼ਬਦ “ਸਾਰੀ ਸਚਿਆਈ” (ਵੇਖੋ ਯੂਹੰਨਾ 16:13) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਉਸ ਸਚਿਆਈ ਦਾ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਆਇਤ 25 ਇਸ ਨੂੰ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਚਿਆਈ” (RSV)

ਅਨੁਵਾਦ ਆਖਦਾ ਹੈ। ਆਇਤ 21 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ “ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲਿਆ,” ਜਦ ਕਿ ਆਇਤ 32 ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਗਲਤ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਜੋਗ ਹਨ।

ਅਧਿਆਇ 1 ਅਤੇ 2 ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਾਸ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਉੱਤੇ ਖੁਦ ਨੂੰ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਸੀ: ਰਚਨਾ (1:20) ਅਤੇ ਅੰਤਹਕਰਨ (2:15)। ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਖਾਸ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਪਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਯਹੂਦੀ ਕੌਮ ਨੂੰ ਅੱਡ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ (ਵੇਖੋ 3:1, 2), ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਆਤਮਿਕ “ਪਰਕਾਸ਼” ਨਹੀਂ ਸੀ ਦਿੱਤਾ। ਤਦ ਵੀ, ਪਵਿੱਤਰ ਵਚਨ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੇਮਸ ਬਰਟਨ ਕੋਫਮੈਨ ਨੇ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚੋਂ ਅਨੇਕਾਂ ਪੰਨਿਆਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਯਹੂਦੀਆਂ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਤ ਸੀ, ਪਰ ਸਾਰੀ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਬਾਰੇ ਵੀ।⁵⁶ ਕੁਝ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿਓ:

ਮਲਕਿਸਿਦਕ “ਅੱਤ ਮਹਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਜਾਜਕ” (ਉਤਪਤ 14:18) ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦਾ ਵੰਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਬਿਲਆਮ ਦੀ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਤਮਾ” (ਗਿਣ. 24:2) ਨੇ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਉਹ ਇੱਕ ਇਸਰਾਏਲੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਯੂਨਾਹ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੈਰ ਯਹੂਦੀ ਦੇਸ ਨੀਨਵਾਹ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (ਯੂਨਾਹ 1:2)।

ਅਲੀਸ਼ਾ ਨੇ ਇੱਕ ਗੈਰ ਯਹੂਦੀ ਸਿਪਾਹੀ ਨਾਅਮਾਨ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਸੀ (2 ਰਾਜਿਆਂ 5)।

ਗੈਰ ਯਹੂਦੀ ਜੋਤਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਹੂਦੀ ਮਸੀਹਾ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਸੀ (ਮੱਤੀ 2)।

ਅਸੀਂ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਠਧਰਮੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਉੱਤੇ ਕਿਵੇਂ, ਕਦੋਂ, ਜਾਂ ਕਿੱਥੇ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਸਟੀਕ ਤੌਰ ਤੇ ਏਹ ਕਿਹੜੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਸਨ। ਤਦ ਵੀ, ਦੋ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਜੋ ਅਸੀਂ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪਰਕਾਸ਼ ਕਦੀ ਅਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਂ ਧੁੰਦਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੁੰਦਾ; ਇਹ ਸਮਝਣਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਪੌਲੂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਉਹ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਬਾਰੇ ਮਲੂਮ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਗਟ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ।” ਆਰ ਈ ਬੀ ਅਨੁਵਾਦ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਬਾਰੇ ਜਾਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ।” ਨੈਕਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਖੁਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੈ।”

ਦੂਜੀ ਗੱਲ, ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਸਾਂਭ ਕੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਬਜਾਇ, ਇਸ ਨੂੰ ਦਬਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ “ਦਬਾਉਣਾ” (κατέγω,

ਕਟੋਚੇ) ਇੱਕ ਸੰਯੋਜਕ ਸ਼ਬਦ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਸੰਬੰਧਸੂਚਕ ਲਈ “ਹੇਠਾਂ” (κατά, ਕਾਟਾ) ਨੂੰ “ਫੜਨਾ” (ἔγω, ਏਕੋ) ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਕਟੋਚੇ ਨੂੰ ਹਾਂ-ਪੱਖੀ ਭਾਵ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 11:2 ਵਿੱਚ “ਤਕੜਾਈ ਨਾਲ ਫੜੀ ਰੱਖਣਾ” ਹੈ) ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ 1:18 ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਹਿਲਵਾਨ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰਕੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ “ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਬਾਈ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਬਚ ਕੇ ਨਿੱਕਲ ਨਾ ਸਕੇ।”⁵⁷ ਸੀ ਈ ਵੀ ਅਨੁਵਾਦ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਾਈਆਂ ਕੋਮਾਂ ਨੇ “ਸਚਿਆਈ ਨੂੰ ਦਬਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।”

ਪਰਾਈਆਂ ਕੋਮਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਓਨਾ ਪਰਕਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਪਰਕਾਸ਼ ਜ਼ਰੂਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਪਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਬੁਝਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਮਨੁੱਖ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਰੋਸ਼ਨੀ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਦੀਵਾ ਲੈ ਕੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਰਾਹ ਟਟੋਲਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਉਹ ਲਾਟ ਵੱਲ ਮੁੜਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਵੇ ਨੂੰ ਬੁਝਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। “ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਬੁੱਧਹੀਣ ਮਨ ਅਨੁਰੇ ਹੋ ਗਏ ਸਨ” (1:21) ਪਰ ਓਹ ਇਸ ਅਨੁਰੇ ਲਈ ਖੁਦ ਹੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸਨ।

ਪਰਾਈਆਂ ਕੋਮਾਂ ਨੇ ਇੰਨੀ ਮੂਰਖਤਾ ਨਾਲ ਕਾਰਜ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ ਸੀ? ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ “ਕੁਧਰਮ ਵਿੱਚ” ਸਚਿਆਈ ਨੂੰ ਦਬਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। “ਕੁਧਰਮ” ਇੱਥੇ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਪਾਪ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ 1 ਯੂਹੰਨਾ 5:17)। ਜਦੋਂ ਪਾਪ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਉੱਤੇ ਹਾਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਚਿਆਈ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵਿਆਕੁਲ, ਬੇਚੈਨ ਅਤੇ ਨਾਖੁਸ਼ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਦੋ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਪਾਪ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹ ਸਚਿਆਈ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਗੈਰ ਯਹੂਦੀ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਦੂਜੀ ਦਿਸ਼ਾ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਸੀ। ਪੌਲੁਸ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਮਾਨ ਕਾਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ (“ਜਿਹੜੇ ਸਚਿਆਈ ਨੂੰ ਦਬਾਉਂਦੇ ਹਨ”) ਪਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਭੂਤਕਾਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਵੀ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਸੀ।

ਆਇਤ 20. ਇਸ ਮੋੜ ‘ਤੇ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਪਰਾਈਆਂ ਕੋਮਾਂ ਕੋਲ ਰੱਬੀ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ੀ ਸਨ।

ਵੈਰੀ: “ਸ਼ਾਇਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਖਾਸ ਮੌਕਿਆਂ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਥੇ-ਉੱਥੇ ਪਰਾਈਆਂ ਕੋਮਾਂ ਉੱਤੇ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਪਰਾਈਆਂ ਕੋਮਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹੜਾ ਜਾਂ ਕਿਹੜੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਹਰ ਥਾਂ ਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਪਰਾਈਆਂ ਕੋਮਾਂ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਯਕੀਨਣ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਪਰਾਈਆਂ ਕੋਮਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।”

ਪੌਲੁਸ: “ਨਹੀਂ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਦੂਜੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਾ

ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਕੋਲ ਖੁਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪਰਕਾਸ਼ ਸੀ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰੇ ਹੋਏ ਸਨ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਬਣਾਈਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਉੱਪਰ ਸੂਰਜ, ਚੰਦਰਮਾ ਅਤੇ ਤਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਫੇਰ, ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਬਹਾਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।”

19 ਆਇਤ ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਦੋ ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਚਿਆਈਆਂ ਸਾਰਿਆਂ ਉੱਤੇ “ਪਰਗਟ” ਹੋਈਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। 20 ਆਇਤ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਕਾਰਣ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ: **ਕਿਉਂਕਿ ਜਗਤ ਦੇ ਉਤਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਉਹ ਦਾ ਅਣਡਿੱਠ ਸੁਭਾਉ ਅਰਥਾਤ ਉਹ ਦੀ ਅਨਾਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਈਸ਼ੁਰਤਾਈ ਉਹ ਦੀ ਰਚਨਾ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਦਿੱਸ ਪੈਂਦੀ ਹੈ।**

ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਖੁਦ ਦੇ ਦੋ “ਪਰਕਾਸ਼” ਦਿੱਤੇ ਹਨ: ਉਸ ਦੇ ਜਗਤ ਵਿੱਚ “ਕੁਦਰਤੀ” ਪਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ “ਅਲੌਕਿਕ” ਪਰਕਾਸ਼। ਜ਼ਬੂਰ 19 ਵਿੱਚ ਦਾਉਦ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜ਼ਬੂਰ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅੱਧ ਵਿੱਚ ਦਾਉਦ ਨੇ ਕੁਦਰਤੀ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਬਾਰੇ ਲਿਖਿਆ: “ਅਕਾਸ਼ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਵਰਨਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਅੰਬਰ ਉਸ ਦੀ ਦਸਤਕਾਰੀ ਵਿਖਾਲਦਾ ਹੈ” (ਜ਼ਬੂਰ 19:1)। ਬਾਕੀ ਦਾ ਅੱਧਾ ਜ਼ਬੂਰ ਅਲੌਕਿਕ ਪਰਕਾਸ਼ ਉੱਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੈ: “ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਪੂਰੀ ਪੂਰੀ ਹੈ, ਉਹ ਜਾਨ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਸਾਖੀ ਸੱਚੀ ਹੈ, ਉਹ ਭੋਲੇ ਨੂੰ ਬੁੱਧਵਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ” (ਜ਼ਬੂਰ 19:7)।

ਜਦੋਂ ਪੌਲੁਸ ਲੁਸਤ੍ਰਾ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਪਰਕਾਸ਼ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਇਹ ਵਰਣਨ ਦਿੱਤਾ:

... ਜੀਉਂਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਜਿਹ ਨੇ ਅਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਅਤੇ ਸੱਭੇ ਕੁਝ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਬਣਾਇਆ। ਅਗਲਿਆਂ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ . . . ਉਹ ਨੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਿਨਾ ਸਾਖੀ ਨਾ ਰੱਖਿਆ ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਉਹ ਨੇ ਭਲਾ ਕੀਤਾ ਅਰ ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਵਰਖਾ ਅਤੇ ਫਲ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਰੁੱਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇ ਕੇ ਤੁਹਾਡਿਆਂ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਅਹਾਰ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਕੀਤਾ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 14:15-17; ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)।

ਰੋਮੀਆਂ 1 ਦੀ 20 ਆਇਤ ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ “ਜਗਤ ਦੀ ਰਚਨਾ” ਅਤੇ “ਜੋ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ” ਉਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅੱਜ ਦੇ “ਵਿਦਵਾਨ” ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੋਈ ਖਾਸ ਰਚਨਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਪਰ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਜਿੰਨੀਆਂ ਵੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ ਵਿਕਾਸ ਦਾ ਉਤਪਾਦ ਹਨ। ਪੌਲੁਸ, ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀ ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਰਚਨਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਸੀ; ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੱਲ ਵੇਖ ਕੇ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਬਣਾਈਆਂ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ—ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ। ਪੌਲੁਸ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜਗਤ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੇ ਦੁਆਰਾ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਿਚੋੜ ਕੱਢ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਰਲ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ

ਛੋਟਾ ਬੱਚਾ ਵੀ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ: ਹਰੇਕ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਇੱਕ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਘੜੀ ਦੀ ਹੀ ਮਿਸਾਲ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ: ਇੱਕ ਘੜੀ ਦੀ ਹੋਂਦ ਇਹ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਦੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਦੇ ਲੇਖਕ ਨੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਮਿਸਾਲ ਵਰਤੀ ਹੈ: “ਹਰੇਕ ਘਰ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਦਾ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜਿਹ ਨੇ ਸੱਭੇ ਕੁਝ ਬਣਾਇਆ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ” (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 3:4)।

ਫਿਰ ਵੀ, ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਮਕਸਦ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਮਹਾਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਸਹਿਮਤੀ ਸੀ। ਬਲਕਿ, ਰਸੂਲ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੌਣ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੌਲੁਸ ਨੇ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅਣਡਿੱਠ ਗੁਣ” ਕਿਹਾ। ਯੂਨਾਨੀ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਾ “ਉਸ ਦੀਆਂ ਅਣਡਿੱਠ ਗੱਲਾਂ” ਹੈ (ਵੇਖੋ KJV)। NIV ਵਿੱਚ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅਣਡਿੱਠ ਗੁਣ” ਹੈ।

“ਉਹ ਦਾ ਅਣਡਿੱਠ ਸੁਭਾਉ . . . ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਦਿੱਸ ਪੈਂਦਾ ਹੈ” ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਲੱਭਦਾ ਹੈ। ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ “ਦਿੱਸ ਪੈਂਦਾ” (καθόραω, ਕਥੋਰਾਓ ਦਾ ਇੱਕ ਰੂਪ ਹੈ) ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਸੂਚਕ (κατά, ਕਾਟਾ) ਨੂੰ ਜੋੜਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਵੇਖਣਾ” (ὁράω, ਹੋਰਾਓ)। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਕਥੋਰਾਓ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਵਿਚਾਰਨਾ, ਸਮਝਣਾ”⁵⁸ ਨਿਰਾ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਣਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, “ਪਰ ਮਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਨਾ, ਸਮਝਣਾ।”⁵⁹

ਉਸ ਦੀ ਰਚਨਾ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕਿਹੜੇ “ਅਣਡਿੱਠ ਗੁਣਾਂ” ਨੂੰ “ਵੇਖਿਆ” ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਦਾ ਬਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਸੀ “ਉਸ ਦੀ ਅਨਾਦੀ ਸਮਰੱਥਾ [δύναμις, ਡੂਨੈਮਿਸ]।” ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਰੱਥੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਚਾਨਣ ਹੋਵੇ,” “ਚਾਨਣ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ” (ਉਤਪਤ 1:3; ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਪ੍ਰਭੂ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਜਾਂ ਗੱਲ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮਰੱਥਾ ਕਲਪਨਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ।

ਉਸ ਦੀ ਰਚਨਾ ਵਿੱਚ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਦੂਜਾ ਗੁਣ ਉਸ ਦੇ “ਰੱਬੀ ਸੁਭਾਅ” ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। “ਰੱਬੀ ਸੁਭਾਅ” θεϊότης (ਥੀਓਟਿਸ) ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ਬਦ ਜੋ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ” (θεός, ਥੀਓਸ) ਲਈ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲਿਆ ਹੈ। ਥੀਓਟਿਸ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰੱਬੀ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।⁶⁰ NCV ਥੀਓਟਿਸ ਦਾ “ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ” ਵਜੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰੱਬੀ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ “ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।” ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਕੁਦਰਤੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੁਝ “ਨਿਯਮ” (ਜਿਵੇਂ ਕਿ “ਗੁਰੂਤਾ ਦਾ ਨਿਯਮ”) ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੁਝ ਨਿਯਮ ਹਨ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕੁਦਰਤੀ “ਨਿਯਮਾਂ” ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆਵਾਂ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਬਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ

ਸਜਾ ਸਾਡੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਵਿਸਤਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਰਉਪਕਾਰ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਮਨੋਹਰਤਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਮਨੋਹਰਤਾ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਜ਼ਬੂਰ 27:4)—ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕੁਝ।

ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਉ ਦਾਦਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਮਿਲੀ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਚਿਆਈ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਵਿੱਚੋਂ ਲੋਪ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੋ ਥੋੜ੍ਹੀ ਬਹੁਤ ਸਚਿਆਈ ਬਚੀ ਸੀ ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਤੋੜ ਮਰੋੜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਨਦੀਆਂ ਹਾਲੇ ਵੀ ਵਹਿੰਦੀਆਂ ਸਨ . . . ਫੁੱਲ ਹਾਲੇ ਵੀ ਖਿੜਦੇ ਸਨ . . . ਸੂਰਜ ਹਾਲੇ ਵੀ ਚਮਕਦਾ ਸੀ . . . ਵਰਖਾ ਅਤੇ ਤੁਫਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਤਰੰਗੀ ਪੀਂਘ ਹਾਲੇ ਵੀ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀ ਸੀ . . . ਅਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਤਾਰੇ ਹਾਲੇ ਵੀ ਟਿਮਟਿਮਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਖੁਦ ਨੂੰ ਸਾਖੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਸੀ। ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਆਤਮਿਕ ਪਰਕਾਸ਼ ਜ਼ਰੂਰ ਸੀ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਪਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਓਹ ਉਸ ਸਚਿਆਈ ਅਨੁਸਾਰ ਜੀਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋਏ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਹ ਨਿਚੋੜ ਕੱਢਿਆ ਕਿ **ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਉਜਰ (ਬਹਾਨਾ) ਨਹੀਂ ਹੈ।** ਅਧਿਆਇ 2 ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਸੰਬੰਧੀ ਇਹੋ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਸੀ (2:1)। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਕੋਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ “ਬਹਾਨੇ” ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਕਸਰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਮਨੁੱਖ ਲੱਭ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਕੋਲ ਬਟੂਆ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਮਨੁੱਖ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਲੱਭੇਗਾ ਜਿਸ ਦੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਬਹਾਨਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਜਦੋਂ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਉਜਰ (ਬਹਾਨਾ) ਨਹੀਂ ਹੈ,” ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਉਚਿਤ ਬਹਾਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। NEB ਅਨੁਵਾਦ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਾਲਚਲਨ ਵਾਸਤੇ ਕੋਈ ਸੰਭਵ ਬਚਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ।”

ਆਇਤਾਂ 21, 22. ਅਗਲੀ ਕਲਪਨਾ ਦੀ ਅਦਲਾ-ਬਦਲੀ ਵਿੱਚ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਲਈ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਵੈਰੀ: “ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਬਹੁਤ ਕਠੋਰ ਹੈਂ! ਯਕੀਨਣ, ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੋਂ ਸੰਭਵ ਰਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।”

ਪੌਲੁਸ: “ਸਮੱਸਿਆ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਜਾਣ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਕਦੇ, ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਓਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਚਾਹੁੰਦੇ। ‘ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਨਾ ਲੱਗਾ’ [1:28; ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ]।”

ਸਾਡੀ ਲਿਖਤ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, **ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲਿਆ ਪਰ ਤਾਂ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਜੋਗ ਵਡਿਆਈ ਨਾ ਕੀਤੀ।** “ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲਿਆ” ਵਾਕ

ਬੇੜੀ ਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਲਾਇਕ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਪੌਲਸ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪਰਾਈਆਂ ਕੋਮਾਂ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਸਨ” (ਗਲਾਤੀਆਂ 4:8; ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਵੇਖੋ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 1:21; 1 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 4:5)। ਇੱਥੇ, ਪੌਲਸ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਾਈਆਂ ਕੋਮਾਂ ਬੀਤੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਜਾਣਦੀਆਂ ਸਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਦਬਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ (1:18), ਹੁਣ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਸਨ।

ਉਹ ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਪਹੁੰਚੇ ਸਨ? ਪੌਲਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਹ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਛਾਂਹ ਹੱਟਣ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰਪੂਰਵਕ ਚਿਤਰਨ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ, ਪਰਾਈਆਂ ਕੋਮਾਂ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਨਾ” ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। “ਵਡਿਆਈ” ਲਈ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ (δοξάζω, ਡੈਕਸਾਜੇ) “ਮਹਿਮਾ” (δοξα, ਡੈਕਸਾ) ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਜਥਾਰਥ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਰਥ ਹੈ “ਮਹਿਮਾ ਜਾਂ ਵਡਿਆਈ ਕਰਨਾ।” ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਦਰੱਖਤਾਂ ਅਤੇ ਪਹਾੜਾਂ ਵਾਲਾ ਸੰਸਾਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਰਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਦਭੁਤ ਅਜੂਬਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਸੰਸਾਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਅਨੇਖੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਪੌਲਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਰਾਈਆਂ ਕੋਮਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਅਨੇਖੀ ਵਡਿਆਈ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਦੂਜੀ ਗੱਲ, ਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ [ਉਹ ਦਾ] ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਾੜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਵਹਿੰਦੀ ਸੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਸਵਾਸ ਲਿਆ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 17:25)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੂਰਜ ਦੀ ਧੁੱਪ ਸੇਕੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮੀਂਹ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਇਆ (ਮੱਤੀ 5:45)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹ ਅਹਾਰ ਖਾਧਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੰਭਵ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਲ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਰੁੱਤਾਂ ਦਾ ਅਨੰਦ ਮਾਣਿਆ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 14:17)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਸੋਗਾਤਾਂ ਦਾ ਅਨੰਦ ਮਾਣਿਆ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਅਕਾਸ਼ ਵੱਲ ਚੁੱਕ ਕੇ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਕਦੀ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਕਿ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ ਹੋਵੇ!”

ਗੈਰ ਯਹੂਦੀ ਲੋਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਕੀ ਨਿੱਕਲਿਆ? ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਸਮੀਕਰਨ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿਸਾਬ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ; ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਨਿੱਕਲਦਾ। ਜੁੱਗਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਵਾਲਾਂ—“ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੋਂ ਆਏ ਹਾਂ?”; “ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਕਿਉਂ ਹਾਂ?”; “ਅਸੀਂ ਕਿੱਧਰ ਨੂੰ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ?” ਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। “ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਾਨਦੰਡ ਜਾਂ ਹਵਾਲਾ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।”⁶¹

ਜਦੋਂ ਪਰਾਈਆਂ ਕੋਮਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਸੋਚਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਕੰਮੇ ਬਣ ਗਏ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬੁੱਧਰੀਣ ਮਨ ਅਨੁਰੇ ਹੋ ਗਏ। ਯੂਨਾਨੀ

ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਤਿਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵਿਅਕਤ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। “ਨਿਕੰਮੇ ਬਣ ਗਏ” ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ (ματαιόω, ਮਟਾਈਊ) ਦਾ ਇੱਕ ਰੂਪ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਅਰਥਹੀਣ [ਬਣ ਗਏ]”⁶² ਕਿਉਂਕਿ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ “ਸੋਚਾਂ” (διανοησιμότης, ਡਾਇਲੋਗਿਸਮੋਸ) ਦਾ ਅਰਥ “ਤਰਕ” ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਏ ਐਸ ਵੀ), ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤਰਕ ਬਗੈਰ ਕਿਸੇ ਤਰਕ ਹੈ। ਟੀ ਈ ਵੀ ਅਨੁਵਾਦ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ “ਬਿਲਕੁਲ ਮੂਰਖਤਾ ਵਾਲੇ” ਬਣ ਗਏ।

ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ “ਬੁੱਧਹੀਣ” (ἀσύνετος, ਅਸੁਨੀਟੋਸ) ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਸਿਆਣਪ ਰਹਿਤ,” “ਸਮਝ ਰਹਿਤ।”⁶³ RSV ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਨਾਸਮਝ” ਵਜੋਂ, ਜਦ ਕਿ ਸੀ ਈ ਵੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਬੇਵਕੂਫ” ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪਰਾਈਆਂ ਕੋਮਾਂ ਨੇ ਉਸ ਸਚਿਆਈ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਬੁੱਧਹੀਣ, ਨਾਸਮਝ, ਨਿਰਬੋਧ ਅਤੇ ਬੇਵਕੂਫ ਬਣ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਹਨੇਰੇ ਨਾਲ ਭਰ ਗਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧਹੀਣ ਸੋਚ ਦੇ ਰਾਹੀਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਪਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਬੁਝਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਤਿੱਖਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਆਇਤ 22 ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਚਰਮ ਸੀਮਾ ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। **ਓਹ ਆਪ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀਵਾਨ ਮੰਨ ਕੇ ਮੂਰਖ ਬਣ ਗਏ।** ਰੋਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸ਼ਹਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੁਲਾਰਿਆਂ, ਵਿਦਵਾਨਾਂ, ਗਿਆਨੀਆਂ, ਨੀਤੀਵਾਨਾਂ ਅਤੇ ਲੇਖਕਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਪਏ ਸਨ ਜਿਹੜੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਬੁੱਧੀਵਾਨ “ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ” ਸਨ, ਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ “ਬੁੱਧ” ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ “ਮੂਰਖ” ਕਹਿ ਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

“ਮੂਰਖ” ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪੜ੍ਹਾਈ ਲਿਖਾਈ ਜਾਂ “ਅਕਲਮੰਦੀ” ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਾਸਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਲਕਿ, ਇਸ ਦਾ ਖੁਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਜਗਤ ਅਤੇ ਇਸ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਜੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਾਸਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਰਿਆ “ਮੂਰਖ ਬਣ ਗਏ” μωραίνω (ਮੋਰੇਨੋ) ਤੋਂ ਹੈ। ਇਹ μωρός (ਮੋਰੋਸ) ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਸਾਡੇ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਸ਼ਬਦ “ਮੋਰੋਨ” ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਗਿਆਨੀ ਵਿਅਕਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਦਲੇਰੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਪਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ “ਇੱਕ ਪੜ੍ਹਿਆ ਲਿਖਿਆ ਮੂਰਖ ਆਦਮੀ” ਹੈ। ਕੇਫਮੈਨ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਿਖਦਾ ਹੈ: ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ, “ਰੋਮੇ ਸੇਪੀਅਨਸ” (“ਸੂਝਵਾਨ ਮਨੁੱਖ”⁶⁴) ਬਣਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਹ “ਰੋਮੇ ਇਗਨੋਰੈਮਸ” (“ਅਗਿਆਨੀ ਮਨੁੱਖ”) ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।⁶⁵ ਜਿਵੇਂ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਨੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਕਿ, “ਆਦਮੀ ਦਾ ਰਾਹ ਉਹ ਦੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਏਹ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਵੱਸ ਨਹੀਂ ਕਿ ਤੁਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕਦਮਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਕਰੇ” (ਯਿਰਮਿਯਾਹ 10:23)। ਨਿਚੋੜ ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਮਨੁੱਖੀ ਸੋਚ ਮੂਰਖਤਾ ਹੈ ਬਿਨਾਂ—ਸਮਝ, ਇਹ ਅਗਿਆਨਤਾ ਦੇ ਛੱਪੜ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ।”

ਆਇਤ 23. ਅਗਲੀ ਕਲਪਨਾ ਦੀ ਅਦਲਾ-ਬਦਲੀ ਵਿੱਚ, ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਅਗਿਆਨਤਾ

ਦਾ ਉਦਾਹਰਣ ਮੂਰਤੀਪੂਜਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਵੈਰੀ: “ਮੂਰਖ? ਬਿਨਾਂ ਸਮਝ ਤੋਂ? ਅਗਿਆਨਤਾ ਦੇ ਪੁਲ ਬਣਾਉਣਾ? ਯਕੀਨਣ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਵਧਾ ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਦੱਸਦੇ ਹੋ।”

ਪੌਲੁਸ: “ਜੇਕਰ ਕੁਝ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਦਾ ਉਦਾਹਰਣ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਕਿੰਨੀ ਮੂਰਖ ਬਣ ਗਈ ਹੈ? ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ: ਲੋਕ ਲੱਕੜ, ਪੱਥਰ, ਮਿੱਟੀ ਅਤੇ ਧਾਤ ਦੀਆਂ ਮੂਰਤੀਆਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਣਾਇਆ ਹੈ।”

ਸਬਦ “ਓਹ ਆਪ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀਵਾਨ ਮੰਨ ਕੇ ਮੂਰਖ ਬਣ ਗਏ” (1:22) ਇਹ ਪਹਿਲੇ ਬਿਆਨ ਹਨ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਕ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨੇ ਮੂਰਖ ਬਣ ਗਏ ਸਨ: **ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਬਨਾਸ਼ੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਰਤਾਪ ਨੂੰ ਨਾਸਵਾਨ ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਪੰਛੀਆਂ ਅਤੇ ਚੋਪਾਇਆਂ ਅਤੇ ਘੋਸਰਨ ਵਾਲੇ ਜਿਉ ਜੰਤ ਦੇ ਰੂਪ ਦੀ ਮੂਰਤ ਨਾਲ ਵਟਾ ਦਿੱਤਾ।**

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਅਰਾਧਨਾ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪਾਇਆ। ਕੋਈ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਚੱਲਿਆ ਜਾਵੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਉੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਤਾਂਘ ਦਾ ਸਬੂਤ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਸੰਪੂਰਨ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਨੇ ਸੱਚੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਅਜੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਬਲਦੀ ਹੀ ਰਹੀ। ਇਸ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਝੂਠੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ ਕਾਢ ਕੱਢ ਲਈ, ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮੂਰਤਾਂ ਬਣਾ ਲਈਆਂ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੂਰਤਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕੀਤੀ।

ਯਹੂਦੀ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਖੁਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੇਮ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ (ਕੂਚ 32) ਰਾਜ ਦੀ ਵੰਡ (1 ਰਾਜਿਆਂ 12) ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਮੂਰਤੀਪੂਜਾ ਨਾਲ ਜੱਦੋ ਜਹਿਦ ਕੀਤੀ। ਰੋਮੀਆਂ 1:23 ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ-ਜੁਲਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਕੇ, ਜ਼ਬੂਰ ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਕਿ, “ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਰਤਾਪ ਨੂੰ, ਘਾਹ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਬਲਦ ਦੇ ਰੂਪ ਨਾਲ ਬਦਲ ਲਿਆ!” (ਜ਼ਬੂਰ 106:20)।

ਪਵਿੱਤਰ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮੂਰਤੀਪੂਜਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਏ ਸਭ ਤੋਂ ਸਖ਼ਤ ਹਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਯਿਰਮਿਯਾਹ 10 ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਬੀ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ, “ਓਹ ਸਾਰੇ ਬੇਦਰਦ ਅਤੇ ਮੂਰਖ ਹਨ” ਅਤੇ “ਗਿਆਨਵਾਨ ਨਹੀਂ ਹਨ” (10:8, 14)। ਉਹ ਲੱਕੜੀ ਦੀਆਂ ਬਣੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਮੂਰਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, “ਉਹ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚੋਂ ਲੱਕੜੀ ਕੱਟਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕੁਹਾੜੇ ਨਾਲ ਤਰਖਾਣ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ” (10:3)। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਚਾਂਦੀ ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਨਾਲ ਮੂਰਤ ਨੂੰ ਸਜਾਉਂਦੇ ਹਨ; ਹਥੋੜਿਆਂ ਅਤੇ ਕਿੱਲਾਂ ਨਾਲ ਪੱਕਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਭਈ ਉਹ ਹਿੱਲ ਨਾ ਸੱਕੇ” (10:4)। ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੂਰਤੀਆਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ, “ਖੇਤ ਵਿਚਲੇ . . . ਕਾਂਵਾਂ ਨੂੰ ਡਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪੁਤਲੇ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ,” ਕਿਉਂਕਿ, “ਓਹ ਬੋਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀਆਂ” (10:5)। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੂਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਕੇ “ਲੈ ਜਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਓਹ ਤੁਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀਆਂ!” (10:5)। ਉਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ, ਹਰੇਕ ਸਰਾਫ਼ ਆਪਣੀ ਘੜਤ ਤੋਂ ਲੱਜਿਆਵਾਨ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ “ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ” (10:14)।

ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਨੇ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ (ἀλλόωω, ਅਲਾਸੇ) ਆਪਣੀਆਂ ਮੂਰਤੀਆਂ ਨਾਲ ਵਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਐਨ ਸੀ ਵੀ ਵਿੱਚ, “ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੂਰਤੀਆਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਲਈ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਸੈਂਦਾ ਕੀਤਾ” (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਜੋ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਕੀਮਤ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਘੱਟ ਕੀਮਤ ਵਾਲੀ ਵਸਤੂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਦਾ ਸੈਂਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਸ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ, ਹੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਬੱਚਾ ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਗਹਿਣੇ ਦਾ ਸੈਂਦਾ ਇੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਚਮਕਦਾਰ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਕਰ ਲਵੇ। ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਘਟੀਆ ਵਪਾਰ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਸੀ: ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਚਿਆਈ ਦਾ ਝੂਠ ਦੇ ਨਾਲ ਸੈਂਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੇਸ਼ੱਕ, ਸੱਚੇ, ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾਵਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਸੈਂਦਾ ਝੂਠੀਆਂ, ਨਾਸ਼ਵਾਨ ਅਤੇ ਨਿਕੰਮੀਆਂ ਮੂਰਤੀਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਹਨੇਰੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਕਾਲਪਨਿਕ, ਡਰਾਉਣੇ ਅਕਾਰਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਨੇਰੇ ਨਾਲ ਭਰੇ ਆਪਣੇ ਮਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਰਬ-ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ “ਨਾਸ਼ਵਾਨ ਮਨੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਪੰਛੀਆਂ ਅਤੇ ਚੌਪਾਇਆਂ ਅਤੇ ਰੋਗਣ ਵਾਲੇ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਦੇਵਤੇ ਬਣਾਏ।” ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਭਨਾਂ ਉੱਤੇ ਪਰਗਟ ਸਨ:

“ਆਦਾਸੀ”: ਰੋਮੀਆਂ ਨੇ ਕੈਸਰ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕੀਤੀ; ਯੂਨਾਨੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ।

“ਪੰਛੀ”: ਮਿਸਰੀਆਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪੰਛੀਆਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰਸ ਵਰਗਾ ਇੱਕ ਪੰਛੀ ਆਈਬਿਸ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

“ਚੌਪਾਏ”: ਮਿਸਰੀਆਂ ਨੇ ਬਲਦ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕੀਤੀ ਸੀ; ਯਹੂਦੀ ਆਪਣੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਵੱਡਿਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਝੁਕੇ ਸਨ।

“ਪਿਸਰਨ ਵਾਲੇ ਜੀਵ”: ਅਸੂਰੀਆਂ ਨੇ ਸੱਪਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕੀਤੀ ਸੀ; ਮਿਸਰੀਆਂ ਨੇ ਕੇਕੜਿਆਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਰਸਤਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਥੱਲੇ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਚੇਸਟਰ ਵਾਰੇਨ ਕਵਿੰਬੀ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ ਸੀ: “ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਹੇਠਾਂ ਦੇ ਲੱਤਾਂ ਉੱਤੇ, ਫਿਰ ਹੋਰ ਥੱਲੇ ਚਾਰ ਲੱਤਾਂ ਉੱਤੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਹੋਰ ਥੱਲੇ ਢਿੱਡ ਪਰਨੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ!”⁶⁶ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਇੰਨੇ ਹਨੇਰੇ ਹੋ ਗਏ ਕਿ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕੀੜਿਆਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਏ।

ਆਇਤ 24. ਆਇਤ 22 ਅਤੇ 23 ਵਿੱਚ ਮੂਰਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇਸ ਕਾਰਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਦੇ ਬੁਰੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿਚ ਗੰਦ ਮੰਦ ਦੇ ਵੱਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਭਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਆਪੇ ਵਿੱਚੀਂ ਬੇਪਤ ਹੋ ਜਾਣ। ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ”? ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਫਿਰ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ “ਵੱਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ”? ਸ਼ਬਦ

ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਵੱਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ παραδίδωμι (ਪਰਾਡਿਡੋਮ) ਤੋਂ ਨਿੱਕਲਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜੋ ਸੰਬੰਧਸੂਚਕ παρά (ਪਾਰਾ) ਨੂੰ δίδωμι (ਡਿਡੋਮੀ) (“ਦੇਣਾ”⁶⁷) ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਪੈਰਾਡਿਡੋਮੀ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਸੌਂਪਣਾ, ਸਪੁਰਦ ਕਰਨਾ।”⁶⁸ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਸਲੀਬ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ੀ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਪਿਲਾਤੁਸ ਅਤੇ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਲਈ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਦੇ ਸਪੁਰਦ ਕਰਨ ਲਈ (ਮਰਕੁਸ 15:1, 15)।

ਰੋਮੀਆਂ 1 ਦੇ ਅਨੇਕਾਂ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ “ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਹੈ” ਪਰ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਤਿਆਗ ਦੇਣ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾ ਰੱਖਣਾ” ਜਾਂ, “ਪਰਵਾਹ ਨਾ ਕਰਨਾ।” ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਾਲ ‘ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮਤਲਬ ਸੀ (2 ਪਤਰਸ 3:9); ਉਸ ਨੂੰ ਤਾਂ ਵੀ ਆਸ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਮੁੜ ਆਉਣਗੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹਾਲਤ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਨੁਵਾਦ ਪੈਰਾਡਿਡੋਮੀ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਦੂਸਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। LB ਵਾਕ ਵਿੱਚ, “ਪਰਮੇਸੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਗਿਆ” (1:26) ਹੈ।

ਫਿਰ, ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ”—ਇਹ ਹੈ, “ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੱਥੀਂ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ,” “ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ,” ਜਾਂ “ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ”? ਟਿੱਪਣੀਕਾਰ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਸ਼ਬਦ-ਰਚਨਾ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੀ-ਆਪਣੀ ਪਹੁੰਚ ਵਿੱਚ ਭਿੰਨ ਹਨ,⁶⁹ ਪਰ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ (ਜਾਂ ਮਿਲਦੇ-ਜੁਲਦੇ) ਸਿੱਟੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਪਾਪ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਧੱਸਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦੀ ਬਜਾਇ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਹੀ ਕਰਨ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ (ਤੁਲਨਾ ਕਰੋ ਉਤਪਤ 6:3)। NLT ਵਿੱਚ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਸਾਰੇ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਿੱਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਲੋਚਦੇ ਸਨ। ਅੱਗੋਂ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਇ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜੀਵਨ-ਸ਼ੈਲੀਆਂ ਦੀ ਪੂਰੀ-ਪੂਰੀ ਸਜਾ ਭੋਗਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ (ਵੇਖੋ ਗਲਾਤੀਆਂ 6:7)। ਬ੍ਰਿਸਕੇ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਵਰਤਣ ਲਈ:

ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕਾਂ ਦੇ ਸਿਰਾਂ ਉੱਤੇ . . . ਅੱਗ ਜਾਂ ਗੰਧਕ ਉਡੇਲਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਕੇ ਉਹ ਅੱਜ ਇਹ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਕੇ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਚਤੁਰ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੀ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਪੱਕਾ ਹੱਕ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿੱਧ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜੀਉਣ ਦੀ ਅਸਲੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।⁷⁰

ਜੇ. ਡੀ. ਥੌਮਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਵਰਗਦੂਤਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਫੌਜ ਨਹੀਂ ਭੇਜਣ ਲੱਗਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦੇਵੇਗਾ, ਪਰ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਣ ਦੇਵੇਗਾ।”⁷¹ ਰਿਚਰਡ ਰੋਜਰਸ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: “ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ

ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ [ਗੁੱਸੇ] ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਹੋ ਵੀ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰੇਮੀ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।⁷² ਲੇਖਕਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਤਿਕੜੀ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ, “ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਵੇਖੋ! ਹਰ ਪਾਸੇ ਸਬੂਤ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਆਪਣੇ ਕ੍ਰੇਪ ਵਿੱਚ, ਪਾਪੀ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਤਾ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਹੈ।”⁷³

ਯੂਜੀਨ ਪੀਟਰਸਨ ਰੋਮੀਆਂ 1:24 ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ: “ਤਾਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, ‘ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਹੋ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹੋ ਮਿਲੇਗਾ।’ ਇਹ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸੂਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਘੁਰਨੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ. . .” (MSG)। ਪੀਟਰਸਨ ਦਾ ਰੂਪਕ ਉਜਾੜੂ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਹੈ (ਲੂਕਾ 15:11-32)। ਪਿਤਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਛੋਟਾ ਪੁੱਤਰ ਘਰ ਨੂੰ ਛੱਡੇ। ਤਾਂ ਵੀ, ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਲੜਕਾ ਤ੍ਰਾਸਦੀ ਵੱਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਸਬਦਾਵਲੀ ਨੂੰ ਵਰਤਦੇ ਹੋਏ, ਪਿਤਾ ਨੇ, ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੁਆਰਥੀ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੇ ਵੱਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਰਸਤੇ ਤੇ ਚੱਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਸੂਰਾਂ ਦੇ ਘੁਰਨੇ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪਿਤਾ ਆਸ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਨੂੰ “ਪਰਮੇਸੁਰ ਵੱਲੋਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ” (ਜਿਵੇਂ AB ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ), ਪਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ “ਪਰਮੇਸੁਰ ਵੱਲੋਂ ਤਿਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ।” ਭਾਵੇਂ ਪਾਪ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਯਸਾਯਾਹ 59:1, 2), ਪਾਪੀ ਕਦੀ ਵੀ ਇਸ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸੁਰ ਵੱਲੋਂ ਤਿਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਾਪੀ ਸੰਸਾਰ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਦਯਾ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਦੈਨਿਕ ਭਾਵ ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਨਿਰਭਰ ਹੋਣਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 5:45)। ਜੇਕਰ, ਫਿਰ ਵੀ ਕੋਈ ਮੌਤ ਤੱਕ ਸਖ਼ਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ “ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਗ” ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। (ਵੇਖੋ 2 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 1:9)। ਸੀ. ਐਸ. ਲੂਈਸ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਹੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ, “ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੱਕ ਦੀ ਭਿਆਨਕ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਅਨੰਦ ਉਠਾਉਣਗੇ ਜਿਸ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ।”⁷⁴

ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ “ਵਾਸਨਾਵਾਂ” (ἐπιθυμῖα, ਐਪੀਥੂਮੀਆ) ਦੇ ਵੱਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਲਾਲਸਾਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ੁੱਧ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਲੂਕਾ 22:15), ਪਰ ਇਹ ਅਕਸਰ ਬੁਰੀਆਂ ਲਾਲਸਾਵਾਂ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।⁷⁵ ਰੋਮੀਆਂ 1:24 ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ “ਅਪਵਿੱਤਰਤਾ” ਦੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਉਹ ਸ਼ਬਦ (ἀκαθαρσία, ਅਕਾਥਰਸੀਆ) ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਅਪਵਿੱਤਰਤਾ” ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਸ਼ਬਦ (καθαρὸς, ਕੈਥਾਰੋਸ) “ਪਵਿੱਤਰਤਾ” ਨੂੰ ਨਾਂ-ਵਾਚਕ ਅਗੇਤਰ (α, ਏ), ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮਤਲਬ, “ਅਪਵਿੱਤਰਤਾ” ਹੈ (ਵੇਖੋ KJV)। ਇਹ “ਅਸ਼ੁੱਧਤਾ” ਸਰੀਰਿਕ, ਰਸਮੀ, ਜਾਂ ਅਨੈਤਿਕਤਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।⁷⁶ ਆਇਤ 24 ਦਾ ਸੰਦਰਭ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਮਨ

ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਨੈਤਿਕ ਅਸੁੱਧਤਾ ਸੀ। NIV ਵਿੱਚ, “ਜਿਨਸੀ ਅਸੁੱਧਤਾ।”

ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਅੱਡ ਹੋ ਗਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨੈਤਿਕ ਰੋਕ ਨੂੰ ਲਾਹ ਸੁੱਟਿਆ। ਪਾਪ ਭਰੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਲੱਛਣਾਂ ਵਿੱਚ (1) ਵਧਦੀ ਹੋਈ ਜਿਨਸੀ ਖੁੱਲ੍ਹ ਅਤੇ (2) “ਜਿਨਸੀ ਅਜ਼ਾਦੀ,” ਦੀ ਇੱਕ ਮੰਗ, (3) ਵੱਡੇ ਪੈਮਾਨੇ ਤੇ ਜਿਨਸੀ ਅਭੇਦ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਲਾਲਸਾ ਦਾ ਧੰਦਾ ਰਾਜੇ ਦੇ ਵਾਂਗ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਸੀ।

ਆਇਤ 24 ਮੂਰਤੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ (1:23) ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੂਰਤੀਆਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਤੇ ਇੱਕ ਬੰਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ (1:25)। ਇਹ ਸੰਜੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨਸੀ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਮੂਰਤੀਪੂਜਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਦੇ ਆਇਤਾਂ ਦੇ ਦਰਮਿਆਨ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗੈਰ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਮੰਦਰ ਉੱਥੇ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵੇਸਵਾ ਗਮਨ ਕਰਕੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੇਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਬੜੇ ਬਦਨਾਮ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਪੈਸੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਤਾ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਮੂਰਤੀ ਪੂਜਕਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਯੋਨ ਅਨੈਤਿਕਤਾ ਵੱਡੇ ਪੈਮਾਨੇ ਤੇ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਨਾ ਕੇਵਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੰਦਰ ਦੀ ਪੂਜਾ ਵਿੱਚ ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਵੀ।

ਇਹ ਗੈਰ ਜਾਤੀ ਕੰਮ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਉਲਟ ਸਨ। ਰੂਚ 20 ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਦਸ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਸਤਵਾਂ ਹੁਕਮ ਸੀ, “ਤੂੰ ਜ਼ਨਾਹ ਨਾ ਕਰ” (ਰੂਚ 20:14; ਵੇਖੋ ਰੋਮੀਆਂ 13:9)। ਬਾਅਦ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਬੁਨਿਆਦੀ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਜਿਨਸੀ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਲੇਵੀ. 18:6-23)। ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿੱਚ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਵਿਆਹ ਸੰਬੰਧ⁷⁷ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਡਿੱਝਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 22:22)।

ਸ਼ਬਦ “ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ” ਬਹੁਤ ਸਾਰਿਆਂ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਦੀ-ਕਦੀ ਦਿੱਸਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੈ (ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ, ਵੇਖੋ ਕਹਾ. 5:1-6; 7:6-27; ਅਤੇ ਸਰੇਸ਼ਟ ਗੀਤ ਦੀ ਪੂਰੀ ਪੁਸਤਕ)। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ, ਵਚਨ ਜਿਨਸੀ ਕਾਰਜ ਲਈ ਸ਼ਬਦ ਵਿਅੰਜਨ ਵਰਤਦਾ ਹੈ (ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ)। ਸਭ ਤੋਂ ਆਮ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ, “ਜਾਣਿਆ” ਹੈ—ਜਿਵੇਂ ਕਿ, “ਆਦਮ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਹੱਵਾ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ;⁷⁸ ਅਤੇ ਉਹ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋ ਗਈ” (ਉਤਪਤ 4:1; KJV; ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 1:25; ਲੂਕਾ 1:34; KJV)। ਹੋਰ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ “ਮਿਲਿਆ ਰਹੇ” ਅਤੇ “ਇੱਕ ਸਰੀਰ ਹੋਵੇ” (ਉਤਪਤ 2:24; ਮੱਤੀ 19:5; ਅਫ਼ਸੀਆਂ 5:31)।

ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਵਿਆਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਤੀ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਵਿਚਕਾਰ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 7:2-5; ਇਬਰਾਨੀਆਂ 13:4)। ਰਿਸ਼ਤੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ, ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਦੇ ਅਤੇ ਘਰ ਦੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦਾ ਇੱਕ ਦੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਨਿੰਦਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੋ ਅਣਵਿਆਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ “ਵਿਭਚਾਰ” ਦਾ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਿਆਹਿਆ ਹੋਇਆ ਇਨਸਾਨ ਇਸਤਰੀ ਜਾਂ ਪੁਰਖ ਕਿਸੇ

ਵਿਪਰੀਤ ਲਿੰਗ ਵਾਲੇ ਨਾਲ ਜੋ ਉਸ ਦਾ ਸਾਥੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ “ਹਰਾਮਕਾਰੀ”⁷⁹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ 7:3)। ਇਹ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਜਿਹੇ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੈਰਿਤ ਲੇਖਕਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸਖਤ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ (ਲੂਕਾ 16:18; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 15:20; ਗਲਾਤੀਆਂ 5:19-21; 1 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 4:2-5)।

ਆਇਤ 25. ਅਨੈਤਿਕਤਾ ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੋਲੁਸ ਮੂਰਤੀਪੂਜਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਉੱਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ: **ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸਚਿਆਈ ਨੂੰ ਝੂਠ ਨਾਲ ਵਟਾ ਦਿੱਤਾ।** ਮੁੱਖ ਸ਼ਬਦ, “ਵਟਾ ਦਿੱਤਾ” (μεταλλάσσω, ਮੈਟਾਲਾਸਾਓ) ਆਇਤ 23 ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਤ ਸ਼ਬਦ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। NEB ਅਨੁਵਾਦ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੱਚੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਾਲ ਵੱਟਾ-ਸੱਟਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।” NASB ਅਨੁਵਾਦ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ “ਇੱਕ ਝੂਠ” ਦੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਸੋਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਯੂਨਾਨੀ ਪਾਠ ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਨੁਵਾਦ ਹੋਵੇਗਾ, “ਝੂਠ।” ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪੋਲੁਸ ਦੀ ਗੱਲ ਸੀ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦਾ ਠੁਕਰਾਉਣਾ ਜਿਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਮੂਰਤੀਪੂਜਾ ਹੈ, ਉਹ “ਪੱਕਾ ਝੂਠ” ਹੈ। ਜਦੋਂ ਲੋਕਾਂ “ਪੱਕੇ ਝੂਠ” ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, **ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਪੂਜਾ ਅਤੇ ਉਪਾਸਨਾ ਕੀਤੀ।** ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਉਠਾਇਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਪੋਲੁਸ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਨੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਹਿਮਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਹ ਖੁਦ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਾ ਸਕਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਆਇਤ 25 ਨੂੰ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ: **ਜਿਹੜਾ ਜੁੱਗੋ ਜੁੱਗ ਧੰਨ ਹੈ, ਆਮੀਨ।** ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਧੰਨ” (εὐλογητός, ਯੂਲੋਗੇਟੋਸ) ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਉਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਅਸੀਂ “ਯੂਲੋਜੀ” (“ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਸ਼ਬਦ”) ਲਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ, “ਮਹਿਮਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ।”⁸⁰ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੇਵਲ ਪਰਮੇਸੁਰ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। Phillips ਵਿੱਚ, “ਜੇ ਇਕੱਲਾ ਜੁੱਗੋ ਜੁੱਗ ਅਰਾਧਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ, ਆਮੀਨ।”

ਜਨਾਹਕਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਠੁਕਰਾਇਆ ਜਾਣਾ (1:26, 27)

²⁶ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੀਚ ਵਾਸਨਾਂ ਦੇ ਵੱਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਾਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਵਕ ਕੰਮ ਨੂੰ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਵਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਹੜਾ ਸੁਭਾਉ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ²⁷ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਨਰ ਵੀ ਨਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸੁਭਾਵਕ ਕੰਮ ਛੱਡ ਕੇ ਆਪੋ ਵਿੱਚੀਂ ਆਪਣੀ ਕਾਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੜ ਗਏ, ਨਰਾਂ ਨੇ ਨਰਾਂ ਨਾਲ ਮੁਕਾਲਕ ਦੇ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਭੁੱਲ ਦੇ ਜੇਗ ਫਲ ਭੇਗਿਆ।

ਆਇਤਾਂ 26, 27. ਹੁਣ, ਪੋਲੁਸ ਨੇ ਪਾਪ ਭਰੀਆਂ ਯੋਨ ਡੂੰਘਾਈਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਖਾਸ ਮਿਸਾਲ ਦਿੱਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਸਮਾਜ ਹੁਣ ਪਹੁੰਚ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਜਿਸ ਪਾਪ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਛਾਨਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿੱਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ

ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਸਮਲਿੰਗਕਤਾ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਠੋਸ ਵਤੀਰਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। (ਸੰਬੰਧਤ ਖੰਦਾਂ ਜਾਂ ਵਚਨਾਂ ਲਈ, ਵੇਖੋ, ਉਤਪਤ 19:1-28; ਲੇਵੀ. 18:22; 20:13; ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 23:17, 18; 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 6:9, 10; 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1:8-10)।

ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦ “ਹੋਮੋਸੈਕਸੁਅੈਲਿਟੀ” ਵਿੱਚ “ਹੋਮੋ” ਸ਼ਬਦ ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ὁμός (ਹੋਮੋਸ) ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਵਰਗਾ” ਜਾਂ “ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ”। ਇਸ ਤਰਾਂ “ਹੋਮੋਸੈਕਸੁਅੈਲਿਟੀ” ਜਾਂ “ਸਮਲਿੰਗਕਤਾ” ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਲਿੰਗ ਦੇ ਦੋ ਲੋਕਾਂ (ਦੋ ਨਰ ਜਾਂ ਦੋ ਨਾਰੀਆਂ) ਵਿਚਕਾਰ ਯੋਨ ਸੰਬੰਧ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ “ਹੈੱਟੇਰੋਸੈਕਸੁਅੈਲਿਟੀ” ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਨਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਾਰੀ ਵਿਚਕਾਰ ਯੋਨ ਸੰਬੰਧ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ἑτερος (ਹੈੱਟੇਰੋਸ) “ਦੂਜੇ” ਲਈ ਇੱਕ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ। ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸਮਲਿੰਗਕ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਯੋਨ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ “ਗੇਅ” ਜਾਂ “ਸਮਲਿੰਗੀ” ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦ ਕਿ ਦੋ ਇਸਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਯੋਨ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਅਕਸਰ “ਲੈਸਬੀਅਨ ਜਾਂ ਇਸਤਰੀ ਸਮਲਿੰਗੀ” ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਸ਼ਬਦ ਅਰਥਾਤ ਲੈਸਬੀਅਨ ਸ਼ਬਦ ਲੈਸਬੋਸ ਦੇ ਏਜੀਅਨ ਟਾਪੂ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਕਵਿਤਰੀ ਸੈਫੇ ਦਾ ਘਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਹੋਮੋਸੈਕਸੁਅੈਲਿਟੀ ਜਾਂ ਸਮਲਿੰਗਕ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਬਾਰੇ ਰਚਨਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਟਾਪੂ ਨੂੰ ਹੋਮੋਸੈਕਸੁਅੈਲਿਟੀ ਜਾਂ ਸਮਲਿੰਗਕਤਾ ਨਾਲ ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ।

ਕੁਝ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰੋਮੀਆਂ 1:26, 27 ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਸਮਲਿੰਗਕਤਾ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਐਖਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ: . . . ਨਾਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਵਕ ਕੰਮ ਨੂੰ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਵਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਹੜਾ ਸੁਭਾਉ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਨਰ ਵੀ ਨਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸੁਭਾਵਕ ਕੰਮ ਛੱਡ ਕੇ ਆਪੇ ਵਿੱਚੀਂ ਆਪਣੀ ਕਾਮਨਾ ਵਿੱਚ ਸੜ ਗਏ, ਨਰਾਂ ਨੇ ਨਰਾਂ ਨਾਲ ਮੁਕਾਲਕ ਦੇ ਕੰਮ ਕੀਤੇ। . . . ਸੀ ਈ ਵੀ ਅਨੁਵਾਦ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਨਾਰੀਆਂ ਹੁਣ ਤੋਂ ਸੁਭਾਵਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੰਭੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ। . . . ਨਰਾਂ ਨੇ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਹਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਭੋਗ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੂਜੇ ਨਰਾਂ ਨਾਲ ਸੰਭੋਗ ਕਰਨ ਦੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਇੱਛਾ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਲੱਗ ਪਈ।”

ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਰੋਮੀਆਂ 1:26, 27 ਆਇਤ ਸਮਲਿੰਗਕਤਾ ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਮਲਿੰਗਕਤਾ **ਬੁਰੀਆਂ ਵਾਸਨਾਂ** ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿੱਚ “ਵਾਸਨਾ” (πάθος, ਪੈਥੋਸ) ਸ਼ਬਦ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬੁਰੇ ਭਾਵ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।⁸¹ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ “ਨੀਚ” (ἀτιμία, ਅਟੀਮੀਆ) ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਅਨਾਦਰਯੋਗ” ਜਾਂ “ਸ਼ਰਮਨਾਕ।”⁸² Phillips ਵਿੱਚ “ਅਪਮਾਨਜਕ ਵਾਸਨਾ” ਹੈ।

ਫਿਰ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਸਮਲਿੰਗਕਤਾ ਦਾ “ਅਸੁਭਾਵਕ” ਵਜੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਕਿਸੇ

“ਤੰਗ ਸੋਚ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ” ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਇੱਕ ਰਸੂਲ ਦਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਐਲਾਨ ਹੈ। “ਅਸੁਭਾਵਕ” ਦੇ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ: ਇੱਕ ਸੰਬੰਧਸੂਚਕ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਵਿਰੁੱਧ” (παρά, ਪਾਰਾ) ਅਤੇ “ਸੁਭਾਅ” ਲਈ (φύσις, ਫ਼ੁਸਿਸ) ਸ਼ਬਦ ਹੈ। ਇਸ ਵਾਕ ਦਾ ਜਥਾਰਥ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਰਥ ਹੈ “ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ” (ਵੇਖੋ KJV)। AB ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ “ਅਸੁਭਾਵਕ ਅਤੇ ਅਸਾਧਾਰਣ।” ਕਿਸੇ ਲਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੀਰ ਦੀ ਰਚਨਾ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸੰਭੋਗ ਕਰਨਾ “ਅਸੁਭਾਵਕ” ਹੈ।

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਾਰੀ ਸਮਲਿੰਗਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਵਕ ਕੰਮ ਨੂੰ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ “ਵਟਾ ਲਿਆ” ਜਿਹੜਾ ਸੁਭਾਉ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। “ਵਟਾ ਲਿਆ” ਲਈ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਉਸ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਆਇਤ 23 ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਨੇ “ਅਬਨਾਸ਼ੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਰਤਾਪ ਨੂੰ ਮੂਰਤ ਨਾਲ ਵਟਾ ਦਿੱਤਾ।” ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਧੰਦਾ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੂਰਤੀਆਂ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਨੇ ਦੂਜੀਆਂ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਨਾਲ ਅਸੁਭਾਵਕ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸੁਭਾਵਕ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਵਟਾ ਕੇ ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਧੰਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਪੁਰਸ਼ ਸਮਲਿੰਗਕਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਨਰਾਂ ਨੇ ਨਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸੁਭਾਵਕ ਕੰਮ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।”⁸³ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ “ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ” (ἀφῆναι, ਅਫੀਮੀ) ਇੱਕ ਠੋਸ ਸ਼ਬਦ⁸⁴ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਸੰਬੰਧਸੂਚਕ “ਤੋ” (ἀπό, ਅਪੋ) ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਭੇਜਣਾ” (ἵναι, ਹੀਮੀ)। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ, “ਭੇਜ ਦੇਣਾ, ਖ਼ਾਰਜ ਕਰਨਾ।”⁸⁵ ਪੁਰਸ਼ ਸਮਲਿੰਗਕਾਂ ਨੇ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸੁਭਾਵਕ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਠੁਕਰਾ ਦਿੱਤਾ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ? ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ “ਆਪੇ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣੀ ਕਾਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੜ ਗਏ।” “ਸੜ ਗਏ” ਸ਼ਬਦ ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ἐκκλιῶ (ਏਕਾਇਓ) ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ “ਸਾੜਨਾ” (καίω, ਕਾਇਓ) ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਸੂਚਕ ἐκ (ਏਕ) ਨਾਲ ਤੀਬਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ “ਕਾਮਨਾ” (ὁρᾷς, ਓਰੈਕਸਿਸ) ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਹਵਸ” ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ KJV)। AB ਅਨੁਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ “ਮਨੁੱਖ . . . ਹਵਸ ਨਾਲ ਮੱਚ ਗਏ ਸਨ (ਸੜ ਗਏ, ਖਾਧੇ ਗਏ)।” ਆਪਣੀ ਹਵਸ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਬਜਾਇ, ਸਮਲਿੰਗਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਾਬੂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ।

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫੇਰ ਸਮਲਿੰਗਕਾਂ ਤੇ “ਮੁਕਾਲਕ ਦੇ ਕੰਮ ਜਾਂ ਅਸਲੀਲ ਕੰਮ” ਕਰਨ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਾਇਆ। “ਮੁਕਾਲਕ” ਲਈ ਜਿਹੜਾ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ (ἀσχημοσύνη, ਅੈਸਚੀਮੇਸਿਊਨ) ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਰੂਪ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਮਨੁੱਖੀ ਚਾਲਚਲਨ ਵਿੱਚ ਸਾਊਪੁਣਾ।”⁸⁶ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਕਵਚਨ ਰੂਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ NASB ਦੇ ਕੁਝ ਸੰਸਕਰਣਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੇਟ ਜਾਂ ਟਿੱਪਣੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਕੰਮ” ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਘਮੰਡੀ ਬਣਨ ਦੀ ਬਜਾਇ, ਸਮਲਿੰਗਕਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਮਿੰਦੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

27 ਆਇਤ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਸਮਲਿੰਗਕਤਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ “ਭੁੱਲ” ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਿਆ। ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ “ਭੁੱਲ” (πλάωμι, ਪਲੇਨ) ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਸਹੀ ਰਾਹ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਾ, . . . ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿੱਚ . . . ਜਾਂ ਸਦਾਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ।”⁸⁷ ਸਮਲਿੰਗਕ ਲੋਕ ਸਹੀ ਰਾਹ ਤੇ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਗਲਤ ਰਾਹ ਤੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਸਨ।

ਪੌਲੁਸ ਵੱਲੋਂ ਵਿਨਾਸਕਾਰੀ ਨਿੰਦਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕੁਝ ਲੋਕ ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਹਾਲੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਸਮਲਿੰਗਕਤਾ ਨੂੰ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਈਆਂ ਨੇ ਤਾਂ ਰੋਮੀਆਂ 1:26, 27 ਵਿੱਚ “ਸੁਭਾਵਕ” ਅਤੇ “ਅਸੁਭਾਵਕ” ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਜਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸਮਲਿੰਗਕਤਾ “ਕੁਦਰਤੀ” ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸਮਲਿੰਗਕਤਾ “ਅਸੁਭਾਵਕ” ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, (ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ), ਪੌਲੁਸ ਭਿੰਨ-ਲਿੰਗੀਆਂ ਨੂੰ ਝਿੜਕ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਹੜੇ ਸਮਲਿੰਗਕਤਾ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੂ ਨੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਸ ਇਲਜ਼ਾਮ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ:

ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਪੌਲੁਸ ਦੇ “ਸੁਭਾਉ” ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਇਸ ਉਚਿਤ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿਰੁੱਧ ਸਮਝਣਾ ਇੱਕ ਅਸਫਲਤਾ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਠਹਿਰਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸੁਭਾਵਕ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ, ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਹੋਰ ਯਹੂਦੀ ਲੇਖਕਾਂ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਜੇਸੇਫਸ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਸ਼ਰਾ [ਮੂਸਾ ਦੀ] ਇੱਕ ਪਤਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁਭਾਵਕ ਸੰਬੰਧ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੋਨ ਸੰਬੰਧ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਹੈ” (ਵਿਰੁੱਧ ਏਪੀਓਨ 2:24)। ਇਸ ਆਇਤ ਵਿੱਚ “ਸੁਭਾਉ” ਸ਼ਬਦ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਉ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਣ ਦਾ ਨਹੀਂ ਪਰ ਜਗਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਸਮਲਿੰਗਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਉਸ ਨਿਰਮਿਤ ਮਕਸਦ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਨਰ ਅਤੇ ਨਾਰੀ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ।⁸⁸

ਮੂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ “ਪੌਲੁਸ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਲਿੰਗਕ ਚਾਲਚਲਨ ਜੋ ਭਿੰਨਤਾ ਤੋਂ ਵਹਿੰਦਾ ਹੈ ਵਿਚਕਾਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਰੱਬੀ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਰੇਖਾਂਕਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ‘ਨਾਰੀ’ ਲਈ (ਥੀਲਿਸ) ਅਤੇ ‘ਨਰ’ ਲਈ (ਅਰਸੇਨ) ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।”⁸⁹

ਸਟੋਟ ਨੇ ਵੀ “ਸੁਭਾਉ” ਅਤੇ “ਸੁਭਾਵਕ” ਸ਼ਬਦਾਂ ਸੰਬੰਧੀ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਲਿਆ:

. . . ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਨਾਵ “ਸੁਭਾਉ” ਦੀ “ਮੇਰਾ” ਸੁਭਾਉ ਅਰਥ ਵਜੋਂ, ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ “ਸੁਭਾਵਕ” ਦੀ “ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਸੁਭਾਵਕ ਜਾਪਦਾ ਹੈ” ਅਰਥ ਵਜੋਂ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਫਿਸਿਸ ([ਜਾਂ ਫੁਸਿਸ,] “ਸੁਭਾਵਕ”) ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਰਚਿਤ ਕ੍ਰਮ। “ਸੁਭਾਉ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ” ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨਾ ਜਿਹੜਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਦਕਿ “ਸੁਭਾਉ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ” ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ “ਰਚਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ” ਸਲੂਕ ਕਰਨਾ। . . . ਇਹ

ਕੀ ਸੀ[.] ਉਤਪਤ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਇਸ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਦਾ ਹੈ: "ਉਸ (ਰਚਨ ਵਾਲੇ) ਨੇ ਮੁੱਢੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 'ਨਰ ਅਤੇ ਨਾਰੀ ਬਣਾਇਆ', ਅਤੇ ਕਿਹਾ, 'ਏਸ ਲਈ ਮਰਦ ਆਪਣੇ ਮਾਪੇ ਛੱਡ ਕੇ ਆਪਣੀ ਤੀਵੀਂ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਇੱਕ ਸਰੀਰ ਹੋਣਗੇ।' ਸੇ ਹੁਣ ਉਹ ਦੋ ਨਹੀਂ ਬਲਕਣ ਇੱਕੋ ਸਰੀਰ ਹਨ। . . ." ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਇਹ ਨਿਯਮ ਇਕਲੋਤਾ ਸੰਦਰਭ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਇੱਕੋ ਸਰੀਰ" ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪਤਨੀ ਜਾਂ ਪਤੀ ਰੱਖਣਾ ਅਤੇ ਸਮਲਿੰਗਕਤਾ ਦੀ ਸਾਂਝ (ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਪ੍ਰੇਮ ਵਾਲੀ ਅਤੇ ਸਮਰਪਣ ਵਾਲੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੋਵੇ) "ਸੁਭਾਉ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ" ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਦੇ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਬਦਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।⁹⁰

ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਸਮਲਿੰਗਕ ਕੰਮਾਂ ਭਾਵੇਂ ਉਹ "ਸਮਲਿੰਗਕਾਂ" ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ "ਭਿੰਨ-ਲਿੰਗਕਾਂ" ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋਣ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ। ਰੂਸੂਲ ਨੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਇੰਨੇ ਠੋਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇੰਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ? ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਲਿੰਗਕਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਾਮੁਕ ਆਚਾਰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਤਾ ਉਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਵਿੱਚ ਆਮ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਬਾਰਕਲੇਅ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਹਿਲੇ ਪੰਦਰਾਂ ਰੋਮੀ ਸਮਰਾਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚੌਦਾਂ ਨੂੰ ਸਮਲਿੰਗਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।⁹¹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਯੂਨਾਨੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਸਮਲਿੰਗਕ ਸਨ।

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਸਮਲਿੰਗਤਾ ਨੂੰ ਭੁਗਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਉਦਾਹਰਣ ਸਮਝਿਆ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ "ਨੀਚ ਵਾਸਨਾਂ ਦੇ ਵੱਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।" "ਨਰ ਨੇ ਨਰਾਂ ਨਾਲ ਮੁਕਾਲਕ (ਅਸਲੀਲਤਾ) ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ" ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੱਲ ਜੋੜ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਭੁੱਲ ਦੇ ਜੋਗ ਫਲ ਭੇਗਿਆ। "ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ" ਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਤਲਬ ਹੈ "ਖੁਦ ਵਿੱਚ" (ਵੇਖੋ KJV)।

ਜਦੋਂ ਪੌਲੁਸ ਨੇ "ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭੁੱਲ ਦੇ ਜੋਗ ਫਲ ਭੇਗਣ" ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਕੀ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਯੈਨ ਸੰਚਾਰਿਤ ਰੋਗ ਸਨ ਜੋ ਕਿ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਸਮਲਿੰਗਕ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ? ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ 27 ਆਇਤ ਦਾ ਆਖਰੀ ਹਿੱਸਾ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਏਡਜ਼ ਵਰਗੀ ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ ਔਖਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਮਲਿੰਗਕਾਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉਸ ਸਮਾਜ ਉੱਤੇ ਵੀ ਪਏ ਸਨ।

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੇਖਕਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਸਮਲਿੰਗਕਾਂ ਦੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਉੱਤੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ (ਵੇਖੋ Phillips)। ਚਾਰਲਸ ਸਵਿੰਨਡੈਲ ਨੇ ਇਹ ਨਿਚੇੜ ਕੱਢਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਸੂਲ ਦੇ ਸ਼ਬਦ "ਪਛਾਣ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਖ, ਦੁਖਦਾਈ ਨੁਕਸਾਨ . . . ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਦੀ ਅਨਿਸਚਿਤਤਾ" ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।⁹² ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ "ਹੋ" ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਿੱਸਾ ਇਹ ਕਹਿਣ ਜੋਗ ਹੋਣਾ ਹੈ ਕਿ "ਮੈਂ ਇੱਕ ਨਰ ਹਾਂ" ਜਾਂ "ਮੈਂ ਇੱਕ ਨਾਰੀ ਹਾਂ।" ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਤੋਂ ਦੂਰ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਅੰਤਰ ਫਿੱਕੇ ਅਤੇ ਯੁੰਦਲੇ ਹੁੰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਵਿਅਕਲ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕਿ "ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕੌਣ ਹਾਂ।" ਅਸਚਰਜ ਘਟਨਾ ਹੈ। ਐਫ. ਲਾਗਾਰਡ ਸਮਿਥ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਲਿੰਗਕਤਾ ਵਿੱਚ

“ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਡਰ, ਇਕੱਲਾਪਣ, ਪਰਿਤਿਆਗ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।”⁹³

ਸ਼ਾਇਦ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸਮਲਿੰਗਕਤਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਭੇਗੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵੀ ਅਤੇ ਹਰੇਕ “ਸਜ਼ਾ” ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗਿਆਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜੀਵਨਸ਼ੈਲੀ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। AB ਨੇ 27 ਆਇਤ ਦੇ ਆਖਰੀ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਕੁਝ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ: ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਸਮਲਿੰਗਕ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ “ਆਪਣੀਆਂ ਦੇਹੀਆਂ ਅਤੇ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਗਲਤੀ ਦੇ ਅਟੱਲ ਨਤੀਜੇ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤ ਰਹੇ ਹਨ।” ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, “ਪਾਪ ਦੇ ਸਟੀਕ ਨਤੀਜੇ [ਹਮੇਸ਼ਾ] ਪੂਰਵ ਅਨੁਮਾਨਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਅਟੱਲ ਜ਼ਰੂਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।”⁹⁴

ਪੌਲੁਸ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਮਲਿੰਗਕਾਂ ਨੇ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਭੇਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਇੱਕ “ਉਚਿਤ ਸਜ਼ਾ” ਸੀ। ਇਹ ਉਹ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਮਾਇਆ ਸੀ (ਵੇਖੋ 6:23), ਆਪਣੇ ਆਚਰਣ ਕ੍ਰਿਸਟਤਾ ਦੀ “ਉਚਿਤ ਮਜ਼ਦੂਰੀ” (1:27; NEB), “ਸਜ਼ਾ” ਜਿਸ ਦੇ ਉਹ ਲਾਇਕ ਸਨ (TEV)।

ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾਉਣਾ (1:28-32)

²⁸ਜਿਵੇਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਨਾ ਲੱਗਾ ਓਵੇਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੰਦੀ ਬੁੱਧ ਦੇ ਵੱਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਭਈ ਨਖਿੱਧ ਕੰਮ ਕਰਨ। ²⁹ਉਹ ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਕੁਧਰਮ, ਬਦੀ, ਲੋਭ ਅਤੇ ਬੁਰਿਆਈ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਖਾਰ, ਘਾਤ, ਝਗੜੇ, ਛਲ ਅਤੇ ਬਦਨੀਤੀ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੋ ਗਏ। ਲਾਵੇ ਲੁਤਰੇ ³⁰ਨਿੰਦਕ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਵੈਰੀ, ਧੱਕੇ ਖੇਰੇ, ਹੰਕਾਰੀ, ਸ਼ੇਖੀਬਾਜ਼, ਬਦੀਆਂ ਦੇ ਉਸਤਾਦ, ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰ, ³¹ਨਿਰਬੁੱਧ, ਨੇਮ ਤੋੜਨ ਵਾਲੇ, ਨਿਰਮੇਹ ਅਤੇ ਨਿਰਦਈ ਹੋਏ। ³²ਅਤੇ ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਬਿਧੀ ਜਾਣ ਕੇ ਭਈ ਏਹੇ ਜੇਹੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਰਨ ਦੇ ਜੋਗ ਹਨ ਨਿਰੇ ਆਪ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਗੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਪਰਸੰਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

1:28-32 ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਮੂਰਤੀਪੂਜਾ ਅਤੇ ਜ਼ਨਾਹਕਾਰੀ ਦੇ ਪਾਪਾਂ (ਸਮਲਿੰਗਕਤਾ ਸਮੇਤ) ਨੂੰ ਜੋੜਦੇ ਹੋਏ, ਗੈਰ ਯਹੂਦੀ ਜਗਤ ਉੱਤੇ ਦੇਸ਼ ਲਾਉਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਡੈਨਲਡ ਬਾਰਨਹਾਊਸ ਨੇ “ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਕਿਹਾ ਹੈ।”⁹⁵ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬੰਦ “ਇੱਕ ਸੜ ਰਹੀ ਸੱਭਿਅਤਾ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਹੈ।”⁹⁶ ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਜਗਤ ਦਾ ਵੀ ਚਿਤਰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅੱਜ ਅਸੀਂ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਆਇਤ 28. ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਸੂਚੀ ਨਾਲ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ “ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ” ਕਥਨ ਵਰਤਿਆ: ਜਿਵੇਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਨਾ ਲੱਗਾ ਓਵੇਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੰਦੀ ਬੁੱਧ ਦੇ ਵੱਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਭਈ ਨਖਿੱਧ ਕੰਮ ਕਰਨ। ਇਹ ਕਥਨ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਹਰੇਕ ਵਾਕ ਤੇ ਬੜੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

“ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਨਾ ਲੱਗਾ।” ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ

ਬੇਪਰਤੀਤੀ ਇੱਕ ਸੋਚਿਆ ਸਮਝਿਆ ਅਤੇ ਗਿਣਿਆ ਮਿਥਿਆ ਕਾਰਜ ਸੀ। “ਮਨੁੱਖ ਪਰਮੇਸੁਰ ਬਾਰੇ ਇਹ ਫ਼ੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਬੈਠਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਸੰਦ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਬਣਨ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਵੀ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਤੇ ਖਰਾ ਨਹੀਂ ਉੱਤਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਖ਼ਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।”⁹⁷ ਜਿਮ ਮੈਕਗੁਇਗਨ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤ ਕੀਤਾ ਹੈ: “ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਵਿਵੇਕਪੂਰਣ ਤੱਕੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤੋਲਿਆ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੂਝਵਾਨ ਮਨਾਂ ਨਾਲ ਪਰਖਿਆ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਸੁੱਘਿਆ, ਉਸ ਨੂੰ ਤਕਲੀਫ਼ ਦਿੱਤੀ, ਉਸ ਦਾ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਨਿਕੰਮਾ ਜਾਣ ਕੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ!”⁹⁸ ਇਹ ਕਿੰਨੀ ਮੂਰਖਤਾ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ; ਕਿੰਨੇ ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ! ਜਦੋਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਦਿੱਤਾ, ਉਸ ਨੇ “ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।” ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਦ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ।

ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ “ਮੰਦੀ ਬੁੱਧ ਦੇ” ਵੱਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ “ਮੰਦੀ” (ἀδύκνιμος, ਅਡੇਕੀਮੋਸ) ਸ਼ਬਦ “ਪਰਵਾਨ” (δύκνιμος, ਡੇਕੀਮੋਸ) ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ (α, ਏ) ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਅਪਰਵਾਨ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਖਰਾ ਨਹੀਂ ਉੱਤਰਦਾ।⁹⁹ ਯੂਨਾਨੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਖਿਲਵਾੜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: ਆਇਤ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਅਡੇਕੀਮੋਸ (“ਮੰਦੀ”) ਸ਼ਬਦ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ “ਚੰਗਾ . . . ਲੱਗਾ” (ἐδοκίμασαν, ਏਡੇਕੀਮੈਸਨ) ਦਾ ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਰੂਪ ਹੈ। ਸਟੈਟ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕੁਝ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਹੈ: “ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਮੁੜ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਲੱਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਣਉਚਿਤ ਮਨ ਦੇ ਵੱਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।”¹⁰⁰ ਮੌਰਿਸ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, “ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ‘ਪਰਵਾਨ’ ਨਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ [ਇਉਂ] ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ‘ਅਪਰਵਾਨ’ ਮਨ ਸੀ।”¹⁰¹

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨੈਤਿਕ ਫ਼ੈਸਲੇ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰਥ ਹੋ ਗਏ;¹⁰² ਓਹ ਹੁਣ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਕਿ ਗਲਤ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹੀ ਕੀ ਹੈ। ਇਹ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਹਨ ਓਹ ਨੀਵੇਂ ਨੈਤਿਕ ਮਾਨਦੰਡਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਚਿੰਤਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਸਾਨੂੰ “ਪਾਗਲ” ਕਰਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪੈਲੁਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿਗੜ ਗਏ ਹਨ!

ਫਾਈਓਡੋਰ ਡੋਸਟੋਏਵਸਕੀ (1821-1881) ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਲਿਖਿਆ, “ਜੇਕਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਨੈਤਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।”¹⁰³ ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਨੂੰ “ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚੰਗਾ ਨਾ ਲੱਗਾ,” ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧਰਮ ਅਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਕੋਈ ਹੱਦ ਨਾ ਰਹੀ।

ਇੱਕ ਗਲਤ ਫ਼ੈਸਲਾ (“ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚੰਗਾ ਨਾ ਲੱਗਾ”)

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸੋਚ ("ਇੱਕ ਮੰਦੀ ਬੁੱਧ") ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਸੋਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਜੀਉਣ ਵੱਲ ਲੈ ਗਈ: ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ "ਓਹ ਕੰਮ ਕਰਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜੋ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ।" "ਉਚਿਤ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਇੱਕ ਮਿਸ਼ਰਤ ਸ਼ਬਦ (καθίκανω, ਕਥੈਕੋ) ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਯੋਗ।"¹⁰⁴ "ਉਚਿਤ" ਇੱਕ ਸਹੀ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਠੋਸ ਸ਼ਬਦ ਜ਼ਿਆਦਾ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਖਰਕਾਰ, ਕੁਝ "ਉਚਿਤ" ਕਰਨ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਅਕਸਰ ਨੈਤਿਕ ਚਾਲਚਲਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਿਸਟਮਾਂ ਦਾ ਜਾਂ ਤੌਰ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਮੁੱਢਲੀ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ "ਉਚਿਤ" ਜਾਂ "ਯੋਗ" ਹੈ। "ਓਹ ਕੰਮ ਜੋ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ" ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲਈ "ਘਿਣਾਉਣੇ ਜਾਂ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹਨ।"¹⁰⁵ "ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ" ਅਤੇ "ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ" ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਜੋ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅੱਗੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ।

ਆਇਤ 29. ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਮਿਸਾਲ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸੂਚੀ ਰਾਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵੀਹ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਪਾਪ ਹਨ (1:29-31)। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਹਰੇਕ ਪਾਪ ਨੂੰ ਇਸ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਕੁਝ ਖਾਸ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਹਰੇਕ ਪਾਪ ਦਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਇਸ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਹਰ ਕੋਈ ਦੇਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਹਰ ਕੋਈ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਦੇਸ਼ੀ ਸੀ।

ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਸਜਾਉਣ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਜਤਨ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਮਕਸਦ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਮਕਸਦ ਇਹ ਵਿਖਾਉਣਾ ਸੀ ਕਿ "ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ" ਮਨੁੱਖ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਤਮਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਦੇ ਰਾਹੀਂ, ਰਸੂਲ ਨੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਢੇਰ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੂਗ ਆਉਣ ਲੱਗ ਪਈ।

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੂਚੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਇਹ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਗੈਰ ਯਹੂਦੀ ਲੋਕ ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਕੁਧਰਮ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਨ। "ਕੁਧਰਮ" (ἀδικία, ਅਡੀਕੀਆ) ਸ਼ਬਦ "ਧਰਮ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਰੂਪ ਹੈ। "ਧਾਰਮਿਕਤਾ" ਦਾ ਇੱਕ ਅਰਥ "ਸਹੀ-ਜੀਉਣਾ" ਹੈ। ਇੱਥੇ, "ਕੁਧਰਮ" ਸ਼ਬਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ "ਗਲਤ-ਜੀਉਣਾ" ਲਈ ਇੱਕ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ। "ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਕੁਧਰਮ" ਵਾਕ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵਾਕ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਪਾਪ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਓਹ "ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਕੁਧਰਮ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਨ" (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਓਹ ਪਾਪ ਨਾਲ ਨੱਕੇ-ਨੱਕੇ ਭਰੇ ਪਏ ਸਨ। AB ਅਨੁਵਾਦ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਓਹ ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਕੁਧਰਮ ਨਾਲ ਭਰੇ (ਰਸੇ ਅਤੇ ਭਿੱਜੇ) ਹੋਏ ਸਨ।"

"ਕੁਧਰਮ" ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਬਦੀ¹⁰⁶ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ। "ਬਦੀ" (πονηρία, ਪੋਨੀਰੀਆ) ਇੱਕ ਹੋਰ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਬੁਰਾ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨਦਾਇਕ ਹੈ।¹⁰⁷

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਫਿਰ ਅੱਗੇ ਲੋਭ (πλεονεξία, ਪਲੀਓਨੈਕਸੀਆ) ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ, ਜੋ

ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾ . . . ਹੋਰ ਜ਼ਿਆਦਾ . . . ਅਤੇ ਹੋਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਇੱਛਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇ. ਡਬਲਿਊ. ਮੈਕਗਾਰਵੇ ਨੇ ਲੇਭ ਨੂੰ “ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਹੱਕਾਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਾਇਦਾਦ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਦੋਂ ਵੱਧ ਇੱਛਾ ਕਰਨਾ” ਕਿਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਲੇਭ ਦੇ ਪਾਪ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਪਰ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸ੍ਰੋਤ ਹੈ।¹⁰⁸

ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ ਬੁਰਿਆਈ (κακία, ਕਾਕੀਆ) ਸ਼ਾਇਦ ਖਰਾਬੀ, ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਅਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਤਾ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਆਮ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਦਿਲ ਨਾਲ ਹੈ।¹⁰⁹ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਬੁਰਿਆਈ ਰੱਖਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਕੁਧਰਮ ਅਤੇ ਬਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਖਾਰ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਡਬਲਿਊ. ਜੇ. ਕੋਨੀਬੀਅਰ ਨੇ ਇਹ ਦਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ: “ਓਹ ਖਾਰ ਨਾਲ ਨੌਕੇ-ਨੌਕ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਨ।¹¹⁰ “ਖਾਰ” (φθόρος, ਫਥੋਨੋਸ) ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੌਰਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸ਼ਬਦ “ਖਾਰ” “ਸਾਨੂੰ ਚੇਤੇ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੁਰਿਆਰ ਸਿਰਫ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਟੋਲੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬੁਰਿਆਈ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਭੇਦਭਾਵ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।¹¹¹ ਆਪਣੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਕ ਕਵਿਤਾ ਡਿਵਾਇਨ ਕੌਮੇਡੀ ਵਿੱਚ, ਡਾਟੋ (1265-1321 ਦੇ ਲਗਭਗ) ਖਾਰ ਦਾ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਪਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਉ ਕੇ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਰੱਖਣ ਵਜੋਂ ਚਿਤਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਸੀ ਕਿ ਖਾਰ ਬੰਦੇ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਖੁਬਸੂਰਤ ਅਤੇ ਸਾਰਥਕ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।¹¹² ਹਾਲਫਾਰਡ ਈ. ਲੁਕੈਕ ਕੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ “ਜਿਹੜਾ ਮਨੁੱਖ ਜਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਖਾਰ ਵਾਲੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਉਹ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਵਰਗਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਇੱਕ ਭੂ-ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦ ਕਿ ਉਹ ਦੰਦ ਦੀ ਪੀੜ ਨਾਲ ਤੜਫ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।¹¹³

ਏਹ ਲੋਕ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜੇ ਓਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੀਕ ਜਾਣ ਦੇ ਚਾਹਵੰਦ ਸਨ? ਘਾਤ (φόνος, ਫੋਨੋਸ) ਕਰਨ ਤੀਕ! ਓਹ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਆਉਣ ਦੇਣਗੇ!

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਉੱਤੇ ਝਗੜੇ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਦਾ ਵੀ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਾਇਆ (ἔρις, ਏਰਿਸ) “ਝਗੜੇ” ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦ ਤਕਰਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵੈਰ, ਬਹਿਸ (CEV), “ਲੜਾਈ” (NCV) ਅਤੇ “ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ” (KJV) ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ ਛਲ (δόλος, ਡੋਲੋਸ) ਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਰਥ ਹੈ “ਚੋਗਾ ਪਾਉਣਾ,¹¹⁴ ਜੋ ਕਿ ਮੱਛੀਆਂ ਜਾਂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਫਸਾਉਣ ਜਾਂ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਲਈ “ਕਿਸੇ ਵੀ ਚਲਾਕੀ ਵਾਲੀ ਜੁਗਤ” ਦੇ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।¹¹⁵ ਪੌਲੁਸ ਦੁਆਰਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਓਹ ਝੂਠੇ, ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਅਤੇ ਠੱਗ ਕਲਾਕਾਰ ਸਨ।

ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਬਦਨੀਤੀ (κακοήθεια, ਕਕੋਏਥੀਆ) ਸ਼ਬਦ “ਬੁਰੇ” (κακός, ਕਕੋਸ) ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ “ਤੌਰ ਤਰੀਕੇ” ਜਾਂ “ਚਰਿੱਤਰ” (ἔθος, ਏਥੋਸ) ਸ਼ਬਦ

ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ।¹¹⁶ ਮੈਕਨਾਇਟ ਨੇ ਕਕੋਈਥੀਆ ਨੂੰ “ਆਦਤਨ ਬੁਰਾ ਮਿਜ਼ਾਜ” ਕਿਹਾ ਹੈ।¹¹⁷ ਵਾਇਨ ਨੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇੱਕ “ਬੁਰੇ ਮਿਜ਼ਾਜ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ” ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਹਰੇਕ ਚੀਜ਼ ਉੱਤੇ ਬੁਰੀ ਉਸਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।¹¹⁸

ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ ਲਾਵੇ ਲੁਤਰੇ (ψυθιριστής, ਸਿਥੁਰਿਸਟਸ ਦਾ ਬਹੁਵਚਨ ਰੂਪ) ਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਰਥ ਹੈ “ਚੁਗਲੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ” (ਵੇਖੋ KJV)। ਮੇਜ਼ਜ਼ ਈ. ਲਾਰਡ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਸ ਨੀਚ ਕੰਮ ਦਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ:

ਚੁਗਲੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ . . . ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੁਖਦਾਈ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਖੋਦ ਪਰਗਟ ਕਰਦਿਆਂ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਯਕੀਨਣ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਮਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋ ਜਾਵੇ।¹¹⁹

ਆਇਤ 30. “ਲਾਵੇ ਲੁਤਰੇ” ਅਤੇ **ਨਿੰਦਕ** (κατάλαλος, ਕਟਾਲਾਲੋਸ ਦਾ ਬਹੁਵਚਨ ਰੂਪ) ਦੋਵੇਂ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਹਤਿਆਰੇ ਹਨ; ਪਰ ਲਾਵੇ ਲੁਤਰੇ ਜਾਂ ਚੁਗਲੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇਹ ਬੰਦ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੜ ਕੇ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਦ ਕਿ ਨਿੰਦਕ ਇਸ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੇਆਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਪਾਪ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਲਾਰਡ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਲਿਖਿਆ,

ਨਿੰਦਕ . . . ਹਰੇਕ ਗੱਲ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਗੱਲ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। . . . ਉਹ ਕਦੇ ਭੇਤ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੇ, ਪਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਜੋ ਖਾਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੱਚੀਆਂ ਹਨ! ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਭੀੜ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਝੂਠ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕਰਦੇ ਹਨ।¹²⁰

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਸੰਯੁਕਤ ਸ਼ਬਦ (θεοστυγής, ਥੀਓਸਟਿਯੂਜਸ) ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਲੋਕ **ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵੈਰੀ** ਸਨ ਜੋ ਕਿ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ” (θεός, ਥੀਓਸ) ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ “ਵੈਰ” (στυγέω, ਸਟੂਜਿਯੋ) ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ-ਵੈਰ ਕੀਤਾ” (“ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੈਰ ਕਰਦਾ ਹੈ”) ਜਾਂ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵੈਰੀ” (“ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਵੈਰ ਕਰਦੇ ਹਨ”) ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।¹²¹ ਕਿਉਂਕਿ, ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, “ਸਾਰੇ ਸ਼ਬਦ ਰੱਬੀ ਕੰਮ ਦਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਕੰਮ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ,”¹²² ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹਨ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵੈਰੀ” ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਵੈਰ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸ਼ੁੱਧ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਅਸ਼ੁੱਧ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਵੈਰ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਅਪਵਿੱਤਰ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਵੈਰ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਭਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਬੁਰੇ ਸਨ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭੋਗ ਵਿਲਾਸ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਅੜਚਣ ਸੀ, ਇੱਕ ਜ਼ੰਜੀਰ ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਜੋ ਉਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ।¹²³ ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਵੈਰ ਕੀਤਾ।

ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ **ਧੱਕੇਖੋਰੇ** (ὀβριστης, ਹਬਰਿਸਟਸ) ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ “ਧੱਸਬਾਜ਼” ਅਤੇ “ਬੋਰਹਿਮ

ਹਿੰਸਕ" ਹੈ।¹²⁴ ਬਾਰਕਲੇਅ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਕਿ "ਹੁਬਰਿਸ . . . ਦਾ ਅਰਥ ਦੂਜੇ ਦੇ ਕਸ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਣ ਦਾ ਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਖਾਤਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"¹²⁵

ਹੰਕਾਰੀ (ὕπερηφανος, ਹਯੂਪਰੇਫਨੋਸ) ਸੰਬੰਧਸੂਚਕ ਤੋਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਉੱਪਰ" (ὕπερ, ਹਯੂਪਰ) ਅਤੇ "ਪਰਗਟ ਹੋਣਾ" (φαινομαι, ਫੈਨੋਮਾਈ) ਲਈ ਸ਼ਬਦ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ।" ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੂਨਾਨੀ ਲੇਖਕ ਨੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ "ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਬਾਕੀ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਨਾਦਰ" ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।¹²⁶

ਹੰਕਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਭਾਵ ਸ਼ੇਖੀ ਮਾਰਨਾ ਵੀ ਹੈ। ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ **ਹੰਕਾਰੀ** (ἀλαζών, ਅਲਾਜ਼ੋਨ) "ਖਾਨਾਬਦੋਸ਼" (ἄλλῃ, ਅਲੇ)¹²⁷ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ।¹²⁸ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਭਟਕਣ ਵਾਲੇ ਵਪਾਰੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਿਹੜੇ "ਚਮਤਕਾਰੀ" ਇਲਾਜ ਵੇਚਦੇ ਜਾਂ ਸੱਕੀ ਮੁੱਲ ਦੇ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਹਵੇ ਦਿਖਾਵਟੀ, ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਪੂਰੇ ਤੌਰ ਤੇ ਗਲਤ ਜਾਂ ਝੂਠੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਅਲਾਜ਼ੋਨ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਹੰਕਾਰੀ ਅਤੇ ਵਧਾ ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਨ ਵਾਲਾ। ਅੱਜ ਵੀ ਇਹ ਗੱਲ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ "ਨਾਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੰਕਾਰ ਅਤੇ ਡਿੱਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਘੁਮੰਡੀ ਰੂਹ ਹੁੰਦੀ ਹੈ" (ਕਰਾ. 16:18)।

ਉਹ **ਬਦੀਆਂ ਦੇ ਉਸਤਾਦ** ਸਨ। "ਉਸਤਾਦ" ਸ਼ਬਦ ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ (ἐφευρητής, ਏਫੀਯੁਰਿਟਸ) ਦਾ ਸੰਯੁਕਤ ਸ਼ਬਦ ਹੈ। "ਬਦੀ" (κακός, ਕਾਕੋਸ) ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਸੰਬੰਧ 23 ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ "ਬੁਰਿਆਈ" ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ ਸਿਰਫ ਬੁਰੇ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸਨ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੁਰੇ ਹੋਣ ਦੇ ਨਵੇਂ-ਨਵੇਂ ਤਰੀਕੇ ਖੋਜੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੋਭ ਨੂੰ "ਤ੍ਰਿਪਤ ਕਰਨ ਲਈ" ਨਵੇਂ-ਨਵੇਂ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੀਆਂ ਜੁਗਤਾਂ ਬਣਾਈਆਂ, ਆਪਣੀ ਵਾਸਨਾ ਜਾਂ ਹਵਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਵੇਂ-ਨਵੇਂ ਤਰੀਕੇ ਲੱਭੇ, ਆਪਣੇ ਕੁਧਰਮ ਨੂੰ "ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ" ਨਵੇਂ-ਨਵੇਂ ਤਰੀਕੇ ਅਪਣਾਏ। ਜਿਮ ਟਾਊਨਸੈਂਡ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ "ਬਦੀ ਦੇ ਐਡੀਸਨ" ਨਾਂ ਦਿੱਤਾ।¹²⁹

ਇਹ ਸੂਚੀ ਇਸ ਸਚਾਈ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਾਪ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਾਅਦੇ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇਸ ਦੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ; ਇਹ ਸਿਰਫ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਾਪ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਹੋ ਜਿਹਾ "ਰੋਮਾਂਚ" ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਾਪੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਸਗੋਂ ਪਾਪ ਕਰਨ ਦੇ ਨਵੇਂ-ਨਵੇਂ ਤਰੀਕੇ ਵੀ ਖੋਜਣੇ ਪੈਣਗੇ!

ਇਸ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਗਲਾ ਅਪਰਾਧ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਮ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਹੱਕੇ-ਬੱਕੇ ਰਹਿ ਜਾਣਗੇ ਕਿ ਇਹ ਹੁਣ ਤੱਕ ਗਿਣਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਘਟੀਆ ਸੀ: ਪੋਲੁਸ ਨੇ **ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰ** ਹੋਣ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ। ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ "ਅਣਆਗਿਆਕਾਰ" (ἀπειθής, ਅਪੇਥੀਸ) ਸ਼ਬਦ "ਰਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਲਈ" (πειθω, ਪੇਥੋ) ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ (α, ਏ)

ਭਾਵ ਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਰਾਜ਼ੀ ਹੋਣ ਲਈ ਅਣਇੱਛੁਕ, . . . ਅਣਆਗਿਆਕਾਰ।”¹³⁰ ਬਾਈਬਲ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦਾ ਆਦਰ, ਸਨਮਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਗਿਆਕਾਰ ਬਣਨਾ ਹੈ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 6:1-3) ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਓਹ ਬੁੱਢੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨੀ ਹੈ (1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 5:4, 8)। ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਬਗ਼ਾਵਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਵੱਟੇ ਮਾਰ ਕੇ ਜ਼ਾਨੋਂ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ (ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 21:18-21)।

ਬਾਈਬਲ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਪਿਆਂ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਾ ਪਾਲਨ ਕਰਨ ਤੇ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ੋਰ ਕਿਉਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ? ਮਾਪਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪੋਲੁਸ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ? ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਹੜਾ ਬੱਚਾ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦਾ ਆਦਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਾ ਪਾਲਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਉਹ ਸੰਭਵਤਾ ਆਪਣੇ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਹਿਸ਼ਤ, ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਥਾਂ ਤੇ ਗੈਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ, ਉਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਆਰਥੀ, ਅਤੇ (ਇਹ ਗੱਲ ਉਸ ਦੇ ਦਿਲ ਤੇ ਜ਼ਰੂਰ ਲੱਗੇਗੀ) ਪ੍ਰਭੂ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਅਣਇੱਛੁਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਪੋਲੁਸ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਸ਼ਾਇਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਨਾ “ਉਚਿਤ” ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਮਝਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਨਾ “ਉਚਿਤ” ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਮਝਿਆ।

ਆਇਤ 31. ਪੋਲੁਸ ਨੇ ਅੱਗੇ 21 ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ “ਬੁੱਧਗੀਣ” (*ἀσύνετος*, ਅਸੁਨੀਟੋਸ) ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਕਿ ਓਹ ਨਿਰਬੁੱਧ ਸਨ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਬਿਨਾਂ ਸੂਝਾ”¹³¹ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਜਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਬਲਕਿ, ਇਹ ਉਸ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਸਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਨਾਕਾਮੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਰ ਲੈਣਾ ਸਿਰਫ਼ ਬੁਰਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਮੂਰਖਤਾ ਵੀ ਹੈ (ਵੇਖੋ CEV)।

ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ ਨੇਮ ਤੋੜਨ ਵਾਲੇ (*ἀσύνθετος*, ਅਸੁਨਥੀਟੋਸ) ਨਕਾਰਾਤਮਕ (*α, ਏ*) ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ” ਜਾਂ “ਨਾਲ ਇੱਕ ਨੇਮ ਬੰਨ੍ਹਣਾ” (*σύν, ਸੱਨ* [“ਨਾਲ” ਜਾਂ “ਇਕੱਠਾ”] ਨਾਲੇ ਕਿਰਿਆ *τίθημι*, ਟਾਇਥੇਮੀ [“ਰੱਖਣਾ”])।¹³² ਇਹ ਉਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ “ਇੱਕ ਨੇਮ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਤੋੜਦਾ ਹੈ” (ਵੇਖੋ KJV)। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਉਸ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਜਿਹੜਾ ਉਹ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜੋ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਰੇਗਾ। ਇਉਂ NASB ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਨੇਮ ਤੋੜਨ ਵਾਲਾ,” ਜਦ ਕਿ CEV ਵਿੱਚ “ਗੈਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ” ਹੈ।

ਨਿਰਮੇਹ ਲਈ ਸ਼ਬਦ (*ἄστωργος*, ਐਸਟੋਰਗੋਸ) ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਇੱਕ ਉਦਾਸ ਸ਼ਬਦ ਹੈ। ਐਸਟੋਰਗੋਸ “ਮੇਹ”: *στωργή* (ਸਟੋਰਜ) ਲਈ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਰੂਪ ਹੈ। ਸਟੋਰਜ ਸ਼ਬਦ “ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੇਹ” ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, “ਮੇਹ ਜਿਹੜਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਦਾ ਹੈ।”¹³³ ਇਹ ਸ਼ਬਦ “ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਮਾਪਿਆਂ

ਵਾਸਤੇ ਅਤੇ ਮਾਪਿਆਂ ਲਈ ਬੱਚਿਆਂ ਵਾਸਤੇ" ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।¹³⁴ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਮੋਹ ਸੁਭਾਵਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; KJV ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ "ਸੁਭਾਵਕ ਮੋਹ ਦੇ ਬਿਨਾਂ" ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ "ਸੁਭਾਵਕ ਮੋਹ" ਨੂੰ ਗੁਆ ਸਕਦਾ ਸੀ? ਇਤਿਹਾਸ ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਰਕਲੇਅ ਨੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ:

. . . ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਯੁਗ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੋਹ ਖ਼ਤਮ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੱਚੇ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕਦੇ ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੁੰਦੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਦੀ ਗੱਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦਾ ਜਨਮ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕਦਮਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਪਿਤਾ ਇਸ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਲੈਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਮੋੜ ਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕਿਤੇ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਕਦੇ ਕੋਈ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਰਾਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੁੰਦੀ ਜਿਸ ਦਿਨ ਕਿ ਰੋਮੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਤੀਹ ਜਾਂ ਚਾਲ੍ਹੀ ਬੱਚੇ ਨਾ ਛੱਡ ਕੇ ਗਏ ਹੋਣ।¹³⁵

ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ **ਨਿਰਦਈ**।¹³⁶ "ਨਿਰਦਈ" (ἀνελεῖμων, ਅਨੈਲੀਮੋਨ) ਸ਼ਬਦ "ਕਿਰਪਾਲੂ" (ἐλεῖμων, ਐਲੀਮੋਨ) ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਰੂਪ ਹੈ। ਵੇਅਮਾਊਥ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ "ਤਰਸ ਤੋਂ ਬਗ਼ੈਰ" ਸਨ। RSV ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ "ਬੇਰਹਿਮ" ਹੈ। ਬਾਰਕਲੇਅ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ:

ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਸਤੀ ਹੋਵੇ। ਇੱਕ ਗੁਲਾਮ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਜਾਨੋਂ ਮਾਰਿਆ ਜਾਂ ਤਸੀਹੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਲਕ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਪੂਰਾ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। . . . ਇਹ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦਾ ਯੁਗ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਲੜਾਕੂਆਂ ਜਾਂ ਪਹਿਲਵਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਖੇਡਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਜੁੱਗ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਜਾਨੋਂ ਮਾਰਦੇ ਵੇਖ ਕੇ ਅਨੰਦ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।¹³⁷

ਯੂਨਾਨੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦੇ ਆਖਰੀ ਚਾਰ ਸ਼ਬਦ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਉਪਸਰਗ α ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। NASB ਅਨੁਵਾਦ ਆਖਰੀ ਤਿੰਨ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ "ਨਿਰ" ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ: "ਨਿਰਬੁੱਧ, ਨਿਰਮੋਹ, ਨਿਰਦਈ।" NIV ਅਨੁਵਾਦ ਚਾਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ "ਬੇ" ਨਾਲ ਖ਼ਤਮ ਕਰਦਾ ਹੈ: "ਬੇਸਮਝ, ਬੇਪਰਤੀਤੀ, ਬੇਦਿਲ, ਬੇਰਹਿਮ।"

ਇਵੇਂ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਖਾਸ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਦਿਲ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਸੂਚੀ ਹੈ ਜੋ "ਮਨੁੱਖੀ ਸਮਾਜ ਦੇ ਪਤਨ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮਾਪਦੰਡ ਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਖੇਰੂ-ਖੇਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"¹³⁸ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਤੋਂ ਇਸ ਪੱਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ

ਬੁਰਾਈਆਂ ਦੇ ਉਦਾਹਰਣ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਥੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਝਾਤੀ ਮਾਰਨੀ ਪੈਣੀ ਸੀ। ਚਾਰਲਸ ਰੌਜ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਚੇਤੇ ਕਰਾਇਆ ਹੈ ਕਿ, “ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਥੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਸਵੀਰ ਕਾਲੀ ਹੈ, ਇਹ ਤਸਵੀਰ ਓਨੀ ਵੀ ਕਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਉੱਘੇ ਯੂਨਾਨੀ ਅਤੇ ਲਤੀਨੀ ਲੇਖਕਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਵਾਸੀਆਂ ਬਾਰੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ।”¹³⁹

ਆਇਤ 32. ਸੂਚੀ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਈ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਆਪਣੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਦੇ ਇਸ ਭਾਗ ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਕਰਦਾ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਦੇ ਹੋਰ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਸਨ। ਪਹਿਲੀ, ਉਹ ਏਹ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ ਲਿਖਦਾ ਹੈ: **ਅਤੇ ਓਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਬਿਧੀ ਜਾਣ ਕੇ ਭਈ ਏਹੇ ਜੇਹੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਰਨ ਦੇ ਜੋਗ ਹਨ।** “ਬਿਧੀ” (δικαίωμα, ਡਿਕਾਇਓਮਾ) “ਧਾਰਮਿਕਤਾ” ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ; ਇੱਥੇ ਇਸ ਨੂੰ “ਜੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਸਹੀ ਐਲਾਨਿਆ ਹੈ” ਉਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ “ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਬਦ”¹⁴⁰ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਵੱਲ ਪਰਤ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਾਪੀਆਂ ਨੇ ਏਹ ਕੰਮ ਅਣਜਾਣਪੁਣੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀਤੇ। ਬੁਰਿਆਰ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਗਲਤੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਉਲਝਣਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਮਝੇ ਜੇ ਓਹ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ; ਪਰ, ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੀ ਗਹਿਰਾਈ ਵਿੱਚ ਓਹ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਓਹ ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰ ਰਹੇ।¹⁴¹

ਇਸ ਆਇਤ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ “ਓਹ ਜਾਣ ਕੇ . . . ਭਈ ਏਹੇ ਜੇਹੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਰਨ ਦੇ ਜੋਗ ਹਨ”? ਕੀ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਓਹ ਸਮਝਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਤਲ) ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਓਹ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ (ਜਿਵੇਂ 13:4 ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)? ਕੀ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੋਂ ਅੱਡ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ (ਆਤਮਿਕ “ਮੌਤ” ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 6:23 ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ)? ਰੌਜ ਸ਼ਾਇਦ ਸਹੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਕਿ “ਇੱਥੇ ਮੌਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਕਸਰ ਦਾਹਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਆਮ ਅਰਥ, ਸਜ਼ਾ ਹੈ।”¹⁴² ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਓਹ ਜੇ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਗਲਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਲਾਇਕ ਸਨ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਜ਼ਾ ਦੁਨਿਆਵੀ ਜਾਂ ਸਦੀਪਕ ਹੋਵੇ।

ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਦੀ ਚਰਮ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਨਿਚੇੜ ਕੱਢਿਆ, **ਓਹ ਨਿਰੇ ਆਪ ਹੀ [ਕੰਮ] ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਗੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਪਰਸੰਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।** “ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ” σὺνενδοκέω (ਸੱਨਇਯੁਡੋਕੀਓ) ਦਾ ਇੱਕ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਸੰਬੰਧਸੂਚਕ ὀύν (ਸੱਨ, “ਨਾਲ”) ਨੂੰ ਉਪਸਰਗ εὔ (ਇਯੂ, “ਠੀਕ”) ਅਤੇ ὀοκέω (ਡੋਕੀਓ, “ਸੋਚਣਾ”) ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਸੁਮੇਲ ਦਾ ਜਥਾਰਥ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਰਥ ਹੈ “ਨਾਲ ਸਹੀ ਸੋਚਣਾ” (ਅਰਥਾਤ “ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨਾ”), ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਇੱਕ ਠੋਸ ਉਲਝਣ ਹੈ। NASB ਅਨੁਵਾਦ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ “ਦਿਲੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣਾ,” ਜਦਕਿ AB ਅਨੁਵਾਦ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ “ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਕਰਨਾ।”

ਹੇਠਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਫ਼ਰ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ, ਓਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ। ਇਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜਿੰਦਗੀਆਂ

ਸਾਰੇ ਕੁਧਰਮ ਨਾਲ ਭਰ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਇੰਨੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਠੋਰ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਚਿਤਾਵਨੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਬੇਪਰਵਾਹ ਸਨ। ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ, ਸਭ ਤੋਂ ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਖੁਦ ਪਾਪ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਹੋ ਪਾਪ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਲਾਸ਼ੇਰੀ ਦਿੱਤੀ। ਬ੍ਰਿਸਕੇ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਹੈ:

ਇਹ ਨਾ ਸਿਰਫ ਤੋਝਾ ਜਾਂ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪ ਦੀ ਗੈਰ ਮੌਜੂਦਗੀ ਹੈ ਜੋ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਤਕਲੀਫ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਜਸ਼ਨ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ। ਅਸਫਲਤਾ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਇੱਕ ਭਾਵ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਹਾਵੀ ਹੋਣ ਦੇਣ ਦੇ ਬਜਾਇ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਅਨੰਦ ਦਾ ਉਤਸਵ ਮਨਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। . . . ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਦੇ ਰੱਖਿਅਕ ਵਜੋਂ ਕਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਇ, ਲੋਕ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦਾ ਨਾਸ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਹੱਲਾਸ਼ੇਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਬਣ ਗਏ। ਜਿੱਥੋਂ ਸੇਗ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਅਨੰਦ ਵੇਖਣ ਨੂੰ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਪਾਪ ਨੂੰ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਇ, ਉੱਥੇ ਕੁਧਰਮ ਨੂੰ ਥੋਕ ਦੇ ਭਾਅ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।¹⁴³

ਗੈਰ ਯਹੂਦੀ ਜਗਤ ਨੂੰ ਪੌਲੁਸ ਵੱਲੋਂ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਸੀ। ਆਰ. ਸੀ. ਬੈੱਲ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ “ਸਾਰੇ ਧਰਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ ਮਸੀਹੀਅਤ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਕੋਲ ਪਾਪ ਲਈ ਖਾਸ [ਉਪਾਅ] ਹੈ, ਪਾਪ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੀ।”¹⁴⁴ ਨਿਰਪੱਖ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ: ਸਾਰੀਆਂ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਪਾਪ ਦੀਆਂ ਦੇਸ਼ੀ ਸਨ; ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲੋੜ ਸੀ।

ਵਧੇਰੇ ਅਧਿਐਨ ਲਈ:

“ਪਰਤੀਤ/ਨਿਹਚਾ” (ਪਿਸਟਿਸ) ਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਅਧਿਐਨ

ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ “ਨਿਹਚਾ” πιστεω (ਪਿਸਟਿਯੂਓ) ਹੈ। ਆਇਤ 17 ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ “ਨਿਹਚਾ” πιστις (ਪਿਸਟਿਸ) ਹੈ।¹⁴⁵ ਦੋਵਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਬੰਧ ਹੋਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ “ਨਿਹਚਾ” ਦੀ ਥਾਂ “ਪਰਤੀਤ” ਸ਼ਬਦ ਹੁੰਦਾ। (ਕਦੀ ਕਦੀ, ਕੋਈ “ਪਰਤੀਤ” ਅਤੇ “ਨਿਹਚਾ” ਵਿਚਕਾਰ ਫਰਕ ਦੱਸਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਪਿਸਟਿਸ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਬੇਹਤਰ ਜਾਣਦੇ ਸਨ, ਅਨੁਵਾਦਕਾਂ ਨੇ ਪਿਸਟਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਨ ਲਈ “ਨਿਹਚਾ” ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਉਸੇ ਸ਼ਬਦ (ἀπιστία, ਅਪਿਸਟੀਆ) ਦੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਰੂਪ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਨ ਲਈ “ਬੇਪਰਤੀਤ” ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਿਆ (ਵੇਖੋ 3:3; 4:20; 11:20, 23)।¹⁴⁶

ਬਚਾਉਣ ਵਾਲੀ ਨਿਹਚਾ ਵਿੱਚ ਮਨ, ਦਿਲ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।¹⁴⁷ ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ, ਇਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਗਵਾਹੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਿਆਨ ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ “ਨਿਹਚਾ ਦੀ ਬਾਣੀ” ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ (10:8) ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ, “ਸੈ ਪਰਤੀਤ ਸੁਣਨ

ਨਾਲ, ਅਤੇ ਸੁਣਨਾ ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਚਨ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ" (10:17)। ਬਚਾਉਣ ਵਾਲੀ ਨਿਹਚਾ ਯਿਸੂ ਬਾਰੇ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

ਦੂਜੀ ਗੱਲ, ਨਿਹਚਾ ਵਿੱਚ ਇਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਉਸ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਡਬਲਿਯੂ. ਈ. ਵਾਇਨ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿੱਚ "ਪਰਤੀਤ ਕਰਨ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਯਕੀਨ ਕਰਨਾ, ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ, [ਅਤੇ] ਇਹ ਨਿਰਭਰਤਾ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ।"¹⁴⁸ 1:16 ਵਿੱਚ, AB ਅਨੁਵਾਦ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੰਜੀਲ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ "ਹਰੇਕ ਦੇ ਲਈ ਜਿਹੜਾ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਭਰੋਸੇ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਮਰਪਣ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜ ਨਿਰਭਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ।" ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਯਿਸੂ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਜੋ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਇ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਆਖਰੀ ਗੱਲ, ਬਚਾਉਣ ਵਾਲੀ ਨਿਹਚਾ ਵਿੱਚ ਇੱਛਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਖੁਦ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਇ ਯਿਸੂ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋਣ ਦਾ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਹਿਲੂ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਮਰਪਣ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਨੂੰ ਵਰਤ ਕੇ, ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ "ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਧਰਮ (ਧਾਰਮਿਕਤਾ) ਅਧੀਨ" ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (10:3)। ਜੇਕਰ ਸਰਲ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲੀ ਨਿਹਚਾ ਵਿੱਚ ਮਨ ਤੋਂ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ (ਵੇਖੋ 6:17)। ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਤਦ ਤੱਕ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲੀ ਨਿਹਚਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਮੰਨਣ ਦਾ ਚਾਹਵੰਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਰੋਮੀਆਂ ਦੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਨਿਹਚਾ ਤੇ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ (ਵੇਖੋ 1:5; 2:8; 5:19; 6:16, 17; 15:18; 16:19, 26)।

ਥਿਓਲੋਜੀਕਲ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਆਫ ਦਾ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਵਿੱਚ, ਰੁਡੋਲਫ ਬਲਟਮੈਨ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ *ਪਿਸਟਿਯੁਓ* ਦਾ ਇੱਕ ਅਰਥ "ਆਗਿਆ ਮੰਨਣਾ" ਹੈ। ਇਸ ਸਚਿਆਈ ਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਬ [ਰਾਨੀਆਂ] ਦੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਦਾ 11ਵਾਂ ਅਧਿਆਇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਤੀਤ ਕਰਨਾ ਆਗਿਆ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ [ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ] ਵਿੱਚ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ . . . ਵੀ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਤੀਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਆਗਿਆ ਮੰਨਣਾ।" ਬਲਟਮੈਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, *ਪਿਸਟਿਸ* ਵਿੱਚ "ਪਰਤੀਤ ਕਰਨਾ, ਆਗਿਆ ਮੰਨਣਾ, ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ, ਆਸ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਹੋਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ" ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਵੀ ਜੋੜੀ ਕਿ ਨਿਹਚਾ "ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇਵਾਂ ਦੇ ਰੱਬੀ ਕਾਰਜ ਦੀ ਪਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ।"¹⁴⁹

"ਪਰਤੀਤ ਕਰਨਾ" ਅਤੇ "ਆਗਿਆ ਮੰਨਣਾ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਗੂੜ੍ਹਾ ਸੰਬੰਧ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਅਦਲਾ-ਬਦਲੀ ਕਰਕੇ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੀਆਂ ਅਨੇਕਾਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦੱਸੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ,¹⁵⁰ ਪਰ ਰੋਮੀਆਂ ਦੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਹੀ ਕਾਫੀ ਹੋਣਗੀਆਂ। 1:8 ਵਿੱਚ,

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰੋਮ ਦੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਨਿਹਚਾ ਦਾ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦ ਕਿ 16:19 ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦਾ ਜੱਸ ਤਾਂ ਸਭਨਾਂ ਤੋੜੀ ਅੱਪੜ ਪਿਆ ਹੈ। 10:16 ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਭਨਾਂ ਨੇ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਸੀ। NASB ਅਨੁਵਾਦ ਵਿੱਚ “ਕੰਨ੍ਹ ਲਾਉਣਾ,” ਜੋ ਕਿ ὑπακούω (ਹਿਊਪਾਕੋਯੁਓ) ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਆਗਿਆ ਮੰਨਣਾ” (ਵੇਖੋ KJV)। ਉਸ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਯਸਾਯਾਹ ਦੀ ਗੱਲ ਦਾ ਪੂਰਾ ਹੋਣਾ ਸੀ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਉਸ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਦੀ ਪਰਤੀਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ।

ਬਚਾਉਣ ਵਾਲੀ ਨਿਹਚਾ ਵਿੱਚ ਮਨ, ਦਿਲ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ, ਜ਼ੋਰ ਤਿੰਨ ਤੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੇ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੰਦਰਭ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਖਾਸ ਬੰਦ ਵਿੱਚ ਨਿਹਚਾ ਦਾ ਕਿਹੜਾ (ਕਿਹੜੇ) ਪਹਿਲੂ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ।¹⁵¹

ਬਚਾਉਣ ਵਾਲੀ ਨਿਹਚਾ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦੀ ਰੂਪਰੇਖਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੁਝ ਵਾਧੂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (1) ਹਾਲਾਂਕਿ “ਨਿਹਚਾ” ਸ਼ਬਦ ਸ਼ਾਇਦ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੂਲਵਚਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਹ ਪਹਿਲੀ, ਆਖਰੀ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੀ ਨਿਹਚਾ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਪਿਸਟਿਸ ਵਿੱਚ “ਪਰਤੀਤ ਕਰਨਾ, ਆਗਿਆ ਮੰਨਣਾ, ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ, ਆਸ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਹੋਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ,” ਬਲਟਮੈਨ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ, “ਪਰ ਮੁੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਨਿਹਚਾ ਹੈ।”¹⁵² (2) ਇਸ ਲਈ, ਬਚਾਉਣ ਵਾਲੀ ਨਿਹਚਾ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਬਿੰਦੂ ਉਸ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਕੋਲ ਨਿਹਚਾ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਗਵਾਹੀ ਤੇ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬਲਕਿ, ਕੇਂਦਰ ਬਿੰਦੂ ਯਿਸੂ ਤੇ ਹੈ। ਨਿਹਚਾ “ਸੰਦੇਸ਼ ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਨਿਹਚਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੈ ਇਹ ਨਿਹਚਾ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਮਝੋਤਾ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ।”¹⁵³

ਵਧੇਰੇ ਅਧਿਐਨ ਲਈ:

“ਧਾਰਮਿਕਤਾ” (ਡਿਕਾਈਓਸਿਯੂਨ) ਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਅਧਿਐਨ

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਧਰਮ (ਧਾਰਮਿਕਤਾ)” ਤੋਂ ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਸੀ? ਕਿਉਂਕਿ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੱਤੀ ਵਿੱਚ “ਧਾਰਮਿਕਤਾ” ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤਕਰੀਬਨ ਸੱਤ ਵਾਰ ਕੀਤੀ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਬਦੀ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ, ਅਕਸਰ (δικαιοσύνη, ਡਿਕਾਈਓਸਿਯੂਨ) ਦਾ ਨਾਂਵ ਰੂਪ ਅਤੇ (δικαίωμα, ਡਿਕਾਈਓਮਾ) ਦਾ ਇੱਕ ਸਬੰਧਿਤ ਨਾਂਵ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਅਰਥ “ਧਾਰਮਿਕਤਾ” ਹੈ। (δικαίω, ਡਿਕਾਈਓ) ਇੱਕ ਕਿਰਿਆ ਰੂਪ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ “ਧਰਮੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ” ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਹ ਹੋਰ ਰੂਪ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ (δικαίος, ਡਿਕਾਈਓਸ) ਜਾਂ ਇੱਕ ਕਿਰਿਆ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ (δικαίω, ਡਿਕਾਈਓਸ) ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਧਰਮੀ” ਜਾਂ “ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਸਹਿਤ”। ਦੂਜੇ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੂਪ ਨਕਾਰਾਤਮਕ (ἀδικία, ਅਡਿਕੀਆ) ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ

“ਕੁਧਰਮ” ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਏਹ ਸਾਰੇ ਸ਼ਬਦ $\delta\acute{\iota}κ\eta$ (*ਡਾਇਕ*) ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਨਿੱਕਲੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਉਹ ਜਿਹੜਾ “ਸਹੀ” ਹੈ।¹⁵⁴

ਇਨ੍ਹਾਂ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਅਕਸਰ “ਧਰਮੀ”, “ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ,” “ਨਿਆਉਂ ਨਾਲ,” ਜਾਂ “ਨਿਆਉਂ” ਵਜੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਏ. ਡਬਲਿਯੂ. ਟੋਜ਼ਰ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਨੁਵਾਦ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ: “ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹੋ ਸ਼ਬਦ *ਨਿਆਂ ਜਾਂ ਧਾਰਮਿਕਤਾ* ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ” ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਇਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, “ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਗਭਗ ਅਨੁਵਾਦਕ ਦੀ ਲਹਿਰ ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰੇਗਾ।”¹⁵⁵ ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, KJV ਅਨੁਵਾਦ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ” ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਅਨੁਵਾਦ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “*ਧਰਮੀ* ਨਿਹਚਾ ਤੋਂ ਜੀਉਂਦਾ ਰਹੇਗਾ” (ਰੋਮੀਆਂ 1:17; ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, NASB ਅਨੁਵਾਦ ਵਿੱਚ ਰੋਮੀਆਂ 3 ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਛੇ ਵਾਰ “ਧਰਮੀ”, ਇੱਕ ਵਾਰ “ਕੁਧਰਮੀ”, ਇੱਕ ਵਾਰ “ਖਰਾ”, ਇੱਕ ਵਾਰ “ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ”, ਚਾਰ ਵਾਰ “ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਇਆ” ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ “ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲਾ” ਹੈ। ਏਹ ਸਾਰੇ ਸ਼ਬਦ ਇੱਕੋ ਮੂਲ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ “ਸਹੀ” ਸ਼ਬਦ ਰੱਖਣਾ ਮਦਦਗਾਰ ਸਾਬਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। “ਧਾਰਮਿਕਤਾ” ਸ਼ਬਦ ਕਈ ਵਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ (3:25, 26)। ਜਦੋਂ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, “ਧਾਰਮਿਕਤਾ” ਸ਼ਬਦ “*ਸਹੀ-ਵਜੂਦ*” ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਪੂਰਨ *ਸਹੀਪਣ* ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਕੰਮਲ ਤੌਰ ਤੇ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਸਹੀ ਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ, ਉਹ ਪਾਪ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਬੇਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਪਾਪ ਨੂੰ ਹਲਕੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ।¹⁵⁶ ਉਸ ਦਾ ਧਰਮੀ ਸੁਭਾਅ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਪ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

“ਧਾਰਮਿਕਤਾ” ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਦੋ ਭਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖਾਂ ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਤਰੀਕਾ, ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ *ਸਹੀ-ਜੀਉਣ* ਦੇ ਭਾਵ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਯੂਹੰਨਾ 2:29 ਅਤੇ 3:7, 10 ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦ ਕਿ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 19:8 “ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਧਰਮੀ ਕੰਮਾਂ” ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ, ਇੱਕ ਭਾਵ ਵਿੱਚ, ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਸਹੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਉਣ ਦਾ ਜਤਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ “ਧਰਮੀ” ਸਦਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।¹⁵⁷ ਫਿਰ ਵੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਸਿੱਧਤਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੀ ਸਕਦਾ, ਇਹ “ਧਾਰਮਿਕਤਾ” ਇੱਕ *ਸੰਬੰਧਸੂਚਕ ਸਹੀਪਣ* ਹੈ। ਸਗੋਂ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਉੱਤਮ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਵੀ ਪਾਪ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਰਤਾਪ ਤੋਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ” (3:23)। ਪੌਲਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, “ਕੋਈ ਧਰਮੀ ਨਹੀਂ [ਪੂਰਨ ਭਾਵ ਵਿੱਚ], ਇੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ” (3:10)।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਕੁਧਰਮ ਵਿਚਕਾਰ ਤੁਲਨਾ ਰੋਮੀਆਂ ਦੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਦੇ ਮੂਲ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਤਨਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਨਾਅ 3:26 ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ “ਧਰਮੀ” (ਸਹੀ) ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ

ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ “ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਉਣ” ਵਾਲਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ (ਅਰਥਾਤ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਹਾਰ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸਹੀ ਹੀ ਸਨ)?

ਇਸ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਹੱਲ ਉਸ ਦੂਜੇ ਤਰੀਕੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ “ਧਾਰਮਿਕਤਾ” ਸ਼ਬਦ ਮਨੁੱਖਾਂ ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ “ਧਾਰਮਿਕਤਾ” ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਵਰਤੋਂ ਹੈ। ਰੋਮੀਆਂ ਦੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਭਾਵ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਲ ਸਹੀ-ਹੋਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਦਾ ਅਰਥ 1:17 ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਰਤੀਤ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਉਦਾਹਰਣ 4:3 ਵਿੱਚ ਲੱਭਦਾ ਹੈ: “ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪਰਤੀਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਦੋ ਲਈ ਧਰਮ (ਧਾਰਮਿਕਤਾ) ਗਿਣੀ ਗਈ” (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਜਦੋਂ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪਰਤੀਤ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਧਰਮੀ ਸੀ। NASB ਅਨੁਵਾਦ ਵਿੱਚ “ਲੇਖੇ ਲਾਈ” ਜਾਂ “ਲੇਖੇ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ” ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ (4:4-6, 9, 10, 22-24), ਜਦ ਕਿ KJV ਅਨੁਵਾਦ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ “ਗਿਣੀ ਗਈ” (4:3, 5), “ਮਿਥੀ ਗਈ” (4:9, 10) ਅਤੇ “ਬੋਧੀ ਗਈ” (4:6, 22-24)। ਲੇਖਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਕਸਰ ਇਸ “ਧਾਰਮਿਕਤਾ” ਦਾ ਥੋਪੀ ਗਈ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਵਜੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕਤਾ

ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮਸੀਹ (1:1-7)

ਪੌਲਸ ਰੋਮੀਆਂ ਦੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਵਿਵਰਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਯਿਸੂ:

ਪਵਿੱਤਰ ਵਚਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਹੋਣਾ ਹੈ (1:1, 2)।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ (1:3, 4)।

ਦਾਊਦ ਦੀ ਅੰਸ ਹੈ (1:3)।

ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ (1:4)।

ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਰਪਾ ਵੰਡਣ ਵਾਲਾ ਹੈ (1:5-7)।

ਯਿਸੂ ਦੀ ਜੀ ਉੱਠਣ ਵਾਲੀ ਦੇਹ (1:4)

ਯਿਸੂ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਨੂੰ ਭੇਦਾਂ ਨੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸਿਓਂ ਘੇਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਭੇਦ ਯਿਸੂ ਦੀ ਜੀ ਉੱਠਣ ਵਾਲੀ ਦੇਹ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ।

ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸਰੀਰ ਸੀ। ਰਸੂਲ

ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਪ੍ਰਭੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਨਘੜਤ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਸੁਫਨਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਦਰਸ਼ਣ ਨਹੀਂ ਸੀ ਵੇਖਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਆਤਮਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਭੂਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਵੇਖਿਆ। ਯਿਸੂ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸਰੀਰ ਸੀ ਜੋ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ (ਯੂਹੰਨਾ 20:14, 20; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 10:40)। ਉਸ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ “ਮਾਸ ਅਰ ਹੱਡੀਆਂ” ਸਨ (ਲੂਕਾ 24:39)। ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸਰੀਰ ਸੀ ਜੋ ਧਰਤੀ ਤੇ ਤੁਰਦਾ ਫਿਰਦਾ ਸੀ (ਲੂਕਾ 24:15) ਅਤੇ ਟੋਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ (ਮੱਤੀ 28:9; ਲੂਕਾ 24:39)। ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸਰੀਰ ਸੀ ਜੋ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ (ਲੂਕਾ 24:17) ਅਤੇ ਭੋਜਨ ਖਾ ਸਕਦਾ ਸੀ (ਲੂਕਾ 24:41-43; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 10:41)। ਉਸ ਦੇ ਸਰੀਰ ਉੱਤੇ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਸਲੀਬ ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਜਖ਼ਮਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਨ (ਯੂਹੰਨਾ 20:20, 25, 27)।

ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਨੇਕਾ ਸਰੀਰ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਚੇਲੇ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਕਮਰੇ ਦੇ ਬੂਹੇ ਵੱਜੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਯਿਸੂ ਅਚਾਨਕ “ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਆ ਕੇ ਖਲੇ ਗਿਆ” ਯੂਹੰਨਾ 20:19, 26)। ਉਲਝਣ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਸਰੀਰ ਠੋਸ ਲੱਕੜੀ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਵੀ ਆਰ-ਪਾਰ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ!¹⁵⁸ ਯੂਹੰਨਾ 20:19, 26 ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ “ਵੱਜੇ” (κλειω, ਕਲੇਇਓ) ਜਿਹੜਾ ਕਿ “ਬੁਹਿਓ” ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ, ਰਾਹ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ “ਬੰਦ ਕਰਨਾ,” “ਤਾਲਾ ਲਾਉਣਾ,” ਜਾਂ “ਰੋਕ ਲਾਉਣਾ।”¹⁵⁹ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ (ਮੱਤੀ 25:10; ਲੂਕਾ 11:7; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 21:30; ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 3:7, 8; 20:3; 21:25)। ਹੋਮਰ ਹੇਲੀ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ “ਇਹ ਬਿਰਤਾਂਤ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਦੇ ਅਚਾਨਕ ਪਰਗਟ ਹੋਣ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਬੂਹੇ ਰਾਹੀਂ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖ਼ਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋਇਆ।”¹⁶⁰

ਇਸ ਪਲ ਜਦੋਂ ਕਲਿਉਪਸ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਿੱਤਰਾਂ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਸਿਆਣ ਲਿਆ, “ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ” (ਲੂਕਾ 24:31)। ਜੈਨ ਫਰੈਂਕਲਿਨ ਕਾਰਟਰ ਸ਼ਾਇਦ ਸਹੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ: “ਉਸ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਯਿਸੂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਗੁਣ ਆ ਗਏ ਜੋ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀਤਾ।”¹⁶¹ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਾਰਟਰ ਨੇ “ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੇ-ਥੋੜ੍ਹੇ ਵਕਫਿਆਂ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਸਮੂਹਾਂ ਉੱਤੇ ਪਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤੇ ਪਰਗਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਭਵਤਾ ਕਈ-ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਅਦਿੱਖ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ।”¹⁶²

ਇਹ ਵੀ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦਾ ਸਰੀਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੱਖਰਾ ਜਿਹਾ ਸੀ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦਾ ਮਕਸਦ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮਰਕੁਸ 16:12 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਦੋ ਜਣਿਆ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਹ ਇੰਮਉਸ ਦੇ ਰਾਹ ਵੱਲ ਨੂੰ ਤੁਰੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, “ਹੋਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋ ਕੇ ਵਿਖਾਲੀ ਦਿੱਤਾ।” ਕੁਝ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ “ਇੱਕ ਹੋਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ” ਹੈ (RSV)। NCV ਅਨੁਵਾਦ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਯਿਸੂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਰਗਾ ਨਹੀਂ ਦਿਸ

ਰਿਹਾ ਸੀ।” NLT ਅਨੁਵਾਦ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ “ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਬਦਲ ਲਿਆ ਸੀ।” ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ ਤੇ, ਕੁਝ ਜਣਿਆਂ ਜਿਹੜੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ, ਉਸ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਵੇਖ ਕੇ ਨਹੀਂ ਸਿਆਣਿਆ ਸੀ (ਲੂਕਾ 24:16; ਯੂਹੰਨਾ 20:14)।

ਕਾਰਟਰ ਨੇ ਇਹ ਨਿਚੋੜ ਕੱਢਿਆ ਕਿ, ਜੀ ਉੱਠਣ ਵਾਲਾ ਸਰੀਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਸੀਹ “ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੱਦਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਮਰਦਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਹੜੀਆਂ, ਸਚਮੁੱਚ, ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ।”¹⁶³ ਰੈਬਰਟ ਡੰਕਨ ਕਲਵਰ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ “ਉਸ ਦਾ ਸਰੀਰ ਪਰਲੋਕ ਦੇ,¹⁶⁴ ਕਹਿਣ ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਤੇਜ਼ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ ਸੀ।”¹⁶⁵ ਕਲਵਰ ਦੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਸ਼ਾਇਦ ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 3:21 ਵਿੱਚੋਂ ਆਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ “ਉਸ ਦੇ ਤੇਜ਼ ਦੇ ਸਰੀਰ” ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕਾਰਟਰ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ [ਮਸੀਹ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠੇ ਸਰੀਰ ਦੇ] “ਨਵੇਂ ਗੁਣ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਬਿਨਾਂ ਸੱਕ ਉਸ ਸਰੀਰ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਤਮਿਕ ਸਰੀਰ ਕਿਹਾ ਹੈ” (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:44)।¹⁶⁶

ਯਿਸੂ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠੇ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਤਮਿਕ ਸਰੀਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਜੋ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਜੀ ਉੱਠਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਣਗੇ ਇੱਕ ਗੂੜ੍ਹਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਆਤਮਕ ਸਰੀਰ ਤੇ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਨਿਚੋੜ ਇਹ ਹੈ: ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਾਂਗੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਦੇਹ ਰਹਿਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗੇ ਪਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਨਵੇਂ ਸਰੀਰ ਹੋਣਗੇ (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 4:16—5:4)।¹⁶⁷ ਪੌਲੁਸ ਨੇ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15 ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਜੀ ਉੱਠਣ ਵਾਲੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਨਵੇਂ “ਆਤਮਿਕ” ਸਰੀਰ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਰਾਣੇ “ਕੁਦਰਤੀ” ਸਰੀਰ ਨਾਲ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:38-41)। ਬੀਜ ਬੀਜਣ ਦੀ ਮਿਸਾਲ ਵਰਤਦਿਆਂ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ,

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦੀ ਕਿਆਮਤ ਵੀ ਹੈ। ਉਹ ਨਾਸਵਾਨ ਬੀਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਅਵਿਨਾਸੀ ਜੀ ਉੱਠਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਬੇ ਪਤ ਬੀਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਪਰਤਾਪਵਾਨ ਜੀ ਉੱਠਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਨਿਰਬਲ ਬੀਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਬਲਵੰਤ ਜੀ ਉੱਠਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪ੍ਰਾਣਕ ਸਰੀਰ ਹੋ ਕੇ ਬੀਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਆਤਮਕ ਸਰੀਰ ਹੋਕੇ ਜੀ ਉੱਠਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਪ੍ਰਾਣਕ ਸਰੀਰ ਹੈ ਤਾਂ ਆਤਮਕ ਸਰੀਰ ਵੀ ਹੈ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:42-44)।

ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਦੂਜੀ ਆਮਦ ਹੋਵੇਗੀ, ਸਾਡੇ ਸਰੀਰ “ਹੋਰ ਦੇ ਹੋਰ” ਹੋ ਜਾਣਗੇ, ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਮੁਰਦਾ ਜਾਂ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੋਈਏ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:51-54)। ਉਦੋਂ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਵਾਲੇ ਸਰੀਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣਗੇ।

ਆਤਮਿਕ ਸਰੀਰ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠੇ ਸਰੀਰ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਫਰਕ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠੇ ਸਰੀਰ ਦੇ “ਮਾਸ ਅਤੇ ਹੱਡੀਆਂ” ਸਨ (ਲੂਕਾ 24:39), ਜਦਕਿ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਕਿ “ਮਾਸ ਅਤੇ ਲਹੂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਰਾਜ” (ਅਰਥਾਤ, ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ) ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ

ਸਕਦੇ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:50)। ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਸਿਰਫ “ਸਰੀਰ” ਦਾ ਅਰਥ ਦੱਸਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਰਲ ਭਾਵ ਵਿੱਚ “ਮਾਸ ਅਤੇ ਹੱਡੀਆਂ” ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ “ਕੀਤੀ।”¹⁶⁸ ਇਹ ਵੀ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਚਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਮਸੀਹ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸਰੀਰ ਉਸ ਦੇ ਆਖ਼ਰੀ ਤੇਜਸਵੀ ਸਰੀਰ ਦਾ ਰੂਪਾਂਤਰਤ ਰੂਪ ਸੀ, ਰੂਪਾਂਤਰਤ ਇਸ ਲਈ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਸਕੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਖੁਦ ਨੂੰ ਅਕਾਸ਼ ਉੱਤੇ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦੇ ਤੇਜਸਵੀ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਖ਼ਰੀ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਬਦਲਾਅ ਉਦੋਂ ਆਏ ਹੋਣਗੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਜਾਣ ਲਈ ਅਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਉਠਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠੇ ਸਰੀਰ ਬਾਰੇ ਕੀ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ? ਇਹ ਇੱਕ ਅਨੋਖਾ ਸਰੀਰ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਸਰੀਰ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਨਿਹਚਾ ਰਾਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹੋ ਗੱਲ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ।

ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਕੀ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ (1:4)

ਮੌਤ, ਦਫਨਾਉਣਾ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਸਾਡੀ ਨਿਹਚਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਹੈ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:1-4)। ਹਰ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਭੋਜ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ,¹⁶⁹ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ, ਦਫਨਾਉਣ ਅਤੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜੀ ਉੱਠਣ ਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਾਂਗੇ। ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ “ਜੀ ਉੱਠਣ ਦਾ ਕੀ ਮਹੱਤਵ ਹੈ?” ਅਤੇ “ਇਹ ਮਹਾਨ ਘਟਨਾ ਕੀ ਐਲਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ?” ਇਥੇ ਕੁਝ ਮੁਢਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ।

1. ਯਿਸੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ। ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਯਿਸੂ ਦੇ ਰੱਬੀ ਹੋਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਰੋਮੀਆਂ ਦੀ ਪੱਤ੍ਰੀ 1:4 ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ “ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਸਰਬੰਧ ਕਰਕੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਣ ਤੋਂ ਸਮਰੱਥਾ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸਾਡਾ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਮਿਥਿਆ ਗਿਆ” ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਸਾਬਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ।

ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਬਰਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਹੀ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੁਗੰਧਾਂ ਮੁੱਲ ਲਈਆਂ ਭਈ ਜਾ ਕੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਰੀਰ ਉੱਤੇ ਮਲਣ। ਇੰਨ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਰਿਯਮ ਮਗਦਲੀਨੀ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਪਤਰਸ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਮਿਲੀ। ਮਰਿਯਮ ਦੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਦੇਵੇਂ ਚੇਲੇ ਜਾਂਚ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਬਰ ਵੱਲ ਨੂੰ ਦੌੜ ਪਏ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਝਾਕਿਆ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਪਤਰਸ ਨਾਲ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਗਿਆ, ਇਹ ਨਾ ਜਾਣਦਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੇ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਡਿੱਠਾ। ਇਹ ਹੈ ਯੂਹੰਨਾ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ:

ਤਦ ਸ਼ਮਊਨ ਪਤਰਸ ਵੀ ਉਹ ਦੇ ਮਗਰੋਂ ਆ ਪੁੱਜਿਆ ਅਤੇ ਕਬਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾ ਕੇ ਕੀ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਤਾਨੀ ਕੱਪੜੇ ਪਏ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਰੁਮਾਲ ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਬੱਧਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਤਾਨੀ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ ਨਹੀਂ ਪਰ ਵਲ੍ਹੋਟਿਆ ਹੋਇਆ ਇੱਕ ਥਾਂ ਵੱਖਰਾ ਪਿਆ ਹੈ। ਸੋ ਤਦ ਉਹ [ਅਰਥਾਤ, ਯੂਹੰਨਾ¹⁷⁰] ਦੁਆਰਾ ਚੇਲਾ ਵੀ ਜੋ ਕਬਰ ਉੱਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਆਇਆ ਸੀ ਅੰਦਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਨੇ ਵੇਖ ਕੇ¹⁷¹ ਪਰਤੀਤ ਕੀਤੀ। (ਯੂਹੰਨਾ 20:6-8)।

ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਕਿਹੜੀ ਗੱਲ ਵੇਖੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ? “ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਰੁਮਾਲ ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਬੱਧਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਤਾਨੀ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਵੇਖਿਆ।” ਜੇਕਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਕਾਹਲੀ-ਕਾਹਲੀ ਯਿਸੂ ਦੀ ਲੇਥ ਨੂੰ ਹਟਾਇਆ ਹੁੰਦਾ¹⁷² ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੰਨਾ ਵਕਤ ਨਾ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਸਾਫ ਸੁਥਰੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਯਿਸੂ ਦਾ ਖੱਫਣ ਅਤੇ ਮੂੰਹ ਵਾਲਾ ਕੱਪੜਾ ਉਤਾਰਦੇ, ਉਹ ਤਾਂ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀ-ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਤੇ ਪਏ ਹੋਏ ਸਨ। ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਜੋ ਵੇਖਿਆ ਉਹ ਮਨੁੱਖੀ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਜੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਰੱਬੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਾਲ ਜ਼ਰੂਰ ਸੀ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਸੀ (ਮੱਤੀ 16:21; 17:23; 20:19; ਮਰਕੁਸ 8:31; 9:31; 10:34; ਲੂਕਾ 9:22; ਯੂਹੰਨਾ 2:19)।

ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਨੂੰ ਬੜੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵੇਖਣ ਵਾਸਤੇ ਸਮਾਂ ਕੱਢਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਵੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉਠਿਆ ਸੀ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਕਈ ਸਬੂਤ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸੈਂਕੜੇ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜੀ ਉੱਠਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੀਉਂਦਾ ਵੇਖਿਆ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:4-8)।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਬੂਤ ਚੇਲਿਆਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਬਦਲਣਾ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਦੇ ਫੜਵਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪੇਸ਼ੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਵੀ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦਲੇਰੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸਭ ਕੁਝ ਸੀ। ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਇਧਰ-ਉਧਰ ਭੱਜ ਗਏ ਜਾਂ ਖ਼ਤਰਿਆਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਪਤਰਸ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਯਿਸੂ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਹੀ ਯਿਸੂ ਬਾਰੇ ਦਲੇਰੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਖੁਲ੍ਹੇਆਮ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੱਕੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਦੀ ਗੂੰਜ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੰਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਗੂੰਜਦੀ ਹੈ।

ਉਹ ਕਿਸ ਗੱਲ ਦੇ ਇੰਨੇ ਪੱਕੇ ਸਨ? ਯਿਸੂ ਦੇ ਜੀਉਂਦਾ ਹੋਣ ਦੇ। ਇਸ ਪੱਕੇਪਣ ਨੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹਿਲਾ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ—ਸਗੋਂ ਤਦ ਵੀ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਕੁੱਟਿਆ ਗਿਆ, ਪਥਰਾਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਾਨ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਕਮਜ਼ੋਰ, ਚੰਚਲ, ਬੇਪਰਤੀਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਨੀਆ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ ਬਣ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਨੇ ਰੋਮੀ ਸਾਮਰਾਜ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਕੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਡਗਮਗਾ ਕੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਢਹਿਢੇਰੀ

ਨਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਯਿਸੂ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਤੋਂ ਬਗੈਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੋਲਿਆਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਬਦਲਾਅ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੀ ਉਠੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਬਦਲ ਗਈ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਇਸ ਮਹਾਨ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

2. *ਯਿਸੂ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।* ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦੀ ਸਲੀਬ ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕੁਰਬਾਨੀ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਮਸੀਹੀਅਤ ਸਲੀਬ ਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੈ। “ਸਲੀਬ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਸਾਡਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ” ਮੇਲ ਮਿਲਾਪ ਹੋਇਆ ਹੈ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 2:16)। ਯਿਸੂ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਨਿਆਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਇਆ⁷³ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਦੀਪਕ ਜੀਵਨ ਦੀ ਆਸ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਪੌਲਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਇਹ ਠਾਣ ਲਿਆ ਭਈ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਸਗੋਂ ਸਲੀਬ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗੱਲ ਨੂੰ ਜਾਣਾਂ” (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 2:2)। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਪ੍ਰਭੂ ਭੋਜ ਲੈਣ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ “ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ” (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 11 :26)।

ਫਿਰ ਵੀ, ਜੇਕਰ ਯਿਸੂ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਾ ਜੀ ਉਠਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਪੱਕੇ ਨਾ ਹੁੰਦੇ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦੀ ਸਲੀਬੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮਕਸਦ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦੀ ਸਲੀਬ ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕੁਰਬਾਨੀ ਨੂੰ ਜੇ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪੂਰੇ ਤੌਰ ਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਭਾਵ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੀ ਮੁਕਤੀ ਸਿਰਫ ਯਿਸੂ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਪੌਲਸ ਯਿਸੂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਇਹ ਬਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, “ਜਿਹੜਾ ਸਾਡੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਫੜਵਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਜਿਵਾਲਿਆ ਗਿਆ” (ਰੋਮੀਆਂ 4:25; ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)।

3. *ਸਾਡੀ ਮੁਕਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।* ਯਿਸੂ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਉਤਸ਼ਾਹਜਨਕ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਮੁਕਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜੇ ਪਾਪ ਵਿੱਚ ਮੋਏ ਹਾਂ ਜਿੰਦਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਕ ਵਾਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ *ਸਰੀਰਿਕ* ਚੰਗਿਆਈ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦੇ ਸਕੇ ਕਿ ਉਹ *ਆਤਮਿਕ* ਚੰਗਿਆਈ ਦੇਣ ਦੀ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 9:6)। ਇਸ ਲਈ, ਬਾਈਬਲ ਯਿਸੂ ਦੇ *ਸਰੀਰਿਕ* ਜੀ ਉੱਠਣ ਅਤੇ ਸਾਡੇ *ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ* ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸੰਬੰਧ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਪੌਲਸ ਨੇ ਰੋਮ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ:

ਸੇ ਅਸੀਂ ਮੌਤ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਕਰਕੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਚੱਬੇ ਗਏ ਤਾਂ ਜੇ ਜਿਵੇਂ ਪਿਤਾ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਦੇ ਵਸੀਲੇ ਨਾਲ ਮਸੀਹ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਵਾਲਿਆ ਗਿਆ ਤਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਵੀ ਨਵੇਂ ਜੀਵਨ ਦੀ ਰਾਹ ਚੱਲੀਏ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਹ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਵਿਚ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜੇ ਗਏ ਤਾਂ ਉਹ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੋਵਾਂਗੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਜੇ ਸਾਡੀ ਪੁਰਾਣੀ ਮਨੁੱਖਤਾਈ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਈ ਗਈ

ਭਈ ਪਾਪ ਦਾ ਸਰੀਰ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਅਗਰਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਨਾ ਕਰੀਏ (6:4-6)।

ਜਦੋਂ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਅਫ਼ਸੀਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ, ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਦੇ ਬਦਲਣ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ: “ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੁਰਦੇ ਹੀ ਸਾਂ ਤਦੋਂ ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਵਾਲਿਆ ਗਿਆ” (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 2:5 ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)।

4. ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਜਿੰਦਾ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾ ਲਏ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹੀ ਜਿੰਦਗੀ ਜੀਉਣ ਲਈ ਮਦਦ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਦਾ ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਸਾਡੇ ਲਈ “ਸਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਨੂੰ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ” (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 7:25)। ਅਸੀਂ ਮਰੀ ਹੋਈ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਪਰ ਇੱਕ ਜੀਉਂਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਹਾਂ।

ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਸਦਾ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ (ਮੱਤੀ 28:20)। ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਰਾਜ਼ਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਮੱਤੀ 18:20)। ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਦੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਸਾਡਾ “ਦਿਆਲੂ ਅਤੇ ਮਾਤਬਰ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕ ਹੈ,” ਜਿਹੜਾ “ਸਾਡੀਆਂ ਦੁਰਬਲਤਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਦਰਦੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ” ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਰਤਾਵੇ ਵਿੱਚ ਪੈਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 2:17; 4:15; 2:18)। ਉਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ “ਸਾਨੂੰ ਓਹ ਕਿਰਪਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜੋ ਵੇਲੇ ਸਿਰ ਸਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦੀ ਹੈ” (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 4:16)।

ਰੋਮੀਆਂ ਦੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਅਨੁਸਾਰ, ਯਿਸੂ ਦੀ “ਮੌਤ ਦੇ ਵਸੀਲੇ” ਅਸੀਂ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਮਿਲਾਏ ਗਏ ਹਾਂ” ਪਰ “ਉਹ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ” ਬਚਾਏ ਵੀ ਗਏ ਹਾਂ (5:10)। ਇਸ ਜੀਉਂਦੇ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਪਰਵਾਹ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਹੋਵੇ!

5. ਇੱਕ ਦਿਨ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਖਾਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਇੱਕ ਦਿਨ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ “ਇੱਕ ਖਾਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਇੱਕ ਦਿਨ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ,” ਮੇਰਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰੇ ਸਾਲ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਮਸੀਹੀ ਜਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਦਿਨ ਵੱਖਰੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ (ਵੇਖੋ ਗਲਾਤੀਆਂ 4:10) ਨਾ ਹੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਹਫ਼ਤੇ ਦਾ ਸੱਤਵਾਂ ਦਿਨ ਹੈ (ਸੱਬਤ ਦਾ ਦਿਨ) ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਕੂਚ 20:8-11; ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 5:12-15)।

ਬਲਕਿ, ਮੈਂ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ “ਐਤਵਾਰ” ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ। ਆਰੰਭਕ ਕਲੀਸੀਆ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਭੋਜ ਲੈਣ ਲਈ ਇਕੱਠੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 20:7) ਅਤੇ ਓਹ ਆਪਣੀ ਉਕਾਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਸਨ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 16:2)। ਰਸੂਲ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ

ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਨੂੰ “ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਦਿਨ” ਕਿਹਾ ਹੈ (ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 1:10)।

ਕਿਉਂ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਹਫ਼ਤੇ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਦਿਨ ਖਾਸ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਜ ਵੀ ਖਾਸ ਹੈ? ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਸੀ।¹⁷⁴ ਮਰਕੁਸ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਬਹੁਤ ਤੜਕੇ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹੀ ਓਹ [ਤੀਵੀਆਂ] ਕਬਰ ਉੱਤੇ ਆਈਆਂ” (ਮਰਕੁਸ 16:2; ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਦੂਤ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਤੁਸੀਂ ਯਿਸੂ ਨਾਸਰੀ ਨੂੰ ਭਾਲਦੀਆਂ ਹੋ ਜਿਹੜਾ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਤਾਂ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਹੈ; ਉਹ ਇੱਥੇ ਹੈ ਨਹੀਂ; ਲਓ ਇਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ” (ਮਰਕੁਸ 16:6)। ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਜਿਹੜਾ ਵੀ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਉਹ “ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੀ ਸਵੇਰ” ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

6. ਅਸੀਂ ਵੀ ਜੀ ਉੱਠਾਂਗੇ। ਅਸੀਂ, ਇਕ, ਹੋਰ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੇ ਰੋਮਾਂਚਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਵੱਲ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ: ਜੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿਨ ਸਾਡੇ ਮੁਰਦੇ ਸਰੀਰ ਵੀ ਜੀ ਉੱਠਣਗੇ। ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, “ਜੇ ਪੁਰਖ ਮਰ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਫੇਰ ਜੀਵੇਗਾ?” (ਅੱਯੂਬ 14:14)। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸੀ, “ਹਾਂ—ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਸੀ।” ਇਸ ਸੱਚ ਦੀ ਤਸਦੀਕ। ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:20-26 ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ:

ਪਰ ਹੁਣ ਮਸੀਹ ਤਾਂ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਹੈ, ਸੁੱਤਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਫਲ ਹੈ। ਜਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਮੌਤ ਹੋਈ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦੀ ਕਿਆਮਤ ਵੀ ਹੋਈ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਦਮ ਵਿੱਚ ਸੱਭੇ ਮਰਦੇ ਹਨ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਸੱਭੇ ਜੁਆਏ ਜਾਣਗੇ। ਪਰ ਹਰੇਕ ਆਪੇ ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ ਸਿਰ। ਪਹਿਲਾ ਫਲ ਮਸੀਹ, ਫੇਰ ਜਿਹੜੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਹਨ ਉਹ ਦੇ ਆਉਣ ਦੇ ਵੇਲੇ। ਉਹ ਦੇ ਮਗਰੋਂ ਅੰਤ ਹੈ। ਤਦ ਉਹ ਰਾਜ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਹੱਥ ਸੌਂਪ ਦੇਵੇਗਾ ਜਦ ਉਹ ਨੇ ਹਰੇਕ ਹਕੂਮਤ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੈਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਨਾ ਕਰ ਲਵੇ ਓਨਾ ਚਿਰ ਉਸ ਨੇ ਰਾਜ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਛੇਕੜਲਾ ਵੈਰੀ ਜਿਹ ਦਾ ਨਾਸ ਹੋਣਾ ਹੈ ਸੇ ਮੌਤ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ “ਭਲੇ ਕੰਮ” ਕੀਤੇ ਹਨ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਜੀਉਣ ਦੀ ਕਿਆਮਤ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗੇ; ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ “ਬੁਰੇ ਕੰਮ” ਕੀਤੇ ਹਨ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਨਿਆਉਂ ਦੀ “ਕਿਆਮਤ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗੇ” (ਯੂਹੰਨਾ 5:29), ਪਰ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਜਰੂਰ ਜੀ ਉੱਠਾਂਗੇ। ਉਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਮੌਤ ਇੱਕ ਦੀਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਲਕੁਲ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹੈ।

7. ਪਰਮੇਸੁਰ ਆਪਣੇ ਵਚਨ ਤੇ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਹੋਰ ਸੰਦੇਸ਼ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਾਧਾਰਣ ਸਚਾਈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ: ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਆਪਣੇ ਵਚਨ ਤੇ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ “ਪਰਮੇਸੁਰ ਜੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਸੇ ਕਰਦਾ ਹੈ।”

ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਰੈਕਲ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਹੱਸਮਈ ਬਿਆਨ ਦੇ ਕੇ। “ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ

ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, ‘ਇਸ ਹੈਕਲ ਨੂੰ ਢਾਹ ਸੁੱਟੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤਿੰਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨੂੰ ਖੜਾ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ’; ‘ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਹੈਕਲ ਦੀ ਗੱਲ ਕਹੀ ਸੀ’ (ਯੂਹੰਨਾ 2:19, 21)। ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਕਯਾਫਾ ਦੇ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਛੂਠੇ ਗਵਾਹ ਨੇ ਇੱਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ (ਮੱਤੀ 26:61)। ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਸੀ, ਉਸ ਦਾ ਅਨਾਦਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਸ ਨੂੰ ਤਾਅਨੇ ਮਾਰ ਕੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ, ‘ਤੂੰ ਜਿਹੜਾ ਹੈਕਲ ਨੂੰ ਢਾਹ ਕੇ ਤਿੰਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾ ਲੈ!’ (ਮੱਤੀ 27:40; ਵੇਖੋ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 6:14)।

ਯਿਸੂ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਫਫਿਰ ਵੀ, ਜੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਹੈਕਲ ਨੂੰ ਢਾਹ ਸੁੱਟਣ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਓਹ ਪੂਰੀ ਹੋਈ। ਉਸ ਦਾ ਸਰੀਰ—ਜੇ ਸਰੀਰਕ ਹੈਕਲ ਸੀ—ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਮੋਢੀ ਅਰਥਾਤ ਢਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਤੀਸਰੇ ਦਿਨ ਮੌਤ ਤੋਂ ਜਿੰਦਾ ਹੋ ਕੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਪੂਰਾ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ!

ਨਿਚੋੜ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਪਰ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਖਾਸ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ—ਨਾਲ, ਓਹ ਮਹਾਨ ਸਚਾਈਆਂ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦਾ ਐਲਾਨ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੁਆਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ:

ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ—ਪਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਰਕੇ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਲੀਬ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ—ਪਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਪਾਪ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਅਸਲੀਅਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਵੇਗਾ।

ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮੁਕਤੀ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸਾਡੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਯਿਸੂ ਦੀ ਮੌਤ, ਦਫ਼ਨਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਪਾਈਏ (6:3, 4; ਗਲਾਤੀਆਂ 3:26, 27)—ਕੁਝ ਲੋਕ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਪਹਿਨਣ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਜੀਉਂਦਾ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਹੈ ਜੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਿਫਾਰਸ਼ੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ—ਪਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਮਖੌਲ ਉਡਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਜੀਵਨ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਖਾਸ ਦਿਨ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਫ਼ਤੇ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਦਿਨ—ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਆਪਣੀ

ਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਕਰਕੇ ਸਾਲ ਦੇ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਹੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿਨ ਅਸੀਂ ਜੀ ਉੱਠਾਂਗੇ—ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਸਰੀਰਿਕ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਵਚਨ ‘ਤੇ ਕਾਇਮ ਹੈ— ਪਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਉਸ ਵਚਨ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਮਖੌਲ ਉਡਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਾਰਾ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੁਖੀ ਹੋ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਅੱਗ ਨੇ ਇੱਕ 760-ਸਾਲ ਪੁਰਾਣੀ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਂ ਵਿੰਗ ਆਫ਼ ਯੋਰਕ ਮਿੰਸਟਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਰੇ ਬਰਤਾਨੀਆ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਗਿਰਜਾਘਰ ਸੀ, ਸਾੜ ਕੇ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪੁਰਾਣੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੇ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਗਿਰਜਾਘਰ ਹਰ ਸਾਲ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਕੁਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਅੱਗ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੁਖਦਾਈ ਘਟਨਾ ਘਟੀ ਜਿਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ “ਰੈਵ. ਡੇਵਿਡ ਜੇਨਕਿੰਸ” ਡੀਗ ਮਾਰ ਕਰਕੇ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ “ਡਰਹਮ ਦਾ ਬਿਸ਼ਪ ਸੀ”—ਇਸ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਉਸ ਦੀ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੁਆਰੀ ਦੁਆਰਾ ਯਿਸੂ ਦੇ ਜਨਮ ਲੈਣ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਯਿਸੂ ਦੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਣ ਤੇ!¹⁷⁵

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰੋ! ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਗੁਜ਼ਾਰੋ।

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਝਿਜਕਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਘੱਲ ਕੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਬੇਜਾਨ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਜਾਨ ਪਾ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿੰਦਾ ਕੀਤਾ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ—ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਸਪੁਰਦ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ।

“ਮੈਂ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਸੁਣਾਉਣ ਨੂੰ ਲੱਕ ਬੱਧਾ ਹੈ” (1:8-15)

ਪੌਲਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ ਦੇਣ ਦੇ ਅਖ਼ੀਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ: “ਸੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਜਿਹੜੇ ਰੋਮ ਵਿਚ ਹੋ ਵਾਰ ਲੱਗਦਿਆਂ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਸੁਣਾਉਣ ਨੂੰ ਲੱਕ ਬੱਧਾ ਹੈ” (1:15)। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਪੂਰੇ ਬੰਦ ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀਏ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਕਈ ਬੁਨਿਆਦੀ ਕਾਰਣ ਲੱਭਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੌਲਸ ਕਿਉਂ ਰੋਮ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।¹⁷⁶

ਨਿਹਚਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਿਸ ਦੀ ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਸੀ (1:8-10)।

ਤਕੜਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜੋ ਉਹ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ (1:11)।

ਸੰਗਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਿਸ ਦੀ ਉਸ ਨੂੰ ਲੋੜ ਸੀ (1:12)।

ਫਲ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ (1:13)।

ਟੀਚੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜੇ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਸੀ (1:14)।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਹੀ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣਾਇਆ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਰੋਮ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦੀ ਪੈਲੂਸ ਦੀ ਸੱਚੀ ਇੱਛਾ ਬਾਰੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, “ਕੀ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਵਾਂਗਰ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਸੁਣਾਉਣ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਲੋਕ ਬੱਧਾ ਹੈ?” ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੈਲੂਸ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣਾ ਇੱਕ ਫਰਜ਼ ਸਮਝਦਾ ਸੀ, ਜਦ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪ ਸਮਝਦੇ ਹਨ।

ਕੀ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਾਂ? ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਸਮਝਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਵੀ ਗੁਆਚੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਰੂਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਇੱਕ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਪੈਲੂਸ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹਾਂ: ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਹਾਂ! ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਕੇ, ਅਸੀਂ ਸਦੀਪਕ ਕਾਲ ਤੀਕ ਉਸ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹਾਂ ਜਿਸ “ਨੇ [ਸਾਡੇ] ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ” (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 5:2)। ਉਸੇ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰੇ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੌਂਪੀ ਹੈ (ਮੱਤੀ 28:18-20; ਮਰਕੁਸ 16:15, 16)। ਜੇ ਸਾਡਾ ਗੁਆਚੀ ਭੁੱਖਾ ਮਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਭੋਜਨ ਹੋਵੇ, ਕੀ ਸਾਡਾ ਇਹ ਫਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਇਸ ਭੋਜਨ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰੀਏ? ਜੇਕਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਭਿਆਨਕ ਰੋਗ ਜਾਂ ਬਿਮਾਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿ ਸਾਡਾ ਇਹ ਫਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਸਾਂਝਿਆਂ ਕਰੀਏ? ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾ ਸਕਦੀ ਹੈ!

ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਵੱਡੇ ਓਕਲਾਹੋਮਾ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਦੀ ਮੰਡਲੀ ਵਿਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਸਿਰਫ ਦੋ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਦੋ ਲੋਕ ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸੀ, ਬੈਕਸਰ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚੋਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੜੀ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਅਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਸਾਡੇ ਲਈ ਅਜੀਬ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਚਿਆਈ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਹੈ ਜਦ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੀ ਇਹ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ।” ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬਰਕਤ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ, ਜਿੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਵੱਡੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।”

ਸਾਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੱਸਣ ਦਾ ਸਾਡਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸੁਭਾਵਕ ਤੌਰ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਰਹਿ ਕੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਰਲ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ “ਸਾਡੇ ਵਰਗੇ” ਹਨ, ਪਰ ਸਾਡੀ ਚਿੰਤਾ ਉੱਥੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰੁਕ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰੁਕਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਕਰਜ਼ ਨੂੰ ਕਦੀ ਵੀ ਅੱਖੋਂ ਪਰੇਖੇ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿਸ ਦੇ ਅਸੀਂ “ਯੂਨਾਨੀਆਂ ਅਤੇ ਓਪਰਿਆਂ ਦੇ,

ਬੁੱਧੀਵਾਨਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਬੁੱਧਾਂ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ' ਹਾਂ (1:14)।

ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕਰਜ਼ ਅਦਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਅਹੁਦੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਹਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਵਿਅਕਤੀ—ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਨ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਆਨ ਮੈਕਲੈਰਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ “ਸਾਡੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾ ਚੁਕਾਉਣਾ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਵਡਿਆਈ ਵਾਲਾ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਕਰਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਚੁਕਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਲਈ ਲੋਕ ਸਾਡੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨਗੇ। ਨਾ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਚੇਣ ਕਰਨ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਕਰਜ਼ ਚੁਕਾਉਣਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਚੁਕਾਉਣਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਕਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਚੁਕਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਬੇਈਮਾਨ ਹਾਂ।”¹⁷⁷ ਕੀ ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਕੀ ਅਸੀਂ ਉਹ ਕਰਜ਼ਾ ਚੁਕਾਉਣ ਦਾ ਜਤਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ?

ਕੀ ਅਸੀਂ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਹਾਂ? ਸ਼ਾਇਦ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ੇ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ; ਸਾਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਵੀ, ਕੀ ਅਸੀਂ ਪੌਲੁਸ ਵਾਂਗ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਹਾਂ ਜਾਂ ਆਪਣਾ ਲੱਕ ਬੱਧਾ ਹੈ? ਅਕਸਰ ਜੇ ਲੋਕ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਘੱਟ ਹੀ ਉਤਸੁਕ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੰਕੋਚੀ, ਡਰਪੋਕ, ਜਾਂ ਸਗੋਂ ਉਦਾਸੀਨ ਹੋਈਏ ਪਰ ਉਤਸੁਕ ਨਾ ਹੋਈਏ।

ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਾਰਣਾਂ ਕਰਕੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਕਰੇਗੀ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਦੇਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗੀ।

ਇੱਕ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਇੱਕ ਹਸਪਤਾਲ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਮਰੀਜ਼ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਚਾਰਟ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲਈ ਬਰਾਂਡੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਨੂੰ ਭੱਜਾ-ਭੱਜਾ ਆਇਆ। ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੂੰ ਬਾਹੋਂ ਫੜ ਲਿਆ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਚਾਰਟ ਵਿਖਾਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, “ਵੇਖੋ! ਉਸ ਦਾ ਬੁਖਾਰ ਉਤਰ ਰਿਹਾ ਹੈ!” ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨਾ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਹੜੇ ਮਰੀਜ਼ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ, ਪਰ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲ ਸਕਿਆ ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਲਈ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖੁਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਆਉਂਦਾ ਵੇਖਿਆ ਰੋਕ ਕੇ ਇਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣਾ ਪਿਆ ਸੀ।¹⁷⁸

ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਕੰਮ ਲਈ ਜੋ ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕਰੇਗੀ ਦੱਸਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਸਾਨੂੰ . . .

. . . ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਜੋ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਦਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ

ਬਣਾਏਗੀ।

- ... ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਬਚਦਿਆਂ ਵੇਖਣ ਦਾ ਅਨੰਦ ਦੇਵੇਗੀ ਅਤੇ ਤਕੜਿਆਂ ਕਰੇਗੀ।
- ... ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਜੋ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਵੱਡੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੇਵੇਗੀ।
- ... ਪੌਲੁਸ ਅਤੇ ਕਈ ਹੋਰਨਾਂ ਵਰਗਾ ਦਿਲ ਦੇਵੇਗੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਿਲ ਗੁਆਚੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਰੂਹਾਂ ਲਈ ਅਣਖ ਨਾਲ ਤਪਦਾ ਸੀ।

ਇੱਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀਕਾਰੀ ਪੁਸਤਕ (1:8-15)

ਦੇ ਛੋਟੀਆਂ ਜਿਹੀਆਂ ਰੁੜੀਆਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਬਹਿਸ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਆਖਰੀ ਪੁਸਤਕ ਕਿਹੜੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਸੋਚਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।” ਦੂਜੀ ਰੁੜੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਉਂਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, “ਬਾਈਬਲ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਨਾਲ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕ੍ਰਾਂਤੀਆਂ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।”¹⁷⁹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਈਬਲ “ਕ੍ਰਾਂਤੀਆਂ” ਨਾਮਕ ਪੁਸਤਕ ਨਾਲ ਖਤਮ ਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਇਹ ਕ੍ਰਾਂਤੀਕਾਰੀ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ! ਰੋਮੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵੀ ਬੇਹੱਦ ਕ੍ਰਾਂਤੀਕਾਰੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਵੀ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਸਿਖਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਜ਼ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਾਂਗੇ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਬੜੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਕਰਾਂਗੇ!

ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ (1:8-15)

ਲਿਖਤ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਮਿਸ਼ਨ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਈ ਮੌਕਿਆਂ ਤੇ ਇਸ ਬੰਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨਵੀਂ ਮੰਡਲੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਲਿਖਤ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰੰਭਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਆਧਾਰ ਵੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਨਿਰਚਾ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਮੰਡਲੀ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਇਹ ਆਸ ਪਰਗਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡਾ ਇਕੱਠਾ ਬਿਤਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸਮਾਂ ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇਗਾ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨ ਵੀ ਦਿਵਾਏਗਾ ਕਿ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਮੰਡਲੀ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਕੁਝ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਉਹੋ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮੇਰਾ ਪਹਿਲਾ ਸਮਰਪਣ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਪੌਲੁਸ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦੀ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਤੇ ਗੌਰ ਕਰਕੇ ਖਤਮ ਕਰਾਂਗਾ: ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਛੱਡਣਾ ਪਿਆ। “ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਇਸ ਮੰਡਲੀ ਦਾ ਭਵਿੱਖ ਕੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਮੰਡਲੀ ਦਾ ਭਵਿੱਖ ਕਿਸ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਆਓ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਰਪਣ ਕਰੀਏ।”

ਪੋਲੁਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਲਿਖਤ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਅਸੀਂ ਮੰਡਲੀ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੇ ਹਾਂ।

ਉਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉੱਤਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ? (1:8-10, 13)

ਪੋਲੁਸ ਤਦ ਵੀ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਜਵਾਬ “ਨਾਂਹ” ਹੀ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੋਲੋਂ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਮੰਗਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਝੱਟ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਸਾਨੂੰ ਯਕੀਨਣ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਸਾਡੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। “ਨਹੀਂ” ਜਾਂ “ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੁਝ ਹੋਰ ਬੇਹਤਰ ਹੈ” ਜਾਂ “ਥੋੜ੍ਹਾ ਚਿਰ ਉਡੀਕ ਕਰੋ” ਯਕੀਨਣ “ਹਾਂ” ਵਰਗਾ ਹੀ ਜਵਾਬ ਹੈ। ਪੋਲੁਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸੀ “ਥੋੜ੍ਹਾ ਚਿਰ ਉਡੀਕ ਕਰ।”

ਆਪਸੀ ਹੱਲਾਸ਼ੇਰੀ (1:11, 12)

ਮਸੀਹੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਮਿਲ ਕੇ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਨ, ਕੰਮ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਮੇਲ-ਜੋਲ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਹ ਉਸਤਤ ਕਰਦਿਆਂ ਸਾਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਅਵਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦਿਆਂ ਵੇਖਣ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸੁਣਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਦੂਜੇ ਲੋਕ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਕਸ਼ਟ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਬਲਦੀ ਹੋਈ ਅੱਗ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜੇ ਹੋਏ ਹੋ? ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਅੱਗ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਬਲਦੀ ਹੋਈ ਲੱਕੜੀ ਜਾਂ ਅੰਗਿਆਰਾ ਕੱਢ ਲਵੋਗੇ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਉਹ ਲੱਕੜੀ ਛੇਤੀ ਹੀ ਕਾਲੀ ਪੈ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਠੰਡੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਥੀ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਕੁਝ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਰਣ ਇਹ ਵੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਉਣ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਪੋਲੁਸ ਦੇ “ਮੈਂ ਹਾਂ” ਕਥਨ (1:14-16)

1:14-16 ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ “ਮੈਂ ਹਾਂ” ਕਥਨਾਂ ਉੱਤੇ “ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ” ਅਤੇ “ਸਿਖਾਉਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ” ਉੱਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੋ। ਪੋਲੁਸ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਹੀਆਂ:

“ਮੈਂ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹਾਂ [ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ]” (1:14)।

“ਮੈਂ ਖੁਸ਼ ਖਬਰੀ ਸੁਣਾਉਣ ਨੂੰ ਲੋਕ ਬੱਧਾ ਹੈ” (1:15)।

“ਮੈਂ ਤਾਂ ਇੰਜੀਲ ਤੋਂ ਸ਼ਰਮਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ” (1:16)।

ਇੰਜੀਲ (1:16, 17)

ਵੈਰਨ ਡਬਲਿਯੂ. ਵਿਅਰਸਬੀ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਰੂਪਰੇਖਾ ਦਾ

ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਹੈ:

ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਅਰੰਭ: ਇਹ ਮਸੀਹ ਦੀ ਇੰਜੀਲ ਹੈ (1:16)।

ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਕੰਮ: ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ (1:16)।

ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਪਰਿਣਾਮ: ਇਹ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ
(1:16)।

ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾਣਾ: ਇਹ ਹਰੇਕ ਨਿਹਚਾਵਾਨ ਦੇ ਲਈ ਹੈ
(1:16, 17)।¹⁸⁰

ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਇੰਜੀਲ (1:16, 17)

ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਪੈਲੂਸ ਕਿਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤ, ਬੁੱਧਵਾਰ ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਮੁੜ ਭਰੋਸਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲਬਾਤ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜਾਂ ਮੌਤ ਦੀ ਚਰਚਾ ਹੈ? ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਸ਼ਬਦ ਜੋ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੜੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਧਿਆਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ “ਜ਼ਰੂਰੀ।”

ਜ਼ਰੂਰੀ ਇਲਾਜ: ਇੰਜੀਲ (1:16, 17)।

ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤ: ਨਿਹਚਾ (1:16, 17)।

ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਰਿਣਾਮ: ਧਾਰਮਿਕਤਾ (1:17)।

ਇੰਜੀਲ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ (1:16)

ਰੋਮ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦੀ ਧੁਨ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਜ ਦਾ ਸੰਸਾਰ ਵੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਵੱਡੀਆਂ-ਵੱਡੀਆਂ ਉਸਾਰੀਆਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਪਰ ਸਗੋਂ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਲੀਬ ਦੀ ਕਥਾ ਹਾਲੇ ਵੀ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ” (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 1:24)। ਜੇਮਸ ਮੀਡੇਜ਼ ਨੇ ਇਸ ਦਾ “ਪਾਪ, ਪਰੰਪਰਾ, ਨਾਸਤਿਕਵਾਦ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਦੀ ਲਾਚਾਰੀ ਦੀਆਂ ਧੱਜੀਆਂ ਉਡਾਉਣ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਸਫੋਟ”¹⁸¹ ਵਜੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਇੰਜੀਲ ਨਾ ਸਿਰਫ ਮਾਫੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ; ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਅਰ ਮੈਂ ਜੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ [ਸਲੀਬ ਤੇ] ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵਾਂ ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵੱਲ ਖਿੱਚਾਂਗਾ” (ਯੂਹੰਨਾ 12:32)। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੰਜੀਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੁੜ-ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਲੱਖਾਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਬਦਲ ਗਈਆਂ ਜਦੋਂ ਮਰਦਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਕਥਾ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ (ਵੇਖੋ 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5:17)। ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਬਦਲੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਹੁਣ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਵਰਗਾ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ! ਇਸ ਦਾ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਚਮੜੀ ਤਾਂ ਉਹੋ ਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਇਨਸਾਨ ਹੈ!”¹⁸²

ਇੰਜੀਲ ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ “ਇਸ ਨੂੰ ਅਣਦੇਖਿਆ ਕਰਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਬਦਲਣ, ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨ, . . . ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ” ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਕੇ, ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਮਸੀਹੀ ਹਨ “ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋਣ” ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।¹⁸³ ਇਹ ਹਾਲੇ ਵੀ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਉਸ ਦੀ ਇਕਲੋਤੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਅੱਜ ਕਈ ਲੋਕ “ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਲੀਸੀਆ ਵੱਲ ਖਿੱਚਣ ਲਈ” ਨਵੇਂ ਤਰੀਕੇ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਕੋਏ ਰੋਪਰ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, “ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਲੀਸੀਆ ਵੱਲ ਖਿੱਚਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਤਦ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਦਾ ਪਾਲਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।”¹⁸⁴ ਇੰਜੀਲ ਹਾਲੇ ਵੀ ਪਾਪ ਨਾਲ ਬਿਮਾਰ ਪਏ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਇਲਾਜ ਹੈ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਇੰਜੀਲ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਸਭ ਦੇ ਸਭ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਣਗੇ!

ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ, ਪੌਲੁਸ ਤੋਂ ਉਲਟ, ਅਸੀਂ ਇੰਜੀਲ ਤੋਂ ਸ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਾਂ? ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਣਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਸ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਨਿਹਚਾ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਮਿੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ? ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਡਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਿੱਤਰਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗੁਆ ਸਕਦੇ ਹਾਂ? CEV ਅਨੁਵਾਦ ਰੋਮੀਆਂ 1:16 ਆਇਤ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ: “ਮੈਨੂੰ ਇੰਜੀਲ ਤੇ ਮਾਣ ਹੈ!” (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੰਜੀਲ ਤੇ ਮਾਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਣ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇ!

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਿਸਫੇਟਕ (1:16)

ਰਿਚਾਰਡ ਸੀ. ਹਾਵਰਸਨ ਨੇ ਲਿਖਿਆ,

ਸ਼ਕਤੀ।

ਇਹ ਅੱਜ ਦੇ ਲਈ ਸ਼ਬਦ ਹੈ!

ਇਹ ਹਰੇਕ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਡਾ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

ਭਾਵੇਂ ਸ਼ਕਤੀ ਤਕਨੀਕੀ, ਸਮਾਜਕ, ਰਾਜਨੀਤਿਕ, ਸੈਨਿਕ, ਆਰਥਿਕ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ, ਧਾਰਮਿਕ, ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਹੈ, ਕਾਮਯਾਬੀ, ਪੂਰਤੀ, ਮਨੁੱਖੀ ਤਕਦੀਰ ਲਈ . . . ਇਸ ਨੂੰ ਕੁੰਜੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।¹⁸⁵

ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਹੋਵੇ ਕਿ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਵੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਮਨੁੱਖ ਯੋਜਨਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ, ਉਹ ਜਿਸ ਦਾ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ “ਵਿਸਫੇਟਕ”

ਵਜੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ: “ਮੈਂ ਤਾਂ ਇੰਜੀਲ ਤੋਂ ਸ਼ਰਮਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਉਹ ਹਰੇਕ ਨਿਹਚਾਵਾਨ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਯਹੂਦੀ ਫੇਰ ਯੂਨਾਨੀ ਦੇ ਲਈ” (1:16)। ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ “ਸ਼ਕਤੀ” ਸ਼ਬਦ ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦ δύναμις (ਡੁਨੈਮਿਸ) ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਜਿਸ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ “ਡਾਇਨਾਮਿਕ,” “ਡਾਇਨਾਮੋ” ਅਤੇ “ਡਾਇਨਾਮਾਇਟ” ਸ਼ਬਦ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇੰਜੀਲ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਡਾਇਨਾਮਾਇਟ ਹੈ!

ਇਹ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ “ਸ਼ਕਤੀ” ਲਈ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਸ਼ਚੇਵਾਚਕ ਉਪਪਦ “ਇਹ” ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ।¹⁸⁶ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਜਥਾਰਥ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੰਜੀਲ “ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ” ਹੈ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਪਰਗਟ ਹੈ; ਭੈਦਾਇਕ ਤੁਫਾਨ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਝੱਖੜ ਨੂੰ ਵੇਖੋ। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਚਮਤਕਾਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇੰਜੀਲ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।

ਇੰਜੀਲ: ਯੋਜਨਾ। ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮਹਾਨ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ, ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਹਰੇਕ ਦੇ ਲਈ ਹੈ: “ਸਾਰੇ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਸਰਬੱਤ ਸਰਿਸ਼ਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੁਸ਼ ਖਬਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰੋ” (ਮਰਕੁਸ 16:15)। ਫੇਰ, ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਜਾ ਕੇ ਸਾਰੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਚੇਲੇ ਬਣਾਓ” (ਮੱਤੀ 28:19)। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਤੁਸੀਂ ਜਿੱਥੇ ਹੋ ਉੱਥੇ ਹੀ ਠਹਿਰੇ ਨਾ ਰਹੋ, ਪਰ ਉੱਤਰ, ਦੱਖਣ, ਪੂਰਬ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਵੱਲ ਜਾਓ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਨੂੰ ਫੈਲਾਓ।”

ਯਿਸੂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਉਠਾ ਲਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਤੁਸੀਂ ਯਹੂਸਲਮ ਅਰ ਸਾਰੇ ਯਹੂਦਿਯਾ ਅਤੇ ਸਾਮਰਿਯਾ ਵਿੱਚ ਸਗੋਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਬੰਨੇ ਤੀਕੁਰ ਮੇਰੇ ਗਵਾਹ ਹੋਵੋਗੇ” (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 1:8)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯਹੂਸਲਮ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਾਰੀਆਂ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਲਣਾ ਸੀ। ਰਾਜ/ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਸੀਹ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਨਾ ਕੀਤੀ: ਚੇਲੇ “ਹਰ ਥਾਂ ਤੇ ਵਚਨ ਦੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਫਿਰੋ” (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 8:4; KJV)। ਹਬਸ਼ੀ ਖੋਜਾ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੱਖਣ ਵੱਲ ਨੂੰ ਗਿਆ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 8)। ਪੌਲੁਸ ਗਲਾਤਿਯਾ ਦੇ ਉੱਤਰੀ ਇਲਾਕਿਆਂ ਅਤੇ ਰੋਮ ਅਤੇ ਯੂਨਾਨ (ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਸਪੇਨ) ਦੇ ਪੱਛਮੀ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਗਿਆ।

ਜਦੋਂ ਚੇਲੇ ਉੱਤਰ, ਦੱਖਣ, ਪੂਰਬ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਵੱਲ ਨੂੰ ਗਏ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਰੋਧ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਭੀੜਾਂ ਵੀ ਲੱਭੀਆਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸਨ, ਅਜਿਹੇ ਮਰਦ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਵੀ ਲੱਭੇ ਜੋ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਏ। ਕਿਉਂ? ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਹੈ ਕੀ?

“ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ” ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ εὐαγγέλιον (ਯੂਐਂਜਲਿਓਨ) ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ “ਚੰਗਾ” (εὖ, ਯੂ) ਦੇ ਉਪਸਰਗ ਨੂੰ “ਸੰਦੇਸ਼” (αγγελία, ਐਂਜਲੀਆ) ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਜਥਾਰਥ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਰਥ ਹੈ “ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਖਬਰ।”

ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਸ਼ਬਦ “ਗੋਸਪਲ” (ਇੰਜੀਲ) ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ” ਅਤੇ “ਦੱਸਣਾ” ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਮੂਲ ਅਰਥ *ਯੂਐਜ਼ਲੀਓਨ* ਵਰਗਾ ਹੀ ਹੈ: ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਹੈ ਜੋ ਖੁਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ!

ਦੁਨੀਆਂ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਦੀ ਭੁੱਖੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਅਖ਼ਬਾਰ ਨੂੰ ਛਾਪਣ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਹੀ ਸੀ। ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਇਹ ਐਲਾਨ ਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ: “ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਵਿੱਚ ‘ਦ ਗੁਡ ਨਿਊਜ਼’ ਅਖ਼ਬਾਰ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਅਖ਼ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਲਿਖਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਖ਼ਬਰਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਹ ਅਖ਼ਬਾਰ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਛਾਪ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬੇਸ਼ੱਕ ਬੁਰੀ ਖ਼ਬਰ ਸੀ।”

ਵਿਲੀਅਮ ਟੇਲਰ ਨਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਦੇ ਲਈ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਭੁੱਖ ਨੂੰ ਸਮਝ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਟੈਟ ਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜੋ ਕਿ ਸੈਨ ਫਰਾਂਸਿਸਕੋ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਿਰਜਾਘਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਟੇਲਰ ਨੇ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਰ ਲਿਆ ਕਿ ਧਨਵਾਨ ਬਣਨ ਦੇ ਚਾਹਵੰਦਾਂ ਦੇ ਝੁੰਡ ਉਸ ਦੀ ਮੰਡਲੀ ਹੋਣਗੇ। ਹਰ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਉਹ ਭੀੜ ਭਰੀ ਗਲੀ ਦੇ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੀਪੇ ਤੇ ਖੜਾ ਹੋ ਕੇ ਜ਼ੋਰ-ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ, “ਕੀ ਖ਼ਬਰ ਹੈ?” ਜਦੋਂ ਭੀੜ ਇਕੱਠੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ, “ਭਰਾਓ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਸਵੇਰ ਦੇ ਵੇਲੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਹੈ!”

ਯਿਸੂ ਦੀ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਯਸਾਯਾਹ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, “ਜਿਹੜਾ ਖੁਸ਼ ਖ਼ਬਰੀ ਲੈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਦੇ ਪੈਰ ਪਹਾੜਾਂ ਉੱਤੇ ਕਿੰਨੇ ਫੱਬਦੇ ਹਨ! ਜਿਹੜਾ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੁਣਾਉਂਦਾ, ਭਲਿਆਈ ਦੀ ਖੁਸ਼ ਖ਼ਬਰੀ ਲਿਆਉਂਦਾ, ਜਿਹੜਾ ਮੁਕਤੀ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸੀਯੋਨ ਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹੈ, ‘ਤੇਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ!’” (ਯਸਾਯਾਹ 52:7; NKJV)। ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਕਥਾ ਮੁੱਖ ਖ਼ਬਰ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੁਰੀਆਂ ਸੁਰਖੀਆਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਪੰਨੇ ਤੇ ਛਾਪੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਇੰਜੀਲ ਦੀ ਕਥਾ—*ਖੁਸ਼ੀ* ਦੀ ਖ਼ਬਰ—ਕਿਵੇਂ ਸੁਣਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਸੰਸਕਰਣ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਦੀ ਦੁਖੀ ਹਾਲਤ ਬਾਰੇ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ: “ਮਨੁੱਖ ਪਾਪ ਵਿੱਚ ਨਾਸ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਈ ਆਸ ਨਹੀਂ ਹੈ।” ਜ਼ਬੂਰ ਲਿਖਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, “ਓਹ ਸੱਭੇ ਕੁਰਾਹੇ ਪੈ ਗਏ, ਓਹ ਸਭ ਦੇ ਸਭ ਭਰਿਸਟ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਕੋਈ ਭਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਇੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ!” (ਜ਼ਬੂਰ 14:3)। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੇ ਬੁਰੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ: “ਜਿਹੜੀ ਜਾਨ ਪਾਪ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਹੀ ਮਰੇਗੀ” (ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 18:20)। ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਜਿਹੜਾ ਇੱਕ ਖੂਹ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਗਿਆ ਹੈ, ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਦੂਰ ਬੱਚੇ, ਪਰਬਤ-ਆਰੋਹੀ ਜੋ ਘਣੇ ਜੰਗਲੀ ਪਹਾੜਾਂ ਵਿੱਚ ਫਸ ਗਏ ਹਨ—ਇੱਕ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਛੋਹਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਪਾਪ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚੀ ਹੋਈ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਕੇ ਜਿਸ ਦੇ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਈ ਆਸ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਾਡਾ ਦਿਲ ਕਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਾਵੁਕ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ!

ਇਸ ਦੁਖੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਆਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਿਰਨ ਆਈ: ਇੱਕ ਮਸੀਹਾ, ਇੱਕ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸੰਸਕਰਣ ਦੀ ਮੁੱਖ ਖ਼ਬਰ ਕੁਝ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ: “ਮਸੀਹਾ ਆ ਚੁੱਕਾ ਹੈ—ਮੁਕਤੀ ਸੰਭਵ ਹੈ।” ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਦੁਖੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਇਕਲੋਤਾ ਪੁੱਤਰ ਬਖ਼ਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ (ਯੂਹੰਨਾ 3:16)। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਕਿਉਂ ਹੈ, ਇਹ ਭੁੱਖੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ? ਆਰੰਭਕ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਫਿਰੇ, “ਵੇਖੋ, ਦੁਨੀਆਂ ਕਿੱਧਰ ਨੂੰ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ,” ਬਲਕਿ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ ਕਿ “ਵੇਖੋ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਕੋਣ ਆਇਆ ਹੈ।”

ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਮਸੀਹਾ—ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ—ਸਾਰੇ ਜਗਤ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਕਲਵਰੀ ਦੀ ਸਲੀਬ ਤੇ ਮਰਿਆ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:1-4)। ਉਸ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੇ ਸਰਲ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੱਸੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਰਕੇ ਮਨੁੱਖ ਉਸ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਤੋਂ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾ ਸਕਦੇ ਸਨ (ਮੱਤੀ 28:18-20; ਮਰਕੁਸ 16:15, 16)। ਇਸ ਲਈ, ਆਖ਼ਰੀ ਸੰਸਕਰਣ ਦੀ ਮੁੱਖ ਖ਼ਬਰ ਕੁਝ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ “ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਬਚਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ! ਬਹੁਤ ਸਰਲ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।” ਯਿਸੂ ਸਾਡੇ ਸਭਨਾਂ ਲਈ ਮਰਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਸਾਡੇ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਣ ਨੂੰ ਸੰਭਵ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਖ਼ਬਰ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਗੂੰਜਦੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ!

ਇੰਜੀਲ: ਹਿੱਸੇ। ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ “ਇੰਜੀਲ” ਸ਼ਬਦ ਕਈ ਵਾਰ ਇੱਕ ਆਮ ਭਾਵ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।¹⁸⁷ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਕਿਸੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖਾਸ ਭਾਵ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਯਿਸੂ ਦੀ ਮੌਤ, ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਅਤੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:1-4) ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਈ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣੀ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਸਰਲ ਸਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ:

ਇੱਕ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕਸਬੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਕਸਬੇ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਸਕੂਲ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਵਰਤਣ ਲਈ ਆਗਿਆ ਲੈਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪੂਰੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਫਿਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅੱਜ ਰਾਤ ਤੁਹਾਡੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਸ ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁੰਡੇ ਨਾਲ ਹੋਈ।

“ਹੈਲੋ”, ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ। “ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ?”

“ਮੈਂ ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਹਾਂ,” ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। “ਘਰ ਜਾਹ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸ ਕਿ ਅੱਜ ਰਾਤ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।”

ਉਹ ਮੁੰਡਾ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਿਆ। “ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ? ਇਹ ਇੰਜੀਲ ਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ?”

ਉਸ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੇ ਤਿੰਨ ਉਂਗਲਾਂ ਵਿਖਾਈਆਂ। “ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਤਿੰਨ ਹਿੱਸੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।” ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਕੇ ਉਸ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਤਿੰਨੇ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਈਆਂ:

“ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਜਾਂ ਸਚਾਈਆਂ, ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਮਾਣਨ ਵਾਲੇ ਵਾਅਦੇ।” ਅੱਗੇ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਦਿੱਤੀ, “ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤਿੰਨ ਤੱਥ ਹਨ:” ਉਸ ਨੇ ਫੇਰ ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਕਰਕੇ ਕਿਹਾ “ਯਿਸੂ ਦੀ ਮੌਤ, ਦਫ਼ਨਾਉਣਾ ਅਤੇ ਜੀ ਉੱਠਣਾ।” ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦਾ ਗਿਆ, ਉਸ ਨੇ ਤਿੰਨ ਉਂਗਲਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ: “ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਤਿੰਨ ਹੁਕਮ ਹਨ: ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ, ਤੋਬਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣਾ। ਅਨੰਦ ਮਾਣਨ ਲਈ ਤਿੰਨ ਵਾਅਦੇ ਹਨ: ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਦਾ ਵਾਅਦਾ।”

ਮੂੰਡਾ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਹੋ ਕੇ ਭੱਜਾ-ਭੱਜਾ ਘਰ ਨੂੰ ਗਿਆ। “ਮਾਂ,” ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਹੁਣੇ-ਹੁਣੇ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਰਾਤ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ!”

ਮਾਂ ਵੀ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਈ। “ਇਹ ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?”

“ਖੈਰ,” ਮੂੰਡਾ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਤਿੰਨ ਉਂਗਲਾਂ ਅੱਗੇ ਕਰਕੇ ਦੱਸਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਉਂਗਲਾਂ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ: “ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਤਿੰਨ ਹਿੱਸੇ ਹਨ . . . ਅਤੇ ਫੇਰ ਤਿੰਨ . . . ਅਤੇ ਫੇਰ ਤਿੰਨ . . .” ਆਖ਼ਰ ਉਸ ਨੇ ਹਾਰ ਮੰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਹੀ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਤੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ।”

ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਹੱਦੋਂ ਵੱਧ ਸਰਲੀਕਰਣ ਹੈ ਜੋ ਇੰਜੀਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਦੀ ਸਾਡੀ ਉਸ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਰੋਮਾਂਚਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

1. ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੱਥ। 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:1-4 ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਤਿੰਨ ਮੁੱਢਲੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ:

ਹੁਣ ਹੇ ਭਰਾਵੇ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਖੁਸ਼ ਖਬਰੀ ਚਿਤਾਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਹੜੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਸੀ ਜਿਹ ਨੂੰ ਤੁਸਾਂ ਕਬੂਲ ਵੀ ਕੀਤਾ ਅਰ ਜਿਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਤੁਸਾਂ ਖਲੋਤੇ ਵੀ ਹੋ ਅਤੇ ਜਿਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਤੁਸਾਂ ਬਚ ਵੀ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਜੇ ਤੁਸਾਂ ਉਸ ਇੰਜੀਲੀ ਬਚਨ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ ਫੜੀ ਰੱਖੋ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਪਤੀਜਣਾ ਐਵੇਂ ਗਿਆ। ਕਿਉਂ ਜੇ ਮੈਂ ਮੁੱਖ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਗੱਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਜਿਹੜੀ ਮੈਨੂੰ ਪਰਾਪਤ ਵੀ ਹੋਈ ਜੇ ਮਸੀਹ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਡਿਆਂ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੋਇਆ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਦੱਬਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤੀਜੇ ਦਿਹਾੜੇ ਜੀ ਉੱਠਿਆ (ਜੇਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)।

ਇੰਜੀਲ ਜਾਂ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਯਿਸੂ ਦੀ ਮੌਤ, ਦਫ਼ਨਾਉਣਾ ਅਤੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੇ ਇਰਦ-ਗਿਰਦ ਘੁੰਮਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਡੀ ਨਿਰਚਾ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਅਤੇ ਉਹ ਨੀਂਹ ਹੈ ਜਿਸ ਤੇ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀ ਬਾਕੀ ਸਾਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਟਿਕੀ ਹੋਈ ਹੈ।

2. ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੰਜੀਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਚਾਈਆਂ ਜਾਂ ਤੱਥ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ

ਵਾਕਫ਼ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਵੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਤੇ ਸੋਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਜੇ ਇੰਜੀਲ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ:

. . . ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਆਪਣੇ ਬਲਵੰਤ ਦੂਤਾਂ ਸਣੇ ਭੜਕਦੀ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਅਕਾਸ਼ੋਂ ਪਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਦੀ ਇੰਜੀਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਾ ਦੇਵੇਗਾ (2 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 1:7, 8; ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)।

ਕਿਉਂ ਜੇ ਸਮਾ ਆ ਪਹੁੰਚਾ ਭਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਘਰੋਂ ਨਿਆਉਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਥੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਖੁਸ਼ ਖਬਰੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ? (1 ਪਤਰਸ 4:17; ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)।

ਕਿਉਂਕਿ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਵੀ ਹਨ। ਫਿਰ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ: ਜੇ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਮੁੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ, ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਅਤੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਮੰਨੇ? ਰੋਮੀਆਂ 6:17, 18 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ". . . ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਪਾਪ ਦੇ ਦਾਸ ਸਾਓ ਪਰ ਜਿਸ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਸੰਚੇ ਵਿੱਚ ਢਾਲੇ ਗਏ ਤੁਸੀਂ ਮਨੋਂ ਉਹ ਦੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ ਪਾਪ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਕੇ ਤੁਸੀਂ ਧਰਮ ਦੇ ਦਾਸ ਬਣ ਗਏ" (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਰੋਮ ਦੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਯਿਸੂ ਦੀ ਜਥਾਰਥ ਮੌਤ, ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਅਤੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੀ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦੇ "ਸੰਚੇ" ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਸੀ? ਉਸ ਅਧਿਆਇ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਕੁਝ ਆਇਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਕਿਵੇਂ:

ਅਥਵਾ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹੋ ਭਈ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਉਹ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ? ਸੇ ਅਸੀਂ ਮੌਤ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਕਰਕੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਦੱਬੇ ਗਏ ਤਾਂ ਜੇ ਜਿਵੇਂ ਪਿਤਾ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਦੇ ਵਸੀਲੇ ਨਾਲ ਮਸੀਹ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਵਾਲਿਆ ਗਿਆ ਤਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਵੀ ਨਵੇਂ ਜੀਵਨ ਦੇ ਰਾਹ ਚੱਲੀਏ (6:3, 4; ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ (ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਡੁਬਕੀ) ਲੈਣ ਦੁਆਰਾ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੇ "ਸੰਚੇ" ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕੀਤੀ।

ਅਸੀਂ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਅਧੀਨ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ: (1) ਸਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੀ ਸਚਾਈ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨਿਹਚਾ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਚਾਹਵੰਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (10:9, 10)। (2) ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਕੇ ਪਾਪ ਦੇ "ਪੁਰਾਣੇ ਮਨੁੱਖ" ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਲੂਕਾ 13:3)। (3) ਸਾਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵਿੱਚ ਦਫ਼ਨਾਏ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਪਾਪ ਧੋਤੇ ਜਾ ਸਕਣ (ਮਰਕੁਸ 16:16; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 2:38; 22:16)। ਪਾਣੀ ਦੀ ਕਬਰ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਠ ਕੇ, ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਜੀਵਨ ਜੀਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

3. ਅਨੰਦ ਮਾਣਨ ਵਾਲੇ ਵਾਅਦੇ। ਆਖਰ ਵਿੱਚ, ਇੰਜੀਲ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਾਅਦਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਪਈ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਸੀਂ ਅਨੰਦ ਮਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇੰਜੀਲ ਨੂੰ “ਮਿਲਾਪ ਦੀ ਖੁਸ਼ ਖ਼ਬਰੀ” ਕਿਹਾ ਹੈ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 6:15)।

ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਦੇ ਖਾਸ ਵਾਅਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਵਾਅਦੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ “ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮਾਂ” ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਪਤਰਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਯਿਸੂ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਰਾਹੀਂ “ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਛਿਦ ਗਏ” (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 2:36, 37), ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਕਿਹਾ, “ਹੇ ਭਾਈਓ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰੀਏ?” (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 2:37)। ਪਤਰਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਤੇਬਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਦੇ ਲਈ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਵੋ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਦਾਨ ਪਾਓਗੇ” (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 2:38; ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਸਾਡੇ ਬੀਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪਾਪ ਮਾਫ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਆਤਮਾ ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹੀ ਜੀਵਨ ਜੀਉਣ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ—ਕਿੰਨੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵਾਅਦੇ ਹਨ!

ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵਾਅਦਾ 1 ਯੂਹੰਨਾ 2:25 ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ: “ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਵਾਇਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਉਹ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਰਥਾਤ ਸਦੀਪਕ ਜੀਵਨ” (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ “ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਨਵੇਂਪਣ ਵਿੱਚ ਚੱਲਦੇ ਰਹਾਂਗੇ,” ਆਖਰ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਹੋਵਾਂਗੇ!

ਇਹ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸਭ ਤੋਂ ਅਨੋਖੀ ਕਹਾਣੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਪਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸਚਾਈਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸਰਲ ਰੂਪਰੇਖਾ ਹੈ। ਹੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰੂਪਰੇਖਾ ਸਰਲ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਧਾਰਣਾਵਾਂ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਹੀ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਹੈ!

ਇੰਜੀਲ: ਸ਼ਕਤੀ। ਜਦੋਂ ਬਰਲਿਨ ਦੀ ਦੀਵਾਰ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ, ਬਾਈਬਲ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਟਰੱਕ ਨੂੰ ਸਰਹੱਦ ਤੇ ਹੀ ਰੋਕ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਵਧਣ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਰ ਲਿਆ ਕਿ ਵਚਨ “ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਪ੍ਰਚਾਰ” ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੰਜੀਲ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ।

ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਲੋਕ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਬੋਲੇ ਹੋਏ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੇ ਮੂੰਹ ਨਾਲ ਬੋਲ ਕੇ ਹੀ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਂਦਾ। “ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਹੋ ਗਿਆ, ਉਸ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਉਹ ਬਣ ਗਿਆ” (ਜ਼ਬੂਰ 33:9)। ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਇਸ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸੀ, ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਬੋਲੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਚਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ। “ਤਦ ਉਹ ਨੇ ਉੱਠ ਕੇ ਪੈਂਣ ਨੂੰ ਦਬਕਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਝੀਲ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ‘ਚੁੱਪ ਕਰ ਥੰਮ੍ਹ ਜਾਹ!’ ਤਾਂ ਪੈਂਣ ਥੰਮ੍ਹ ਗਈ ਅਤੇ ਵੱਡਾ ਚੈਨ ਹੋ ਗਿਆ” (ਮਰਕੁਸ 4:39)। “ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ਼ ਮਾਰੀ ਕਿ ‘ਲਾਜ਼ਰ, ਬਾਹਰ ਆ’” (ਯੂਹੰਨਾ 11:43) ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਰ ਕਬਰ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਗਿਆ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ *ਲਿਖਤੀ* ਵਚਨ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਬੋਲੇ ਗਏ ਵਚਨ ਤੋਂ ਇਸ ਦੇ ਮਕਸਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਗੱਲੋਂ ਘੱਟ

ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੱਜ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਸ਼ਬਦਾਂ—ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼—ਨੂੰ ਬੋਲੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੱਕੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਬੋਲੀ ਗਈ ਇੰਜੀਲ ਦੀ ਸੁਭਾਵਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।

1. ਪਰਗਟ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ। ਇੰਜੀਲ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ? ਇਸ ਵਿੱਚ *ਪਰਗਟ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ* ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਇੰਜੀਲ ਬਾਰੇ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ” ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ “ਉਸ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਉਹ ਧਰਮ ਹੈ ਜੋ ਨਿਹਚਾ ਤੋਂ ਨਿਹਚਾ ਲਈ ਪਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ‘ਭਈ ਧਰਮੀ ਨਿਹਚਾ ਤੋਂ ਜੀਉਂਦਾ ਰਹੇਗਾ’” (1:16, 17)। ਸਾਨੂੰ ਧਰਮੀ ਗਿਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਾਰੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।

2. ਬਚਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇੰਜੀਲ ਵਿੱਚ *ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ* ਹੈ: “ਉਹ ਹਰੇਕ ਨਿਹਚਾਵਾਨ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਯਹੂਦੀ ਫੇਰ ਯੂਨਾਨੀ ਦੇ ਲਈ” (1:16)। ਜਦੋਂ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਇੰਜੀਲ ਬਾਰੇ ਇਹ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਕਿ “. . . ਉਹ ਖੁਸ਼ ਖਬਰੀ . . . ਜਿਹੜੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਸੀ, . . . ਜਿਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਤੁਸੀਂ ਬਚ ਵੀ ਜਾਂਦੇ ਹੋ” (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:1, 2)।

3. ਬਦਲਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ। ਇੰਜੀਲ ਵਿੱਚ *ਬਦਲਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ* ਵੀ ਹੈ। ਪੰਤਕੁਸਤ ਦੇ ਦਿਨ ਰੱਬੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ¹⁸⁸ “ਵੱਡੀ ਭਾਰੀ ਅਨੁਰੀ ਵਗਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼” ਜਾਂ “ਅੱਗ ਜਿਹੀਆਂ ਜੀਭਾਂ” (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 2:2, 3) ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਜਿੰਦਗੀਆਂ ਦਾ ਬਦਲਣਾ ਸੀ ਜੋ ਉਦੋਂ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 2:6-47)। ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਪਹਿਲਾਂ ਵਰਗਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ। ਪੌਲੁਸ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ: “ਨਿਰੀ ਤੁਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਖੁਸ਼ ਖਬਰੀ ਦੇ ਜੋਗ ਚਾਲ ਚੱਲੋ” (ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 1:27)।

4. ਵਧਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ। ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸਾਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਬਦਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਣਦੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਬਦਲਦੀ ਵੀ *ਰਹਿੰਦੀ* ਹੈ। ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਸਾਨੂੰ “ਤੇਜ ਤੋਂ ਤੇਜ ਤੀਕ” ਪ੍ਰਤਾਪੀ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 3:18)। ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਵਚਨ ਦਾ ਦਿਲ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਸਿੱਧ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 20:32)। ਅਸੀਂ ਉਸ ਵਚਨ ਦੀ “ਲੋਚ” ਕਰਨੀ ਹੈ “ਤਾਂ ਕਿ ਉਸ ਨਾਲ [ਅਸੀਂ] ਵਧਦੇ ਜਾਈਏ” (1 ਪਤਰਸ 2:2; ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)।

5. ਤਸੱਲੀ ਦੇਣ (ਅਤੇ ਸੰਭਾਲਣ) ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ। ਇੰਜੀਲ-ਕੇਂਦਰਿਤ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ *ਤਸੱਲੀ ਦੇਣ* (1 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 4:18) ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ *ਸੰਭਾਲਣ* ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਕਰਾਇਆ ਕਿ “ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਖੁਸ਼ ਖਬਰੀ ਚਿਤਾਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਹੜੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਸੀ ਜਿਹ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਕਬੂਲ ਵੀ ਕੀਤਾ ਅਰ ਜਿਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਤੁਸੀਂ ਖਲੋਤੇ ਵੀ ਹੋ” (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 1:23; ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। “ਖੁਸ਼ ਖਬਰੀ ਦੀ ਆਸ” (ਕੁਲੁਸੀਆਂ 1:23) ਸਾਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

6. ਦੇਸੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਵਿੱਚ ਦੇਸੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਜਿਹੜਾ ਮੈਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਕਬੂਲਦਾ, ਉਹ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੇਸੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਬਚਨ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਓਹੀਓ ਅੰਤ ਦੇ ਦਿਨ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਸੀ ਠਹਿਰਾਵੇਗਾ” (ਯੂਹੰਨਾ 12:48)। ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਨੇਪੋਲੀਅਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਇਹ ਨਿਰੀ ਇੱਕ ਪੁਸਤਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਜੀਉਂਦਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਇਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹਨ।” ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਆਤਮਿਕ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਹੈ!

ਨਿਚੋੜ: ਮੈਂ ਆਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਮੰਨ ਕੇ ਦਿਓਗੇ। ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਤੱਥਾਂ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ, ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨੋ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਕੇ ਤੁਸੀਂ ਵਾਅਦਿਆਂ ਦਾ ਅਨੰਦ ਮਾਣ ਸਕੋ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਾਰਣਾਂ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਯਕੀਨਣ, ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਰਕਤਾਂ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦੇ ਹੋਵੋਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਸ ਨੇ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸਾਦਗੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਹੋਵੋਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਖਾਸ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਇਹ ਆਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋਵੋ ਜਿਹੜਾ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਮਰਿਆ, ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਜੀ ਉੱਠਿਆ।

ਅਸੀਂ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਦੋ ਬੰਦਾਂ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਾਂਗੇ: ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਸਵਾਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਜਵਾਬ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ: “ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਖੁਸ਼ ਖਬਰੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ?” (1 ਪਤਰਸ 4:17)। ਜਵਾਬ 2 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 1:7, 8 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: “. . . ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਦੀ ਇੰਜੀਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਾ ਦੇਵੇਗਾ।” ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇੰਜੀਲ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਿਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਨਾ ਕਰੋ!

ਪਹਿਲਾਂ ਬੁਰੀ ਖਬਰ (1:18—3:20)

ਇੱਕ ਮੌਕੇ, ਕਿਸੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਬੁਰੀ ਖਬਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਖਬਰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹੜੀ ਖਬਰ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?” ਪੌਲੁਸ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਲਈ “ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਖਬਰ” ਅਤੇ “ਬੁਰੀ ਖਬਰ” ਸੀ। ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਖਬਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਨਿਰਚਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਕਿਰਪਾ ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੁਰੀ ਖਬਰ ਦਿੱਤੀ: ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਆਸ ਤੋਂ ਬਗੈਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗਹਿਰੇ ਤੋਂ ਗਹਿਰੇ ਪਾਪ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਦੇ ਜਾਣਾ ਤੈਅ ਸੀ। ਇਹ ਸਚਾਈ ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋ ਅਧਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਲਏ (1:18—3:20)।

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਐਵੇਂ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਕਿ “ਸਾਰੇ ਪਾਪੀ ਹਨ” ਅਤੇ ਫਿਰ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਵੱਲ ਨੂੰ ਚਲਾ ਗਿਆ? ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵਾਕਫ਼ ਨਹੀਂ

ਹਨ ਕਿ ਓਹ ਪਾਪੀ ਹਨ।

ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਇਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਓਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚੰਗੇ ਲੋਕ ਹਨ। ਸ਼ਾਇਦ ਓਹ ਸਿੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜਾਨੋਂ ਨਹੀਂ ਮਾਰਿਆ ਜਾਂ ਕੋਈ ਬੈਂਕ ਨਹੀਂ ਲੁੱਟਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਦੁਰਉਪਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਓਹ ਈਮਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਮੋਹਨਤੀ ਹਨ ਅਤੇ ਓਹ ਚੰਗੇ ਗੁਆਂਢੀ ਬਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਓਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕਿਸੇ ਘੋਰ ਪਾਪ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਓਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਓਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਾਲ ਸਹੀ ਹੀ ਹੋਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਓਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਤੇ ਖਰੇ ਉੱਤਰੇ ਹੋਣਗੇ, ਪਰ ਓਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਤੇ ਖਰੇ ਨਹੀਂ ਉੱਤਰੇ ਹਨ।¹⁸⁹

ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਸਿਰ ਪੀੜ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਡਾਕਟਰ ਕੋਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਕਿ ਡਾਕਟਰ ਉਹ ਦੀ ਸਿਰ ਪੀੜ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੋਲੀ ਦੇਵੇਗਾ। ਬਜਾਇ ਕੋਈ ਗੋਲੀ ਦੇਣ ਦੇ, ਡਾਕਟਰ ਉਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਓਪਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਸਦਮੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਆਦਮੀ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਡਾਕਟਰ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝਾਵੇ ਕਿ ਮੇਰਾ ਓਪਰੇਸ਼ਨ ਕਰਨਾ ਕਿਉਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਦਾ ਆਤਮਿਕ “ਰੋਗ” ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵੱਧ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ “ਸਦਾਚਾਰੀ” ਇਲਾਜ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ “ਇੱਕ ਬੇਹਤਰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਉਣਾ” ਜਾਂ “ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਲੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ”) ਨਹੀਂ ਸੀ। “ਬੁਨਿਆਦੀ ਆਤਮਿਕ ਓਪਰੇਸ਼ਨ” ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਪਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ), ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਦਾ ਨਾਸ ਤੈਅ ਸੀ।

ਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਸ਼ੀ! (1:18-32)

ਇੱਕ ਦਿਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਧੁੱਪ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜੋ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਕਠੋਰ ਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਇੱਕ ਭੀੜ-ਭਾੜ ਵਾਲੇ ਚੌਰਾਹੇ ਤੇ ਖੜਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਉਸ ਚੌਰਾਹੇ ਥਾਈਂ ਲੰਘਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਉਸ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦਾ, “ਦੇਸ਼ੀ!” ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਰੁਕ ਕੇ ਉਸ ਵੱਲ ਘੁਰਦੇ ਸਨ। ਫਿਰ ਓਹ ਆਪਣੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਝੁਕਾ ਕੇ ਛੇਤੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ ਪੈ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ, “ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਹੈ?”¹⁹⁰

ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਕਠੋਰ ਦਿੱਸਦਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ; ਪਰ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਪ੍ਰਤੀ ਈਮਾਨਦਾਰ ਜਾਂ ਸੱਚੇ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਰੋਮੀਆਂ 1:18-32 ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਂਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵੀ ਦੇਸ਼ੀ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸ

ਸਚਿਆਈ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਿਆਲਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਹੀ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖੁਦ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਵੀ “ਦੋਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਸ਼ੀ” ਹਾਂ।

ਇਹ ਗੱਲ ਅੱਜ ਵੀ ਓਨੀ ਹੀ ਸੱਚ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਕਿ ਉੱਨੀ ਸੌ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ ਕਿ “ਸਾਰੀ ਬੇਦੀਨੀ ਅਤੇ ਕੁਧਰਮ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕ੍ਰੋਧ ਤਾਂ ਅਕਾਸ਼ੋਂ ਪਰਗਟ ਹੋਇਆ” (1:18)। ਇਹ ਗੱਲ ਹਾਲੇ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ “ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਪੈਣਾ ਭਿਆਣਕ ਗੱਲ ਹੈ” (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 10:31)। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦੇ ਹੋ, ਅੱਜ ਹੀ ਪ੍ਰੇਮ ਭਰੀ, ਭਰੋਸੇ ਵਾਲੀ, ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨਿਰਚਾ ਨਾਲ ਉਸ ਵੱਲ ਮੁੜੋ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 2:36-38)।

ਸੁਭਾਵਕ ਧਰਮਸ਼ਾਸਤਰੀ ਗਿਆਨ (1:20)

ਕੁਝ ਲੋਕ “ਸੁਭਾਵਕ ਧਰਮਸ਼ਾਸਤਰੀ ਗਿਆਨ” ਦੇ ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਿਆਂ, ਰੋਮੀਆਂ 1:20 ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਬੰਦਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਇਹ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਬਾਰੇ ਜੇ ਜਾਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕੁਦਰਤ ਤੋਂ ਸਿਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਨਿਚੋੜ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਨਾ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਅਫਰੀਕਾ ਦੇ ਇੱਕ ਨੈਜਵਾਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਬਦਲਣ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸੀ:

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਮੁੰਡਾ ਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾਈਜੀਰੀਆ ਦੇ ਝਾਤੀਆਂ ਵਾਲੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਇਧਰ-ਓਧਰ ਭੱਜਾ ਫਿਰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ। ਮੈਂ ਦਰੱਖਤਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਖੜਾ ਹੋ ਕੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਅਕਾਸ਼ ਦੀ ਵੱਲ ਉਤਾਰ ਵੇਖਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਤਾ ਕਿ ਉਸ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਕੀ ਕਹਿ ਕੇ ਬੁਲਾਉਣਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਇੱਕ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਔਰਤ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਸਾਡੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਆਈ। ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸਿਖਾਇਆ। ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਨਾਮ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਰੱਖਤਾਂ ਅਤੇ ਤਾਰਿਆਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਸੀ।⁹¹

ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਰੱਬੀ ਸਚਾਈਆਂ ਦਾ ਨਿਰਾ ਕੁਦਰਤ ਤੋਂ ਨਿਚੋੜ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।⁹² ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਚਾਈਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਸਚਾਈ ਹੈ ਕਿ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਜਗਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਹ ਨੇ ਆਪਣਾ ਇਕਲੋਤਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਬਖਸ਼ ਦਿੱਤਾ” (ਯੂਹੰਨਾ 3:16)। ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, “ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ . . . ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਕਿੱਲਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵੇਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।”⁹³ ਮਨੁੱਖ ਪਾਪ ਤੋਂ ਕਾਇਲ ਹੋਣ ਲਈ ਕੁਦਰਤ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਕੁਝ ਸਿਖ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਪਾਪ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਕੁਦਰਤ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਿਖ

ਸਕਦਾ।

ਅਥੇਨੇ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਪੌਲੂਸ ਨੇ ਇੱਕ “ਸੁਭਾਵਕ ਪਰਕਾਸ਼” ਦੇ ਤਰਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ, ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਉਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਰਚਿਆ” ਤਾਂ ਕਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰੇ ਕਿ “ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਭਾਲਣ ਭਈ ਕੀ ਜਾਣੀਏ ਉਹ ਨੂੰ ਟੋਹ ਕੇ ਲੱਭ ਲੈਣ” (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 17:24, 27)। ਕੁਦਰਤ ਰਾਹੀਂ ਲੋਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਾਰੇ ਜੋ ਕੁਝ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਨ ਉਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਣਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਇੱਛਾ ਦੁਆਰਾ ਆਖਰਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅਲੌਕਿਕ ਪਰਕਾਸ਼ ਅਰਥਾਤ ਬਾਈਬਲ ਤੀਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਲੇਖਕ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ “ਆਪਣਿਆਂ ਤਾਲਿਬਾਂ ਦਾ ਫਲ-ਦਾਤਾ ਹੈ” (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 11:6)। ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਚੁੱਢੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਭੇਗਾ” (ਮੱਤੀ 7:7)।

ਨਿਹਚਾ ਕਰਨ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ (1:20)

ਲੂਕਾ 18:8 ਵਿੱਚ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਖੋਜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਿਆ: “ਜਦ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਆਵੇਗਾ ਤਦ ਕੀ ਉਹ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਪਾਵੇਗਾ?”

ਇਹ ਹਫੜਾ-ਦਫੜੀ ਅਤੇ ਬੇਚੈਨੀ ਦਾ ਦਿਨ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋਏ ਬਗ਼ੈਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਅਖ਼ਬਾਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦੇ ਜਾਂ ਰੋਡੀਓ ਨਹੀਂ ਸੁਣ ਸਕਦੇ ਜਾਂ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਨਹੀਂ ਵੇਖ ਸਕਦੇ। ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਦੰਗਿਆਂ ਅਤੇ ਕ੍ਰਾਂਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ। ਇੰਜ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਕੋਲ ਸਵਾਲ ਹਨ, ਪਰ ਜਵਾਬ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਹੀ ਹਨ। ਅਕਸਰ “ਪੁਰਾਣੇ” ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਸਥਾਈ ਨਹੀਂ ਆ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਉਲਝਣ ਭਰਿਆ ਖਾਲੀਪਣ ਜਿਹਾ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਜਿਹੇ ਯੁਗ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ-ਮੱਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੋਕ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜਲੇ ਅਤੇ ਪਿਆਰਾ ਸਮਝ ਕੇ ਫੜੀ ਰੱਖਦੇ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਹਚਾ ਸਮੇਤ—ਹਮਲੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਿੱਚ ਨਿਹਚਾ ਤੇ ਸਿੱਧੇ ਹਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਪਰਗਟ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਹੁਣ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਇੱਕ ਮਰਦਮਸ਼ੁਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਾਸਤਿਕਵਾਦ “ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਧਣ ਵਾਲਾ ਧਰਮ” ਹੈ।

ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਨਿਹਚਾ ਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਹਮਲੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਆਲੋਚਨਾ ਦੇ ਆਧੁਨਿਕ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬਾਈਬਲ ਨੂੰ ਤਦ ਤੱਕ ਥੋੜ੍ਹਾ-ਥੋੜ੍ਹਾ ਘੱਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਬਚ ਜਾਂਦਾ। ਉਹ ਅਲੌਕਿਕ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੀ ਧਾਰਣਾ ਦਾ ਮਖੌਲ ਉਡਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਯਿਸੂ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਤਵ ਤੇ ਵੀ ਹਮਲੇ ਜਾਰੀ ਹਨ। ਉਹ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚਤੁਰਾਈ ਭਰੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਇੱਕ ਬੁੱਧਵਾਨ ਮਨੁੱਖ, ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਨਬੀ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਸੁਝਵਾਨ ਸਿੱਖਅਕ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਸਿਰਫ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਸਤਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੁੱਕਦੀ

ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਹਾਲੇ ਵੀ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਪ੍ਰਭੂ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹਰ ਗੋਡਾ ਨਿਵਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 2:9-11)।

ਇਸ ਸੰਦੇਹਵਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਹਾਰਕ ਨਤੀਜਾ ਗਲਤ ਜਾਂ ਸਹੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੈਮਾਨੇ ਤੇ ਹਮਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਨੇ “ਸਥਿਤੀ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਵਿਵਹਾਰਿਕ ਨੀਤੀਆਂ” ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਸਹੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਐਲਾਨਾਂ, ਬਾਈਬਲ, ਜਾਂ ਮਸੀਹ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਖੁਦ ਨੂੰ ਹੀ ਨਿਆਈਂ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਇਕਲੋਤਾ “ਕਾਨੂੰਨ” “ਪਿਆਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ” ਹੈ।

ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਾਡੇ ਯੁਗ ਵਿੱਚ, ਮਸੀਹ ਦੇ ਏਹ ਵਚਨ ਕਿੰਨੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਢੁੱਕਵੇਂ ਹਨ! “ਜਦ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਆਵੇਗਾ ਤਦ ਕੀ ਉਹ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਪਾਵੇਗਾ?” (ਲੂਕਾ 18:8)। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਉਕਸਾਉਂਦਾ ਹੈ: “ਕੀ 21ਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?” ਮੇਰਾ ਮਕਸਦ ਇਸੇ ਗੱਲ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਹਚਾ ਪੁਰਾਣੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ 21 ਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਬਾਈਬਲ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਨੂੰ ਕਈ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕੋ ਵਿਚਾਰ ਵੱਲ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ 21 ਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਨਿਹਚਾ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਸਚਿਆਈ ਨੂੰ ਨਿਰਾ ਤਰਕ ਦੇ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਖੋਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ; ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਮਸੀਹੀ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਤੋਂ ਇਹ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਤੇ ਤਰਕਪੂਰਣ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੋਚਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਵੇ।

ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਐਨ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਇੱਕ ਜੰਜੀਰ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੋੜਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਨਾਲ ਕਰਾਂਗੇ ਜੋ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਣਗੇ। ਆਖਰ ਵਿੱਚ, ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜੋੜਾਂ ਤੇ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਝਾਤੀ ਮਾਰ ਸਕੋਗੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਨਿਹਚਾ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਸਕੋਗੇ।

ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ। ਜ਼ਬੂਰ 14:1 ਅਤੇ 53:1 ਦੇਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, “ਮੂਰਖ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆਖਿਆ ਹੈ ਭਈ ‘ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ’” (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਇਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਬੂਰਾਂ ਦਾ ਲੇਖਕ ਗਿਆਨ ਦੀ ਕਮੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਮੂਰਖਤਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਸਬੂਤ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਸੀ। ਜ਼ਬੂਰ 19:1 ਆਖਦਾ ਹੈ, “ਅਕਾਸ਼ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਅੰਬਰ ਉਸ ਦੀ ਦਸਤਕਾਰੀ ਵਿਖਾਲਦਾ ਹੈ।” ਰੋਮੀਆਂ 1:20 ਆਖਦੀ ਹੈ, “ਕਿਉਂਕਿ ਜਗਤ ਦੇ ਉਤਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਉਹ [ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ] ਦਾ ਅਣਡਿੱਠ ਸੂਬਾਉ ਅਰਥਾਤ ਉਹ ਦੀ ਅਨਾਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਬੀਸ਼ੁਰਤਾਈ ਉਹ ਦੀ ਰਚਨਾ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੱਸ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਉਜਰ ਨਹੀਂ।”

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਹਾਲੇ ਮੁੰਡਾ ਹੀ ਸੀ, ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਅਕਸਰ ਇੱਕ ਸੌਖੀ ਜਿਹੀ ਉਦਾਹਰਣ ਵਰਤਦੇ

ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਘੜੀਆਂ ਉਤਾਰ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਘੜੀ, ਘੜੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਦਾਹਰਣ ਜੇ ਅਕਸਰ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਸੁਣਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਮੂਲੀ ਜਿਹੀ ਲੱਗਦੀ ਸੀ ਪਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਮਝਣ ਲਈ ਇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗਹਿਰਾ ਅਰਥ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਹੋਂਦ ਲਈ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਚੌੜਾ ਤਰਕ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤਿੰਨ ਪੱਧਰਾਂ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਮਿਨਾਰ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਕਰਨੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਪੱਧਰ ਨੂੰ ਇਹ ਨਾਂਅ ਦੇਣਾ ਸੀ (1) ਹੋਂਦ। ਉਸ ਤੋਂ ਉੱਪਰਲਾ ਪੱਧਰ ਹੋਵੇਗਾ (2) ਤਰਤੀਬ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਪਰਲਾ ਪੱਧਰ ਹੋਵੇਗਾ (3) ਢਾਂਚਾ ਜਾਂ ਮਕਸਦ। ਮੈਂ ਘੜੀ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਹਰ ਪੱਧਰ ਦੀ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਾਂਗਾ।

ਹੋਂਦ: ਘੜੀ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਂਦ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਇੱਕ ਸਚਾਈ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਤਿਓਂ ਨਾ ਕਿਤਿਓਂ ਆਈ ਸੀ।

ਤਰਤੀਬ: ਨਾ ਸਿਰਫ ਘੜੀ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਂਦ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਕੰਮ ਵੀ ਤਰਤੀਬ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸੇ ਹਨ ਪਰ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸੇ ਇੱਕ ਇਕਾਈ ਵਾਂਗ ਇਕੱਠੇ ਮਿਲ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸੇ ਸਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਤਰਤੀਬ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਢਾਂਚਾ ਜਾਂ ਮਕਸਦ: ਘੜੀ ਨਾ ਸਿਰਫ ਤਰਤੀਬ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਮਕਸਦ ਨੂੰ ਵੀ ਪੂਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਉਸ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਾਰਜ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਉਸੇ ਮਕਸਦ ਜਾਂ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ: ਇਹ ਸਮਾਂ ਦੱਸਦੀ ਹੈ।

ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਤਰਕ ਦੀਆਂ ਇਹੋ ਤਿੰਨ ਮੁੱਖ ਗੱਲਾਂ ਹਨ: (1) ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਹੋਂਦ ਹੈ। (2) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਤਰਤੀਬ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵੱਡੀ ਸੁਰਗੀ ਘੜੀ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀਆਂ ਘੜੀਆਂ ਨੂੰ ਸੈੱਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। (3) ਢਾਂਚਾ (ਮਕਸਦ) ਘਾਹ ਦੀ ਹਰੇਕ ਪੱਤੀ, ਹਰੇਕ ਰੁੱਖ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਭ ਤੋਂ ਆਮ ਤਰਕ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਪਰਲੇ ਪੱਧਰਾਂ ਦਾ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ: ਤਰਤੀਬ ਅਤੇ ਢਾਂਚਾ। ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਹੜਾਂ, ਤੁਫ਼ਾਨਾਂ, ਭੁਚਾਲਾਂ, ਜਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਦੀ ਖੁਦ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਦੁਰਘਟਨਾ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਕੇ, ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਨਿਚੋੜ ਕੱਢਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਫਿਰ ਵੀ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਵੇਂ ਹੀ ਹੋਵੇ।¹⁹⁴

ਸਮਾਂ ਸਾਨੂੰ ਗਹਿਰਾਈ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂਚਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਮਿਨਾਰ ਦੀ ਨੀਂਹ ਹੋਂਦ ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਾਂਗੇ। ਆਓ ਅਸੀਂ ਘੜੀ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਚੱਲੀਏ। ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਰਾਬ ਘੜੀ ਲੱਭ ਜਾਵੇ? ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਕੋਲੋਂ ਡਿੱਗ ਗਈ ਹੈ ਸ਼ਾਇਦ ਕੋਈ ਉਸ ਦੇ

ਉੱਤੇ ਦੀ ਵੀ ਲੰਘ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਠੀਕ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੀ; ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਚੱਲੇ ਵੀ ਨਾ। ਕੀ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਘੜੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੁਣ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ? ਨਹੀਂ, ਉਸ ਖਰਾਬ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਪਰਤੱਖ ਪਰਮਾਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਹੈ। ਘੜੀ ਦੀ ਹੱਦ ਹਾਲੇ ਵੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਦੀ ਹੱਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਆਈ ਕਿੱਥੋਂ?

ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਕਿਸਮ ਦੀ ਹੱਦ ਹੈ: ਮਨ ਅਤੇ ਤੱਤ। ਕਿਉਂਕਿ “ਸਿਫ਼ਰ” ਤੋਂ ਕੁਝ ਉਤਪੰਨ ਹੋਣਾ ਅਣਹੋਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰ ਸਦੀਪਕ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਦੂਸਰਾ ਹੱਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ। ਜਾਂ ਤਾਂ ਮਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੋਂ ਹੱਦ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸੇ ਨੇ ਤੱਤ ਨੂੰ ਉਤਪੰਨ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਾਂ ਤੱਤ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੋਂ ਹੱਦ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸੇ ਨੇ ਮਨ ਨੂੰ ਉਤਪੰਨ ਕੀਤਾ। ਜਦ ਕਿ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਣਹੀਣ, ਅਵਿਚਾਰਸ਼ੀਲ, ਅਨੈਤਿਕ ਤੱਤ ਜੀਉਂਦੇ, ਸੋਚਣ ਵਾਲੇ ਅਜਿਹੇ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਮਨ ਨੂੰ ਉਤਪੰਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨੈਤਿਕ ਵਿਵੇਕਸ਼ੀਲਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਪਹਿਲੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਰਥਾਤ: ਸਦੀਪਕ ਮਨ ਨੇ ਤੱਤ ਨੂੰ ਉਤਪੰਨ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਮੇਰੇ ਇੱਕ ਮਿੱਤਰ, ਜਿਮ ਵਾਲਡਰੇਨ ਨੇ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਹ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਨੂੰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਲਾਗੇ ਇੱਕ ਰੂਸੀ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਛੇਤੀ ਹੀ ਇਹ ਗੱਲਬਾਤ ਧਾਰਮਿਕ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਈ। ਰੂਸੀ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਜਿਮ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, “ਕੀ ਰੂਸ ਵਿੱਚ, ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਢੇਲੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ?” ਉਹ ਰੂਸੀ ਵਿਅਕਤੀ ਮੁਸਕਰਾਇਆ ਅਤੇ ਮੰਨ ਗਿਆ ਕਿ ਰੂਸ ਵਿੱਚ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਢੇਲੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਜਿਮ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਜਿਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਉੱਥੇ ਵੀ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਢੇਲੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦਰਅਸਲ, ਮੈਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਹਰ ਥਾਂ ਬੱਚੇ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਢੇਲੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖੀ: ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਢੇਲੇ ਨੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਹੋਵੇ।”

“ਮਨ” ਅਤੇ “ਤੱਤ” ਦੀ ਗੱਲ ਛੇਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਆ ਗਈ। ਮਨ ਅੰਦਰ ਤੱਤ ਨੂੰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਅਤੇ ਵਰਤਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਤੱਤ ਅੰਦਰ ਮਨ ਨੂੰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਅਤੇ ਵਰਤਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਮ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ: “ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ ਤੇ, ਮੈਨੂੰ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਢੇਲਿਆਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਢੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੌਖਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।”

ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਝ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੋਂ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਝ ਵੀ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ ਜੋ ਕਦੀ ਸੀ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਕੀ ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੋਂ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ?

ਕੁਝ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਪੁਸਤਕ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਜ਼ਾ ਆਇਆ ਜਿਸ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਸੀ *ਦਾ ਐਵੀਡੈਂਸ ਆਫ ਗੈਂਡ ਇਨ ਐਨ ਐਕਸਪੈਡਿੰਗ ਯੂਨੀਵਰਸ*, ਜੋ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖੇਤਰਾਂ ਤੋਂ ਆਏ ਚਾਲੂ ਸਾਇੰਸਦਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਿਲਚਸਪ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਾਇੰਸਦਾਨਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਇਹ ਸੰਸਾਰ “ਠੰਪ ਹੋ ਰਿਹਾ” ਹੈ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖੇਤਰਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚੋਂ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਵਰਤਿਆ। ਇਸ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਇੱਕ ਅੱਗ ਦੇ ਬੁਝਣ, ਕਿਸੇ ਚੋਟੀ ਦੇ ਡਿੱਗਣ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਈ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਖੈਰ, ਤੁਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਦੋ ਸਚਾਈਆਂ ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ: (1) ਸੰਸਾਰ ਸਦੀਪਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ (2) ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵੀ ਹੋਈ ਸੀ।¹⁹⁵

ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੀ ਜਿਸ ਦਾ ਕੋਈ ਵਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਗੱਲ ਫੇਰ ਸਾਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਛੱਡ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਸਦੀਪਕ ਮਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ।

ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਝਾਤੀ ਮਾਰੋ। ਜਿਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕੀ ਉਹ ਐਵੇਂ ਹੀ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ? ਇਬਰਾਨੀਆਂ 3:4 ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੀ ਹੈ: “ਹਰੇਕ ਘਰ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਨੇ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜਿਹ ਨੇ ਸੱਭੇ ਕੁਝ ਬਣਾਇਆ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ।”¹⁹⁶

ਦੂਜਾ, ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਹਰੇਕ ਚੀਜ਼ ਬਣਾਈ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਇਹ ਵਿਖਾਉਣ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਹੈ। ਹੁਣ, ਆਓ ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਵੱਲੋਂ ਮੁੜੀਏ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਦਿਸ਼ਾ ਤੋਂ ਵੇਖੀਏ: ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ। ਇਹ ਨਿਰਾ ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਤੀਬ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਇਸ ਨੂੰ ਫਾਂਚੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਆਓ ਅਸੀਂ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਵੱਲ ਚੱਲੀਏ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਹਰੇਕ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਹੀ ਬਣਾਇਆ—ਇਹ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਮਿਨਾਰ ਨਾਲ ਕਰਵਾਈ ਸੀ, ਮੈਂ ਮਨੁੱਖ ਉੱਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ “ਪਰਮਾਣਾਂ” ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਸ ਦੀ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਮੈਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਉਦਾਹਰਣ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ। ਕੁਝ ਪਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵੱਲ ਝਾਤੀ ਮਾਰਨ ਲਈ ਕੱਢੋ। ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੀਰ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਮਸ਼ੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਨੁੱਖੀ ਹੱਥਾਂ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮਸ਼ੀਨੀ ਯੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।¹⁹⁷ ਮਨੁੱਖੀ ਅੱਖਾਂ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਕੈਮਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਨੁੱਖੀ ਦਿਲ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਪੰਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਨੁੱਖੀ ਚਮੜੀ ਨੂੰ ਖੁਦ ਠੰਡਾ ਕਰਨ, ਖੁਦ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅੰਗਾਂ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਫੈਕਟਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਾਉਦ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, “ਮੈਂ

ਭਿਆਣਕ ਰੀਤੀ ਤੇ ਅਚਰਜ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹਾਂ" (ਜ਼ਬੂਰ 139:14)।

ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ ਮਨੁੱਖੀ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਹੀ ਲੈ ਲਓ। ਅਸੀਂ ਅਦਭੁਤ ਕੰਪਿਊਟਰਾਂ ਦੇ ਯੁਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਾਂ; ਪਰ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਕੰਪਿਊਟਰ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਜਿਹੜਾ ਨਿਊਯਾਰਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵਪਾਰਕ ਖੇਤਰ ਦੀ ਹਰ ਇੱਕ ਗਗਨਚੁੰਬੀ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਵੀ ਭਰ ਦਿੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਫਿਰ ਵੀ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਯੋਗਤਾ, ਨਿਪੁੰਨਤਾ ਜਾਂ ਸਿਰਜਨਾਤਮਕਤਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਤੇੜੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਅਰੰਭ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਿਕਾਸਵਾਦ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਵਿਕਾਸ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਛੋਟੇ ਰੂਪਾਂ ਤੋਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਸੀਂ ਨਿਰਾ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੱਧਰਾਂ ਤੇ ਦੂਜੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੰਨੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਕੜੇ ਜਾਂ ਇੰਨੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੇਜ਼ ਜਾਂ ਇੰਨੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵੱਡੇ ਨਹੀਂ ਸੀ—ਫਿਰ ਵੀ ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ੱਤਤਾ ਦਾ ਹੀ ਵਿਕਾਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਦੇ ਵਾਧੇ ਜਾਂ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਕਿਸੇ "ਬਚਾਅ" ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਰਾਹੀਂ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਸਰਲ ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦਿਮਾਗ ਦਿੱਤੇ ਹਨ; ਇੱਕ ਸੋਚਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸੋਚਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ: ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਰੂਪ ਉੱਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਾਂ (ਉਤਪਤ 1:26) ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਬਾਂਦਰ ਵਰਗੇ ਦਿਸਣ ਵਾਲੇ ਪੂਰਵਜ ਦੇ ਸਰੂਪ ਉੱਤੇ।

ਤੀਜਾ, ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਰਕਾਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵੀ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੋਂ ਆਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਥੇ ਕਿਉਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਮਕਸਦ ਕੀ ਹੈ।

ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਘਰ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਘਾਹ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੀ, ਚਮਕਦਾਰ ਮਸ਼ੀਨ ਲੱਭਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਣਾਈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖੂਬਸੂਰਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਆਧੁਨਿਕ ਤਕਨੀਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਕੰਮ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਕਾਫੀ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਸ ਦੇ ਮਕਸਦ ਦੀ ਕੋਈ ਸੂਹ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ, ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਵਰਤਣ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪੁਸਤਿਕਾ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਮਸ਼ੀਨ ਉੱਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵਰਤਣ ਦੀ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਛਾਪੀ ਗਈ ਹੈ। ਆਓ ਇਹ ਕਹੀਏ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇਹ ਉਪਕਰਣ ਕਿਹੜੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਿੱਟੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚੋਗੇ: (1) ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇਸ ਦੇ ਮਕਸਦ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਰ ਗਿਆ, ਜਾਂ (2) ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸੁਦਾਈ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸਾਡੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵੱਲ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਹੁਣ ਤੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਕਿਸੇ ਮਸ਼ੀਨ ਤੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਅਤੇ ਪੇਚੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਿਚੋੜ ਵੀ ਕੱਢ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ

ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਮਕਸਦ ਕੀ ਹੈ, ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੁਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸੁਦਾਈ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ! ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਿਚੇੜ ਕੱਢਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਬਰਾਨੀਆਂ 1:1, 2 ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਚਿਤ ਹਨ: “ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ . . . ਗੱਲ ਕੀਤੀ।”

ਜੇਕਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਪੈਮਾਨੇ ਹਨ, ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ ਜੋ ਸਹੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਖੁਦ ਪੈਮਾਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, “ਕਿ ਆਦਮੀ ਦਾ ਰਾਹ ਉਹ ਦੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਏਹ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਵੱਸ ਨਹੀਂ ਕਿ ਤੁਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕਦਮਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਕਰੇ” (ਯਿਰਮਿਯਾਹ 10:23)।

ਉਹ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀ ਹੈ? ਅੱਜ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਕਿਤਾਬਾਂ ਕਿਸੇ ਉੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ—ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀਆਂ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਤੇ ਧਿਆਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਆਓ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਦਮ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਲੈ ਕੇ ਚੱਲੀਏ: ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਪਰਕਾਸ਼ ਜਿਹੜਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਬਾਈਬਲ ਹੈ।

ਅਣਗਿਣਤ ਸਬੂਤ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ: ਏਕਤਾ, ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੁਗ, ਆਧੁਨਿਕਤਾ, ਇਤਿਹਾਸਕ ਅਤੇ ਭੂਗੋਲਿਕ ਸਟੀਕਤਾ, ਨਿਰਪੱਖਤਾ, ਪ੍ਰਭਾਵ, ਨਵੀਨਤਾ, ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਨਸ਼ਟਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਵਿਚਾਰ ਤੇ ਹੀ ਠਹਿਰੇ ਰਹਾਂਗੇ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ: ਜੇਕਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਰਕਾਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਕੀ ਇਹ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪਰਕਾਸ਼ ਉਹ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਜੀਉਣ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਢੁੱਕਵਾਂ ਹੋਵੇਗਾ? ¹⁹⁸

ਸਮੁੱਚੇ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣੋ ਜਿੱਥੇ ਮਨੁੱਖ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਫਲ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਚੇਖੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਦਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣ ਜਾਓਗੇ ਕਿ ਬੀਤੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਬਾਈਬਲ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਛੱਡਿਆ ਹੈ। ¹⁹⁹

ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਸੱਚੇ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਹਨ: “ਸਾਰੀ ਲਿਖਤ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ, ਤਾੜਨ, ਸੁਧਾਰਨ ਅਤੇ ਧਰਮ ਦੇ ਗਿਝਾਉਣ ਲਈ ਗੁਣਕਾਰ ਹੈ; ਭਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਬੰਦਾ ਕਾਬਲ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਭਲੇ ਕੰਮ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ” (2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 3:16, 17; ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)।

ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੇ ਸਬੂਤ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮੱਸਿਆ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਵਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੋ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋਵੋ। ਰੋਮੀਆਂ ਦੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, “ਸੇ ਪਰਤੀਤ ਸੁਣਨ

ਨਾਲ, ਅਤੇ ਸੁਣਨਾ ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਚਨ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ” (10:17)।

ਇਸ ਦਾ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇਣ ਲਈ, ਆਓ ਕਲਪਨਾ ਕਰੀਏ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸੰਨ੍ਹ ਲਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਕੋਲੋਂ ਡਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਿਰਹਾਣੇ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਬੰਦੂਕ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ। ਆਓ ਅੱਗੇ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰੀਏ ਕਿ ਇੱਕ ਰਾਤ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਜਾਗ ਖੁੱਲ੍ਹ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘੁਸਪੈਠੀਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹੋ ਚਾਹਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬੰਦੂਕ ਵਿਖਾ ਕੇ ਡਰਾ ਕੇ ਭਜਾ ਦੇਵਾਂ। ਮੈਂ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?

ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ ਤਰੀਕੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਬੱਤੀਆਂ ਜਗਾ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬੰਦੂਕ ਵਿਖਾ ਕੇ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, “ਕੀ ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਬੰਦੂਕ ਨਜ਼ਰ ਆ ਰਹੀ ਹੈ? ਇਸ ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਨਾਲੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਇਸ ਪਾਸੇ ਗੋਲੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਗੋਲੀ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸਫੋਟਕ ਟੋਪੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਬਾਰੂਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਖਰ ਵਿੱਚ ਛੱਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਇਸ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਦਬਾ ਦੇਵਾਂ ਤਾਂ ਬੰਦੂਕ ਵਿੱਚ ਲੱਗਾ ਇੱਕ ਪੁਰਜਾ ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਗੋਲੀ ਦੇ ਪਿੱਛਲੇ ਹਿੱਸੇ ‘ਤੇ ਵੱਜੇਗਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਬਾਰੂਦ ਫਟੇਗਾ ਅਤੇ ਛੱਰੇ ਨੂੰ ਨਾਲੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਧੱਕ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਹ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਨਾਲੀ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਵੱਲ ਕਰ ਦੇਵਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਗੋਲੀ ਤੇਰੇ ਅੰਦਰ ਵੱਡਾ ਸਾਰਾ ਛੇਕ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ।”

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਮੈਂ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਸੰਭਾਵਨਾ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਇਹ ਤਰੀਕਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਾਰਗਰ ਸਾਬਤ ਹੋਵੇਗਾ।

ਅਸੀਂ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਸਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਵਚਨ “ਜੀਉਂਦਾ ਅਤੇ ਗੁਣਕਾਰ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਦੇ ਧਾਰੀ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲੋਂ ਤਿੱਖਾ ਹੈ” (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 4:12)। ਇਸ ਨੇ ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ, ਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਇਤਹਾਸ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਹੀ ਬਦਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਸ ਦਾ ਆਖਰੀ ਸਬੂਤ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਮੌਕਾ ਦਿਓ। ਇਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੋ। ਇਸ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰੋ। (ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਸ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰੋ।) ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਵੇਖੋਗੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੇ. ਬੀ. ਫਿਲਿਪਸ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਹ “ਸਚਾਈ ਦੀ ਮੁੰਦਰੀ ਹੈ”।

ਚੌਥਾ, ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਸੱਚ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕਦੇ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਸਾਡੀ ਹਰੇਕ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦਾ ਫਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਪਰਤੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਸ਼ੀਨ ਵਾਂਗ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ—ਸਿਰਫ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਸਰੀਰ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ—ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖੂਬਸੂਰਤ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਫੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ

ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਰੰਗ-ਬਿਰੰਗੇ ਪੰਛੀਆਂ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਹਰੇਕ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ “ਬਹੁਤ ਹੀ ਚੰਗਾ” ਬਣਾਇਆ ਸੀ (ਉਤਪਤ 1:31)। ਅਦਨ ਦੇ ਬਾਗ ਵਿੱਚ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਹਰੇਕ ਬਿਰਛ ਲਗਾਇਆ ਜੋ (1) “ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਸੁੰਦਰ ਸੀ” ਅਤੇ (2) “ਖਾਣ ਵਿੱਚ ਚੰਗਾ ਸੀ” (ਉਤਪਤ 2:9)। ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਆਦਮੀ ਲਈ ਇੱਕ “ਯੋਗ ਸਹਾਇਕਣ” ਬਣਾਈ ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਥਾਂ ਉਹ ਮਾਸ ਦਾ ਇੱਕ ਢੇਲਾ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਬੱਚੇ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ। ਬਜਾਇ ਇਸ ਦੇ, ਉਸ ਨੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਸ਼ੋਭਾ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਆਖ਼ਰ ਵਿੱਚ ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਵੱਲ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਕੀ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਆਤਮਿਕ ਲਾਲਸਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮਾਪਤੋਲ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਨਿੱਕਲਿਆ ਹੈ? ਕੀ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਕਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੇਵੱਸ ਅਤੇ ਉਸ ਜ਼ਰੂਰਤ ਵਿੱਚ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਡੀ ਹੈ? ਬਾਈਬਲ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, “ਕਿਉਂਕਿ ਸਭਨਾਂ ਨੇ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਰਤਾਪ ਤੋਂ ਰਹਿ ਗਏ ਹਨ” (3:23)।

ਤਾਂ ਫਿਰ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਫਿਕਰ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਤਮਿਕ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਬਾਰੇ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਾਪ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਲੈ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸਾਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਆਤਮਿਕ ਸਹਾਇਤਾ ਮੁਹੱਈਆ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਰਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹੋ ਕਹਾਂਗਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ, ਵਚਨ ਦੇ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਬੰਦ ਬਿਲਕੁਲ ਉਚਿਤ ਹਨ:

“ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਜਗਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਹ ਨੇ ਆਪਣਾ ਇਕਲੋਤਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਬਖ਼ਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਹਰੇਕ ਜੋ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਰਚਾ ਕਰੇ ਨਾਸ ਨਾ ਹੋਵੇ ਪਰ ਸਦੀਪਕ ਜੀਉਣ ਪਾਵੇ” (ਯੂਹੰਨਾ 3:16)।

. . . ਮਸੀਹ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਡਿਆ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੇਇਆ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਦੱਬਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤੀਜੇ ਦਿਹਾੜੇ ਜੀ ਉੱਠਿਆ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:3, 4)।

ਸੇ ਜਦੋਂ ਸਾਡਾ ਇੱਕ ਮਹਾਂ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਅਕਾਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪਾਰ ਲੰਘ ਗਿਆ ਅਰਥਾਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਯਿਸੂ ਤਾਂ ਆਓ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਇਕਰਾਰ ਉੱਤੇ ਪੱਕਿਆਂ ਰਹੀਏ। . . . ਇਸ ਲਈ ਆਓ, ਅਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੇ ਅੱਗੇ ਦਿਲੇਰੀ ਨਾਲ ਚੱਲੀਏ ਭਈ ਅਸੀਂ ਦਯਾ ਪਰਾਪਤ ਕਰੀਏ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਰਪਾ ਪਾਈਏ ਜੋ ਵੇਲੇ ਸਿਰ ਸਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 4:14-16)।

ਪੰਜਵਾਂ, ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇੱਕ ਜਵਾਬ ਦੀ ਇੱਛਾ

ਕਰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਸੁੱਖ-ਸਲਾਮਤੀ ਬਖਸ਼ੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਰੋਬੋਟ (ਮਸ਼ੀਨੀ ਮਨੁੱਖ) ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਅਜ਼ਾਦ ਇੱਛਾ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਅਜ਼ਾਦ ਸਦਾਚਾਰੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ; ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਆਗਿਆ ਮੰਨ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਪਿਆਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਰੋਬੋਟ (ਮਸ਼ੀਨੀ ਮਨੁੱਖ) ਦਾ ਜਵਾਬ ਮਸ਼ੀਨੀ, ਸਵੈਚਾਲਕ ਅਤੇ ਬੇਅਰਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ, ਅਜ਼ਾਦ ਇੱਛਾ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦਾ ਅਰਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਨਿਹਚਾ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਅਣਗਿਣਤ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਅਣਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਨਿਹਚਾ, ਆਗਿਆਕਾਰੀ, ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ?

ਨਿਹਚਾ: ਇਬਰਾਨੀਆਂ 11:6 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, “ਅਤੇ ਨਿਹਚਾ ਬਾਝੋਂ ਉਹ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਭਾਉਣਾ ਅਣਹੋਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਹੜਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵੱਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਨੂੰ ਪਰਤੀਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਭਈ ਉਹ ਹੈ, ਨਾਲੇ ਇਹ ਭਈ ਉਹ ਆਪਣਿਆਂ ਤਾਲਿਬਾਂ ਦਾ ਫਲ-ਦਾਤਾ ਹੈ।”

ਆਗਿਆਕਾਰੀ: ਇਬਰਾਨੀਆਂ 5:9 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ “ਅਤੇ ਉਹ ਸਿੱਧ ਹੋ ਕੇ ਓਹਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦੀ ਜਿਹੜੇ ਉਹ ਦੇ ਆਗਿਆਕਾਰ ਹਨ ਸਦਾ ਦੀ ਗਤੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੋਇਆ।”

ਪ੍ਰੇਮ: 1 ਯੂਹੰਨਾ 4:8 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, “ਜਿਹੜਾ ਪ੍ਰੇਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪ੍ਰੇਮ ਹੈ।”

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ, ਇਹ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਜਵਾਬ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਗਲਾਤੀਆਂ 5:6 ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: “ਨਿਹਚਾ ਤੋਂ ਜਿਹੜੀ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਗੁਣਕਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।”

ਇਸ ਚਰਚਾ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਵਿਸਤਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਵਾਂ ਨੇਮ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਛਤ ਅਤੇ ਮੰਗ ਕੀਤੇ ਜਵਾਬ ਤੇ ਖਾਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਪਿਆ ਹੈ। ਖੈਰ, ਹੁਣ ਆਓ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਇਸ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਇਸ ਆਖਰੀ “ਕੜੀ” ਨਾਲ ਖਤਮ ਕਰੀਏ।

ਛੇਵਾਂ, ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਲੇਖਾ ਦੇਣ ਲਈ ਬੁਲਾਵੇਗਾ। ਸਾਡੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਹਰ ਥਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਐਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੰਜ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਜਾਤੀ ਵਿੱਚ ਅਨੈਤਿਕਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਜਨਮਜਾਤ ਭਾਵ ਹੈ। ਸਗੋਂ ਓਹ ਲੋਕ ਵੀ ਜਿਹੜੇ ਸੱਚੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਦੂਰ ਹੋ ਚੁੱਕੇ

ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਇੱਕ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਧਾਰਣਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਹੈ।²⁰⁰

ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਲੇਖਾ ਦੇਣ ਲਈ ਬੁਲਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ ਹੈ: ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਰਕਤਾਂ, ਮੌਕੇ ਅਤੇ ਚੁਣੌਤੀਆਂ। ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, “ਮੁਖਤਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇ ਓਹ ਮਾਤਬਰ ਹੋਣ” (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 4:2)।

ਬਾਈਬਲ ਲੇਖਾ ਦੇਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ “ਨਿਆਉਂ ਦਾ ਦਿਨ” ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ (ਮੱਤੀ 10:15; 11:22, 24; 12:36)। ਇਬਰਾਨੀਆਂ 9:27 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, “ਮਨੁੱਖਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮਰਨਾ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਨਿਆਉਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।” ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਨਿਆਉਂ ਦੀ ਧਾਰਣਾ ਬਿਲਕੁਲ ਉਚਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਅਕਸਰ “ਲੇਖਾ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।” ਦੁਸ਼ਟ ਅਕਸਰ ਸਫਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ; ਭਲੇ ਲੋਕ ਅਕਸਰ ਸਤਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੇਸ਼ੀ ਅਕਸਰ ਅਜ਼ਾਦ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਦ ਕਿ ਬੇਦੇਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਸਹਿਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਯਕੀਨਣ, ਜੇਕਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿਨ ਗਲਤੀਆਂ ਸੁਧਾਰੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਹਿਸਾਬ ਧਰਮੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿਨ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਨਮੁੱਖ ਖੜੇ ਹੋਵੋਗੇ ਜਦੋਂ “ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਆਪੇ ਆਪਣਾ ਲੇਖਾ ਦੇਣਾ ਹੈ” (14:12)।

ਨਿਚੋੜ: ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਏਹ “ਕੜੀਆਂ” ਹਨ: ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ:

ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ।

ਉਸ ਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ।

ਉਸ ਨੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਰਕਾਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪਰਕਾਸ਼ ਬਾਈਬਲ ਹੈ।

ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਮਸੀਹ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਦੀ ਆਤਮਿਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਦਦ ਕਰਕੇ।

ਉਹ ਇੱਕ ਜਵਾਬ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਆਖਰਕਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਲੇਖਾ ਦੇਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੰਸਾਰਕ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਬਰਕਤਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮੌਕਿਆਂ ਦੀ ਕਿਵੇਂ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਨਿਆਉਂ ਦੇ ਦਿਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਵਾਸਤੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ?

ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਪਾਠ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਆਓ ਅਸੀਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਵੱਲ ਪਰਤੀਏ: “ਜਦ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਆਵੇਗਾ ਤਦ ਕੀ ਉਹ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਪਾਵੇਗਾ?” ਫਿਰ ਵੀ, ਆਓ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਹੋਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਿੱਜੀ ਬਣਾਈਏ: “ਜਦ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਆਵੇਗਾ ਤਦ ਕੀ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਨਿਹਚਾ ਪਾਵੇਗਾ?” ਆਖਰਕਾਰ,

ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸਵਾਲ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪਹਿਲੂ ਹੈ।

ਹੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਵਰਗਾ ਪਾਓ ਜਿਸ ਨੇ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਆਖਿਆ, “ਮੈਂ ਪਰਤੀਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਬੇ ਪਰਤੀਤੀ ਦਾ ਉਪਾਉ ਕਰੋ” (ਮਰਕੁਸ 9:24)। ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਨਿਹਚਾ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਵਿਦਿਅਕ ਹੈ, ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹੋ ਬੇਨਤੀ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬਾਈਬਲ ਪੜ੍ਹੋ, ਇਸ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰੋ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰੋ—ਤਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਜਦ ਆਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਨਿਹਚਾ ਪਾਵੇ ਜੋ ਪਿਆਰ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ!

ਧੰਨਵਾਦੀ ਦਿਲ (1:21)

ਅਸੀਂ ਹਾਲੇ ਵੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਹੜਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅਨੋਖੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਧੰਨਵਾਦ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਰੋਮੀਆਂ 1:21 ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਦੇਸ਼ ਲਾਉਂਦੀ ਹੈ; ਇਹ ਸਾਡੇ ਤੇ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਲਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਅਕਸਰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਨੂੰ ਗਿਣਨ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣਾ ਧੰਨਵਾਦ ਪਰਗਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, “ਜਿਹੜਾ ਸਾਨੂੰ ਭੇਗਣ ਲਈ ਸੱਭੋ ਕੁਝ ਤਰਾਤਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ” (1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 6:17; ਵੇਖੋ ਯਾਕੂਬ 1:17)। ਆਓ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਾ ਭੁੱਲੀਏ ਕਿ ਨਾਸ਼ਕਰਾਪਣ ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋਣ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਦਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ।

ਇਸ ਜੁੱਗ ਦਾ ਗਿਆਨ (1:22)

ਰੋਮੀਆਂ 1:22 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, “ਓਹ [ਆਪ ਨੂੰ] ਬੁੱਧੀਵਾਨ ਮੰਨ ਕੇ ਮੂਰਖ ਬਣ ਗਏ।” ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਸ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਓਹ ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਵਰਣਨ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਤੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ, ਸਾਇੰਸਦਾਨਾਂ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ “ਗਿਆਨ” ਦੀ ਗੋਲਾਬਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਫੇਕੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਤਰਕ, ਅਨੀਸ਼ਰਵਾਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਬੇਤੁਕੀਆਂ ਗੱਲਾਂ, ਮਨੋਗਤ ਬਕਵਾਸ ਅਤੇ ਮੀਡੀਆ ਦੇ ਮਜ਼ਾਕ ਦੀ “ਮੂਰਖਤਾ” ਨੂੰ ਝੱਲਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸੰਸਾਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਗਲੈਨ ਪੇਸ ਨੇ “ਉੱਘੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਬਕਵਾਸ” ਕਿਹਾ ਹੈ।²⁰¹

ਮੂਰਤੀਪੂਜਾ (1:23, 25)

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪੌਲੁਸ ਦੁਆਰਾ ਮੂਰਤੀਪੂਜਾ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਖ਼ਤਰਿਆਂ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਖ਼ਤਰਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਸਦੀ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ। ਮੂਰਤੀਆਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨਾ ਹਾਲੇ ਵੀ ਇੱਕ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ। ਕੁਝ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੂਰਤੀਪੂਜਾ ਦੂਜੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਰਤੱਖ ਹੈ, ਪਰ ਮੂਰਤੀਪੂਜਾ ਹਰ ਥਾਂ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਪਰਤੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ

ਸੋਚਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲੱਗਦਾ ਹੈ; ਉਹ ਇੱਕ ਦੇਵਤੇ ਜਾਂ ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਇੱਕ ਠੋਸ, ਅਟੱਲ ਨਿਹਚਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨਵਾਂ ਨੇਮ ਹਾਲੇ ਵੀ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ, “ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੂਰਤੀਆਂ ਤੋਂ ਬਚਾਈ ਰੱਖੋ” (1 ਸੂਹੰਨਾ 5:21)।

ਇੱਕ ਹੋਰ ਖ਼ਤਰਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬੂਠੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਲਈ ਸੱਚੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾਉਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਕਰ ਲਵਾਂਗੇ।

ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, “ਤੁਹਾਡਾ ਹੱਥ ਜਿਹੜੀ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਚਿਪਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਹੜੀ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹੋ ਤੁਹਾਡਾ ਦੇਵਤਾ ਹੈ।” ਉਹ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਸਥਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਉਹੋ ਤੁਹਾਡਾ ਦੇਵਤਾ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਸਖਤ ਦਾਇੰਦਾਰ ਪੱਥਰ ਨਾਲ ਬਣਾਏ ਗਏ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਪੰਛੀਆਂ ਜਾਂ ਲੱਕੜੀ ਦੀਆਂ ਬਣੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਮੂਰਤਾਂ ਅੱਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਪੱਥਰ ਦੀਆਂ ਹਨ, ਮੱਥਾ ਨਾ ਟੇਕਦੇ ਹੋਈਏ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਦੂਜੇ ਦੇਵਤੇ ਹਨ ਜੋ ਯਹੋਵਾਹ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੋਨੇ ਦੇ ਵੱਡੇ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ ਨਾ ਟੇਕਿਆ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਅਸੀਂ ਸੋਨੇ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਾਲ ਦੀ ਉੱਕਰੀ ਹੋਈ ਮੂਰਤ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਗੋਡੇ ਨਾ ਟੇਕੇ ਹੋਣ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਪੈਸੇ ਤੇ ਵੀ ਉੱਕਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਮੂਰਤਾਂ ਹਨ। ਕੀ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਲਾਲਸਾ, ਘਮੰਡ, ਜਾਂ ਖੁਦ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਹੈ? ਇਸ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਚੰਗੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਹੀਂ ਹਨ।²⁰²

ਸਭ ਤੋਂ ਆਮ ਤਰੀਕਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ “ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਇ ਸਿਰਜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ” ਉਹ ਹੈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਇਹ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਬਜਾਇ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਖੁਦ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਘਟਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਵੱਈਆ ਕੁਝ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਛੋਟਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਵੱਡੇ ਹਾਂ।”

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾਉਣ ਦੀ ਦੁਖਦਾਈ ਘਟਨਾ (1:24-32)

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾਉਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ (1:18-23), ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਤ੍ਰਾਸਦੀ ਨੇ ਘੇਰ ਲਿਆ (1:24-32)। ਗੰਭੀਰ ਪਰਿਣਾਮ ਭੁਗਤਣ ਤੋਂ ਬਗੈਰ ਕੋਈ ਵੀ ਆਪਣੇ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਇੱਕ ਯਹੂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਪਰਾਈ ਕੌਮ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ। ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਪੌਲੁਸ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੂਚੀ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਬੇਮੁੱਖ ਹੋਣ ਦੀ ਤ੍ਰਾਸਦੀ ਬਾਰੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰਿਓਂ ਚੇਤਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ:

ਦੁਖਦਾਈ ਅਸਲੀਅਤ: ਨਿਰੰਕੁਸ਼ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ (1:24, 26, 28)।

ਦੁਖਦਾਈ ਨਤੀਜਾ: ਅਸੁਭਾਵਕ ਕਾਮ-ਵਾਸਨਾ (1:24-27)।

ਦੁਖਦਾਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼: ਇੱਕ ਬੇਸੁਆਦ ਸੂਚੀ (1:28-32)।

ਲਿੰਗੀ ਅਨੈਤਿਕਤਾ (1:24)

ਪੋਲੁਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਸਮਾਜ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਜਾਣ ਦਾ ਇੱਕ ਚਿੰਨ੍ਹ ਲਿੰਗੀ ਕਾਮ-ਵਾਸਨਾ ਦੀ ਹੱਲਾਸ਼ੇਰੀ ਅਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਸੀ। ਉਹ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ?

ਕਿਤਾਬਾਂ, ਫਿਲਮਾਂ, ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਅਤੇ ਗਾਣੇ ਕਾਮੁਕ ਜਾਂ ਗੰਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨਾਲ ਭਰੇ ਪਏ ਹਨ। ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੰਭੋਗ ਨੂੰ ਆਮ, ਸੁਭਾਵਕ, ਸੰਭਾਵਿਤ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਲੋੜੀਂਦਾ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਵਾਨ ਲੋਕ ਜਿਹੜੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਭੋਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕਈ ਵਾਰ ਅਸਧਾਰਣ ਲੋਕਾਂ ਵਰਗਾ ਵਤੀਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੁਨਿਆਵੀ ਸੋਚ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ, “ਇਕੱਠੇ ਰਹਿਣਾ” ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਦਾ ਹੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਦਮ ਬਣ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਵਿਆਹ ਦੇ “ਗਹਿਰੇ ਸਮਰਪਣ” ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿੱਕਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਵੀ ਨਿੱਕਲ ਸਕਦਾ। ਪਤਰਸ ਅਤੇ ਯਹੂਦਾਹ ਕੋਲੋਂ ਇੱਕ ਵਾਕ ਉਧਾਰ ਲਈਏ ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ “ਬੇ ਅਕਲ ਪਸ਼ੂਆਂ ਵਾਂਗ” ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ (2 ਪਤਰਸ 2:12; ਯਹੂਦਾਹ 10)। ਦਾਦੀ ਮਾਂ ਕੋਲ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਜੀਵਨ-ਸ਼ੈਲੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਰੰਗਦਾਰ ਤਰੀਕਾ ਸੀ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਸੀ, “ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਆਵਾਰਾ ਬਿੱਲੀ ਦੇ ਸ਼ਿਸਟਾਚਾਰ ਹਨ।”

ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਅਨੈਤਿਕ ਜੀਵਨ-ਸ਼ੈਲੀ ਜੀ ਰਹੇ ਹਨ ਸ਼ਾਇਦ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਕਿ ਕਿਉਂ ਕੋਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰੇਗਾ। ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਲੋਕ ਅਕਸਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਰਤਾਉ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚਾ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਫਿਕਰਮੰਦ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਹ ਉਸ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚਾ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਰੱਬੀ ਮਾਪਦੰਡ ਲੇਪ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸੱਭਿਅਤਾ ਦਾ ਢਾਂਚਾ ਲੀਰੇ-ਲੀਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਆਹੁਤਾ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੰਭੋਗ ਕਰਨਾ ਵਿਆਹ ਅਤੇ ਘਰ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਸਮਾਜ ਦੇ ਖੂੰਜੇ ਦੇ ਪੱਥਰ ਹਨ।

ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੀ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ [ਲੋਕਾਂ] ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਦੇ ਬੁਰੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਗੰਦ-ਮੰਦ ਦੇ ਵੱਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ,” ਇੱਕ ਦੁਖਦਾਈ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ “ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਆਪੇ ਵਿੱਚੀ ਬੇਪਤ ਹੋ ਜਾਣ” (1:24)।²⁰³ ਰੋਮੀਆਂ ਦੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਜਾ ਕੇ ਪੋਲੁਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ “ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਦੇਹੀਆਂ ਨੂੰ ਜੀਉਂਦਾ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਭਾਉਂਦਾ ਬਲੀਦਾਨ ਕਰਕੇ ਚੜ੍ਹਾਵੋ” (12:1)। ਇੱਕ ਥਾਂ ਹੋਰ, ਪੋਲੁਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੇਹੀ “ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਇੱਕ ਹੈਕਲਾ” ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਾਨੂੰ “[ਆਪਣੀਆਂ] ਦੇਹੀ [ਆਂ] ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਨੀ” ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ

(1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 6:19, 20)। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਸੰਭੋਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਦੇਹੀ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਰੈਕਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਦੇਹੀ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਇ, ਇਸ ਦੇਹੀ ਨੂੰ ਸ਼ਤਾਨ ਦੀ ਰੈਕਲ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਮ-ਵਾਸਨਾ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਕਿ “. . . ਸਰੀਰ ਹਰਾਮਕਾਰੀ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਲਈ ਹੈ . . .”; “ਹਰਾਮਕਾਰੀ ਤੋਂ ਭੱਜੋ। ਹਰੇਕ ਪਾਪ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਪਰ ਜਿਹੜਾ ਹਰਾਮਕਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੀ ਸਰੀਰ ਦਾ ਪਾਪ ਕਰਦਾ ਹੈ” (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 6:13, 18)।

ਸਮਲਿੰਗਕਤਾ ਬਾਰੇ ਕੀ ਹੈ? (1:26, 27)

ਸਾਡਾ ਅੱਜ ਦਾ ਸੱਭਿਆਚਾਰ। ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਅੱਜ ਵੀ ਓਨੇ ਹੀ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ ਜਿੰਨੇ ਕਿ ਏਹ ਉਦੋਂ ਢੁਕਵੇਂ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੇਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸੱਭਿਅਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਲਿੰਗਕਤਾ (ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਸ ਨੂੰ “ਮੁੰਡੇਬਾਜ਼ੀ” ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ) ਨੂੰ ਕੁਦਰਤ, ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਅਤੇ ਸੱਭਿਅਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਜੁਰਮ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਤੇ ਸਮਲਿੰਗਕਤਾ ਸਮਰਥਕ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੀ ਗੋਲਾਬਾਰੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਸਮਲਿੰਗਕਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਫਿਰ ਤਰਸ ਅਤੇ ਹੁਣ ਓਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਖੌਤੀ “ਬਦਲਵੀਂ ਜੀਵਨ-ਸ਼ੈਲੀ” ਦੇ ਲਈ ਪੂਰਣ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਅਤੇ ਸਮਰਥਨ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ।²⁰⁴ ਓਹ ਹਾਲੇ ਵੀ ਅਬਾਦੀ ਦੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਫਿਲਮਾਂ ਅਤੇ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਤੇ ਵਿਖਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਡਰਾਮਿਆਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿੱਥੇ ਕਿ “ਸਮਲਿੰਗਕ” ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ “ਸਮਲਿੰਗਕ” ਕਹਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਸੰਖਿਆ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਿਆਸਤਦਾਨ, ਜਿਹੜੇ ਕਿ ਸਮਲਿੰਗਕਤਾ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਹਨ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦੋਲਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਜ਼ਾਦ ਖਿਆਲ ਵਾਲੀਆਂ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਆਮ “ਸਮਲਿੰਗੀ” ਧਾਰਮਿਕ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ “ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ” ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਇਸ ਸਿੱਧੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਗਲਤ ਆਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਚਿੱਤਰਨ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੰਗ ਸੋਚ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਸਮਲਿੰਗਕਾਂ ਦੇ “ਹੱਕਾਂ” ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਹੈ “ਹੋਮੋਫੋਬਿਕ” ਜਾਂ “ਸਮਲਿੰਗਕਤਾ ਤੋਂ ਡਰਨ ਵਾਲਾ”। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਜਿਹੜੇ ਸਮਲਿੰਗਕਤਾ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਸਨ; ਹੁਣ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਸਮਲਿੰਗਕ ਜੀਵਨ-ਸ਼ੈਲੀ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।²⁰⁵

ਸਮਲਿੰਗਕਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੋਲਣਾ ਸ਼ਾਇਦ ਮਸ਼ਹੂਰ ਜਾਂ “ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਉਪਯੋਗੀ” ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਪਵਿੱਤਰ ਵਚਨ ਹਾਲੇ ਵੀ ਉਹੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਸਮਲਿੰਗਕਤਾ ਗਲਤ ਹੈ। ਸਮਲਿੰਗਕਤਾ ਦੇ ਕੰਮ ਪਾਪ ਹਨ।

ਸਮਲਿੰਗਕਤਾ ਦਾ “ਮਾਮਲਾ”? ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਮਲਿੰਗਕ ਜੀਵਨ-ਸ਼ੈਲੀ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਬਾਈਬਲ ਸਮਲਿੰਗਕਤਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ; ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ “ਅੱਜ ਦੇ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ” ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਵਾਨੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਸਮਲਿੰਗਕਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਵਚਨ ਨਾਲ ਜੱਦੋਜਹਿਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਰੋਮੀਆਂ 1:26, 27 ਵਰਗੇ ਮੂਲਵਚਨਾਂ ਨੂੰ “ਟਾਲਣ” ਦੇ ਕਾਫ਼ੀ ਜਤਨ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਜਵਾਬਾਂ ਨਾਲ ਹੋਰਨਾਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਨਮੂਨਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਦਲੀਲ 1: “ਸਮਲਿੰਗਕਤਾ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ‘ਮੁੰਡੇਬਾਜੀ’ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਦੂਮ ਦੇ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦਾ ਪਾਪ ਸਮਲਿੰਗਕਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਜਾਇ ਇਸ ਦੇ, ਉਹ ਰੁੱਖੋਪਣ ਜਾਂ ਸ਼ਾਇਦ, ਸਮੂਹਿਕ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਸਨ।” ਜਵਾਬ: “ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ, ਸਦੂਮ ਦੇ ਅਨੇਕਾਂ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ (ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 16:49, 50), ਪਰ ਉਹ ਪਾਪ ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਸਦੂਮ ਬਦਨਾਮ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪੁਰਸ਼ ਦੂਜੇ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸੰਭੋਗ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ (ਉਤਪਤ 19:5)।”

ਦਲੀਲ 2: “ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪਾਤਰ ਸਮਲਿੰਗੀ ਸਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, 1 ਸਮੂਏਲ 18:1 ਅਨੁਸਾਰ, ਦਾਊਦ ਅਤੇ ਯੋਨਾਥਾਨ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਸਨ।” ਜਵਾਬ: “ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਪਾਤਰਾਂ ਨੇ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸਮਲਿੰਗਕਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦਾਊਦ ਸਮਲਿੰਗਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਉਹ ਤਾਂ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਸੀ (2 ਸਮੂਏਲ 11:2)। ਯੋਨਾਥਾਨ ਨਾਲ ਉਸ ਦਾ ਪਿਆਰ ਇੱਕ ਦੋਸਤੀ ਵਾਲਾ ਪਿਆਰ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਹੜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਗੇ (ਯੂਹੰਨਾ 13:34), ਪਰ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਸਮਲਿੰਗਕ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ।”

ਦਲੀਲ 3: “ਜੇਕਰ ਸਮਲਿੰਗਕਤਾ ਬੁਰੀ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਜ਼ਰੂਰ ਇਸ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।” ਜਵਾਬ: “ਸਮਲਿੰਗਕਤਾ ਨੂੰ ਲਿੰਗੀ ਪਾਪ ਦੀ ਯਿਸੂ ਦੀ ਆਮ ਅਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 5:27, 32; ਮਰਕੁਸ 7:20-23)। ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਨਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਾਰੀ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ‘ਇੱਕ ਸਰੀਰ’ (ਮੱਤੀ 19:4) ਹੋਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਯਿਸੂ ਦੇ ਰਸੂਲਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ (ਲੂਕਾ 10:16; ਵੇਖੋ ਰੋਮੀਆਂ 1:26, 27)।”

ਦਲੀਲ 4: “ਰੋਮੀਆਂ 1:26, 27 ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਮਕਸਦ ਸਮਲਿੰਗਕਤਾ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਲਈ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਣਾ ਸੀ।” ਜਵਾਬ: “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਲਈ ਲੋੜ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਕਿੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਾਪ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਪਾਪ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਉਦਾਹਰਣ ਸਮਲਿੰਗਕਤਾ ਸੀ।”

ਦਲੀਲ 5: “ਰੋਮੀਆਂ 1:26, 27 ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਤੇ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ

ਕਿਸੇ ਅਣਇੱਛੁਕ ਬੱਚੇ ਉੱਤੇ) ਸੈਕਸ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਥੋਪਣਾ ਸੀ। ਉਹ ‘ਦੇ ਰਜ਼ਾਮੰਦ ਬਾਲਗਾਂ’ ਦਰਮਿਆਨ ਸੈਕਸ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰ ਰਿਹਾ।” ਜਵਾਬ: “ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ‘ਨਰ ਆਪੋ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣੀ ਕਾਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੜ ਗਏ’ (1:27)। ਇਹ ਆਪਸੀ ਸਮਲਿੰਗਕਤਾ ਸੀ। ਆਇਤ 27, ਨਰ ਅਤੇ ਨਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਮਲਿੰਗਕ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਜੋੜ ਕੇ ‘ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ’ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਪਸੀ ਸਮਲਿੰਗਕਤਾ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਨਰ ਸਮਲਿੰਗਕਾਂ ਜਾਂ ਨਾਰੀ ਸਮਲਿੰਗਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੋਵੇ।”

ਦਲੀਲ 6: “ਰੋਮੀ ਸਮਰਾਟ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਾਂ ਸਮੇਤ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਉੱਘੇ ਵਿਅਕਤੀ ਸਮਲਿੰਗਕ ਰਹੇ ਹਨ।” ਜਵਾਬ: “ਹਾਂ, ਪਰ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੁਰਾਹੇ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ ਵਿਹਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਸਮਾਜਾਂ ਦੇ ਨੈਤਿਕ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਆਮ ਕਾਰਣ ਸੀ।”

ਦਿਲੀ ਚਿੰਤਾ। ਕੀ ਸਮਲਿੰਗਕਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸਮਲਿੰਗਕਾਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਭੋਗਦੇ ਵੇਖਦੇ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਅਨੰਦ ਮਨਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਜਦੋਂ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸਦੂਮ ਵਿੱਚ ਜਿੰਨੇ ਵੀ ਸਮਲਿੰਗਕ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਅਨੰਦ ਨਹੀਂ ਮਨਾਇਆ; ਬਲਕਿ, ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ (ਉਤਪਤ 18)। ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਵੀ ਓਨੀ ਹੀ ਪਿਆਰ ਭਰੀ ਚਿੰਤਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਸਮਲਿੰਗਕਤਾ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿੰਨੀ ਚਿੰਤਾ ਅਸੀਂ ਪਾਪੀਆਂ ਲਈ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਪੌਲੁਸ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਉਚਿਤ ਜਾਪਦੀਆਂ ਹਨ:

. . . ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਦਾਸ . . . ਸਭਨਾਂ ਨਾਲ ਅਸੀਲ, . . . ਸਬਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਰਮਾਈ ਨਾਲ ਤਾੜਨਾ ਕਰੇ ਭਈ ਕੀ ਜਾਣੀਏ ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੋਬਾ ਕਰਨੀ ਬਖ਼ਸ਼ੇ ਭਈ ਸਤ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਪਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਇੱਛਿਆ ਨੂੰ ਪੂਰਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਤਾਨ ਦੀ ਫਾਹੀ ਵਿੱਚ ਫੱਸ ਕੇ ਹੇਸ ਵਿੱਚ ਆਣ ਕੇ ਬਚ ਨਿੱਕਲਣ (2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:24-26)।

ਫਿਰ, ਜਦੋਂ ਓਹ ਤੋਬਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ-ਖੁਸ਼ੀ ਵਾਪਸ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਸ਼ਾਇਦ ਕਈ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਸਮਲਿੰਗਕ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਹਨ, ਪਰ ਜਿਹੜੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਹੋਰ ਕੋਈ ਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਲਿੰਗਕ ਹੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਏਦਾਂ ਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਏਦਾਂ ਦੇ ਹੀ ਰਹੋਗੇ।” ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੋਚ ਪਵਿੱਤਰ ਵਚਨ ਦੀ ਸਿੱਧੀ-ਸਾਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਖੰਡਣ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ “ਮੁੰਡੇਬਾਜ਼” ਅਤੇ ਕੁਧਰਮੀ ਲੋਕ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ” ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 6:9, 10)। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈਕੁ ਏਹੇ ਜੇਹੇ ਸਨ, ਪਰ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਮ ਤੋਂ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਤੋਂ . . . ਧਰਮੀ

ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ” (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 6:11; ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ, ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸਮਲਿੰਗਕਤਾ ਵਾਲੀ ਜੀਵਨ-ਸ਼ੈਲੀ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਸਾਇਦ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਲਿੰਗਕਤਾ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਰੁਚੀ ਹੋਵੇ। ਕੁਝ ਹੋਰ ਵੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਰਲੇ-ਮਿਲੇ ਯੋਨ ਸੰਬੰਧਾਂ ਜਾਂ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਰੁਚੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਪਾਪ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਰੁਚੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਸਤਾਨ ਸਾਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰਤਾ ਸਕਦਾ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਰੁਚੀਆਂ ਸਮਲਿੰਗਕਤਾ, ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ, ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਅਮਲ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪਾਪ ਨੂੰ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀਆਂ। ਓਹ ਸਿਰਫ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਉਣ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਲਈ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋਣਾ ਸਿਖਣ ਵਾਸਤੇ ਸਾਡੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 10:13)।

ਸਮਲਿੰਗਕਤਾ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਪ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵੇਖਣਾ ਹੈ।²⁰⁶ ਇੱਕ ਅਗਿਆਤ ਸਲਾਹਕਾਰ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ “ਸਮਲਿੰਗਕਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਿਮਾਰੀ ਕਹਿਣਾ ਗਾਹਕ ਦੀ ਆਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਗਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਪ ਕਹਿਣਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਆਸ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਮਲਿੰਗਕ ਪਾਪੀਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ‘ਆਸ’ ਜਿੰਨੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ ਸਾਇਦ ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਵਧ ਕੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਪੱਖ ਉੱਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਨਹੀਂ ਹੈ।”²⁰⁷

ਇੱਕ ਸਮਲਿੰਗਕ ਲਈ ਆਸ ਕਿਉਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਤੋਂ ਤੋਬਾ ਕਰਨ ਦਾ ਚਾਹਵੰਦ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸ ਕੋਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਜੱਦੋਜਹਿਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਪ੍ਰਭੂ “ਓਹਨਾਂ ਦੀ ਜਿਹੜੇ ਪਰਤਾਵੇ ਵਿੱਚ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈ” (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 2:18)।

ਕੀ ਸਮਲਿੰਗਕਤਾ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣਾ ਆਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ? ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਸਮਲਿੰਗਕਤਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਫਸਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਭਰੋਸੇਯੋਗ, ਪੇਸ਼ੇਵਰ, ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਸੀਹੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲੈਣ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।²⁰⁸ ਹੋਰ ਕੋਈ ਭਾਵੇਂ ਜੇ ਕੁਝ ਮਰਜ਼ੀ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਸਚਿਆਈ ਨੂੰ ਫੜੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਸੱਭੇ ਕੁਝ ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਹੈ” (ਮੱਤੀ 19:26)। ਉਸ ਨੂੰ ਪੈਲੁਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਆਦਰਸ਼ ਵਾਕ ਬਣਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ: “ਉਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਬਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਸੱਭੇ ਕੁਝ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹਾਂ” (ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 4:13)!

ਪੈਲੁਸ ਦਾ “ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਹਾਲਤ” ਤੇ ਸੰਬੋਧਨ (1:28-32)

ਹਰ ਸਾਲ, ਸੰਯੁਕਤ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ “ਸਟੇਟ ਆਫ਼ ਦਾ ਯੂਨੀਅਨ” ਭਾਸ਼ਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਲਈ ਵੀ ਹਰ ਸਾਲ “ਰਾਜ ਦੀ ਹਾਲਤ” ਤੇ ਭਾਸ਼ਣ ਦੇਣਾ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਸ ਬੰਦ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪਹਿਲੀ ਸਦੀ ਦੇ “ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਹਾਲਤ” ਸੰਬੰਧੀ

ਪੋਲੁਸ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ।

ਆਪਣੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਪੋਲੁਸ ਨੇ ਪਰਾਈ ਕੋਮ ਦੇ ਉਸ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਯੁੱਧਲੀ ਤਸਵੀਰ ਬਣਾਈ ਜਿਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪਾਪ ਦੇ ਵੱਸ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ (1:28)। ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਪਰਾਈਆਂ ਕੋਮਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੀ ਸਖਤ ਲੋੜ ਸੀ, ਇੱਕ ਬੁਰਾਈ ਤੇ ਦੂਜੀ ਬੁਰਾਈ ਦਾ ਫੇਰ ਲਾ ਦਿੱਤਾ (1:29-31)। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਤਰਤੀਬ ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਪਾਠਕਾਂ ਲਈ ਬੇਤੁਕੀ ਹੈ। ਸਹੂਲਤ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਇਸ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਛੇ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਸ਼ਬਦ —“ਕੁਧਰਮ,” “ਬਦੀ,” “ਬੁਰਿਆਈ” ਅਤੇ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵੈਰੀ।”
ਸੁਆਰਥੀ ਰਵੱਈਏ ਅਤੇ ਕੰਮ —“ਲੋਭ,” “ਖਾਰ,” “ਘਾਤ,” “ਝਗੜੇ” ਅਤੇ “ਛਲਾ”
ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਬਰਬਾਦੀ —“ਬਦਨੀਤੇ,” “ਲਾਵੇ ਲੁਤਰੇ” ਅਤੇ “ਨਿੰਦਕਾ”
ਸੁਆਰਥੀਪਣ ਦਾ ਪਰਗਟ ਹੋਣਾ —“ਧੱਕੇ ਖੇਰੇ,” “ਹੰਕਾਰੀ” ਅਤੇ “ਸ਼ੋਖੀਬਾਜ਼।”
ਇੱਕ ਘਾਤਕ ਜੋੜਾ —“ਬਦੀਆਂ ਦੇ ਉਸਤਾਦ” ਅਤੇ “ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰ।”
ਆਖ਼ਰੀ ਚਾਰ —“ਨਿਰਬੁੱਧ,” “ਨੇਮ ਤੋੜਨ ਵਾਲੇ,” “ਨਿਰਮੇਹ” ਅਤੇ “ਨਿਰਦਈ।”

ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਇਹ ਸਾਰੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸਾਡੇ ਅੱਜ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲੇ ਵੀ ਬੁਰੇ ਮਨੁੱਖ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਕੁਝ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਹੋਂਦ ਤੋਂ ਹੀ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਵੀ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਖੁਦ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ; ਓਹ ਝੂਠ ਬੋਲਦੇ ਹਨ, ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਚੋਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਕਸਦਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਘਾਤ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਤਾਂ ਬਦਨੀਤੇ ਹਨ; ਓਹ ਅਫ਼ਵਾਹਾਂ ਫ਼ੈਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਸਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਸ਼ੋਖੀ ਮਾਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਓਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਰਜਾ ਅਤੇ ਨੇਕ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ ਹੁਨਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਇ, ਬੁਰੀਆਂ ਸਾਜਸ਼ਾਂ ਰਚਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਗੁਜ਼ਾਰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕਰਨਾ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ।

ਦੂਰ-ਦੂਰ ਤੱਕ ਫੈਲੇ ਹੋਏ ਛਲ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਅਸੀਂ ਅਕਸਰ ਇਹੋ ਸੱਕ ਵਿੱਚ ਪਏ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਸੌਦਾਗਰ ਅਤੇ ਵਪਾਰੀ ਆਪਣੇ ਵਪਾਰਕ ਮਾਲ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਵਿਆਹੇ ਜੋੜੇ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਦੀਆਂ ਕਸਮਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ; ਕੁਝ ਲੋਕ ਅਜਿਹੇ ਵਾਅਦੇ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਓਹ ਕਦੇ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਬੀਤੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਦਮੀ ਦੇ ਬੋਲ ਅਤੇ ਹੱਥ ਮਿਲਾਉਣ ਨਾਲ ਸੌਦਾ ਪੱਕਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ; ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਉਹੋ ਸੌਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦਰਜਨ ਵਕੀਲਾਂ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਕਾਗਜ਼ੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਂਦੀ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕੁਝ ਲੋਕ ਨਿਰਮੇਹ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੰਦਰ ਕੁਦਰਤੀ ਸਨੇਹ ਦੀ ਕੋਈ ਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਗਰਭਪਾਤ, ਬੱਚਿਆਂ

ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਸੋਸ਼ਣ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦਯਾ ਦੀ ਕਮੀ ਵੀ ਇਸ ਤੱਥ ਵਿੱਚ ਵੇਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕ ਆਪਣੇ “ਮਨੋਰੰਜਨ” ਲਈ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਿੰਸਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ “ਹਿੰਸਾ ਦੇ ਬਿਨ ਸੋਚੇ-ਸਮਝੇ ਕੰਮਾਂ” ਬਾਰੇ ਵੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ। ਸ਼ਾਇਦ ਅਸੀਂ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।

ਜਦੋਂ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਹੜੇ “ਏਹੋ ਜਿਹੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ” (1:32)। ਪੌਲੁਸ ਦੇ “ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਹਾਲਤ” ਦੇ ਸੰਬੰਧਨ ਬਾਰੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਵੱਲ ਉਂਗਲ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਸੌਖਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਸੋਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਾ ਮੰਨੀਏ ਕਿ ਅਸੀਂ “ਬੁਰੇ” ਹਾਂ, ਪਰ ਕੀ ਅਸੀਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਖਾਰ ਖਾਂਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਾਂ? ਹੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਝਗੜੇ ਤੋਂ ਬਚਦੇ ਹੋਈਏ, ਪਰ ਕੀ ਅਸੀਂ ਹੰਕਾਰ ਨਾਲ ਜੱਦੋਜਹਿਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਹੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਘਾਤ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਕੀ ਅਸੀਂ ਅਫ਼ਵਾਹਾਂ ਫੈਲਾਉਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹਾਂ?

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਿਹੜੇ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਬੁਰੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ “ਦਿਲੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੰਦੇ” ਹਨ (1:32)। ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬੁਰਿਆਈ ਨੂੰ ਸਹਿ ਦੇਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰੇ ਹਾਂ? ਕੀ ਅਸੀਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ, ਫਿਲਮਾਂ ਅਤੇ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗਾਣਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਦੇ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਪਾਪੀ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਵਡਿਆਈ ਮਿਲਦੀ ਹੈ? ਕੀ ਅਸੀਂ ਇਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਆਦਰਸ਼ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਜਿਹੜੇ ਪਾਪ ਵਾਲੀ ਜੀਵਨ-ਸ਼ੈਲੀ ਜੀਉਂਦੇ ਹਨ? ਪਾਪ ਦੀਆਂ ਲਾਟਾਂ ਨੂੰ ਹਵਾ ਦੇਣ ਦਾ ਕੰਮ ਜਿੰਨੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਲਾਘਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਉੰਨਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ।

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਯਿਸੂ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰੇਮੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਨਿਹਚਾ ਪਰਗਟ ਕਰਕੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਦਯਾ ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 14:15; ਮੱਤੀ 7:21; ਮਰਕੁਸ 16:16)? ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ “ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਪ ਦੇ ਵੱਸ” ਕਰ ਦੇਵੋਗੇ, “ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੁਹਾਨੂੰ” ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਵੱਸ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਵੀ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦੇਵੋਗੇ ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦੇਵੇਗਾ (6:23)।

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਕੁਝ ਆਧੁਨਿਕ ਅਨੁਵਾਦ ਵਾਕ ਨੂੰ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਵਾਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਯੂਨਾਨੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕ ਵਾਕ ਹੈ। ²ਡਬਲਿਊ. ਈ. ਵਾਇਨ, ਮੈਰਿਲ ਐਫ. ਅੰਗਰ ਅਤੇ ਵਿਲੀਅਮ ਵਾਈਟ, ਜੂਨੀਅਰ, ਵਾਇਨਜ਼ ਕੰਪਲੀਟ ਐਂਕਸਪੋਜ਼ਿਟਰੀ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਆਫ਼ ਓਲਡ ਐਂਡ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਵਰਡਸ (ਨੈਸ਼ਵਿਲ: ਥੋਮਸ ਨੈਲਸਨ ਪਬਲਿਸ਼ਰਜ਼, 1985), 301 ³ਜੌਨ ਆਰ. ਡਬਲਿਊ. ਸਟੈਟ, ਦ ਮੈਸੇਜ ਆਫ਼ ਰੋਮਨਜ਼: ਗੈਂਡਜ਼ ਗੁਡ ਨਿਊਜ਼ ਫ਼ਾਰ ਦ ਵਰਲਡ, ਦ ਬਾਈਬਲ ਸਪੀਕਸ ਟੁਡੇ (ਡਾਊਨਰਸ ਗਰੇਵ, ਇਲਿਨੋਏ: ਇੰਟਰ-ਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 1994), 471 ⁴ਐਂਡਰਸ ਨਾਇਰੈਨ, ਕਮੈਂਟਰੀ ਆਨ ਰੋਮਨਜ਼ (ਫਿਲਾਡੈਲਫੀਆ: ਫੋਰਟਰੈਸ ਪ੍ਰੈਸ, 1949), 45-46।

⁵ਡੱਗਲਸ ਜੇ. ਮੂ, *ਰੋਮਨਜ਼*, ਦ NIV ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਕਮੈਂਟਰੀ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸੀਗਨ: ਜੋਡੋਰਵਨ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਹਾਊਸ, 2000), 361 ⁶ਲੈਰੀ ਡੀਸਨ, “ਦ ਰਾਈਚਸਨੈੱਸ ਆਫ ਗੈਡ”: *ਐਨ ਇਨ-ਡੈਪਥ ਸਟੱਡੀ ਆਫ ਰੋਮਨਜ਼*, ਸੋਪਿਆ ਸੰਸਕਰਣ (ਕਲਿਫਟਨ ਪਾਰਕ, ਨਿਊਯਾਰਕ: ਲਾਈਫ ਕਮਿਊਨੀਕੇਸ਼ਨਜ਼, 1989), 40, ਐਨ. 21 ⁷ਜੇਮਸ ਬਰਟਨ ਕੋਫਮੈਨ, *ਕਮੈਂਟਰੀ ਆਨ ਰੋਮਨਜ਼* (ਐਸਟਿਨ, ਟੈਕਸਸ: ਫਰਮ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਹਾਊਸ, 1973), 71 ⁸ਯੂਨਾਨੀ ਮੂਲਕਥਨ ਦਾ ਸਾਬਦਿਕ ਅਰਥ ਹੈ, “ਮੁਰਦੇ (ਮੁਰਦਿਆਂ) ਦਾ ਜੀ ਉੱਠਣਾ।” ਇਸ ਲਈ ਕੁਝ ਲੋਕ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਬੰਦ ਯਿਸੂ ਦੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਣ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਰੱਬੀ ਹੋਣ ਦੇ ਇੱਕ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹੇ ਭਾਸ਼ਾ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 26:23 ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਸੰਦਰਭ ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦਾ ਖੁਦ ਦਾ ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਪੂਰੀ ਰੋਮੀਆਂ ਦੀ ਪੱਤੀ ਵਿੱਚ ਜੋਰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਖੁਦ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਤੇ ਹੈ (ਵੇਖੋ 6:4, 5, 9; 7:4; 8:11, 34; 10:9)। ⁹ਐਫ. ਐਫ. ਬਰੂਸ, ਦ *ਲੈਟਰ ਆਫ ਪੌਲ ਟੂ ਦ ਰੋਮਨਜ਼*, ਦੂਜਾ ਸੰਸਕਰਣ, ਦ ਟਿੰਡੇਲ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਕਮੈਂਟਰੀਜ਼ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸੀਗਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਈਰਡਮੈਸ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, 1985), 69। ¹⁰ਡੀ. ਸਟੂਅਰਟ ਬ੍ਰਿਸਕੋ, *ਰੋਮਨਜ਼*, ਦ ਕਮਿਊਨੀਕੇਟਰਜ਼ ਕਮੈਂਟਰੀ (ਵਾਕੋ, ਟੈਕਸਸ: ਵਰਡ ਬੁਕਸ, 1982), 26।

¹¹ਦ *ਐਨਾਲਿਟੀਕਲ ਗਰੀਕ ਲੈਕਸੀਕਨ* (ਲੰਡਨ: ਸੈਮੂਏਲ ਬੈਗਸਟੌਰ ਐਂਡ ਸਨਜ਼, 1971), 414। ¹²ਮੂ, *ਰੋਮਨਜ਼*, 38। ¹³ਬ੍ਰਿਸਕੋ, 27। ¹⁴ਮੂ, *ਰੋਮਨਜ਼*, 42। ¹⁵ਲੈਸਲੀ ਸੀ. ਐਲਨ, ਨਿਊ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਬਾਈਬਲ ਕਮੈਂਟਰੀ ਸੋਧ: ਐਫ. ਐਫ. ਬਰੂਸ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸੀਗਨ: ਜੋਡੋਰਵਨ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਹਾਊਸ, 1979), 1317 ਵਿੱ “ਰੋਮਨਜ਼”। ¹⁶ਚਾਰਲਸ ਆਰ ਸਵਿਨਡੇਲ, *ਕਮਿੰਗ ਟੂ ਟਰਮਸ ਵਿਦ ਸਿਨ: ਏ ਸਟੱਡੀ ਆਫ ਰੋਮਨਜ਼ 1-5* (ਐਨਾਰੇਮ, ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ: ਇਨਸਾਇਟ ਫ਼ਾਰ ਲਿਵਿੰਗ, 1999), 11। ¹⁷ਵਿਲੀਅਮ ਬਾਰਕਲੇਅ, ਦ *ਲੈਟਰ ਟੂ ਦ ਰੋਮਨਜ਼*, ਸੋਪਿਆ ਸੰਸਕਰਣ, ਦ ਡੇਲੀ ਸਟੱਡੀ ਬਾਈਬਲ (ਫਿਲਾਡੈਲਫੀਆ: ਵੈਸਟਮਿੰਸਟਰ ਪ੍ਰੈਸ, 1975), 15। ¹⁸ਵਾਲਟਰ ਬਾਉਰ, *ਏ ਗਰੀਕ-ਇੰਗਲਿਸ਼ ਲੈਕਸੀਕਨ ਆਫ ਦ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਐਂਡ ਅਦਰ ਅਰਲੀ ਕ੍ਰਿਸਚੀਅਨ ਲਿਟਰੇਚਰ*, ਤੀਜਾ ਸੰਸਕਰਣ, ਸੋਧ ਅਤੇ ਸੰਪਾਦਨ: ਫਰੈਡਰਿਕ ਡਬਲਿਯੂ. ਡੰਕਰ (ਸਿਕਾਗੋ: ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ ਸਿਕਾਗੋ ਪ੍ਰੈਸ, 2000), 410। ¹⁹ਸਟੈਟ, 56। ²⁰ਵਾਇਨ, 376।

²¹ਜੈਕ ਕੋਟਰੈੱਲ, *ਰੋਮਨਜ਼*, ਜਿਲਦ 1, ਕੋਲੇਜ ਪ੍ਰੈਸ NIV ਕਮੈਂਟਰੀ (ਜੇਪਲਿਨ, ਮਿਸੂਰੀ: ਕੋਲਿਜ ਪ੍ਰੈਸ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, 1996), 93। ²²ਲੀਓਨ ਮੋਰਿਸ, ਦ *ਐਪਿਸਟਲ ਟੂ ਦ ਰੋਮਨਜ਼* (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸੀਗਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਈਰਡਮੈਸ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, 1988), 60। ²³ਕੋਟਰੈੱਲ, 93। ²⁴ਚਾਰਲਸ ਹੋਜ, *ਰੋਮਨਜ਼*, ਦ ਕਰੌਸਵੇਅ ਕਲਾਸਿਕ ਕਮੈਂਟਰੀਜ਼ (ਵੀਹਟਨ, ਇਲਿਨੋਏ: ਕਰੌਸਵੇਅ ਬੁਕਸ, 1993), 25। ²⁵ਜੋਨ ਮੁਰੇ, ਦ *ਐਪਿਸਟਲ ਟੂ ਦ ਰੋਮਨਜ਼*, ਜਿਲਦ 1, ਦ ਨਿਊ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਕਮੈਂਟਰੀ ਆਨ ਦ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸੀਗਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਈਰਡਮੈਸ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, 1968), 22। ²⁶ਡੱਗਲਸ ਜੇ. ਮੂ, ਦ *ਐਪਿਸਟਲ ਟੂ ਦ ਰੋਮਨਜ਼*, ਦ ਨਿਊ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਕਮੈਂਟਰੀ ਆਨ ਦ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸੀਗਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਈਰਡਮੈਸ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, 1996), 59। ਅੰਗ੍ਰੇਜੀ ਬਾਈਬਲਾਂ ਵਿੱਚ, “ਆਤਮਿਕ ਦਾਨਾਂ” ਵਾਕ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 12:1; 14:1 ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸ਼ਬਦ “ਦਾਨਾਂ” ਤਿਰਛੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। “ਦਾਨਾਂ” ਯੂਨਾਨੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਅਨੁਵਾਦਕਾਂ ਦੀ ਦੇਣ ਹੈ। ²⁷ਜੋਨ ਮੈਕਆਰਥਰ, ਜੂਨੀਅਰ, *ਰੋਮਨਜ਼ 1-8*, ਦ ਮੈਕਆਰਥਰ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਕਮੈਂਟਰੀ (ਸਿਕਾਗੋ: ਮੂਡੀ ਪ੍ਰੈਸ, 1991), 43। ²⁸ਸਟੈਟ, 57। ²⁹ਵਾਇਨ, 206। ³⁰ਜੇਮਸ ਮੈਕਨਾਇਟ, *ਏ ਨਿਊ ਲਿਟਰਲ ਟਰਾਂਸਲੇਸ਼ਨ ਫਰਾਮ ਦ ਓਰਿਜਨਲ ਗਰੀਕ ਆਫ ਆਲ ਦ ਅਪੋਸਟੋਲੀਕਲ ਐਪਿਸਟਲਸ ਵਿਦ ਏ ਕਮੈਂਟਰੀ ਐਂਡ ਨੋਟਸ* (ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਮਿਤੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ: ਮੂੜ ਛਾਪਿਆ, ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸੀਗਨ: ਬੇਕਰ ਬੁਕ ਹਾਊਸ, 1984, 57)।

³¹ਸਟੈਟ, 57। ³²ਉਪਰੋਕਤ। ³³ਬਰੂਸ, 73। ³⁴ਵਾਇਨ, 150। ³⁵ਉਪਰੋਕਤ। ³⁶ਬ੍ਰਿਸਕੋ, 34। ³⁷ਵੈਰਨ ਡਬਲਿਯੂ. ਵਿਅਰਸਬੀ, ਦ ਬਾਈਬਲ ਐਂਕਸਪੇਜਿਸ਼ਨ ਕਮੈਂਟਰੀ, ਜਿਲਦ 1 (ਵੀਹਟਨ, ਇਲਿਨੋਏ: ਵਿਕਟਰ ਬੁਕਸ, 1989), 516। ³⁸ਐਵਰੈੱਟ ਫਰਗਿਊਸਨ, *ਬੈਕਗਰਾਊਂਡਸ ਆਫ ਅਰਲੀ ਕ੍ਰਿਸਚੀਅਨਿਟੀ*, ਦੂਜਾ ਸੰਸਕਰਣ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸੀਗਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਈਰਡਮੈਸ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, 1993), 559-61। ³⁹ਗੋਰਹਾਰਡ ਫਰੈਡਰਿਕ, *ਬਿਓਲੋਜੀਕਲ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਆਫ ਦ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਵਿੱਚ “ਯੂਐੱਲਜੀਜੀਮਾਈ”*: ਸੋਧ: ਗੋਰਹਾਰਡ ਕਿੱਟਲ ਐਂਡ ਗੋਰਹਾਰਡ ਫਰੈਡਰਿਕ, ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ: ਜੀਓਫਰੀ ਡਬਲਿਯੂ. ਬਰੋਮਿਲੀ

(ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸੀਗਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਈਰਡਮੈਂਸ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, 1985), 269-70।⁴⁰ਰੋਬਰਟ ਐਚ. ਮਾਊਸ, *ਇਵੈਂਜਲੀਕਲ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਆਫ ਬੀਓਲੋਜੀ ਵਿੱਚ "ਗੋਸਪਲ"*, ਸੇਪ: ਵਾਲਟਰ ਏ. ਐਲਵੈੱਲ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸੀਗਨ: ਬੇਕਰ ਬੁਕਸ, 1984), 472।

⁴¹ਬਰੂਸ ਬਰਟਨ, ਡੇਵਿਡ ਵੀਰਮੈਨ ਅਤੇ ਨੀਲ ਵਿਲਸਨ, *ਰੋਮਨਜ਼*, ਲਾਇਫ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਬਾਈਬਲ ਕਮੈਂਟਰੀ (ਵੀਹਟਨ, ਇਲਿਨੋਏ: ਟਿੰਡੇਲ ਹਾਊਸ ਪਬਲਿਸ਼ਰਜ਼, 1992), xxiii।⁴²ਕ੍ਰਿਸ ਬੁਲੱਰਡ, "ਰੋਮਨਜ਼: ਹਾਓ ਗ੍ਰੈਂਡ ਐਕਸੈਪਟਸ ਪੀਪਲ ਲਾਈਕ ਅੱਸ" (ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮਿਤੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕੈਸੇਟ।⁴³ਕੈਏ ਰੋਪਰ ਵੱਲੋਂ 13 ਅਗਸਤ 2000 ਨੂੰ ਵਾਲਨੱਟ ਗਰੇਵ ਚਰਚ ਆਫ ਕ੍ਰਾਇਸਟ, ਸਵੱਨਹ, ਟੈਨੇਸੀ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੰਦੇਸ਼ "ਦ ਗੋਸਪਲ"।⁴⁴ਡਬਲਿਊ. ਜੇ. ਡੀਨ, "ਹਬੱਕੂਕ," ਇਨ *ਦ ਪੁਲਪਟਿ ਕਮੈਂਟਰੀ*, ਜਿਲਦ 14, *ਆਮੋਸ ਟੂ ਮਲਾਕੀ*, ਸੰਪਾਦਨ: ਐਚ. ਡੀ. ਐਮ. ਸਪੈਂਸ ਐਂਡ ਜੌਜਫ ਐਸ. ਐਕਸੈਲ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸੀਗਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਈਰਡਮੈਂਸ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, 1950), 23।⁴⁵ਨਾਇਗ੍ਰੈਨ, 88।⁴⁶ਸਟੈਟ, 69।⁴⁷ਵਾਇਨ, 65।⁴⁸ਉਪਰੋਕਤ, 653।⁴⁹ਪਾਪ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ "ਧਰਮੀ ਕ੍ਰੋਧ" ਵਰਗੀ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਡਾ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਕ੍ਰੋਧ ਸੁਆਰਥੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।⁵⁰ਬੁਊਏਰ, 582।

⁵¹ਡੇਵ ਮਿਲਰ ਵੱਲੋਂ 16 ਜਨਵਰੀ 2002 ਨੂੰ *ਟਰੂਥ ਇਨ ਲਵ* ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੰਦੇਸ਼ "ਦ ਮੀਨਿੰਗ ਆਫ ਰੋਮਨਜ਼ (3)" ਫੋਰਟ ਵਰਥ, ਟੈਕਸਸ।⁵²ਮੋਰਿਸ, 76।⁵³ਬ੍ਰਿਸਕੋ, 40।⁵⁴ਸਟੈਟ, 72।⁵⁵ਲਿਖਤ ਆਖਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ"। ਪੌਲਸ ਦਾ ਜੋਰ ਇਸ ਤੱਥ ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ, ਨਾ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਕੁਦਰਤ ਵੱਲ ਵੇਖ ਕੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ "ਖੋਜ ਕੀਤੀ" (ਜਿਵੇਂ ਕਿ "ਕੁਦਰਤੀ ਬਿਓਲੋਜੀ" ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ)।⁵⁶ਕੇਫਮੈਨ, 32-38।⁵⁷ਹਲਫੋਰਡ ਡੀ. ਲੱਕੋਕ, *ਪ੍ਰੀਚਿੰਗ ਵੈਲਿਊਜ਼ ਇਨ ਦ ਐਪਿਸਟਲ ਆਫ ਪੌਲ*, ਜਿਲਦ 1, *ਰੋਮਨਜ਼ ਐਂਡ ਫਸਟ ਕੁਰਿਥੀਅਨਜ਼* (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਹਾਰਪਰ ਐਂਡ ਬਰੱਦਰਜ਼, 1959), 23। ਕੁਝ ਲੋਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੌਲਸ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਰਾਈਆਂ ਕੋਮਾਂ ਨੇ ਸਚਿਆਈ ਨੂੰ "ਫੜੀ ਰੱਖਿਆ," ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਚਿਆਈ ਨਾਲ ਜਿੰਦਗੀ ਨਹੀਂ ਬਿਤਾਈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਉਹ ਅਸਥਿਰ ਸਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਜੋਰ ਅਸਥਿਰਤਾ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅਣਜਾਣਪਣੇ (ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਅਣਜਾਣ ਬਣਨਾ) ਤੇ ਹੈ।⁵⁸ ਦ ਐਨਾਲਿਟੀਕਲ ਗਰੀਕ ਲੈਕਸੀਕਨ, 208।⁵⁹ਮੋਰਿਸ, 82।⁶⁰ਵਾਇਨ, 178-79। *ਬੀਓਓਟੋਸ* ਸ਼ਬਦ ὁμοῖως (ਬੀਓਟੋਸ) ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 2:9 ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਰੋਮੀਆਂ 1 ਅਤੇ ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 2 ਵਿੱਚ, KJV ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ "ਪਰਮੇਸੁਰਤਾਈ" ਵਜੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਪਹਿਲਾ ਸ਼ਬਦ ਪਰਮੇਸੁਰਤਵ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਦ ਕਿ ਦੂਜਾ ਸ਼ਬਦ ਪਰਮੇਸੁਰਤਵ ਦੇ ਤੱਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। "ਪਰਮੇਸੁਰਤਾਈ" ਪੁਰਾਣੀ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਪਰਮੇਸੁਰ-ਚਾਰਾ"।

⁶¹ਬਰਟਨ, ਵੀਰਮੈਨ ਅਤੇ ਵਿਲਸਨ, 28।⁶²ਵਾਇਨ, 657. KJV ਅਨੁਵਾਦ ਵਿੱਚ "ਵਿਅਰਥ" ਸ਼ਬਦ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਰਥ ਹੈ "ਖਾਲੀ" ਜਾਂ "ਨਿਕੰਮਾ"।⁶³ਉਪਰੋਕਤ, 246।⁶⁴ਲਤੀਨੀ ਵਿੱਚ, *ਹੋਮੇ* ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਮਨੁੱਖ" ਅਤੇ *ਸੇਪੀਏਨਸ* ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਸੂਝਵਾਨ"।⁶⁵ਕੇਫਮੈਨ, 41।⁶⁶ਚੇਸਟਰ ਵੈਰਨ ਕਿਊਮਬੀ, *ਦ ਗਰੇਟ ਰਿਡੈਮਪਸ਼ਨ* (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਮੈਕਮਿਲਨ ਕੰਪਨੀ, 1950), 45-46।⁶⁷ਐਫ. ਬੁਸਲੈ, *ਬਿਓਲੋਜੀਕਲ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਆਫ ਦ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ*, 166 ਵਿੱਚ "ਡਿਡੋਮੀ" ਹੈ।⁶⁸ ਦ ਐਨਾਲਿਟੀਕਲ ਗਰੀਕ ਲੈਕਸੀਕਨ, 302।⁶⁹ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੇਖਕ ਇਸ ਤੱਥ ਤੇ ਜੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ "ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣ" ਵਿੱਚ ਢਿੱਲਾ ਨਹੀਂ ਪਰ ਸਰਗਰਮ ਸੀ।⁷⁰ਬ੍ਰਿਸਕੋ, 48।

⁷¹ਜੇ. ਡੀ. ਬੈਮਸ, ਕਲਾਸ ਨੇਟਸ, *ਰੋਮਨਜ਼*, ਏਬੀਲੀਨ ਕ੍ਰਿਸਚਿਅਨ ਕਾਲਜ (1955)।⁷²ਰਿਚਰਡ ਰੋਜਰਸ, *ਪੇਡ ਇਨ ਫੁਲ: ਏ ਕਮੈਂਟਰੀ ਆਨ ਰੋਮਨਜ਼* (ਲੰਬੋਕ, ਟੈਕਸਸ: ਸਨਸੈਂਟ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਪ੍ਰੈਸ, 2002), 33।⁷³ਬਰਟਨ, ਵੀਰਮੈਨ ਅਤੇ ਵਿਲਸਨ, 31।⁷⁴ਸੀ. ਐਸ. ਲੂਇਸ, *ਦ ਪਰੈਬਲਮ ਆਫ ਪੇਨ* (ਐਕਸਫੋਰਡ: ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, 1940; ਮੁੜ ਛਾਪਿਆ, ਨਿਊਯਾਰਕ: ਮੈਕਮਿਲਨ ਕੰਪਨੀ, 1962), 127-28।⁷⁵ਵਾਇਨ, 384।⁷⁶ਫਰੈਡਰਿਕ ਹਾਊਕ "ਕੈਥਾਰੋਸ ਬੀਓਲੋਜੀਕਲ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਆਫ ਦ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ 381-82 ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਇਸਤੇਮਾਲਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।⁷⁷ਪਰਮੇਸੁਰ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਵਿਆਹ" ਅਤੇ "ਵਚਨ ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਵਿਆਹ" ਸ਼ਬਦ ਇਹ ਜੋਰ ਦੇਣ ਲਈ ਵਰਤੇ ਗਏ ਕਿ ਕੁਝ ਵਿਆਹ ਪਰਮੇਸੁਰ

ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ (ਵੇਖੋ ਮਰਕੁਸ 10:11)। ⁷⁹NASB ਅਨੁਵਾਦ ਵਿੱਚ “ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਸਨ” ਹੈ, ਪਰ “ਜਾਣਿਆ” ਇੱਕ ਜਥਾਰਥ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ। ⁷⁹“ਹਰਾਮਕਾਰੀ” ਅਤੇ “ਜਨਾਹਕਾਰੀ”, ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਬਦ ਕਈ ਵਾਰ ਸਾਰੇ ਯੋਨ ਸੰਬੰਧੀ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਜੋਂ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਇੱਕੋ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ “ਹਰਾਮਕਾਰੀ” ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਅਣਵਿਆਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਯੋਨ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੈ, ਜਦ ਕਿ “ਜਨਾਹਕਾਰੀ” ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਵਿਆਹਿਆ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ⁸⁰ਜੇ. ਡਬਲਿਊ. ਮੈਕਗਾਰਵੇ ਅਤੇ ਫਿਲਿਪ ਵਾਏ. ਪੈਂਡਲੀਟਨ, *ਬਸਲੇਨੀਅਨਸ, ਕੁਰਿੰਥੀਅਨਜ਼, ਗਲੋਸੀਅਨਸ ਅਤੇ ਰੋਮਨਜ਼*, ਦ ਸਟੈਂਡਰਡ ਬਾਈਬਲ ਕਮੈਂਟਰੀ (ਸਿਨਸਿਨਾਟੀ: ਸਟੈਂਡਰਡ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ, ਮਿਤੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ), 305।

⁸¹ਵਾਇਨ, 16। ⁸²ਉਪਰੋਕਤ, 660, 567। ⁸³ਯੂਨਾਨੀ ਲਿਖਤ ਇੱਥੇ ਇਕਵਚਨ ਰੂਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਤੀਵੀਂ,” ਪਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ “ਤੀਵੀਂ,” ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਵਜੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਵਚਨ “ਤੀਵੀਆਂ” ਹੈ। ⁸⁴ਮੋਰਿਸ, 92। ⁸⁵ਦ ਐਨਾਲਿਟੀਕਲ ਗਰੀਕ ਲੈਕਸੀਕਨ, 62। ⁸⁶ਜੇ. ਸਨਾਇਡਰ, *ਬੀਓਲੀਜੀਕਲ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਆਫ ਦ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ*, 1129 ਵਿੱਚ “ਸਕੀਮਾ” ਹੈ। ⁸⁷ਵਾਇਨ, 205। ⁸⁸ਮੂ, *ਰੋਮਨਜ਼*, 66-67। ⁸⁹ਉਪਰੋਕਤ, 62। ⁹⁰ਸਟੈਟ, 78।

⁹¹ਬਾਰਕਲੇਅ, 25। ⁹²ਚਾਰਲਸ ਸਵਿੰਡਲ, “ਸਿਨੇਰਾਮਾ ਇਨ ਪੈਨੇਰਾਮਾ” (ਭਾਗ 2) (ਅਨਾਰੋਮ, ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ: ਇਨਸਾਈਟ ਫ਼ਾਰ ਲਿਵਿੰਗ, 1976), ਕੈਸੇਟ। ⁹³ਐਫ. ਲਾਗਾਰਡ ਸਮਿਥ, “ਦ ਗੇਮ-ਇਜ-ਗੁਡ ਸੇਲਜ਼ ਪਿਚ ਇਜ ਏ ਰਿਪ-ਆਫ਼,” *ਗੋਸਪਲ ਐਂਡਵੇਕੋਟ* (2 ਮਾਰਚ 1978): 132। ⁹⁴ਬਰਟਨ, ਵੀਰਮਨ ਅਤੇ ਵਿਲਸਨ, 36। ⁹⁵ਜਿਮ ਟਾਊਨਸੈਡ, *ਰੋਮਨਜ਼: ਲੈਟ ਜਸਟਿਸ ਰੋਲ ਡਾਊਨ* (ਏਲਗਿਨ, ਇਲਿਨੋਏ: ਡੇਵਿਡ ਸੀ. ਕੁਕ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, 1988), 16 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹਵਾਲਾ। ⁹⁶ਸਵਿੰਡਲ, “ਸੀਨੇਰਾਮਾ ਇਨ ਪੈਨੇਰਾਮਾ,” ਕੈਸੇਟ। ⁹⁷ਬਰਟਨ, ਵੀਰਮਨ ਅਤੇ ਵਿਲਸਨ, 36। ⁹⁸ਜਿਮ ਮੈਕਗੂਈਗਨ, *ਦ ਬੁਕ ਆਫ਼ ਰੋਮਨਜ਼*, ਲੁਕਿੰਗ ਇਨ ਟੂ ਦ ਬਾਈਬਲ ਸੀਰੀਜ਼ (ਲੰਬੋਕ, ਟੈਕਸਸ: ਮੇਨਟੈਕਸ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, 1982), 88। ⁹⁹ਵਾਇਨ, 526-27। ¹⁰⁰ਸਟੈਟ, 78 (ਜੇਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)।

¹⁰¹ਮੋਰਿਸ, 94। ¹⁰²ਉਪਰੋਕਤ। ¹⁰³ਦਾਇਡੋਰ ਡੋਸਟੋਸਕੀ, *ਦ ਬਰੱਦਰਜ਼ ਕਰਾਮਾਜੇਵ*; ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੈਡ ਹੁਡ “ਵੱਟ ਅਬਾਊਟ ਹੋਮੋਸੈਕਸੁਐਲਿਟੀ?” (ਪੁਸਤਿਕਾ) (ਓਕਲਾਹੋਮਾ ਸਿਟੀ: ਲੇਖਕ ਵੱਲੋਂ, ਮਿਤੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ) 2 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ¹⁰⁴ਦ ਐਨਾਲਿਟੀਕਲ ਗਰੀਕ ਲੈਕਸੀਕਨ, 186, 207। ¹⁰⁵ਉਪਰੋਕਤ, 207। ¹⁰⁶ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੂਨਾਨੀ ਰੱਬਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ ਭਿੰਨ ਸ਼ਬਦਜੋੜ ਤੇ ਅਪਾਰਿਤ, KJV ਵਿੱਚ “ਹਰਾਮਕਾਰੀ” ਨੂੰ “ਕੁਪਰਮ”। ਅਤੇ “ਬੁਰਿਆਈ” ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ “ਬੁਰੇ ਕੰਮਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ” “ਹਰਾਮਕਾਰੀ” (ਯੋਨ ਅਨੈਤਿਕਤਾ) ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਵੇਖੋ ਗਲਾਤੀਆਂ 5:19-21। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੈਲੂਸ ਯੋਨ ਅਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਗੱਲ ਕਰ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ (1:24-27)। ¹⁰⁷ਵਾਇਨ, 675; ਜੀ. ਹਾਰਡਰ, *ਬਿਓਲੀਜੀਕਲ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਆਫ਼ ਦ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ*, 913 ਵਿੱਚ “ਪੇਨਰੋਸਾ”। ¹⁰⁸ਮੈਕਗਾਰਵੇ ਐਂਡ ਪੈਂਡਲੀਟਨ, 305-6। ¹⁰⁹ਦ ਐਨਾਲਿਟੀਕਲ ਗਰੀਕ ਲੈਕਸੀਕਨ, 210। ¹¹⁰ਡਬਲਿਊ. ਜੇ. ਕੋਨੀਬੀਅਰਡਨ ਐਂਡ ਜੇ. ਐਸ. ਹਾਓਸਨ, *ਦ ਲਾਈਫ਼ ਐਂਡ ਐਪਿਸਟਲਜ਼ ਆਫ਼ ਸੇਂਟ ਪੌਲ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ੀਗਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਈਰਡਮੈਂਸ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, 1980)*, 501।

¹¹¹ਮੋਰਿਸ, 96। ¹¹²ਲੱਕੋਕ, 27। ¹¹³ਉਪਰੋਕਤ, 28। ¹¹⁴ਦ ਐਨਾਲਿਟੀਕਲ ਗਰੀਕ ਲੈਕਸੀਕਨ, 105। ¹¹⁵ਮੋਰਿਸ, 96। ¹¹⁶ਵਾਇਨ, 388। ¹¹⁷ਮੈਕਨਾਈਟ, 60। ¹¹⁸ਵਾਇਨ, 388। ¹¹⁹ਮੋਜ਼ਜ਼ ਏ. ਲਾਰਡ, *ਕਮੈਂਟਰੀ ਆਨ ਪੌਲਜ਼ ਲੈਟਰ ਟੂ ਰੋਮਨਜ਼* (ਲੈਕਸਿੰਗਟਨ, ਕੰਨਟਾਕੀ: ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, 1875; ਮੁੜ ਛਾਪਿਆ, ਡਿਲਾਇਟ, ਆਰਕਾਂਸਸ: ਗੋਸਪਲ ਲਾਈਟ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, ਮਿਤੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ), 64-65। ¹²⁰ਉਪਰੋਕਤ, 65।

¹²¹ਦ ਐਨਾਲਿਟੀਕਲ ਗਰੀਕ ਲੈਕਸੀਕਨ, 193। ¹²²ਮੋਰਿਸ, 97। ¹²³ਬਾਰਕਲੇਅ, 37। ¹²⁴ਦ ਐਨਾਲਿਟੀਕਲ ਗਰੀਕ ਲੈਕਸੀਕਨ, 412। ¹²⁵ਬਾਰਕਲੇਅ, 37। ¹²⁶ਬਿਓਫਰਾਸਟਸ; ਬਾਰਕਲੇਅ, 37 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹਵਾਲਾ। ¹²⁷ਵਾਇਨ, 71। ¹²⁸ਮੋਰਿਸ, 98; ਬਾਰਕਲੇਅ, 38। ¹²⁹ਟਾਊਨਸੈਡ, 17। ਬੋਮਸ ਅਲਵਾ ਐਡੀਸ਼ਨ (1847-1931) ਨੂੰ ਇਤਹਾਸ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਅਵਿਸ਼ਕਾਰਕ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ

ਵਿੱਚ 1,100 ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਕਾਢਾਂ ਕੱਢੀਆਂ।¹³⁰ਵਾਇਨ, 173।

¹³¹ਉਪਰੋਕਤ, 246। ¹³²ਦ ਐਨਾਲਿਟੀਕਲ ਗਰੀਕ ਲੈਕਸੀਕਨ, 57, 404। ¹³³ਮੋਰਿਸ, 99, ਐਨ. 313। ¹³⁴ਵਾਇਨ, 16। ¹³⁵ਬਾਰਕਲੇਅ, 39। ¹³⁶ਭਿੰਨ ਸ਼ਬਦਜੋੜ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ, NKJV “ਨਾ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ” ਨੂੰ “ਨਿਰਮੋਹ” ਅਤੇ “ਨਿਰਦਈ” ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫ਼ਲ ਹੋਣਾ ਨਿਰਮੋਹ ਅਤੇ ਨਿਰਦਈ ਹੋਣ ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ¹³⁷ਬਾਰਕਲੇਅ, 39। ¹³⁸ਸਟੈਟ, 78। ¹³⁹ਹੌਜ, 41। ¹⁴⁰ਮੋਰਿਸ, 99।

¹⁴¹ਉਪਰੋਕਤ। ¹⁴²ਹੌਜ, 42। ¹⁴³ਬ੍ਰਿਸਕੇ, 52। ¹⁴⁴ਆਰ. ਸੀ. ਬੈਲ, ਸਟੱਡੀਜ਼ ਇਨ ਰੋਮਨਜ਼ (ਐਸਟਿਨ, ਟੈਕਸਸ: ਫਰਮ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਪਬਲਿਸਿੰਗ ਹਾਊਸ, 1957), 16। ¹⁴⁵ਪਿਸਟਿਸ ਨਾਵ ਹੈ, ਪਿਸਟਿਯੁਓ ਕਿਰਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਿਸਟੋਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ ਹੈ। ¹⁴⁶ਇਹ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਸਟਿਸ ਦਾ ਕਦੀ-ਕਦੀ “ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ” ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (3:3 ਤੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੇਖੋ)। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਿਸਟਿਸ ਦਾ ਕਈ ਵਾਰ ਉਸ ਸਮੁੱਚੀ ਸਿੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਨਿਹਦਾ ਉੱਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪਿਸਟਿਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਕਸਰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚੇਦਾਰਕ ਉਪਪਦ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ “ਦਾ”) ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਰੋਮੀਆਂ ਦੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਵਿੱਚ ਪਿਸਟਿਸ ਦੀ ਇਸ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਦਾਹਰਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ¹⁴⁷ਹਾਲਾਂਕਿ ਓਹ ਇੱਕੋ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਦੂਜੇ ਲੇਖਕ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲੀ ਨਿਹਦਾ ਦੇ ਤਿਹਰੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵੇਖੋ ਵਾਇਨ, 222; ਸਵਿੰਡਲ, ਕਮਿੰਗ ਟੂ ਟਰਮਸ ਵਿਦ ਸਿਨ, xiii। ¹⁴⁸ਵਾਇਨ, 61। ¹⁴⁹ਰੁਡੋਲਫ਼ ਬਲਟਮਨ, ਥਿਓਲੋਜੀਕਲ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਆਫ਼ ਦ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ, 854-55 ਵਿੱਚ “ਪਿਸਟਿਓ” ¹⁵⁰ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਯੂਹੰਨਾ 3:36 ਆਖਦਾ ਹੈ। “ਜਿਹੜਾ ਪੁੱਤਰ ਉੱਤੇ ਨਿਹਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸਦੀਪਕ ਜੀਉਣ ਉਸ ਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਸੇ ਜੀਉਣ ਨਾ ਵੇਖੇਗਾ ਸਗੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕ੍ਰੋਧ ਉਸ ਉੱਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ” (ਜੇਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਇਬਰਾਨੀਆਂ 3:19 ਅਤੇ 4:6 ਦੀ ਵੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰੋ।

¹⁵¹ਵਾਇਨ, 222। ¹⁵²ਬਲਟਮਨ, 854। ¹⁵³ਉਪਰੋਕਤ। ¹⁵⁴ਦ ਐਨਾਲਿਟੀਕਲ ਗਰੀਕ ਲੈਕਸੀਕਨ, 102। ¹⁵⁵ਏ. ਡਬਲਿਯੂ. ਟੇਜਰ, ਦ ਨੈਲੇਜ ਆਫ਼ ਦ ਹੋਲੀ (ਸੈਨ ਫ੍ਰਾਂਸਿਸਕੋ: ਹਾਰਪਰ ਐਂਡ ਰੋਐ, 1961), 86। ¹⁵⁶ਵਾਇਨ, 535। ¹⁵⁷ਇਹ ਵਾਕ ਉਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਸਹੀ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਇੱਕ ਗੈਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦਾ “ਧਰਮੀ” ਵਜੋਂ ਕਦੇ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਦੇ ਨੈਤਿਕ ਮਾਨਦੰਡ ਕਿੰਨੇ ਹੀ ਉੱਚੇ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਣ। ¹⁵⁸ਕੁਝ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਬੁਰਾ ਖੜਕਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਦਿੱਤਾ। ਅਜਿਹੇ ਦੁਨਿਆਵੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨਾਲ ਉਹੋ ਜਿਹੀ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਜਿਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਲੂਕਾ 24:36, 37 ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ¹⁵⁹ਬਾਓਏਰ, 546। ¹⁶⁰ਹੋਮਰ ਹੋਲੀ ਦੈਟ ਯੂ ਮੇ ਬਿਲੀਵ: ਸਟੱਡੀਜ਼ ਇਨ ਦ ਗੋਸਪਲ ਆਫ਼ ਜੈਨ (ਗ੍ਰੈਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ੀਗਨ: ਬੇਕਰ ਬੁਕ ਹਾਊਸ, 1973), 145।

¹⁶¹ਜੈਨ ਫਰੈਕਲਿਨ ਕਾਰਟਰ, ਏ ਲੇਅਮੈਨਜ਼ ਹਾਰਮਨੀ ਆਫ਼ ਦ ਗੋਸਪਲਜ਼ (ਨੈਸ਼ਵਿਲ: ਬਰੋਡਮੈਨ ਪ੍ਰੈਸ, 1961), 34। ¹⁶²ਉਪਰੋਕਤ। ¹⁶³ਉਪਰੋਕਤ। ¹⁶⁴“ਐਸਕਾਟੋਲੋਜੀ” “ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ” ਹੈ ਅਰਥਾਤ, ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ, ਨਿਆਂ, ਨਰਕ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਆਦਿ ਦਾ ਅਧਿਐਨ। “ਐਸਕਾਟੋਲੋਜੀਕਲ” ਦੇਹ ਉਹ ਦੇਹ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ “ਅੰਤ ਵਿੱਚ” ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਦੁਬਾਰਾ ਆਵੇਗਾ। ¹⁶⁵ਰੈਬਰਟ ਡੰਕਨ ਕਲਵਰ, ਦ ਲਾਈਫ ਆਫ਼ ਕ੍ਰਾਇਸਟ (ਗ੍ਰੈਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ੀਗਨ: ਬੇਕਰ ਬੁਕ ਹਾਊਸ, 1976), 267। ¹⁶⁶ਕਾਰਟਰ, 34। ¹⁶⁷ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ, ਸਾਡੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਦੀਪਕ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਤਮਿਕ ਸਰੀਰਾਂ ਨੂੰ “ਪਹਿਨਣ” ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ¹⁶⁸ਲੂਕਾ 24:39 ਵਿੱਚ LB ਅਨੁਵਾਦ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਮੈਨੂੰ ਛੋਹੋ ਅਤੇ ਯਕੀਨ ਮੰਨੋ ਕਿ ਮੈਂ ਭੂਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ! ਕਿਉਂਕਿ ਭੂਤਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ ਵੇਖਦੇ ਹੋ!” ¹⁶⁹ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ-ਭੋਜ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ, ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 11:23-26); ਪਰ ਪ੍ਰਭੂ-ਭੋਜ ਅਤੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੱਕ ਗੂੜ੍ਹਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਸੀ (ਮੱਤੀ 28:1-6), ਇਸ ਲਈ ਕਲੀਸੀਆ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਇਕੱਠੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ — ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਭੂ-ਭੋਜ ਲੈਣ ਦੇ ਮਕਸਦ ਵਜੋਂ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 20:7; ਵੇਖੋ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 16:1, 2)। ¹⁷⁰ਜਿਹੜਾ ਪਤਰਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ ਉਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ “ਜਿਸ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ” (ਯੂਹੰਨਾ 20:2), ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ

ਯੂਹੰਨਾ ਦਾ ਖੁਦ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਯੂਹੰਨਾ 13:23; 19:26; 21:7, 20)।

¹⁷¹ਸ਼ਬਦ “ਵੇਖਿਆ” ὀρώω (ਹੋਰਾਓ) ਦੇ ਇੱਕ ਰੂਪ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ। ਇਹ ਯੂਹੰਨਾ ਸ਼ਬਦ ਸਿਰਫ ਵੇਖਣ ਨਾਲੋਂ ਵਧੀਕ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਤੇ ਜੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ ਗਹਿਰਾਈ ਨਾਲ ਸਮਝਣਾ। ¹⁷²ਕਈਆਂ ਨੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ (ਮੱਤੀ 28:11-15; ਯੂਹੰਨਾ 20:2)। ¹⁷³ਵਚਨ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਅਣਜਾਣ ਹਨ, ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਹੈ: “ਪ੍ਰਾਸਚਿਤਾ” (1 ਯੂਹੰਨਾ 2:2; 4:10)। ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਉਹ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਨਿਆਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।” ¹⁷⁴ਸੱਬਤ ਦਾ ਦਿਨ ਅਤੇ ਹਫ਼ਤੇ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਦਿਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਕਰਕੇ ਪਵਿੱਤਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜੋ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦ “res” ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ: ਸੱਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਸਤਵੇਂ ਦਿਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅਰਾਮ ਕਰਨ (resting) ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਜੀ ਉੱਠਣ (resurrection) ਦੇ ਦਿਨ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ¹⁷⁵ਇਹ ਉਦਾਹਰਣ ਡਿਕ ਮਾਰਸੀਅਰ, “ਇਟਜ਼ ਟਾਇਮ ਟੂ ਟੇਕ ਏ ਸਟੈਂਡ,” ਹਿਲਟੋਪ ਰਿਫਲੈਕਸ਼ਨਜ਼, ਬੁਲਟਨ ਆਫ਼ ਦ ਸੈਂਟਰਲ ਚਰਚ ਆਫ਼ ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਇਨ ਅਮਰਿਕੇ, ਟੈਕਸਸ, ਵਿੱਚੋਂ 13 ਅਪ੍ਰੈਲ 1986 ਨੂੰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ¹⁷⁶ਏਹ ਕਾਰਣ ਡੀਸਨ 51-52 ਵਿੱਚੋਂ ਲਏ ਗਏ ਸਨ। ¹⁷⁷ਡੇਵਿਡ ਐਫ. ਬਰਜਿਸ ਦੀ ਰਚਨਾ, ਐਨਸਾਇਕਲੋਪੀਡੀਆ ਆਫ਼ ਇਲਸਟਰੇਸ਼ਨਜ਼ (ਸੇਂਟ ਲੂਇਸ: ਕੋਨਕੋਰਡੀਆ ਪਬਲਿਸਿੰਗ ਹਾਊਸ, 1988), 67 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹਵਾਲਾ। ¹⁷⁸ਰੋਜਰ ਲੱਵੇਟ ਦੀ ਪੁਸਤਕ, ਇਲਸਟਰੇਟਿੰਗ ਪੌਲਜ਼ ਲੈਟਰ ਟੂ ਦ ਰੋਮਨਜ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਸੰਕਲਨ ਜੇਮਸ ਈ. ਹਾਈਟਾਵਰ (ਨੈਸ਼ਵਿਲ: ਬਰੋਡਮੈਨ ਪ੍ਰੈਸ, 1984), 10। ¹⁷⁹ਰੇਅ ਐਫ. ਚੈਸਟਰ ਦੀ ਪੁਸਤਕ, “ਦ ਪਾਵਰਫੁਲ ਗੋਸਪਲ”, ਐਬੀਲੀਨ ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਕਾਲਜ ਐਨੁਅਲ ਬਾਈਬਲ ਲੈਕਚਰਜ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ (1959), 41-42। ¹⁸⁰ਵਿਅਰਸਬੀ, 516-17।

¹⁸¹ਜੇਮਸ ਮੀਡੇਜ਼, ਕਲਾਸ ਨੋਟਸ, ਰੋਮਨਜ਼, ਈਸਟ ਟੈਨੇਸੀ ਸਕੂਲ ਆਫ਼ ਪਰੀਚਿੰਗ ਐਂਡ ਮਿਸ਼ਨਜ਼, ਨੈਕਸਵਿਲ (2003), 5। ¹⁸²ਬਰਾਇਨ ਹਾਰਬਰ ਦੀ ਪੁਸਤਕ, ਇਲਸਟਰੇਟਿੰਗ ਪੌਲਜ਼ ਲੈਟਰ ਟੂ ਦ ਰੋਮਨਜ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ, 12। ¹⁸³ਕੋਏ ਰੋਪਰ (ਸਰਮਨ)। ¹⁸⁴ਉਪਰੋਕਤ। (ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ¹⁸⁵ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਰਿਚਰਡ ਸੀ. ਹਾਲਵਰਸਨ, ਨੈ ਗਰੇਟਰ ਪਾਵਰ ਇਨ ਦ ਆਨਸਰ ਐਡੀਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਦ ਨਿਊ ਵਰਜਨ ਵਿੱਚੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਡਾਲਸ: ਵਰਡ ਬਾਈਬਲਜ਼, 1993), 1248। ¹⁸⁶ਇਹ ਜੋਰ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਬਚਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਨਾ ਕਿ ਇਹ ਕਹਿਣ ਰਾਹੀਂ ਕਿ “ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਚੰਗਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ,” ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਨੇ ਕਈ ਵਾਰ ਸ਼ਬਦ “ਇਹ” ਤੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ: “ਇਹ [ਇੰਜੀਲ] ਨਿਹਚਾਵਾਨ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।” ਇਹ ਬੰਦ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਕਿ ਅੱਜ ਇੰਜੀਲ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਸੀਲਾ ਹੈ (ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ “ਇੱਕ ਸਿੱਧਾ ਕੰਮ” ਗੈਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ), ਪਰ “ਇਹ” ਸ਼ਬਦ ਤੇ ਜੋਰ ਦਿੰਦਿਆਂ ਨਹੀਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, “ਇਹ” ਸ਼ਬਦ ਅਸਲੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ¹⁸⁷ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ/ਕਲੀਸੀਆ “ਨੇੜੇ” ਸੀ (ਮਰਕੁਸ 1:14, 15) ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਸਨ (ਮੱਤੀ 11:5)। ¹⁸⁸ਕਈ ਵਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, “ਪੰਤੋਰੁਸਤ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਜਿਹੜਾ ਸਭ ਤੋਂ ਚਮਤਕਾਰ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ . . . ਪਰ . . .” ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਜਿਹੜੇ “ਚਮਤਕਾਰ” ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਭਾਵ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਅਦਭੁਤ ਰੱਬੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ।” ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਕਸਰ ਇਸ ਸਵਾਲ ਤੇ ਚਰਚਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਵੀ ਚਮਤਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਬੇਹਤਰ ਇਹੋ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਭਾਵ ਵਿੱਚ “ਚਮਤਕਾਰ” ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ¹⁸⁹ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸ੍ਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਰਿਸ 73; ਅਤੇ ਸਵਿੱਡਲ ਦ ਕਮਿੰਗ ਟੂ ਟਰਮਸ ਵਿਦ ਸਿਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ, 16। ¹⁹⁰ਆਲਟਨ ਐਚ. ਮੈਕਈਚਰਨ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਇਲਸਟਰੇਟਿੰਗ ਪੌਲਜ਼ ਲੈਟਰ ਟੂ ਦ ਰੋਮਨਜ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ, 20-21।

¹⁹¹ਬਿਲ ਬਰੂਸਟਰ ਦੀ ਪੁਸਤਕ, ਇਲਸਟਰੇਟਿੰਗ ਪੌਲਜ਼ ਲੈਟਰ ਟੂ ਦ ਰੋਮਨਜ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ, 20। ¹⁹²ਮੈਕਗੁਇਗਨ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਨਿਰਾ ਕੁਦਰਤ ਤੋਂ ਇੱਕ ਈਸਵਰਵਾਦ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। (ਮੈਕਗੁਇਗਨ, 76-77) ਸਿਰਫ ਇੱਕੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ, ਪਰ ਪੌਲਸ ਇੱਥੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਸਲੇ ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ¹⁹³ਟਾਊਨਸੈਂਡ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ¹⁹⁴ਸਾਡਾ ਸੰਸਾਰ ਮੁਢਲੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਰਤੀਬ ਅਤੇ ਢਾਂਚੇ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਜਦ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਨੂੰ “ਬੁਰਿਆਈ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ” ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਹੈ, ਗੈਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਕੋਲ ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਚੁਣੌਤੀ ਹੈ: “ਅਛਾਈ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ” ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨਾ। ¹⁹⁵ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ

ਸੰਸਾਰ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤ “ਚੱਕਰ” ਹੈ ਜੋ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੁੜ ਤੋਂ ਨਵਾਂ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਪਲ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਕੋਈ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜੋ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।¹⁹⁶ ਦ ਐਵੀਡੈਂਸ ਆਫ ਗੈਡ ਦੇ ਲੇਖਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਇਹ ਸਮਝ ਸਭ ਕੁਝ ਬਣਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਸੁਭਾਵਕ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਹੋਇਆ। ਹਰੇਕ ਬੱਚਾ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਉਹ ਕਿੱਥੋਂ ਆਈ? ਉਹ ਚੀਜ਼ ਕਿਸ ਨੇ ਬਣਾਈ ਹੈ?”¹⁹⁷ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇੱਕ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਯੰਤਰ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਡਾਲਰ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਨਿਪੁੰਨਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਇਸ ਯੰਤਰ ਦਾ ਇੱਕੋ ਮਕਸਦ ਸੀ: ਰੇਡੀਓਐਕਟਿਵ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਨਾਜ਼ੁਕ ਕੰਟੇਨਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਥਾਂ ਤੋਂ ਚੁੱਕ ਕੇ ਦੂਜੀ ਥਾਂ ਤੇ ਰੱਖਣਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਯੰਤਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਯੋਗਤਾ ਸੀ ਜੋ ਮਨੁੱਖੀ ਹੱਥ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।¹⁹⁸ ਬਾਈਬਲ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਸਦੀਪਕ ਕਾਲ ਵੱਲ ਨੂੰ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਰੁੱਕਣ ਦੀ ਥਾਂ ਹੈ; ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਹਾਂ, ਬਾਈਬਲ ਸਾਨੂੰ “ਚੋਖਾ ਜੀਵਨ” ਦਿੰਦੀ ਹੈ।¹⁹⁹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਈਬਲ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਜਿੰਦਗੀ ਦੇ ਫਲਸਫੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਤੈਅ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਕਥਨ ਅੱਜ ਵੀ ਸੱਚ ਹਨ।²⁰⁰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ ਜਿਹੜੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਲਈ ਅਗਲੀ ਜਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਵਰਤਣ ਵਾਸਤੇ ਕਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।

²⁰¹ ਗਲੈਨ ਪੇਸ, 5 ਜਨਵਰੀ 2003 ਵਿੱਚ, ਜਡਸੋਨੀਆ ਚਰਚ ਆਫ ਕ੍ਰਾਇਸਟ, ਜਡਸੋਨੀਆ, ਆਰਕਾਂਸਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪ੍ਰਚਾਰ।²⁰² ਡੇਵਿਡ ਰੋਪਰ ਦੀ ਪੁਸਤਕ, “ਦ ਡੇਅ ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਕੋਮ (ਅਗੇਨ)” ਐਂਡ ਅਦਰ ਸਰਮਨਜ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ (ਡਾਲਸ: ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, ਮਿਤੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ), 64-65।²⁰³ “ਸਰੀਰ ਦਾ ਨਿਰਾਦਰ ਕਰਨ” ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਸ਼ਾਇਦ ਸਮਲਿੰਗਕਤਾ ਸੰਬੰਧੀ ਖਾਸ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਪੋਲੁਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ (1:26-27)। ਹਾਲੇ ਵੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਸੈਕਸ (ਕਾਮ ਬਿਰਤੀ) ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਵਚਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਰੀਰ ਦਾ ਨਿਰਾਦਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਢੁਕਵੀਆਂ ਹਨ।²⁰⁴ “ਮੋਰੈਲਿਟੀ ਐਂਡ ਹੋਮੋਸੈਕਸੁਐਲਿਟੀ”, ਵਾਲ ਸਟਰੀਟ ਜਰਨਲ (24 ਫਰਵਰੀ 1994): A18।²⁰⁵ ਬੋਬੀ ਡੋਕਰੀ, “ਹੋਮੋਸੈਕਸੁਐਲਿਟੀ” (ਟਰੈਕਟ) (ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ: ਗੈਸਪਲ ਟਰੈਕਟਸ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ, ਮਿਤੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ)।²⁰⁶ ਸਵਿੱਡਲ, ਕਮਿੰਗ ਟੂ ਟਰਮਸ ਵਿਦ ਸਿਨ, 26।²⁰⁷ ਉਪਰੋਕਤ, 6।²⁰⁸ ਬਾਰਟਨ, ਵੀਚਮੈਨ ਅਤੇ ਵਿਲਸਨ, 36।